

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ΄

Τετάρτη 2 Νοεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1077
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Χ. Μαγκούφη, σελ. 1103
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σελ. 1077
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1077,1078,1081,1083,1088,1090,1095,1098,1099,1100,1108,1122, 1123
5. Επί του Κανονισμού, σελ. 1088,1089,1107,1122,1123,1124
6. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1088,1089
7. Ανακοινώνεται η από 1ης Νοεμβρίου 2011 επιστολή της Βουλευτή κ. Μιλένας Αποστολάκη, προς τον Πρόεδρο της Βουλής, με την οποία γνωστοποιεί ότι ανεξαρτητοποιείται αποχωρώντας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, σελ. 1084-1086

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ.1077-1083,1094-1099

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΖΗΣΗ Ρ. , σελ.1110-1121
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ.1089-1094
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ.1083-1089,1121-1130
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β., σελ.1099-1110

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. , σελ.1128,1129
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. , σελ.1108
ΒΛΑΤΗΣ Ι. , σελ.1129
ΒΟΥΓΙΑΣ Σ. , σελ.1100
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. , σελ.1127
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ.1087,1088
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. , σελ.1126
ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ Ε. , σελ.1081
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ.1091
ΘΕΟΧΑΡΗ Μ. , σελ.1101
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ.1117
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ.1099
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ.1108
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. , σελ.1095,1096
ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ Α. , σελ.1112
ΚΑΣΣΑΡΑΣ Γ. , σελ.1126
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. (ΠΑΣΟΚ) , σελ.1120
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ.1097,1098
ΚΟΥΣΕΛΑΣ Δ. , σελ.1109
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ.1115,1116
ΛΕΓΚΑΣ Ν. , σελ.1102
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ.1103,1104,1105,1107,1108
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ.1082

ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ.1089
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ.1116
ΜΟΣΙΑΛΟΣ Η. , σελ.1113,1114,1115,1123
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ.1125
ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ Π. , σελ.1092,1094,1095,1096,1098
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. , σελ.1111,1112
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. , σελ.1089,1090
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ.1103,1104
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ.1083,1084
ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ Α. , σελ.1091
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. , σελ.1119
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ.1097
ΡΕΠΠΑΣ Δ. , σελ.1078,1080,1088
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. , σελ.1107
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ.1122,1123
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. , σελ.1121
ΤΖΑΚΡΗ Θ. , σελ.1118
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ.1122
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. , σελ.1124
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. , σελ.1110
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. , σελ.1102,1103
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ.1116

B. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ Ε. , σελ.1081
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ.1090
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ.1098
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ.1122,1123
ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ Ε. , σελ.1100
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ.1077,1078,1081,1083,1095,1098,1099
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ.1100,1108
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ.1088
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ.1122,1123

Γ. Επί του Κανονισμού:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ.1088
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ.1088,1089,1122,1123,1124
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ.1107
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ.1122,1123,1124

Δ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ.1088,1089
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ.1088,1089
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ.1088

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΑ'

Τετάρτη 2 Νοεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 2 Νοεμβρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.19' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 31/10/2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της Κ' συνεδριάσεως του, της Δευτέρας 31 Οκτωβρίου 2011, σε ό,τι αφορά τη ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων: «Ελληνόγλωσση εκπαίδευση στο εξωτερικό και άλλες διατάξεις».)

Εισερχόμεθα τώρα στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Η συζήτηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96 και 97 του Κανονισμού της Βουλής. Θα ολοκληρωθεί σε τρεις συνεδριάσεις και θα περατωθεί την Παρασκευή το βράδυ με αγόρευση του Πρωθυπουργού.

Η ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση, σύμφωνα με τον Κανονισμό, διεξάγεται το αργότερο την 12η νυχτερινή της τρίτης ημέρας, δηλαδή, την 12η νυχτερινή της Παρασκευής, με τη δευτερολογία του Πρωθυπουργού, όπως είπα.

Η σημερινή συνεδρίαση θα αρχίσει με την αγόρευση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, κ. Δημητρίου Ρέππα και θα ακολουθήσουν οι αγορεύσεις των Βουλευτών.

Οι αγορεύσεις του Πρωθυπουργού και των πολιτικών Αρχηγών θα πραγματοποιηθούν αύριο το απόγευμα.

Για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης και σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική που ακολουθείται σε αυτές τις συζητήσεις, θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής κατά το άρθρο 65 παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγων ομιλητών από τα κόμματα, εάν βέβαια τα κόμματα επιθυμούν κάτι τέτοιο.

Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο για επτά λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα με κατάλογο θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με

το ηλεκτρονικό σύστημα. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή εάν το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα από την έναρξη της ομιλίας του Υπουργού, κ. Δημητρίου Ρέππα και μέχρι το τέλος της ομιλίας του τρίτου ομιλητή, που θα ακολουθήσει στο βήμα τον κύριο Υπουργό.

Προτείνουμε να υπάρξει ένας πρώτος κύκλος κατά προτεραιότητα ομιλητών με έναν Βουλευτή από κάθε κόμμα, στη συνέχεια καταρτίζεται ενιαίος κατάλογος Βουλευτών για να τηρηθεί η κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης εκπροσώπηση των κομμάτων με κύκλους ομιλητών, στους οποίους θα εγγράφονται πέντε ομιλητές από το κόμμα του ΠΑΣΟΚ, τέσσερις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία και με εναλλαγή ενός ομιλητή από τα λοιπά κόμματα συμπεριλαμβανομένων και των Ανεξαρτήτων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα έχει, όπως πάντα, μια ενισχυμένη, διπλή συμμετοχή δηλαδή, λόγω της αριθμητικής δύναμης. Δεν κάνουμε για άλλο λόγο το δώρο αυτό.

Τυχόν αλλαγές στη σειρά εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με την έγκριση του Προεδρείου και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων είναι ο οριζόμενος στο άρθρο 97 του Κανονισμού της Βουλής. Δηλαδή, η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης θα είναι μέχρι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ μέχρι δεκαπέντε λεπτά.

Οι Υπουργοί, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, λαμβάνουν το λόγο όποτε το επιθυμούν. Θα ήταν προτιμότερο, όμως, να λαμβάνουν το λόγο ύστερα από ομιλητή της Αντιπολίτευσης, ώστε να μην επηρεάζεται η αναλογία των κομμάτων.

Υπενθυμίζω, επίσης, ότι ο Πρωθυπουργός, οι Πολιτικοί Αρχηγοί και οι Υπουργοί έχουν δικαίωμα παρεμβάσεων, όπως το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής ορίζουν.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον, όμως, προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας και στα τρία λεπτά της τριτολογίας τους, σύμφωνα με το άρθρο 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Δέχεται το Σώμα την πρόταση, όπως τη διατύπωσα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς, το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως.

Θα σας παρακαλούσα, αν έχετε βάλει τις κάρτες στις ειδικές θήκες για την ηλεκτρονική εγγραφή, να τις βγάλετε όλες, για να μην υπάρξει εμπλοκή στο σύστημα. Υπάρχει πάντα κίνδυνος, αν μπουν νωρίτερα στη σχετική υποδοχή να μπλοκάρει το σύστημα. Θα σας ανακοινώσω εγώ σε λίγο πότε θα ανοίξει το σύστημα, για να κάνετε την εγγραφή.

Ο κ. Δημήτριος Ρέππας, Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, έχει το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα μπορείτε να τοποθετήσετε τις κάρτες σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ζητά σήμερα ψήφο εμπιστοσύνης, γιατί πιστεύω ότι αξίζει οι Έλληνες Βουλευτές να την εμπιστευθούν να συνεχίσει την προσπάθειά της, αφού απέδειξε ότι μπορεί να αναλαμβάνει ευθύνες και να φέρει σε πέρας ένα τιτάνιο έργο κρατώντας ορθή και παρούσα την Ελλάδα, κρατώντας ζωντανή την ελπίδα και δημιουργώντας προϋποθέσεις για ένα καλύτερο αύριο.

Η Κυβέρνηση ζητά ψήφο σωφροσύνης, γιατί πιστεύει ότι οι Βουλευτές αξίζει να συμβάλλουν στη διασφάλιση της πολιτικής σταθερότητας που είναι το απαραίτητο και αναγκαίο περιβάλλον για την ευόδωση της εθνικής προσπάθειας. Η Κυβέρνηση ζητά ψήφο δικαιοσύνης από τους Έλληνες Βουλευτές που γνωρίζουν ότι εμείς οι αιρετοί του σταυρού προτίμησης γίναμε ξαφνικά οι αίροντες το σταυρό του μαρτυρίου που μας παρέδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση σε μια προσπάθεια να κρατήσουμε τη χώρα ισότιμο εταίρο στην ευρωπαϊκή οικογένεια.

Η Κυβέρνηση, τέλος, ζητά ψήφο ευθύνης και η ευθύνη είναι κατ' εσχόλην το θεμέλιο ήθος, προκειμένου έτσι να φέρουμε σε πέρας το μεγάλο έργο που έχουμε αναλάβει, που θα αποτελέσει και το θεμέλιο λίθο για την ανόρθωση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εταιρική σχέση, η σχέση της χώρας με τους δανειστές οριοθετεί τα τελευταία δυο χρόνια καθοριστικά τις σχέσεις των κοιμάτων, τη σχέση της πολιτικής με τους πολίτες και την κοινωνία, τη σχέση της Ελλάδας με την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Είναι μια σχέση, η οποία επιβάλλει ιδιαίτερους προσεκτικούς ασφαλώς και επιμελείς χειρισμούς, αλλά δεν επιτρέπει σε εμάς να παραμεινουμε αμέριμνοι με διαχείρισή της κατά τον καθιερωμένο στερεότυπο τρόπο. Απαιτεί γενναίες και μεγάλες υπερβατικές πρωτοβουλίες.

Η τελευταία απόφαση στη Σύνοδο Κορυφής αποτελεί και μια δικαίωση για το μόχθο και την προσπάθεια του Πρωθυπουργού και της ελληνικής διαπραγματευτικής ομάδας. Πάνω απ' όλα όμως αποτελεί μια υποχρέωση για τη συνέχιση αυτής της προσπάθειας και η συνέχιση και ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας είμαι βέβαιος ότι θα έχει και πάλι τη σφραγίδα του ΠΑΣΟΚ.

Ήταν μια εξαιρετικά θετική για την Ελλάδα απόφαση. Επιτρέψτε μου να πω ότι είναι στο χέρι μας να εφαρμοστεί, για να αποδειχθεί τελικώς ότι η απόφαση αυτή ήταν μια ευκαιρία που υπήρξε για έναν και μόνο λόγο: για να μη χαθεί. Δεν πρέπει να χαθεί αυτή η ευκαιρία, αυτή η νέα μεγάλη δυνατότητα που προσφέρεται στη χώρα.

Αυτή η συμφωνία εξασφαλίζει, πρώτον, τη θέση της Ελλάδας στη ζώνη του ευρώ. Δεύτερον, προσφέρει εγγυήσεις για τις καταθέσεις, τους μισθούς, τις συντάξεις, για τη λειτουργία των κρατών, των σχολείων, των νοσοκομείων, των υπηρεσιών. Τρίτον, καθιστά διαχειρίσιμο το ελληνικό δημόσιο χρέος και, τέταρτον, περιέχει και μια αναπτυξιακή πτυχή με την αξιοποίηση κοινοτικών πόρων.

Είναι χαρακτηριστικό –και αυτό είναι το κεντρικό στοιχείο– ότι με αυτήν την απόφαση η Ελλάδα μπορεί να απαλλαγεί από ένα χρέος ύψους περίπου 100 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι με επιτόκιο 4,5% αυτό το οποίο κερδίζει η Ελλάδα από την αποφυγή πληρωμής τόκων είναι ένα ποσό σε ετήσια βάση περίπου 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Αρκεί, επίσης, να σκεφτείτε ότι το 2009 και τα επόμενα χρόνια

το ύψος των τόκων έφθανε ετησίως τα 12 δισεκατομμύρια ευρώ. Για το 2012 το αντίστοιχο ύψος προβλέπεται να είναι στα 18 δισεκατομμύρια ευρώ. Αν εφαρμοστεί αυτή η απόφαση, μπορούμε να πετύχουμε τη μείωση του ύψους των τόκων με συνέπεια να κερδίσουμε πράγματι αυτό το ποσό των περίπου 5 δισεκατομμυρίων ευρώ, ένα ποσό που –για να έχουμε μια εικόνα συγκριτική– αντιστοιχεί με το δημοσιονομικό όφελος που επιδιώκουμε από την απόλυτη εφαρμογή του προσφάτως ψηφισθέντος πολυνομοσχεδίου.

Η Ελλάδα είναι μια χώρα χρεωμένη, δεν είναι χρεοκοπημένη και η προσπάθεια που κάνουμε είναι η αξιοποίηση αυτής της απόφασης, προκειμένου έτσι, έστω και τώρα, να αφυπνιστούμε ως κοινωνία, ως κράτος, ως πολιτικοί, προκειμένου να δώσουμε οριστική λύση σε ένα τεράστιο πρόβλημα, όπως είναι το δημόσιο χρέος.

Το δημόσιο χρέος το αντιμετωπίζουμε στο πλαίσιο της αλληλεγγύης και της στήριξης μαζί με τους εταίρους. Το θέμα, όμως, του παραγόμενου ετησίως ελλείμματος είναι θέμα δικό μας, κυρίως ή και αποκλειστικά δικό μας και πρέπει από εδώ και πέρα να μεριμνήσουμε, ώστε να ζούμε με έναν τέτοιο τρόπο που να ανταποκρίνεται στις δυνατότητές μας, να προτάξουμε τη διεύρυνση, τη μεγέθυνση των δυνατοτήτων μας, ώστε να μπορούμε με συναφή και συνακόλουθο τρόπο να βελτιώνουμε και να αναβαθμίζουμε και το επίπεδο της ζωής μας. Μακάρι να είχαμε ως ευαγγέλιο το λόγο του αείμνηστου Ανδρέα Παπανδρέου «ή θα αφανίσουμε το χρέος ή το χρέος θα αφανίσει τη χώρα».

Δυστυχώς πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό είναι κεντρικό, ζωτικής σημασίας θέμα για το παρόν και το μέλλον της χώρας. Κι ενώ αυτή η απόφαση έγινε γνωστή, επιτρέψτε μου να πω ότι από την πρώτη στιγμή αντί να επικεντρωθεί το σύνολο των συζητήσεων στα επί της ουσίας στοιχεία αυτής της απόφασης, έγινε προσπάθεια να εκτραπεί η συζήτηση με την κατασκευή διάφορων επιχειρημάτων, ισχυρισμών οι οποίοι προβλήθηκαν με ένα τρόπο όμως που περιέχει τις αυτονόητες απαντήσεις.

Τέτοιο είναι, το θέμα της κυριαρχίας, το αν δηλαδή έχουμε εκχωρήσει ζωτικά δικαιώματα της χώρας και των πολιτών σε κάποιες ξένες δυνάμεις. Επιτρέψτε μου να πω ότι τα θέματα των σχέσεων της Ελλάδας με την Ευρώπη έχουν αποσαφηνιστεί ήδη από τη συμφωνία του Μάαστριχτ, την οποία έχουμε ψηφίσει. Θυμίζω ότι και τότε εμείς είχαμε ζητήσει την διεξαγωγή δημοψηφίσματος. Αρνήθηκε η τότε κυβέρνηση. Τελικώς με υπεύθυνη στάση το δικό μας κόμμα ψήφισε, «ναι» σε αυτήν τη συνθήκη.

Βεβαίως, πρέπει, να πω ότι αυτή η προσπάθεια που γίνεται για να δοθεί η εντύπωση ότι έχουμε εκχωρήσει κυριαρχία δεν είναι για τον κοινό νο. Διότι όλοι αντιλαμβάνονται ότι με τον ίδιο τρόπο που μέχρι τώρα έχουμε συνεργαστεί με τους συμμάχους στην μακραίωνα πολιτική ιστορία –και κυρίως κερδίζουμε από τέτοιου είδους συμμαχίες, γιατί η Ελλάδα δεν πρέπει να είναι μόνη της, θέλει συμμαχίες, είναι δική μας επιλογή να έχουμε εταίρους και συμμάχους– μπορούμε σε ισότιμη βάση, και αυτό εξαρτάται από εμάς, να κάνουμε ισότιμη τη σχέση μας, να αξιοποιούμε τη γνώση, την εμπειρία άλλων δυνάμεων για να αντιμετωπίσουμε προβλήματα τα οποία αποτελούν και «καρκινώματα» στη δημόσια ζωή της χώρας, όπως είναι η διαφθορά, όπως είναι η φοροδιαφυγή, όπως είναι η γραφειοκρατία.

Αγοράζουμε εύκολα ξένα προϊόντα, άρα γιατί δεν θέλουμε τη γνώση και την εμπειρία των δυνάμεων εκείνων που μπορούν πραγματικά να μας βοηθήσουν να μην επιχειρήσουμε εμείς να ανακαλύψουμε την Αμερική, αλλά να αξιοποιήσουμε την ήδη υπάρχουσα «Αμερική» για να κάνουμε καλύτερη την ελληνική κοινωνία.

Τέθηκε θέμα αναδιάρθρωσης. Λένε κάποιοι ότι γιατί θέτει τώρα η Κυβέρνηση το θέμα της αναδιάρθρωσης, όταν με διάφορους τρόπους εξοβέλιζε οποιαδήποτε απόπειρα να σχετική συζήτηση. Ασφαλώς δεν είναι καθόλου σάφρον μία χώρα που έχει το χρέος της Ελλάδας μονομερώς, με δική της πρωτοβουλία να θέσει το θέμα της αναδιάρθρωσης του χρέους. Δίνει τότε ένα αρνητικό για αυτή μήνυμα στις αγορές. Εμφανίζεται ως μία χώρα κακοπληρωτής και τραυματίζεται η αξιοπιστία της και μάλιστα την ώρα που προσπαθούμε να ανακτήσουμε αξιοπιστία.

Ασφαλώς ωρίμασαν οι συνθήκες. Και ενώ οι συζητήσεις γίνονταν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων ήρθε τώρα η ώρα προκειμένου μαζί με τους εταίρους να πάρουμε αυτήν την πρωτοβουλία, όταν συνέτρεξαν οι κατάλληλοι παράγοντες. Πρώτος και καθοριστικός μεταξύ των άλλων είναι ότι πλέον φαίνεται πως μέσα στο 2012 η Ελλάδα μπορεί να έχει πρωτογενή πλεονάσματα για πρώτη φορά μετά από χρόνια. Να, ποια είναι τα ποιοτικά άλματα που κάναμε εμείς με την πολιτική μας, ώστε να δικαιούμεθα την συναντίληψη και την υποστήριξη και των εταίρων σε αυτήν την προσπάθεια.

Είπαν κάποιοι, ότι γιατί το θέμα του δημοψηφίσματος δεν το θέσατε από την πρώτη στιγμή και οψίμως ανακαλύψατε αυτήν την κορυφαία, όπως όλοι λέμε και αναγνωρίζουμε, δημοκρατική διαδικασία. Αντιλαμβάνεστε ότι όταν πρωτοτεθήκε το θέμα, όταν είχαμε απόλυτη γνώση των δεδομένων λίγους μήνες αφότου γίναμε Κυβέρνηση, αυτό που κάναμε παίρνοντας πρωτοβουλίες - και ας αναγνωρίσετε επιτέλους τα θετικά αποτελέσματα αυτών των πρωτοβουλιών - ήταν να επιτύχουμε τη δημιουργία αυτού του μηχανισμού στήριξης που δεν υπήρχε μέχρι τότε.

Θυμίζω ότι και τότε και άλλες δυνάμεις εκτός από το ΠΑΣΟΚ στήριξαν αυτήν την πρωτοβουλία και ψήφισαν το λεγόμενο μνημόνιο. Τώρα, όμως, έχουμε μία μετατόπιση στην πολιτική διαχείριση των θεμάτων. Τώρα πλέον ο δημοσιονομικός τρόπος προσέγγισης του θέματος έχει γίνει ευρύτερα πολιτικός. Γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται μία ευρύτερη πολιτική προσέγγιση, η οποία συμπεριλαμβάνεται, όπως αυτή που γνωρίζετε, στις πρωτοβουλίες του Πρωθυπουργού.

Λένε κάποιοι, ότι όταν ο Πρωθυπουργός δεν παίρνει πρωτοβουλίες, τότε δεν κυβερνάται ο τόπος. Αλλά και όταν ο Πρωθυπουργός παίρνει πρωτοβουλίες, κάποιοι στους οποίους αυτές οι πρωτοβουλίες δεν αρέσουν, δεν τους βρίσκουν σύμφωνους, τότε και πάλι καυτηριάζουν τον Πρωθυπουργό για τις πρωτοβουλίες που πήρε. Προφανώς την ανάλυση πρωτοβουλιών την εννοούν ως αυτόβουλη παράδοση του Πρωθυπουργού στα δικά τους χέρια. Μάταιος κόπος!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ανακοινώθηκε αυτή η κυβερνητική πρωτοβουλία, έχουμε μία παράδοση πολιτικής, αντίδραση των διαφόρων κομμάτων αλλά και άλλων δυνάμεων. Κάποιοι που ορκίζονται στο όνομα του λαού και ενθαρρύνουν, αν θέλετε, συμπεριφορές πολιτών και φορέων ως ώριμες και υπεύθυνες, που ευτελίζουν θεσμούς και σύμβολα, έρχονται τώρα και ψιθυρίζουν ότι ο λαός μπορεί να μην είναι αρκετά ώριμος για να πάρει μία υπεύθυνη στάση απέναντι σε ένα τέτοιο ερώτημα. Όσοι δεν χάνουν ευκαιρία να μιλούν για σχέσεις εξάρτησης με ξένους δυνάστες και αδηφάγες αγορές, έρχονται τώρα και ψιθυρίζουν, ότι μήπως αυτοί οι δυνάστες και οι αδηφάγες αγορές δεν είναι ενημερωμένοι για την πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης και αυτό τάχα τους ενοχλεί.

Είναι αυτοί που λένε ότι το δημοψήφισμα -ακούσατε, ακούσατε!- είναι μία διχαστική διαδικασία.

Το λένε όσοι δεν χάνουν την ευκαιρία να ενθαρρύνουν τις δυνάμεις εκείνες οι οποίες βιαιοπραγούν, οι οποίες με έναν τρόπο εντελώς απαράδεκτο και μισαλλόδοξο προωθούν τους κομματικούς στόχους τους, τραυματίζοντας τη δημοκρατία μας. Η βία, λοιπόν, είναι αυτή που μπορεί να ενώσει. Η δημοκρατία κατ' αυτούς είναι αυτή που διχάζει.

Και ενώ όλοι έχουν μία θέση να πουν για οποιοδήποτε θέμα, εκφράζοντας το πρόγραμμα του κόμματός τους ο καθένας, για το συγκεκριμένο θέμα αρκούνται όλοι σε μία διαδικασιολογία, δεν τοποθετούνται επί της ουσίας. Γιατί άραγε; Διότι γνωρίζουν ποια είναι τα συμφέροντα που θίγονται, αν προωθηθεί αυτή η απόφαση και εφαρμοσθεί. Επίσης, γνωρίζουν πολύ καλά τι είναι αυτό που συντελείται στον τόπο την τελευταία περίοδο λόγω των αποφάσεων που έχει πάρει η Κυβέρνησή μας.

Ο ηγέτης, μία κυβέρνηση, αλλά επιτρέψτε μου να πω και κάθε πολιτικός θα πρέπει να έχει μία στάση αυξημένης ευθύνης απέναντι στο λαό. Πρέπει να ακούει ασφαλώς το λαό, αλλά πρέπει να προχωρά, να μην πτοείται, ακόμη και εάν δέχεται άδικη και άστοχη κριτική, ακόμη και εάν θεωρεί ότι αδικείται. Θα πρέπει να προχωρήσει και να φέρει σε πέρας το μεγάλο έργο που έχει αναλάβει.

Από την άλλη, όμως, δεν θα πρέπει να ξεπερνά το όριο εκείνο, ώστε να εμφανίζεται αλαζόνας, αδιάφορος γι' αυτό το οποίο ο κόσμος απαιτεί, δηλαδή, αυξημένη συμμετοχή του και παρέμβαση στα δρώμενα. Αυτό ακριβώς αποτελεί και τη χρυσή τομή, τη χρυσή τομή που εκφράζεται με τις επιλογές που κάνουμε.

Έχουμε τη νομιμοποίηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πιστεύουμε ότι η ψήφος εμπιστοσύνης θα δώσει ασφαλώς αυξημένη διαπραγματευτική δύναμη στην Κυβέρνησή μας. Όμως, επειδή ακριβώς έχουμε τη νομιμοποίηση, μπορούμε να συνεχίσουμε να κάνουμε το έργο μας, διαφορώντας για τη δυνατότητα που πρέπει να έχουν οι πολίτες να παρέμβουν σε καθοριστικά ζητήματα και να λάβουν και εκείνοι κατ' ευθείαν, πρωτογενώς, αυθεντικά και αδιαμεσολάβητα ένα μέρος αυτής της ευθύνης; Ασφαλώς όχι.

Άλλωστε, το θέμα της νομιμοποίησης που τίθεται από πολλούς, τίθεται με έναν τρόπο υποκριτικό. Ποια νομιμοποίηση, άραγε, είχαν οι επί δεκαετίες κυβερνήσεις οι οποίες με τον αλόγιστο δανεισμό οδήγησαν σε υπέρογκη αύξηση του χρέους και εκτίναξη των ελλειμμάτων; Δεν είναι αυτό μία με μαθηματική ακρίβεια περιοριστική πολιτική για τις επόμενες γενιές, που δεν είναι παρούσες, για να μπορέσουν να θέσουν τα δικά τους θέματα, που δεν εκπροσωπούνται, αλλά είναι βέβαιο ότι θα υποστούν τα επίχαιρα μιας κακοδιαχείρισης και μιας σπατάλης, η οποία χρόνια χαρακτήριζε την άσκηση οικονομικής πολιτικής στη χώρα μας;

Συνεχίζουμε, λοιπόν, γιατί δεν έχουμε το σύνδρομο της απόδρασης. Δεν είμαστε ριψάσπιδες, δεν μας ταιριάζει αυτός ο ρόλος, θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους.

Η δεύτερη επιλογή που έχει να κάνει ένας ηγέτης πέρα από το να συνεχίσει, τραβώντας αυτό το δρόμο του Γολγοθά, είναι να επιχειρήσει συνεννόηση και συνεργασία. Το κάναμε με πολλούς τρόπους και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε, γιατί δεν έχουμε το σύνδρομο της κατοχής της καρέκλας. Κάναμε προτάσεις συνεργασίας. Δυστυχώς, είχαμε αρνητική αντίδραση από τη Νέα Δημοκρατία, ιδίως από αυτή.

Είμαστε σε ένα Κολοσσαίο -λέω πολλές φορές- και ενώ αγωνιζόμαστε να τιθασιεύσουμε ένα θηριώδες δημόσιο χρέος, κάποιοι από τις κερκίδες παρακολουθούν και αρκούνται στο να σχολιάζουν. Το θέμα δεν είναι να φύγουμε εμείς από το στίβο, για να πάρουν τη θέση μας κάποιοι άλλοι. Το θέμα είναι να έρθουν και οι άλλοι στο στίβο, να δώσουμε όλοι μαζί, με ένα εθνικό μέτωπο, αραγές και συμπαγές, τον αγώνα αυτό για να επιτύχουμε να δαμάσουμε τελικά το δημόσιο χρέος.

Κυρίες και κύριοι, η τρίτη επιλογή που έχει μία ηγεσία είναι οι εκλογές. Την ώρα, όμως, που η χώρα δίνει μία μάχη στα εθνικά σύνορα, κάποιοι πράγματι μας καλούν να επιστρέψουμε στα κομματικά χαρακώματα, να οδηγηθούμε σε μία εσωστρέφεια που ισοδυναμεί με μία μεγάλη παρένθεση, με την απόσυρση, δηλαδή, της χώρας από τη διαχείριση των εθνικών θεμάτων της στα κρίσιμα μέτωπα και την ενασχόλησή της με τη συγκρότηση των εσωτερικών δυνάμεων και των διαρθρωτικών λειτουργιών της.

Η τέταρτη επιλογή που έχει μία υπεύθυνη κυβέρνηση είναι το δημοψήφισμα, μία κορυφαία δημοκρατική διαδικασία που φέρνει τα πάντα στο φως. Φέρνει τον πολίτη πρωταγωνιστή, που είναι η δομική μονάδα για τη δύναμή μας, αλλά και γι' αυτή την ίδια την πολιτική ύπαρξή μας στο προσκήνιο και δεν επιτρέπει παρασκηνιακές πολιτικές μεθοδεύσεις και κάθε μορφής διευθετήσεις. Επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό το δημοψήφισμα, που αποτελεί πρωτογενή καταγραφή της λαϊκής θέλησης, αποτελεί και την καλύτερη απάντηση σε όλους εκείνους οι οποίοι μιλούν εξ ονόματος του λαού και καθένας επικαλείται έναν διαφορετικό, ως φαίνεται, λαό.

Ο λαός για τη Νέα Δημοκρατία θέλει ένα άλλο μνημόνιο. Ο λαός για το ΚΚΕ θέλει να φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο λαός για το ΛΑΟΣ θέλει μία άλλη συνταγή. Ο λαός για το ΣΥΡΙΖΑ θέλει ένα βροντερό «όχι» στα πάντα που κάνει η Κυβέρνηση. Επιτέλους!

Όλοι εσείς λέτε, μιλώντας εξ ονόματος του λαού, τι πρέπει να κάνουμε. Και εμείς λέμε πολύ απλά το εξής: γιατί δεν καλούμε τον ίδιο τον λαό να μιλήσει; Γιατί δεν φέρνουμε τους πολίτες με τη δυνατότητα να δώσουν αυτοί οι ίδιοι την απάντηση, χωρίς

εξουσιοδοτήσεις, χωρίς ερμηνείες τρίτων, χωρίς προσθήσεις, αφαιρέσεις και στρεβλώσεις στη δημόσια συζήτηση για ένα τόσο σημαντικό θέμα;

Κυρίες και κύριοι, ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας κλήθηκε, αλλά αρνήθηκε να συμμετάσχει στην ομάδα διαπραγμάτευσης στην τελευταία Σύνοδο Κορυφής. Συμμετείχε, ασφαλώς, στη Σύνοδο του Λαϊκού Κόμματος. Εκεί, οι ηγέτες της Ευρώπης, όπως η κ. Μέρκελ, ο κ. Σαρκοζί και άλλοι συμφώνησαν σε κάποιες θέσεις τις οποίες μετέφεραν και στη Σύνοδο Κορυφής. Οι αποφάσεις αυτές έγιναν αποφάσεις της Ευρωζώνης.

Ελπίζω ότι ο κ. Σαμαράς -αυτό λέει η κοινή λογική- συμφώνησε με τις θέσεις αυτές στο πλαίσιο του Λαϊκού Κόμματος. Και εάν συμφώνησε με τις θέσεις αυτές, συμφωνεί και με την απόφαση-πλαίσιο Κορυφής. Προς τι, λοιπόν, το πολιτικό θέατρο; Και εάν διαφωνήσει και διατύπωσε μία διαφοροποιημένη θέση, υπάρχουν κάποιο κείμενο που να το πιστοποιεί; Έχουμε κάποιο αστερίσκο στα κείμενα του Λαϊκού Κόμματος που να δείχνει αυτήν την αποκλίνουσα θέση υπέρ των δήθεν ελληνικών συμφερόντων, όπως εμφανίζει ότι τα υπερασπίζεται ο κ. Σαμαράς σε ένα τέτοιο κείμενο;

Κυρίες και κύριοι, ενώ αυτό δεν έχει γίνει, από την άλλη ακούσαμε σήμερα το ανεπίτρεπτο. Και δεν επιτρέπεται αυτό από έναν πολιτικό με την οικογενειακή παράδοση του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, να κατηγορείται η Κυβέρνηση και μάλιστα, να χαρακτηρίζεται τυχοδιώκτης -ακούσατε, ακούσατε!- ο Έλληνας Πρωθυπουργός. Αυτοί οι χαρακτηρισμοί δεν έχουν καμμία σχέση με την πολιτική αντιπαράθεση και σε τελευταία ανάλυση μπορώ να πω ότι ένας Πρωθυπουργός που πασχίζει και μία κυβέρνηση η οποία κατορθώνει μετά από πολλά χρόνια να μειώσει το δημόσιο χρέος, άλλο τίτλο πρέπει να έχει. Μπορείτε να τον πείτε -αν θέλετε- χρεοδιώκτη τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και της Κυβέρνησης και να πούμε τον κ. Σαμαρά ευρωδιώκτη, γιατί με τη στάση του υπονομεύει την προσπάθεια της χώρας να μείνει ισότιμος εταίρος στη ζώνη του ευρώ.

Όλα αυτά εξελίσσονται σε ένα πολιτικό κλίμα που πρέπει να πω ότι οδηγεί σε ολισθηρές ατραπούς. Κάποιοι φαίνεται ότι δεν διαθέτουν ένα στοιχειώδες θεσμικό φρένο. Κάποιοι καλούν τους Βουλευτές να μην ψηφίσουν την Κυβέρνησή τους. Κάποιοι άλλοι εγκαλούν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, γιατί δεν παρεμβαίνει στην κοιμητική διαπάλη. Κάποιες τρίτες δυνάμεις λένε ότι πρέπει να παρεμποδίσουν οι Βουλευτές στην άσκηση των καθηκόντων τους και κάποιοι άλλοι -από τη Νέα Δημοκρατία, κυρίως- λένε πως πάση θυσία πρέπει να αποτραπεί η διενέργεια του δημοψηφίσματος. Πώς θα το κάνει η Νέα Δημοκρατία; Διότι ακούγεται ότι μπορεί να προχωρήσει ακόμη και σε μία τέτοια μεθόδευση, με τον εξαναγκασμό σε παραίτηση των Βουλευτών της, για να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές.

Πιστεύω ότι αυτό είναι μία απλή φήμη και τίποτε άλλο. Θυμόμαστε τα λίγα προηγούμενα χρόνια τη Νέα Δημοκρατία, ως κυβέρνηση τότε, να αποχωρεί από αυτή την Αίθουσα, όταν συζητούσαμε σημαντικά θέματα, όπως ήταν η διερεύνηση σκανδάλων, προκειμένου έτσι να εμποδιστεί η Βουλή να πάρει συγκεκριμένες αποφάσεις επί των θεμάτων αυτών. Τώρα η Νέα Δημοκρατία πάλι θα αποσύρει τις δυνάμεις της; Έτσι αντιλαμβάνεται τον κοινοβουλευτικό ρόλο της; Ο λαός, δηλαδή, την ψηφίζει για να είναι παρούσα στη Βουλή και αυτή υπηρετεί το λαό, αποχωρώντας από τη Βουλή; Είναι μία πρωτότυπη αντίληψη για ένα δημοκρατικό κόμμα.

Κυρίες και κύριοι, κάποιοι θεωρούν ότι μπορούν οτιδήποτε είναι πασοκικό ή κυβερνητικό να στοχοποιηθεί και να στιγματιστεί. Τους λέμε εκ προοιμίου το εξής: ας μη διανοούνται ότι μπορεί να λεηλατηθεί ο χώρος του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να καταλάβουν όλοι ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα είμαστε ισότιμοι. Έχουμε, βεβαίως, καθένas με τη δύναμη των εδρών του, μία σειρά, μία τάξη, για να διευκολύνεται η λειτουργία μας. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι τα κόμματα της Βουλής είναι άλλα πρώτης και άλλα δεύτερης κατηγορίας και οι Βουλευτές δεν είναι πρώτης ή δεύτερης κατηγορίας. Είμαστε ισότιμοι πολιτικοί που εκπροσωπούμε τον ελληνικό λαό.

Αυτό, λοιπόν, είναι το σημείο εκκίνησης, εάν θέλουμε να διατηρήσουμε και να περιφρουρήσουμε τον κώδικα της συνεννόησης

και της συνύπαρξής μας. Διότι βλέπω ότι η πολιτική διαφωνία, ιδίως την τελευταία περίοδο έχει πάρει έναν άλλο χαρακτήρα. Έχει κλιμακωθεί η διαφωνία από την πλευρά δυνάμεων της Αντιπολίτευσης και παίρνει έναν χαρακτήρα δίκην προθέσεων της Κυβέρνησης, ότι εμείς, δηλαδή, δήθεν συνειδητά υπονομεύουμε ή δεν εξυπηρετούμε το συμφέρον της χώρας.

Πρέπει να σας πω, κυρίες και κύριοι, ότι τέτοιες διαιρέσεις δεν πρέπει να τις υποθάλλουμε και πρέπει να δούμε με άλλη ματιά τους πολίτες και τους κοινωνικούς φορείς, όχι με την κομματική και πολιτική ταυτότητά τους, όχι με την προέλευση που έχουν, αλλά με τη στάση τους.

Ας είμαστε καθαροί. Ο φοροφυγάς δεν μπορεί να είναι αγανακτισμένος. Είναι για τη δικαιοσύνη.

Ο διεφθαρμένος κρατικός λειτουργός δεν μπορεί να είναι αγανακτισμένος. Είναι για τη δικαιοσύνη. Ο μισαλλόδοξος που βιασπραγεί δεν μπορεί να είναι αγανακτισμένος. Είναι για τη δικαιοσύνη και τη φυλακή. Ας τα ξεκαθαρίσουμε αυτά, γιατί αν δεν περιφρουρήσουμε αυτούς τους κανόνες, να ξέρετε ότι αυτοί που τελικώς θα χάσουν θα είναι οι μικροί και οι αδύναμοι. Οι μεγάλοι, οι ισχυροί είναι αυτοί που δεν θέλουν τους κανόνες, γιατί επιθυμούν να ασυδοτούν.

Εμείς πρέπει να μην σπαταλούμε δυνάμεις σε αυτά αδιέξοδα και άγωνα μέτωπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ.

Πρέπει να ενώσουμε τις δυνάμεις μας σε ένα κοινό μέτωπο. Πρέπει να φροντίσουμε τους ανέργους, τα θύματα της τελευταίας κρίσης, να φροντίσουμε τους επαγγελματίες που τους πνίγουν τα λουκέτα, να φροντίσουμε τη νέα γενιά, η οποία αποστρατεύεται πριν καν ενταχθεί. Ας έχουμε για τους πρώτους, τους παράνομους που είναι για τη δικαιοσύνη, μια πολιτική γροθιάς. Ας έχουμε για τους δεύτερους μια πολιτική αγκαλιάς. Αυτός είναι ο κοινός τόπος της συνεννόησης και της συνεργασίας μας.

Είμαστε στη μέση της κοινοβουλευτικής περιόδου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Ασφαλώς, έχουμε ανοικτά όλα τα μέτωπα. Τόσο η δημοσιονομική πολιτική που ακολουθούμε για μια γιγαντιαία δημοσιονομική προσαρμογή σε λίγο χρόνο όσο και οι διαρθρωτικές αλλαγές μπορεί να πει κανείς ότι δεν έχουν αποδώσει ακόμη τα θετικά αποτελέσματά τους, ενώ είναι ορατές, εξατομικευμένες και υλικώς αντιληπτές αμέσως, από την πρώτη κιόλας ημέρα, οι συνέπειες της εφαρμογής αυτής της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Ρέππα, παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ και πάλι.

Ας ξεκαθαρίσουμε, στο πλαίσιο αυτής της μεγάλης συζήτησης, το θέμα για τη θέση της χώρας στο ευρώ. Η θέση της χώρας στο ευρώ είναι ένα εθνικό κεκτημένο. Για τη δική μας παράταξη, για την Κυβέρνησή μας αποτελεί δόγμα απαρασάλευτο. Η ένταξη, όμως, στο ευρώ δεν είναι ένα βραβείο, δεν είναι ένα πτυχίο που το κορνιζάρουμε για να στολίζει την πολιτική μας. Είναι μία υπενθύμιση, η οποία μας λέει ότι πρέπει να γίνουμε ανταγωνιστικοί, πιο ποιοτικοί, να βελτιωθούμε, για να μπορούμε να συγκρινόμαστε εύκολα με τους άλλους λαούς και τις χώρες με τις οποίες κολακευόμαστε που ανήκουμε στην ίδια οικογένεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Ρέππα, μην με ευχαριστήσετε για τρίτη φορά. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι, πιστεύω ότι η ψήφος εμπιστοσύνης μπορεί να κάνει αυτήν την Κυβέρνηση πιο δυνατή, να την κάνει καλύτερη. Μακάρι η εξέλιξη αυτή να κάνει καλύτερη και την Αξιωματική Αντιπολίτευση και συνολικά την Αντιπολίτευση.

Υπάρχουν δύο στοιχεία τα οποία πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας: η Ελλάδα και ο άνθρωπος, ο πολίτης. Είναι τα δύο κοινά στοιχεία στις διαφορετικές ταυτότητές μας. Ας τα υπηρετήσουμε

με αξιοσύνη και τα δύο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεχίζουμε τώρα με τους ομιλητές συναδέλφους Βουλευτές.

Αρχίζουμε τον κατάλογο με τον κ. Ευτύchio Δαμιανάκη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε, αναμφίβολα, όλοι μας ιστορικές στιγμές για τη χώρα, για την Ευρώπη, για την παγκόσμια οικονομία. Σε αυτές τις στιγμές είναι χρέος όλων μας με υπευθυνότητα να συμβάλουμε στην υιοθέτηση και εφαρμογή της βέλτιστης λύσης για τη χώρα, πέρα από προσωπικές στρατηγικές και μικροπολιτικούς τακτικισμούς. Οι στιγμές που ζούμε απαιτούν πρώτα-πρώτα συνεννόηση, αποφασιστικότητα, αλλά και πολύ μεγάλο απόθεμα ψυχικών δυναμικών. Χρειάζεται πάνω από όλα σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Αυτήν την ώρα είναι εθνική επιταγή να είμαστε χρήσιμοι και όχι αρεστοί.

Νομίζω ότι κανείς δεν αμφιβάλλει σε αυτήν την Αίθουσα ότι η παρούσα κοινοβουλευτική περίοδος είναι η κρίσιμότερη περίοδος στην κοινοβουλευτική ιστορία του τόπου, τουλάχιστον από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Το λέω αυτό, κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν ήταν εύκολο, απεναντίας ήταν πολύ δυσάρεστο να ψηφίσουμε εμείς, οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας, μέτρα σαφώς αντιλαϊκά και επώδυνα για μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών. Και το κάναμε, κύριοι συνάδελφοι, συνειδητά, όσο επώδυνο και αν ήταν, γιατί η χώρα μας πορευόταν σε τεταμένο σχοινί και η κυβερνητική πλειοψηφία και η Κυβέρνηση χρειάστηκε πολλές φορές περίσσια δύναμη μέσα σε ένα αφόρητο κυριολεκτικά κλίμα πίεσης, για να αποτρέψουμε το μοιραίο για τη χώρα.

Στις 26 Οκτωβρίου με τη συμφωνία της Συνόδου Κορυφής ανοίγει σίγουρα μια νέα εποχή και για την Ελλάδα και για την Ευρώπη. Η Κυβέρνηση πέτυχε μέσα από αυτή τη συμφωνία να απομακρύνει την ανασφάλεια και να απαλλάξει τη χώρα από ένα σημαντικό βάρος του παρελθόντος, επιβεβαιώνοντας ταυτόχρονα τη θέση της στο σκληρό πυρήνα του ευρώ.

Με την εφαρμογή αυτής της συμφωνίας πέραν της άμεσης μείωσης στους φόρους, θα έχουμε μια άμεση μείωση των τόκων στους προϋπολογισμούς των επόμενων ετών και με την ολοκλήρωση της σε συνδυασμό με το στόχο του πρωτογενούς πλεονάσματος από τον επόμενο χρόνο αλλάζει διεθνώς η εικόνα για την οικονομική κατάσταση της χώρας.

Η μείωση του χρέους σε συνδυασμό με τα χαμηλά επιτόκια, η μεγάλη περίοδος αποπληρωμής και η μεγάλη περίοδος χάριτος θα έχουν σαν συνέπεια οι Έλληνες φορολογούμενοι να πληρώνουν κάθε χρόνο σημαντικά μικρότερους τόκους. Είναι σίγουρο και κανείς δεν αμφιβάλλει ότι με τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου άνοιξε μια νέα σελίδα, ένα νέο κεφάλαιο, θα έλεγα ένα παράθυρο ελπίδας.

Και δεν πανηγυρίσαμε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Δεν πανηγυρίσαμε, γιατί έχουμε συναίσθηση ότι ο δρόμος είναι ακόμα μακρύς και δεν δικαιολογούνται σε περιόδους εθνικής κρίσης άτακτοι πανηγυρισμοί. Δεν το κάναμε εμείς. Απλά αυτό που κάναμε -και πιστεύουμε ότι είναι σωστό- είναι ότι αυτή η συμφωνία αποτελεί μονόδρομο για τη σωτηρία της χώρας. Αν η χώρα φύγει από το ευρώ, μια τέτοια εξέλιξη θα είναι ένας εφιάλτης για όλους, ένας εφιάλτης διαρκείας για το σήμερα που θα υποθηκεύσει και το αύριο αυτού του τόπου.

Με τη γενναία πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού για διεξαγωγή δημοψηφίσματος, οι Έλληνες πολίτες καλούνται να αποφανθούν με υπευθυνότητα για αποφάσεις που θα καθορίσουν το μέλλον της χώρας και θα επηρεάσουν τη ζωή όλων μας σε βάθος χρόνου.

Το ενδεχόμενο διεξαγωγής δημοψηφίσματος δεν ήταν άγνωστο και δεν υπήρξε και έκπληξη, όπως υποστηρίζουν πολλοί και όπως κατ' επανάληψη συζητήθηκε, όταν ψηφίσαμε κατ' επιταγή του άρθρου 44 του Συντάγματος τον εφαρμοστικό νόμο για τα δημοψηφίσματα. Σ' αυτήν την περίπτωση, ο πολίτης θα καταθέσει αδιαμεσολάβητα την άποψή του και με την ψήφο του γίνεται συμμετέχων στις αποφάσεις και αρωγός στις προσπάθειες, για

να εξέλθει η χώρα μια ώρα αρχύτερα από την κρίση.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στην κρίση των Ελλήνων πολιτών. Και βεβαίως δεν προδικάζουμε το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, όπως όλοι έσπευσαν να κάνουν από την αρχή, γιατί αυτό είναι ασέβεια προς το πρόσωπό τους και υποτίμα τη νοημοσύνη των πολιτών. Άλλωστε, η έκφραση δημοκρατικής γνώμης, η ίδια η λειτουργία της δημοκρατίας και ο δημοκρατικός διάλογος για το μέλλον μας δεν μπορούν να προκαλέσουν διχασμό.

Απαντάμε, όμως, σε όσους ανεύθυνα και ανέξοδα ακόμα και αυτήν την ώρα συνεχίζουν να κινδυνολογούν. Η προετοιμασία του δημοψηφίσματος δεν αναστέλλει τη λειτουργία του κράτους, δεν εμποδίζει τις διαβουλευσεις με τους εταίρους μας για να τεθούν σε εφαρμογή οι αποφάσεις και δεν σταματά την ομαλή λειτουργία της χώρας. Αντίθετα, θα δώσει ένα ξεκάθαρο μήνυμα για την κατοχύρωση της ευρωπαϊκής μας πορείας. Γιατί πανικοβάλλεστε; Ήταν άραγε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μου είχαν πει ότι ως πρώτος ομιλητής θα έχω δεκαπέντε λεπτά και είχα προετοιμάσει την ομιλία μου για περισσότερο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας είχαν πει για δεκαπέντε λεπτά;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Μάλιστα, έτσι μου είχαν πει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κατ' αρχάς, κύριε Δαμιανάκη, δεν έχετε εξαντλήσει ακόμα ούτε τα επτά λεπτά.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ για μια μικρή ανοχή, προκειμένου να μπορέσω να ολοκληρώσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου. Βέβαια, δεν είναι δυνατόν να σας δώσουμε δεκαπέντε λεπτά. Όμως, θα έχετε μια μικρή ανοχή, δεδομένου ότι υπήρξε αυτή η μικρή παρεξήγηση.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΔΑΜΙΑΝΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και ερωτώ, κύριοι συνάδελφοι, της Νέας Δημοκρατίας το εξής: όταν το 1991 θέσατε θέμα για δημοψήφισμα για τις ταυτότητες, το θέμα των ταυτοτήτων ήταν σοβαρότερο από το θέμα της σωτηρίας, της επιβίωσης και της μη χρεοκοπίας της χώρας; Και σας ερωτώ, για να απαντήσετε.

Και βεβαίως, θα ήθελα να πω προς τη πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ το εξής: όταν διαρκούσης της περιόδου έχετε ζητήσει επτά φορές δημοψηφίσματα για διάφορα θέματα, αυτά τα θέματα ήταν περισσότερο σοβαρά από το θέμα της σωτηρίας της χώρας; Αφήστε, λοιπόν, τους πολίτες να εκφραστούν. Αυτοί θα αποφασίσουν, αυτοί θα ψηφίσουν και αυτοί θα αποφασίσουν.

Λένε «γιατί όχι εκλογές;» και «γιατί δημοψήφισμα;». Διότι, δυστυχώς, εκεί, στις εκλογές, είναι που θα υπάρξει ένταση των παθών! Εκεί θα είναι τα κόμματα που θα αλληλοσυγκρούονται και με νεφελώδεις υποσχέσεις θα χάσουμε το στόχο της εθνικής μας προσπάθειας!

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν ακολουθούμε σε ανευθυνότητα αυτούς που ανεύθυνα έκλεισαν τη Βουλή το 2007, προκειμένου να κλείσουν το σύνολο όλων εκείνων των φοβερών υποθέσεων και να απαλλαγούν οι Υπουργοί, για να απολογούμεθα εμείς οι Βουλευτές γιατί δεν τους βάζουμε μέσα! Δεν θα το κάνουμε! Είναι αστείο αυτοί οι οποίοι μας κατηγορούσαν ότι είμαστε υπόδουλοι στους Ευρωπαίους και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να μας προσάπτουν σήμερα ότι δεν ζητήσαμε την άδεια των ξένων για το δημοψήφισμα!

Ε, τι είναι αλήθεια επιτέλους; Είναι σχιζοφρενικό φαινόμενο! Όχι μόνο δεν έβαλαν πλάτες στην εθνική προσπάθεια, αλλά υποταγμένοι στις προσωπικές και μικροκομματικές στρατηγικές τους βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή απέναντί μας και ευθύς μετά τη λήψη της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου, άρχισαν να βομβαρδίζουν αυτή τη συμφωνία!

Ερωτούμε το εξής: πού ήταν, άραγε, ο κ. Σαμαράς -για να πω αυτό που είπε και ο Υπουργός κ. Ρέππας- στις συνεδριάσεις του Λαϊκού Κόμματος, όχι μόνο τώρα, αλλά από το πρώτο μνημόνιο; Αυτά τα τεχνάσματα περί επαναδιαπραγμάτευσης τα εγκαταλείψατε και τώρα πηγαίνετε σε μία άλλη λογική ότι δήθεν η συμφωνία δεν είναι έγκυρη!

Κύριοι συνάδελφοι, εμείς, με πλήρες αίσθημα ευθύνης, δίδουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή μας, γιατί έχουμε φθάσει στο παρά πέντε μίας καθοριστικής συμφωνίας για το μέλλον της χώρας! Όλο αυτό το διάστημα πήραμε απίστευτα βαριές αποφάσεις ενάντια στους πολίτες και τώρα που φθάσαμε στο τέλος μίας συμφωνίας, είναι προφανές ότι θα στηρίξουμε την Κυβέρνησή μας, προκειμένου να συνεχίσει αυτό το έργο!

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής: Ακούμε απ' όλες τις πλευρές εκπροσώπους των κομμάτων να κάνουν παραινήσεις και νουθεσίες, προκειμένου να μην ψηφίσουμε την Κυβέρνησή μας! Να ξέρετε ότι αυτό είναι και αντιδημοκρατικό και επικίνδυνο! Έχουμε κρίση, γνώση και προσωπικότητα, για να κάνουμε αυτό που υπαγορεύει η συνειδησή μας για το συμφέρον της χώρας!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας ο κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πολύ μεγάλη αξία για την οργάνωση της σημερινής μας συζήτησης να διευκρινίσουμε ποιο είναι το πραγματικό δίλημμα της τριήμερης ουσιαστικά συζήτησης στη Βουλή, δηλαδή τι διακυβεύεται και γιατί!

Είναι αλήθεια ότι όλοι ξέρουμε πως από το ξεκίνημα αυτής της Κυβέρνησης, τη σημερινή τρίτη –επαναλαμβάνω, τρίτη!– ψήφο εμπιστοσύνης τη ζήτησε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός! Το ερώτημα δεν είναι αυτό. Το ερώτημα είναι γιατί ο Πρωθυπουργός αισθάνθηκε την ανάγκη αυτήν τη δεδομένη στιγμή να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή! Είναι πάρα πολύ απλό. Πριν το τραγικά διχαστικό αίτημα του δημοψηφίσματος, πάνω από δεκαπέντε Βουλευτές της Πλειοψηφίας είχαν ήδη δημοσιώς εκφράσει την πεποίθησή τους ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι, αλλά κυρίως ότι δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι με τον ίδιο Πρωθυπουργό! Έτσι, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός αισθάνθηκε την ανάγκη να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης!

Όμως και μετά το διχαστικό δίλημμα του δημοψηφίσματος και μετά απ' όλα αυτά τα οποία ακολούθησαν, είναι δεδομένο, αγαπητοί συνάδελφοι, μέλη της Κυβέρνησης, ότι αντ' ο Πρωθυπουργός να αλλάξει πολιτική και να ηρεμήσει την κοινωνία και την Κοινοβουλευτική Ομάδα, έκανε το ακριβώς αντίθετο! Εκβίασε την κοινωνία και αγνόησε την Κοινοβουλευτική Ομάδα, η οποία στηρίζει σήμερα την Κυβέρνηση!

Αυτή είναι η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε της Βουλής! Είναι διχαστικό το δίλημμα του δημοψηφίσματος; Είπε ο Υπουργός κ. Ρέππας ότι η Νέα Δημοκρατία πιστεύει –έτσι εξετίμησε– ότι δεν είναι ώριμος ο λαός!

Σας απαντώ, λοιπόν, ότι ο λαός είναι πολύ ώριμος και γι' αυτό εμφανίζεται αυτή η δυσαρμονία ανάμεσα στις δικές σας προθέσεις και τη δική του εκτίμηση!

Όμως, εσείς δεν είστε ώριμοι και δεν βάζετε και ώριμα ερωτήματα. Διότι, κύριε Υπουργέ, ποιος έδωσε το δικαίωμα στη δική σας Κυβέρνηση, να καταστρατηγήσετε και να φέρετε δίλημμα στον ελληνικό λαό την κατάκτηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έγινε επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας πριν από τριάντα χρόνια, όταν εσείς αποχωρήσατε από τη Βουλή, αλλά και την κατάκτηση της εισόδου στο νόμισμα του ευρώ, όταν έγινε επί της δικής σας κυβέρνησης.

Με ποιο δικαίωμα πετάτε στα σκουπίδια, όχι το όνειρο και το όραμα του ελληνικού λαού να είναι μόνιμα ενταγμένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά του βάζετε και ένα εκβιαστικό δίλημμα και μάλιστα το συνδυάζετε με μία πολιτική, η οποία λέει ότι αν η δανειακή σύμβαση εγκριθεί, μαζί με αυτήν θα εγκριθεί και η δική σας πολιτική.

Αλήθεια είστε οπαδός της μίας αλήθειας; Ε, λοιπόν, σας λέμε ότι μία αλήθεια υπάρχει στις θρησκείες και τις αιρέσεις και έχουν περάσει πολλά χρόνια από τότε που το ΠΑΣΟΚ ήταν θρησκεία για το λαό, αλλά και η μία μόνη αλήθεια είναι αυτή η οποία ευαγγελίζεται εκείνα τα καθεστώτα τα αυταρχικά. Διαλέξετε τι είστε. Είστε θρησκεία, είστε αυταρχικό καθεστώς ή είστε μία ανώριμη Κυβέρνηση που εκβιάζει το λαό. Προφανώς είστε το τελευταίο. Και είστε το τελευταίο και εκβιάζετε την κοινωνία για έναν απλού-

στατο λόγο. Διότι αισθάνεστε ότι αυτή η πολιτική, ενώ την έχετε συμφωνήσει, δεν μπορέσατε να την περπατήσετε στην κοινωνία.

Ένα δεύτερο πρόβλημα-αιτία για την οποία καταφεύγετε σ' αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης, την οποία ζητάτε από τη Βουλή, είναι η δυσαρμονία με την κοινωνία, είναι δηλαδή η εξαιρετικά διαφορετική άποψη της κοινωνίας από τις δικές σας προβλέψεις, οράματα και προσδοκίες. Γιατί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ εξελέγη και αυτά που ξόρκισε, τα υλοποίησε. Αυτά που ηρνείτο τα έκανε σημαία και αυτά τα οποία αναθεμάτιζε, σήμερα τα ονομάζει σωτηρία του τόπου.

Έχετε προβληματίσει όχι μόνο την κοινωνία, αλλά και τα δικά σας στελέχη. Έχετε εξοργίσει το λαό, έχετε ανησυχήσει το λαό και κυρίως έχετε επενδύσει πάνω στον κοινωνικό αυτοματισμό. Αδύναμοι να προχωρήσετε την πολιτική σας στην κοινωνία, επιλέγετε την οδό να ρίχνετε τη μία επαγγελματική τάξη εναντίον της άλλης. Αυτό, όμως, φέρνει πανικό και φέρνει ακυβερνησία. Και η ακυβερνησία, κύριε Υπουργέ, έγινε ορατή στον πετροπόλεμο στο κέντρο της Αθήνας, όταν διαφορετικές ομάδες διαδηλωτών πετροβολήθηκαν με την απουσία του κράτους, έγινε ορατή στις καταλήψεις των δημοσίων κτιρίων, έγινε ορατή στο σταμάτημα της παρέλασης της Θεσσαλονίκης.

Δεν τα συστήνουμε αυτά ως παράδειγμα, αλλά οφείλουμε να τα ερμηνεύσουμε ως φαινόμενα της κοινωνίας και η ερμηνεία την οποία τους δίνουμε και η καλύτερη μετάφραση, αν θέλετε, αυτών των φαινομένων, δεν είναι τίποτα άλλο από τις εκλογές.

Οι εκλογές, κύριε Υπουργέ, θα δώσουν τη λύση. Οι εκλογές θα δώσουν τη λύση και στα δύο ερωτήματα και στο αν είναι καλή η συνταγή και στο αν είναι καλός ο μάγειρας. Αν δηλαδή η πολιτική την οποία θα επιλέξει η κοινωνία θα είναι η δική σας ή θα είναι κάποια άλλη, αλλά κυρίως αν ο μάγειρας, ο Πρωθυπουργός δηλαδή, είναι ο καλύτερος αυτός που έχουμε τώρα ή θα επιλεγεί άλλος.

Γιατί δεν προχωράτε, λοιπόν, στις εκλογές; Είναι το πιο δημοκρατικό, αν θέλετε, όπλο για να εκτονωθεί η κοινωνία. Γιατί καταφεύγετε σ' αυτά τα τερτίπια ενός περιέργου δημοψηφίσματος; Και τι στόχο έχει να ρωτήσουμε την κοινωνία μετά από τριάντα χρόνια αν θέλει την Ευρώπη; Αλήθεια εσείς τη θέλετε την Ευρώπη; Αν τη θέλετε, κύριε Υπουργέ, γιατί βάζετε το ερώτημα. Τι είδους περιέργα διλήμματα και κατευθύνσεις είναι αυτές για τη χώρα;

Κι εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα ερωτήματα ανοίγουν τη χαραμάδα για διλήμματα στο λαό που δεν υπήρχαν μέχρι τώρα; Γιατί την ανοίγετε με τη δική σας στήριξη; Το ίδιο δεν έγινε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, δεν άνοιξε η χαραμάδα μέσα στην Ελλάδα για να μπει στην Ευρώπη; Το ίδιο θέλετε να κάνετε και τώρα; Έχετε άραγε τη νομιμοποίηση την πολιτική να το εφαρμόσετε αυτό; Για να θυμηθούμε λοιπόν.

Υπήρχε αυτό το δίλημμα είτε της Ευρώπης είτε της ύφεσης είτε της ιδιαίτερης οικονομικής πολιτικής, όταν εκλεγήκατε το 2009; Ασφαλώς και δεν υπήρχε. Να γιατί ο λαός εξοργίζεται και δεν αντέχει. Δεν είναι ότι δεν αντέχει ο ελληνικός λαός, γιατί δεν έχει αντέξει στο παρελθόν πιο βαριές καταστάσεις, αλλά δεν αντέχει γιατί είναι απελπισμένος, δεν αντέχει γιατί είναι πεπλανημένος, δεν αντέχει γιατί ποτέ δεν απήντησε σ' αυτά τα ερωτήματα.

Δεν έχετε, λοιπόν, τη νομιμοποίηση, όταν εκλεγήκατε με το «λεφτά υπάρχουν», σήμερα να κάνετε αυτήν την πολιτική. Κι αν θέλετε πράγματι εμβάπτιση και νομιμοποίηση πολιτική για να προχωρήσετε, η λύση είναι οι εκλογές. Και θα απαντήσουν και στα δυο. Και για τη συνταγή και για το μάγειρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν ζητούμε από κανένα να φύγει από την παράταξη του ούτε να αρνηθεί το κόμμα του και την ιδεολογία του, αλλά πρέπει να ξέρουμε ότι σε αυτήν την ιστορική συγκυρία για τον τόπο οφείλουμε να ψηφίσουμε στο ερώτημα της Κυβέρνησης, κοιτώντας στα μάτια τα παιδιά μας, κοιτώντας στα μάτια τις επόμενες γενιές και έχοντας μέσα μας το πατριωτικό καθήκον να ζωγραφίσουμε το μέλλον.

Αν, λοιπόν, πιστεύετε ότι πράγματι αυτή η Κυβέρνηση είναι ικανή να διαπραγματευτεί, αν πιστεύετε ότι δεν έχει κατεβασιμένα τα χέρια, αν πιστεύετε ότι έχει αποτελεσματικότητα, αν δεν βλέ-

πετε τα μηδενικά της αποτελεσματικότητας, μπορείτε να τη στηρίξετε. Αν, όμως, πιστεύετε ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι, τότε οφείλω να σας πω ότι έχουμε πατριωτικό καθήκον ναβάλουμε ένα στοπ τώρα.

Το στοπ δεν θα τοβάλουμε, για να αρνηθούμε την παράταξή μας. Θα τοβάλουμε, για να πάμε στις εκλογές και να μετρηθούμε. Και αυτό δεν είναι ούτε διχασμός ούτε πρόκληση. Είναι δημοκρατικό μας δικαίωμα και προκύπτει από το άρθρο 60 του Συντάγματος, που μας δίνει την υποχρέωση να δρούμε με βάση τη συνείδησή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Ρέππας απεκάλεσε τον Πρωθυπουργό «χρεοφάγο». Δεν είναι χρεοφάγος ο κ. Παπανδρέου. Δεν είστε χρεοφάγοι, όταν συμφωνήσατε το 2021 να φθάσει το χρέος της χώρας εκεί που ήταν το 2009. Είστε χρεοφάγοι! Είστε χρεοφάγοι μιας κοινωνικής κρεατομηχανής, την οποία έχετεβάλει μπροστά, αδύναμοι και ανίκανοι να δείτε την πραγματικότητα.

Ζητώ από τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, αν νιώθουν το πατριωτικό τους καθήκον, να καταψηφίσουν αυτήν την Κυβέρνηση.

Αν αυτό που μας ενώνει, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης -το λιγότερο δηλαδή- είναι να μετρηθούμε όλοι και να μας τιμήσει ή όχι ο ελληνικός λαός, οφείλουμε να καταψηφίσουμε αυτήν την κυβέρνηση.

Ζητώ από τους Βουλευτές της Πλειοψηφίας, επικαλούμενος το πατριωτικό τους καθήκον -κυρίως, όμως, επικαλούμαι το ένστικτο της πολιτικής τους αυτοσυντήρησης- να σταματήσουν την κατηφόρα της χώρας, να δώσουν ένα τέλος στον τυχοδιωκτισμό, να δώσουν δημοκρατική λύση στη χώρα και οι δρόμοι είναι ανοικτοί και για πρόοδο και για ευημερία και για μια νέα Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι. Δώστε τέλος στην κατηφόρα του τόπου! Σταματήστε τον κ. Παπανδρέου τώρα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, ακούμε εδώ για χρεοφάγους, για κρεοφάγους. Μου φαίνεται ότι θα διαμαρτυρηθούν σε λίγο οι φυτοφάγοι.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πάρω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, κύριε Ρέππα. Θα έλεγα να αφήσουμε τους Βουλευτές να μιλήσουν πρώτα, ώστε να προχωρήσουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να αφήσουμε τους Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτό λέω. Να αφήσουμε τους Βουλευτές και μετά έχετε τη δυνατότητα να διασταυρώσετε ξανά τα ξίφη των επιχειρημάτων σας.

Μου είπαν, όμως, οι συνεργάτες πως όταν παρουσίασα την πρότασή μου για την οργάνωση της συζήτησης ακούστηκε ότι αύριο Πέμπτη οι Αρχηγοί θα μιλήσουν στις 5.00' το απόγευμα. Δεν είπα στις 5.00'. Είπα «Πέμπτη το απόγευμα». Ο προγραμματισμός προβλέπει ότι γύρω στις 8.00' θα ξεκινήσει η ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού και μετά θα ακολουθήσουν οι ομιλίες των Αρχηγών των άλλων κομμάτων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Να μιλήσουν και οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Φαντάζομαι ότι αύριο μέχρι τις 8.00' θα μιλούν οι Βουλευτές. Δεν νομίζω ότι δεν θα είναι εδώ οι Βουλευτές, για να μη μιλήσουν.

Ο κ. Τασούλας προτείνει να ομιλήσουν και οι Ευρωβουλευτές. Είναι άριστος γνώστης του Κανονισμού. Εδώ μάλλον αστειεύεται, γιατί δεν το προβλέπει ο Κανονισμός, εκτός και αν κάνει πρόταση να τον διευρύνουμε, για να ακούμε και τους Ευρωβουλευτές.

Έχουν γραφεί μέχρι στιγμής και ακόμη τρέχει ο χρόνος εγγραφών εκατόν εβδομήντα συνάδελφοι Βουλευτές. Είναι μεγάλος ο αριθμός. Εκτιμώ ότι θα αυξηθεί κατάτι ακόμη, διότι, όπως είπα, μπορούν ακόμη να γίνουντα εγγραφές. Με βάση, λοιπόν, αυτόν τον αριθμό και προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σήμερα, αύριο και μεθαύριο να εκφραστούν και να τοποθετηθούν όλοι οι συνάδελφοι που εγγράφονται, θα πρότεινα σήμερα να διακοπουμε στις 1.30', για να τρέξει όσο το δυνατόν ο κατάλογος.

Για αύριο το πρωί να έχουμε υπ' όψιν ότι θα ξεκινήσουμε ακριβώς στις 10.00'. Οι συνάδελφοι που θα είναι σειρά τους, αν δεν είναι εδώ, δεν θα μπορέσουν να ομιλήσουν.

Θα συνεχίσουμε τώρα με τον κ. Αθανάσιο Παφίλη εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Απευθυνόμαστε από αυτό το Βήμα στην εργατική τάξη, στους εργαζόμενους, στους αυτοαπασχολούμενους, στους φτωχούς αγρότες, στη νεολαία και στις γυναίκες των λαϊκών στρωμάτων που βλέπουν τη ζωή τους κυριολεκτικά να καταστρέφεται και τους καλούμε να γίνουν πρωταγωνιστές των εξελίξεων, να δώσουν απάντηση στην εντεινόμενη ιδεολογική τρομοκρατία και τους εκβιασμούς της Κυβέρνησης, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κομμάτων που στηρίζουν το βάρος και εκμεταλλευτικό σύστημα, δυναμώνοντας τους αγώνες τους, την ανυπακοή, στη μεσαιωνική πολιτική που προσπαθούν να επιβάλουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Κύριε Ρέππα, εμείς δεν φοβόμαστε το λαό. Εσείς φοβάστε το λαό. Όταν βγαίνει στους δρόμους, εσείς τον τρέμετε. Τον τρέμουν αυτοί που έχουν την κυριαρχία.

Γι' αυτό, λοιπόν, όταν ο λαός βγαίνει στους δρόμους και αγωνίζεται, αυτή είναι και η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει συσσωρευτεί μεγάλη πείρα στον ελληνικό λαό. Εμείς δεν θέλουμε να τον ερμηνεύσουμε. Εμείς λέμε ότι ο λαός υποφέρει. Μέσα σε δυο χρόνια έχει συγκεντρωθεί πολύτιμη και χρονικά, θα έλεγα, δυσανάλογη πείρα στον ελληνικό λαό. Κι αυτήν την πείρα πρέπει να την αξιοποιήσει, γιατί είναι φανερό πως δεν μπορεί να υπάρξει φιλολαϊκή διέξοδος από την κρίση, ούτε μπορεί να υπάρξει καλύτερη και σε όφελος του λαού διαχείριση. Έχουν τελειώσει πια τα ψέματα. Καμμία διαχείριση, είτε νεοφιλελεύθερη -όπως την λέτε- είτε κεντροαριστερή είτε οποιαδήποτε άλλη, μπορεί να φέρει το λαό σε καλύτερη θέση.

Η Κυβέρνηση βέβαια πανηγυρίζει. Ο κ. Ρέππας εδώ είπε ότι είμαστε στο τέλος πλέον: «σώζουμε την Ελλάδα». Είναι μάλλον η έβδομη φορά που σώζετε την Ελλάδα. Πανηγυρίζει για τα αποτελέσματα της τελευταίας Συνόδου.

Και το απλό ερώτημα που πρέπει να απαντήσει ο κάθε εργαζόμενος είναι το εξής: αυτός τι θα κερδίσει;

Θα χάσει ακόμη περισσότερα αν συνεχιστεί αυτή η πολιτική της Κυβέρνησης, γιατί η κρίση δεν είναι κρίση χρέους, όπως σκόπιμα, συνειδητά, διαστρεβλώνοντας την ίδια την πραγματικότητα, επικαλούνται τα κόμματα που υπερασπίζονται τον καπιταλισμό, γιατί χρέος έχουν όλες οι καπιταλιστικές χώρες. Σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες υπάρχει κρίση.

Άρα, η κρίση είναι βαθιά. Είναι η κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, που δείχνει ότι έφαγε τα ψωμιά του.

Αντικειμενικά, είτε το θέλετε είτε όχι, είτε ακούτε είτε δεν ακούτε -κι αυτό δεν έχει καμμία σημασία, κύριε Πρόεδρε- το θέμα της εξουσίας έχει μπει στην ημερήσια διάταξη. Το θέμα της ανατροπής ενός συστήματος που οδηγεί ολόκληρη την ανθρωπότητα αιώνες πίσω, έχει μπει στην ημερήσια διάταξη. Και σ' αυτόν τον δρόμο καλούμε το λαό να προβληματιστεί.

Είναι, επίσης, φανερό ότι αυτή η κρίση είναι βαθύτερη από τις προηγούμενες και ότι φέρνει σε μεγάλες δυσκολίες και για μεγάλη χρονική διάρκεια, όχι μόνο την Ελλάδα αλλά την Ευρωπαϊκή Ένωση και όλες τις καπιταλιστικές χώρες. Είναι προφανής η αδυναμία των εκπροσώπων του κεφαλαίου να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Το πολιτικό σύστημα τρίζει, κυριολεκτικά, και στη χώρα μας και αλλού.

Κι εδώ αναπτύσσεται η κινδυνολογία και προβάλλονται οι απόψεις της σταθερότητας και της κοινωνικής συνοχής. Αυτό τι σημαίνει στην πράξη; Όσοι προβάλλουν τη σταθερότητα και την κοινωνική συνοχή, καλούν το λαό να υποταχθεί στη βαρβαρότητα. Ε, όχι λοιπόν!

Εμείς λέμε ότι πρώτα-πρώτα είναι ανιστόρητοι, γιατί η κοινωνία χωρίζεται σε τάξεις, η ταξική πάλη υπάρχει και θα υπάρχει, μέχρι η πλειοψηφία του λαού να κατακτήσει την εξουσία.

Εμείς λέμε: Αστάθεια στο πολιτικό σύστημα, για να μην περάσουν αυτά τα μέτρα. Ένταση της ταξικής πάλης. Ο λαός δεν πρέ-

πει να φοβηθεί. Αντιθέτως, πρέπει να αξιοποιήσει τα ρήγματα που δημιουργούνται, να αποσταθεροποιήσει ακόμη περισσότερο αυτό το βάρβαρο σύστημα, ώστε να μην μπορεί να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική και να δημιουργηθούν προϋποθέσεις για να πάρει ο ίδιος την εξουσία.

Η Κυβέρνηση σήμερα, ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από τη Βουλή, δηλαδή έγκριση της πολιτικής της. Και μάλιστα, ο κ. Ρέππας χρησιμοποίησε και έναν όρο, ότι έχει κάνει ποιοτικό άλμα στην πολιτική της. Συμφωνούμε ότι έχει κάνει ποιοτικό άλμα. Σε δύο χρόνια πήρε πίσω όσα κέρδισε ο εργαζόμενος με αιματηρούς αγώνες μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Αυτό είναι το ποιοτικό άλμα. Και έρχεται, λοιπόν και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης. Δεν ξέρουμε αν θα την πάρει από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Αυτό θα το αποφασίσει ο κάθε Βουλευτής παίρνοντας τις ευθύνες του απέναντι στο λαό.

Ένα πράγμα όμως, είναι βέβαιο και δεδομένο. Αυτό που έχει σίγουρο η Κυβέρνηση είναι η συντριπτική καταδίκη από τον ελληνικό λαό, καταδίκη ολόκληρης της πολιτικής της. Αν, λοιπόν, ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, ιδού η Ρόδος ιδού και το πήδημα. Εκλογές τώρα. Να καταγραφεί, όπως μπορεί να καταγραφεί μέσα στο αστικό σύστημα και με όλες τις δυσκολίες και τις συνθετότητες που υπάρχουν, η ίδια η λαϊκή θέληση. Γι' αυτό και εμείς λέμε ότι ο λαός με αγωνιστική στάση, με κινητοποίηση, αφού η Κυβέρνηση δεν πάει στις εκλογές, να επιβάλει εκλογές που μπορεί κάτω από ορισμένες προϋποθέσεις, να αποτελέσουν εφελτήριο για γενικότερες εξελίξεις σε όφελός του. Να επιβάλει καταδίκη των δύο κομμάτων και των εξαπτερυγών που στηρίζουν και διαφοροποιούνται στη συνταγή. Άλλωστε το είπαν πάρα πολύ καθαρά μέσα στην Αίθουσα. Να επιβάλει μεγάλη ενίσχυση του ΚΚΕ, για να ανοίξει ο δρόμος για γενικότερες αλλαγές, ώστε όποια κυβέρνηση προκύψει είτε την πείτε εθνικής ενότητας είτε εθνικής σωτηρίας –σωτηρίας του καπιταλισμού θα είναι, όποια και να είναι, δεν έχουμε καμμία αυταπάτη και θα σας πάρει χαμπάρι και ο κόσμος, ακόμα και αυτός που το υποψιάζεται σήμερα να είναι αδύναμη, να μην μπορεί να εφαρμόσει αυτήν την πολιτική, για να περάσει ο λαός στην αντεπίθεση.

Παράλληλα εξαγγέλθηκε και το δημοψήφισμα. Εμείς τοποθετηθήκαμε από την πρώτη στιγμή. Πρόκειται για έναν ωμό εκβιασμό, για ιδεολογική τρομοκρατία σε βάρος του λαού όπου θα επιστρεφθούν όλοι οι μηχανισμοί για να αποσπασθεί το «ΝΑΙ».

Εμείς θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε τη θέση μας. Πρώτα απ' όλα γίνεται με ένα νόμο αντιδραστικό και απαράδεκτο όπου το «ΟΧΙ» του ΚΚΕ, που είναι διαμετρικά αντίθετο με το «ΟΧΙ» της Νέας Δημοκρατίας –αν υπάρξει «ΟΧΙ»– και των υπόλοιπων κομμάτων ταυτίζεται και μπαίνει στο ίδιο τσουβάλι. Εμείς λέμε αντί για δημοψήφισμα, εκλογές. Αν όμως πραγματοποιηθεί, γιατί έχουμε πάρα πολλές εξελίξεις, καλούμε το λαό σε μαζική συμμετοχή στο δημοψήφισμα. Να ανατρέψει τον εκβιασμό, να ρίξει ένα ηχηρό και συντριπτικό «ΟΧΙ», που θα είναι «ΟΧΙ» στο μνημόνιο, «ΟΧΙ» στο μεσοπρόθεσμο, «ΟΧΙ» στη δανειακή σύμβαση, «ΟΧΙ» στη συνολική πολιτική που εφαρμόζεται, «ΟΧΙ» στο ίδιο το καπιταλιστικό

σύστημα. Θα είναι ένα «ΝΑΙ» στη λαϊκή εξουσία, στην έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ. Αυτή είναι η πολιτική που συμφέρει το λαό.

Ήδη άρχισε η κλιμάκωση των εκβιασμών. Το «ΝΑΙ» ή «ΟΧΙ» στη δανειακή σύμβαση μετατρέπεται στο δίλημμα ευρώ ή δραχμή. Είναι αποπροσανατολιστικό και κυριολεκτικά ο λαός πρέπει να αδιαφορήσει, να κλείσει τα αυτιά του σε όποια διλήμματα του βάζουν. Γιατί δραχμή ή ευρώ με εξουσία του κεφαλαίου, σημαίνει δυστυχία για τον ίδιο.

Άρα αυτό που τον συμφέρει, είναι να πάρει την εξουσία στα χέρια του, να πάρει τον πλούτο που παράγει στα χέρια του, να αποδεσμευθεί η χώρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, να διαγραφεί το χρέος μονομερώς, ολόκληρο. Δεν υπάρχει καλό και κακό χρέος. Ο λαός δεν χρωστάει τίποτα και δεν πρέπει να πληρώσει τίποτα. Να αναπτυχθεί η χώρα, με γνώμονα τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι το κέρδος των κεφαλαιοκρατών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, τελειώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω.

Μίλησε και τολμά να μιλά και η Κυβέρνηση και τα κόμματα που υπερασπίζονται το σύστημα, για τις επόμενες γενιές. Αλήθεια ποιος είναι υπεύθυνος σήμερα, που 45% και 50% των νέων είναι άνεργοι; Ποιος είναι υπεύθυνος για τα αδιέξοδα που υπάρχουν σήμερα; Εσείς δεν κυβερνάτε όλα αυτά τα χρόνια; Αυτό το σύστημα δεν είναι, που στέλνει στα τάρταρα κυριολεκτικά τη νεολαία; Εσείς δεν είστε, που όσα κέρδισαν οι πατεράδες τους με αιματηρούς αγώνες –ξαναλέω– πολλών χρόνων, τους τα παίρνετε σε μια νύχτα και τους παραδίδετε φτηνό κρέας κυριολεκτικά, στην καπιταλιστική μηχανή; Και μιλάτε για τη νεολαία; Τολμάτε να απευθυνθείτε σήμερα στους νέους ανθρώπους μ' αυτό το βάρβαρο σύστημα και τους λέτε ότι θα τους διασφαλίσετε και ότι το 2021, που θα έχουν ασπρίσει οι μισοί, θα έχουν δουλειά ορισμένοι;

Για τις επόμενες γενιές, λοιπόν, μια είναι η λύση: Ανατροπή, κοινωνία άλλη, λαϊκή εξουσία, σοσιαλισμός. Και το ποτάμι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν γυρίζει πίσω. Ακόμα και όταν καθυστερεί, όταν ξεκινάει, θα φτάσει στον προορισμό του. Αυτό είναι το αισιόδοξο μήνυμα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Βουλευτής κ. Μιλένα Αποστολάκη με την από 1ης Νοεμβρίου 2011 επιστολή της προς τον Πρόεδρο της Βουλής, γνωστοποιεί ότι ανεξαρτητοποιείται, αποχωρώντας από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Η επιστολή θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Η προαναφερθείσα επιστολή έχει ως εξής:

22

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ

Βουλευτής Β' Αθήνας - ΠΑΣΟΚ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2543

Ημερομ. 21/11/11

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2011

Προς:
τον Πρόεδρο της Βουλής των
Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

Κύριε Πρόεδρε,

Η κρίση στο εσωτερικό της χώρας έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις και απειλεί τη συνοχή της ελληνικής κοινωνίας.

Σήμερα μετά την ένταξη της χώρας στο μηχανισμό διάσωσης τον Μάιο του 2010 και παρά την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος Δημοσιονομικής Προσαρμογής 2011-2015, εσχάτως του εφαρμοστικού του νόμου για το ενιαίο μισθολόγιο-βαθμολόγιο και την εργασιακή εφεδρεία καθώς και σειράς άλλων νόμων με τους οποίους οριζόντιες περικοπές οδήγησαν σε πρωτόγνωρη συρρίκνωση το εισόδημα εκατομμυρίων συμπολιτών μας, η διαδικασία προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας είναι ανεπιτυχής. Οι στόχοι του προγράμματος δεν επιτυγχάνονται. Η νομοθετική υπερπαραγωγή αδυνατεί να μετουσιωθεί στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και η στόχευση των κυβερνητικών πολιτικών εξαντλείται στα συνήθη «υποζύγια» αδυνατώντας να θωρακίσει τα μέτρα που λαμβάνονται με όρους κοινωνικής δικαιοσύνης. Την ίδια στιγμή απουσιάζει μια ολοκληρωμένη και συγκροτημένη πολιτική ανάπτυξης που θα απελευθερώσει δυνάμεις και θα μας σώσει από το τέρας της ύφεσης.

Η μέχρι σήμερα επιδίωξη της αναγκαίας για την αντιμετώπιση της κρίσης συναίνεσης δεν επετεύχθη και υπό τις παρούσες συνθήκες η ρητορική επίκλησή της αποτελεί κενό γράμμα.

Εκτός όμως από τις πολιτικές συμμαχίες που δεν μπορέσαμε να συνάψουμε αποτύχαμε να συνάψουμε και ένα *minimum* συμμαχιών με εκείνες τις κοινωνικές δυνάμεις που κατανοώντας την κρισιμότητα των γεγονότων και την αναγκαιότητα για μεταρρυθμίσεις και ανατροπές θα συμπορεύονταν μαζί μας και αυτή τους η συμπόρευση θα αποτελούσε

την αναγκαία και ικανή συνθήκη για την επιτυχία του πολιτικού μας εγχειρήματος.

Είναι κοινός τόπος ότι έχει βαθμιαία επέλθει απονομιμοποίηση της σημερινής πολιτικής τάξης.

Η titάνια προσπάθεια που απαιτείται για την έξοδο από την κρίση έχει ανάγκη από εθνική απήχηση και κοινωνική στήριξη.

Αντ' αυτών όπως ανακοίνωσε χθες ο Πρωθυπουργός αποφασίστηκε η διεξαγωγή δημοψηφίσματος στις αρχές του επόμενου έτους με αντικείμενο τη νέα δανειακή σύμβαση όπως αυτή θα διατυπωθεί με βάση τη συμφωνία του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26^{ης} Οκτωβρίου.

Όπως είχα την ευκαιρία να πω κατά τη συζήτηση του σχετικού σχεδίου νόμου στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή της Βουλής το δημοψήφισμα αποτελεί μια βαθιά διχαστική διαδικασία. Συμπυκνώνεται σε μονοσήμαντα ερωτήματα τα οποία απαντώνται με ένα ναι ή ένα όχι διαιρώντας το λαό. Στην ίδια συνεδρίαση είπα ότι είναι ανεπίτρεπτο να χρησιμοποιούνται οι θεσμοί ως εργαλεία προκειμένου να επιδιωχθούν σκοπιμότητες.

Παραμένοντας συνεπής με τις απόψεις μου αυτές θέλω να εκφράσω την κατηγορηματική διαφωνία μου με αυτήν την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης.

Ψήφισα σειρά νομοσχεδίων γνωρίζοντας ότι δεν εκφράζω τη βούληση των πολιτών που με εξέλεξαν αξιολογώντας ως πρώτιστο καθήκον μου την αποφυγή της χρεοκοπίας και της επακόλουθης στάσης πληρωμών.

Τούτη τη στιγμή εκπροσωπώντας ως βουλευτής σύμφωνα με το Σύνταγμα το Έθνος έχω χρέος να αντισταθώ σε αυτή τη λαθεμένη πολιτική επιλογή που διχάζει επιχειρώντας ανεπίτρεπτα να υποκαταστήσει τη λαϊκή εντολή και την ίδια στιγμή απειλεί τη βιωσιμότητα της χώρας

Οι στιγμές είναι κρίσιμες και οι πολίτες έχουν ανάγκη να εκπροσωπούνται από βουλευτές που εξέλεξαν.

Για το λόγο αυτό δεν παραιτούμαι από την εντολή που μου έδωσαν οι συμπολίτες μου αλλά ανεξαρτητοποιούμαι αποχωρώντας από τη Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Με υπή
Σίμων

>>

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής του ΛΑΟΣ κ. Σπυρίδων – Αδωνις Γεωργιάδης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: «Ceterum censeo Carthaginem esse delendam» έλεγε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ρωμαίος Κάτων. Επίσης, νομίζω ότι η Καρχηδόνα πρέπει να καταστραφεί.

Θα το παραφράσω και θα σας πω «ceterum censeo Παπανδρέου esse delendam». Και η ευθύνη είναι σε εσάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

Θα προσπαθήσω σε αυτά τα επτά λεπτά της ομιλίας μου, απευθυνόμενος σε συναδέλφους οι οποίοι έχουν, κύριε Ανδρουλάκη, υψώσει ανάστημα το τελευταίο διάστημα, να εξηγήσω, γιατί το πατριωτικό σας καθήκον την Παρασκευή το βράδυ είναι να καταψηφίσετε τον κ. Παπανδρέου.

Και θα προσπαθήσω να σας εξηγήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν και αυτήν τη φορά, επικρατήσει για την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ το κομματικό καθήκον πάνω από το οφθαλμοφανές πατριωτικό καθήκον, δεν θα έχετε καμμία δικαιολογία από εδώ και μπρος, για να παραπονείστε για οτιδήποτε συμβαίνει στην κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάς έχει ένα μεγάλο οικονομικό πρόβλημα. Αυτό είναι αλήθεια. Αυτό, όμως, το οποίο καλούμαστε να απαντήσουμε όλοι οι Βουλευτές της Εθνικής Αντιπροσωπείας την Παρασκευή το βράδυ, είναι εάν στην προσθήκη να ξεπεράσει η χώρα αυτό το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα, ο κ. Παπανδρέου είναι ένα πλεονέκτημα, που μπορεί να βοηθήσει το λαό μας να ελπίσει σε καλύτερες μέρες ή είναι ο ίδιος προσωπικά και η Κυβέρνησή του πλέον, το μεγαλύτερο εμπόδιο.

Θα δώσω, κύριοι Υπουργοί, ένα παράδειγμα –και θέλω την προσοχή σας- διότι θέλω να σας αποδείξω, όχι με συναισθηματισμό αλλά με λογικά επιχειρήματα, ότι δυστυχώς ο κ. Παπανδρέου προσωπικά, είναι επικίνδυνος για τον τόπο.

Ο κύριος αυτός, ο οποίος εξελέγη με τη σημαία της συμμετοχικής δημοκρατίας και της πολύ μεγάλης αγάπης του για το δημοκρατικό διάλογο, όπως απεδείχθη από χθεσινές δηλώσεις Υπουργών του αλλά και Βουλευτών του, δεν είχε ενημερώσει κανέναν, εκτός από ένα πολύ στενό κύκλο προσώπων. Λέγεται ότι ο κ. Ρέππας προσωπικά, ήταν ο άνθρωπος ο οποίος είχε αυτήν την ιδέα. Έτσι ακούμε. Θα απαντήσει ο ίδιος. Οφείλω να σημειώσω, όχι απλώς ανόητη ιδέα, καταστροφική ιδέα, αν δεν την σταματήσετε. Και ήρθε και σας ανακοίνωσε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα ότι προτίθεται να θέσει σε δημοψήφισμα την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας.

Και ερωτώ: Αυτή η μεγάλη δημοκρατικότητα του κ. Παπανδρέου, δεν έχει να κάνει με το αν θα άκουγε πρώτα για μία τόσο σοβαρή απόφαση την άποψη των Βουλευτών του; Σας έχει γραμμένους στα παλιά του τα παπούτσια!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και ήρθε και ανακοίνωσε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, συγγνώμη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Γεωργιάδη, βλέπτε ότι προκαλείτε τις αντιδράσεις συναδέλφων.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να κρατηθεί ο χρόνος μου.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Να κρατηθεί ο χρόνος μου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο χρόνος θα σταματήσει αλλά θα παρακαλέσω, να σταματήσουμε και τις υπερβολές στις διατυπώσεις, οι οποίες ενοχλούν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Προχωρώ, λοιπόν, και λέω το εξής: Ήρθε ο κ. Παπανδρέου και ανακοίνωσε ως ο νέος Λουδοβίκος ο 14ος, κύριε Πρωτόπαπα, που είπε το περίφημο «l'etat c' est moi», «το κράτος είμαι εγώ», «η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας είμαι εγώ». Και τι είπε στους Έλληνες; «Η θα ψηφίσετε στο δημοψήφισμα να παραμείνει ο Γεώργιος Παπανδρέου Πρωθυπουργός ή αλλιώς η Ελλάδα θα τεθεί εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης». Δηλαδή, ο άνθρωπος νομίζει ότι η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, εξαρτάται από την καρεκλίτσα του. Και αυτόν εσείς τον λέτε και πατριώτη.

Προσέξτε τώρα γιατί είστε επικίνδυνοι:

Δεν έχουν περάσει σαράντα λεπτά, είμαι στην εκπομπή του κ. Νίκου Χατζηνικολάου και βγαίνει ο κ. Καστανίδης, ο οποίος σ' ένα μνημείο αλαζονείας, κύριε Ανδρουλάκη –ο άνθρωπος δεν είχε καταλάβει περί τίνος πρόκειται- μας ανέλυε τις ιδέες περί δημοψηφίσματος και τα φληναφήματα του και του είπα εγώ –το βίντεο είναι στον κ. Πρωτόπαπα, να του το δώσω για δώρο στα γενέθλιά του- ότι, κύριε Υπουργέ, εσείς, θα πληρώσετε αύριο τις ζημιές των ανθρώπων, αφού θα καταρρεύσει το χρηματιστήριο με τις ανοησίες που κάνετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε ...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ξέρετε τι μου απάντησε ο κ. Καστανίδης, ο υπεύθυνος Υπουργός σας, κύριε Ρόβλια; Ακούστε απάντηση: «Μην κινδυνολογείτε, κύριε Γεωργιάδη». Ο άνθρωπος δεν είχε καταλάβει –Υπουργός της Κυβερνήσεως- ότι η δήλωση του κ. Παπανδρέου θα προκαλούσε αυτό που γράφει σήμερα η «LIBERATION» με κολοσσιαία ελληνικά γράμματα: «ΧΑΟΣ».

Ο Πρωθυπουργός σας, ο οποίος με δακρύβρεχτους λόγους είπε στη Γερμανία ότι δεν τον νοιάζει η επανεκλογή του και τον χειροκροτούσαν οι Γερμανοί από κάτω, ο οποίος έχει έρθει εδώ εφτά φορές, μόνο που δεν κλαίει, για να μας πει ότι είναι ο μόνος που δέχεται να αναλάβει πολιτικό κόστος, ακούστε τι έκανε, πολιτικά ανήθικο: συνέδεσε την παραμονή του στην καρέκλα του Πρωθυπουργού, με την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Και το θέτει για πρώτη φορά, κύριε Μίμη Ανδρουλάκη, και το λέω προσωπικά, γιατί σας εκτιμώ ιδιαίτερα.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τα λόγια τελείωσαν από εδώ και μπρος. Την Παρασκευή το βράδυ θα μετρηθούμε. Την Παρασκευή το βράδυ θα πάρете την ευθύνη, γιατί αν η χώρα πάει σ' αυτό το δημοψήφισμα, μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι όποιο και να είναι το αποτέλεσμα –μα όποιο και να είναι το αποτέλεσμα- η ζημιά που θα έχει υποστεί η Ελλάδα από αυτήν τη διαδικασία, θα είναι μη αναστρέψιμη.

Θα είχε ενδιαφέρον να προσπαθήσει η χώρα να πάρει ένα μεγάλο ρίσκο, εάν είχε ένα μεγάλο όφελος. Εδώ όμως, το ρίσκο ξέρετε γιατί μας καλεί ο κύριος Παπανδρέου να το πάρουμε; Για να παραμείνει Πρωθυπουργός της χώρας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω σε δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, όπως και οι προηγούμενοι.

Έρχομαι σε κάτι άλλο. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, γιατί εφευρέθηκε χθες αυτό το περί αποστατών και συμφερόντων;

Άκουγα τον κ. Χρήστο Παπουτσή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο κ. Χρήστος Παπουτσης, είναι τόσο ανίκανος Υπουργός Δημοσίας Τάξεως, που ενώ ο νόμος περί ασύλου έχει καταργηθεί εδώ και δύο μήνες, δεν έχει μπορέσει ακόμα να εφαρμόσει το νόμο. Αν πάμε τώρα εμείς από εδώ –το λέω για να μη χιχτεί ο κ. Πρωτόπαπας- με τον κ. Πρωτόπαπα μαζί παρά στη Νομική Σχολή απέξω, στο πανεπιστήμιο το παραεμπόριο και οι λαθρομετανάστες, είναι διπλάσιοι από ό,τι ήταν πριν από δύο μήνες, όπου δήθεν τον εμπόδιζε το άσυλο.

Αυτός λοιπόν, ο άχρηστος, αυτός ο ανίκανος, ο οποίος δύο μήνες αφού καταργήθηκε το άσυλο δεν έχει μπορέσει ακόμα να εφαρμόσει το νόμο, αυτός ο ανύπαρκτος που δεν έχει πιάσει έναν κουκουλοφόρο, για να δούμε, επιτέλους, ποιοι είναι αυτοί οι κουκουλοφόροι που καίνε την Αθήνα, αυτός ο σύγχρονος Ηρακλής Πουαρό, βρήκε τα μεγάλα συμφέροντα των τραπεζιτών του Μπόμπολα και δεν ξέρω εγώ ποιων άλλων, που θέλουν να ρίξουν το μεγάλο πολέμιο των συμφερόντων τον Γιώργο Παπανδρέου το βραχύ. Αν είναι ποτέ δυνατόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Θα έπρεπε να ντρέπεστε εσείς που τον ακούτε και τον αφήνετε να λέει ότι συνάδελφοι, όπως ο κ. Μίμης Ανδρουλάκης, η κ. Μερεντίτη –για να θυμηθώ ότι είναι παρόντες- ο κ. Λιντζέρης, δηλαδή όλοι αυτοί που έχετε ανέβει εδώ και έχετε πει ότι χρειάζεται κυβέρνηση εθνικής ενότητας –δεκαπέντε στο σύνολο για να μην αδικήσω κανέναν- είναι όργανα συμφερόντων, κύριε Ανδρουλάκη. Το ξέρετε; Είστε όρ-

γανο συμφερόντων για τον κ. Παπουτσή. Σας έβαλαν οι μεγαλοεργολάβοι να λέτε για κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Και αναρωτιέμαι, αφού σας έχουν πει τέτοια που προσβάλλουν την προσωπική σας αξιοπρέπεια, την προσωπική σας τιμιότητα, αφού σας έχουν...

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτά είπε ο κ. Παπουτσης, κυρία Μερεντίτη, όχι σε εμένα. Ο κ. Παπουτσης τα είπε, να τα βρείτε μεταξύ σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε Γεωργιάδη!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τον άκουσα και είπε ότι όσοι μιλάνε για κυβέρνηση εθνικής ενότητας είναι όργανα συμφερόντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη με υποχρεώνετε να σας διακόψω. Σας παρακαλώ. Ολοκληρώστε τώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Λέω, λοιπόν: Ή είστε όργανα συμφερόντων και να βγείτε να πείτε όλοι εσείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που μας είπατε για κυβέρνηση εθνικής ενότητας, ποια συμφέροντα εξυπηρετείτε ή ο κ. Παπουτσης είναι συκοφάντης. Και τα δυο δεν μπορούν να ισχύουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τελειώσατε, κύριε Γεωργιάδη. Σας παρακαλώ. Έχετε φτάσει στο δεκάλεπτο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Την Παρασκευή το βράδυ να καταψηφίσετε τον κ. Παπανδρέου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακούσαμε αυτό. Σας παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πρέπει να δώσετε πολιτική λύση στο πρόβλημα της χώρας. Ο λαός δεν τον θέλει, εσείς δεν τον θέλετε, κανένας δεν τον θέλει και ο άνθρωπος δεν λέει να αφήσει την καρέκλα του. Αμάν! Ο Παπανδρέου πρέπει να φύγει. Αυτό είναι το μήνυμα της ελληνικής κοινωνίας σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μισό λεπτό, κύριε Πρωτόπαπα.

Κύριε Γεωργιάδη, σέβομαι πάντα τους ομιλητές ιδιαίτερα όταν εκπροσωπούν τα κόμματά τους.

Θέλω όμως να υπενθυμίσω στον κ. Γεωργιάδη, ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα δεν ομιλούμε όπως θέλουμε. Ξέρετε ότι υπάγεστε και εσείς και όλοι μας στον Κανονισμό της Βουλής.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Στην πράξη...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

Παρακαλώ να δείξετε λίγο σεβασμό στον Κανονισμό της Βουλής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μη σηκώνεστε, κύριε συνάδελφε, και περιμένετε. Καθίστε κάτω, σας παρακαλώ!

Θα σας πω λοιπόν, ότι επανειλημμένως παραβιάσατε το άρθρο 77 περίπτωση ζ' του Κανονισμού της Βουλής, όπου κατά την αγόρευση του ο Βουλευτής απαγορεύεται....

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν ξέρω αν θεωρήστε ιδιαίτερα έξυπνος αυτήν την ώρα, κύριε συνάδελφε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ότι είναι έξυπνος είναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι, αν θεωρεί τον εαυτό του ιδιαίτερα έξυπνο. Καταλάβετε;

«Η χρησιμοποίηση προσβλητικών εκφράσεων κατά της τιμής και της υπόληψης... του Προεδρείου, των μελών της Κυβέρνησης κ.τ.λ.».

Επανειλημμένως, προσβάλατε με υβριστικές φράσεις μέλη της Κυβέρνησης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ!

Εν πάση περιπτώσει, αυτή είναι μια παρατήρηση του Προεδρείου, διότι διαρκώς επιδεινώνετε με τον τρόπο που ομιλείτε την ήρεμη διεξαγωγή των εργασιών και θα παρακαλούσα να μην το επαναλάβετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Επί προσωπικού θα ήθελα το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα δεν σας καλώ να κάνατε κάτι. Σας παρακαλώ πολύ!

Σας ζητώ να παραλείπετε στο μέλλον, να συνεχίσετε με αυτόν τον υβριστικό τρόπο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ έκανα αναφορά στις χθεσινές καταγγελίες του κ. Παπουτσή, που αναφέρεται ονομαστικά στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που ζήτησαν κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ναι, το άκουσα αυτό. Λέω να μη χρησιμοποιείτε προσβλητικές εκφράσεις.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εάν ο κ. Παπουτσης, εξύβρισε τους Βουλευτές σας, αυτά να τα πείτε μεταξύ σας, αλλά όχι η μομφή σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αφήστε τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο επί προσωπικού.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κλείσει γρήγορα αυτή η παρένθεση.

Το λόγο έχει ο κ. Ρέππας, Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για λίγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΕΠΠΑΣ (Υπουργός Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Μπορούμε να αντιληφθούμε ότι το πρόβλημα της χώρας δεν είναι μόνο το δημοσιονομικό. Και αν δεν έχει συντελεστεί η οικονομική χρεοκοπία –που δεν θα συντελεστεί- η πολιτική χρεοκοπία οσονούπω έρχεται, αν συνεχίσουμε να φερόμαστε με αυτόν τον τρόπο: αν μιμνηστούμε δηλαδή, τις τηλεοπτικές εκπομπές με την Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Εδώ δεν γίνονται αγοροπωλησίες.

Η δική μας παράταξη έχει θυματοποιηθεί, κύριε Γεωργιάδη, από τέτοιους είδους δραστηριότητες, στις οποίες καλούνται να προβούν κάποιοι για να διαιρέσουν την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και να ανατρέψουν με αυτόν το δόλιο, αντιδεοντολογικό και αντιθεσμικό τρόπο την Κυβέρνηση.

Πρέπει να σας πω –και παρακαλώ παρατηρήστε το αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι- ότι συζητούμε ένα εξαιρετικής σημασίας θέμα. Ο αγαπητός συνάδελφος, έκανε μια αγόρευση με τέτοιο τρόπο, ώστε να εντυπωσιάσει το ακροατήριο, επιδιώκοντας όμως –και το κατόρθωσε- να μην πει τίποτα για την ταμπακίερα, για το ότι εκατό δισεκατομμύρια ελληνικού δημόσιου χρέους, αναλαμβάνονται πλέον από άλλους και όχι από την ελληνική οικονομία, από τους Έλληνες φορολογούμενους πολίτες. Κάποια συμπερόντα θίγονται και είναι πολλά. Κάθε μέρα, όμως, αντιλαμβανόμαστε ότι είναι και περισσότερα. Αυτό αποδείχθηκε και απόψε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Θα είμαι ιδιαίτερος σύντομος, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά, αν δεν υπήρχαν ορισμένα ζητήματα σοβαρής δεοντολογίας μέσα στην Αίθουσα και αν δεν ήταν τόσο προσβλητικός για τον Πρωθυπουργό και για τους Βουλευτές μας ο κ. Γεωργιάδης, δεν θα ζητούσα το λόγο.

Πραγματικά, σκέφθηκα για μια στιγμή να τον ευχαριστήσω για το περιεχόμενο της ομιλίας του και για τη συμπεριφορά του, διότι μας έδωσε πάρα πολλούς λόγους, για να δώσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης που ζήτησε ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτό είναι η απάντηση που έχω να του δώσω. Μας έδωσε πρόσθετους λόγους για να δώσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Όμως, θέλω να παρακαλέσω ιδιαίτερα και το Προεδρείο, κύριε Πρόεδρε, το εξής: δεν μπορεί να ακούγονται προσβλητικές εκφράσεις με τέτοιο τρόπο είτε για τον Πρωθυπουργό, που σήμερα δίνει μια εθνική μάχη στη Σύνοδο του G-20 είτε για απόντες Υπουργούς, οι οποίοι βεβαίως σμιλούν πολιτικά και πολιτικά θα απαντήσουν όταν έρθει η ώρα.

Σε κάθε περίπτωση, παρακαλώ πάρα πολύ και εξ ονόματος όλων των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, να ξεκαθαριστεί ότι δεν θα ανεχθούμε καμμία προσβλητική έκφραση για την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, που είναι υπερήφανη για το έργο της και την προσφορά της σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα αλλά και οπουδήποτε αλλού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Γεωργιάδη, όπως είδατε, δημιουργήσατε θέμα.

Το λόγο έχει η κ. Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς με όλο το σεβασμό, θέλω να σας πω ότι έχουν εγγραφεί περίπου εκατόν εβδομήντα Βουλευτές. Όλοι όσοι έχουμε εγγραφεί –και όσο με αφορά, εκτιμώ ότι εκφράζω και τους άλλους συναδέλφους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ– εκφράζουμε την άποψή μας και την αγωνία μας, για τα τόσο σοβαρά που συμβαίνουν στη χώρα και ως εκ τούτου, πρέπει όλοι να σέβονται το χρόνο, προκειμένου να μπορέσουμε να μιλήσουμε.

Και δεν μπορώ να διανοηθώ, πώς επιτρέπεται κάποιος να ξεπερνάει το χρόνο ροκανίζοντας το δικό μου χρόνο και το χρόνο των άλλων συναδέλφων και να του επιτρέπεται να γίνεται αυτό και μάλιστα υβρίζοντας με.

Όσον με αφορά, είμαι εδώ και ψηφίζω αυτά που πιστεύω με πόνο καρδιάς. Δεν επιτρέπω σε κανέναν και πόσω μάλλον σε ανθρώπους, που εδώ μέσα είναι μόνο με καταγγελτικό ρόλο και παρουσία, να χαρακτηρίζουν, να επαινούν ή να κλαψουρίζουν για λογαριασμό μου.

Θα παρακαλούσα τον οποιοδήποτε συνάδελφο το έκανε ή θα διανοηθεί να το κάνει από εδώ και πέρα να ανακαλέσει, διότι ο κάθε Βουλευτής και μάλιστα Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ που ψηφίζει, είναι εδώ για να διαπραγματεύεται τη σωτηρία της χώρας. Δεν επιτρέπω σε κανέναν άλλον να μιλάει ή να εκφράζεται ή να εκλιπαρεί ή να συμπονεεί την παρουσία τη δική μου και οποιουδήποτε άλλου συναδέλφου.

Και γι' αυτό, λοιπόν, κλείνοντας, επειδή ξέρω πολύ καλά εγώ αλλά και οι Τρικαλινοί πολίτες που με έχουν στείλει εδώ τι πιστεύω, τι πρεσβεύω, για ποιο πράγμα μιλάω και τότε εκφράζομαι, να μην επαναληφθεί κάτι τέτοιο. Κανονικά ο κ. Γεωργιάδης θα έπρεπε να ζητήσει συγγνώμη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Όχι, κύριε Πρόεδρε! Σας παρακαλώ! Πρέπει να σεβαστούμε το χρόνο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Γεωργιάδη, πριν μιλήσετε, θα ήθελα να με ακούσετε.

Έχετε πάρει το λόγο για τρίτη φορά πάνω σε ζήτημα που δημιουργήσατε εσείς μόνος σας. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να προσέξετε την παρατήρηση που σας κάνω ως Προεδρείον.

Παραβιάσατε ήδη τον Κανονισμό κατά το άρθρο 87. Η συμπεριφορά σας είναι απρεπής και κανονικά θα έπρεπε να σας επιβάλω πειθαρχική ποινή. Η έννοια της παρατηρήσεώς μου, είναι να ζητήσετε συγγνώμη και να ανακαλέσετε τις φράσεις που είπατε εναντίον του κ. Παπουτσή. Διότι με ρωτήσατε τι υβριστικά είπατε. Είπατε «άχρηστος», είπατε «ανίκανος». Θέλετε να επαναφέρω τις ύβρεις;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η έννοια δεν είναι να απαντήσετε σε μένα. Δεν χρειάζεται να απαντήσετε σε μένα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα απαντήσετε μόνο αν δέχεστε να ανακαλέσετε, να ζητήσετε συγγνώμη και να μην πυροδοτείται την ένταση στην Αίθουσα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να απαντήσω για ένα λεπτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όσον αφορά την κ. Μερεντίτη και την αναφορά που έκανε σε μένα, θέλω να πω ότι την εκτιμώ και την τιμώ ιδιαίτερα. Όμως, τα παράπονά της η κ. Μερεντίτη να τα κάνει στον κ. Παπουτσή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται!

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ο κ. Παπουτσή το είπε και όχι εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Γεωργιάδη, προκαλείτε συνεχώς!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όσον αφορά το χαρακτηρισμό, η ετυμολογία της ελληνικής γλώσσας είναι σαφής. Αφού δεν κάνει τη δουλειά του, τι να τον πω; Αφού είναι ανύπαρκτος! Τι να τον πω; Χρήσιμο; Αφού είναι ανύπαρκτος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Παπαδημούλης. Πάντως, μένει ότι σας έχω κάνει έντονη παρατήρηση για τη συμπεριφορά σας και την επόμενη φορά θα επιβάλω πειθαρχική ποινή.

Το λόγο, λοιπόν, έχει ο κ. Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το επεισόδιο που προηγήθηκε με τους άκρως επιθετικούς και προσβλητικούς για τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ χαρακτηρισμούς του κ. Γεωργιάδη, θα πρέπει να σας προβληματίσει, κύριοι της Κυβέρνησης και της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας του ΠΑΣΟΚ, διότι επί δύο χρόνια προβάλατε το Λαϊκό Ορθόδοξο Συνάγερμο ως υπόδειγμα σωφροσύνης, μετριοπάθειας και συνεργατικού πνεύματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Θυμηθείτε μία λαϊκή παροιμία, επειδή έχετε λαϊκή καταγωγή πολλοί από εσάς. Λέει η παροιμία «δώσε θάρρος στο χωριάτη να σ' ανέβει στο κρεβάτι». Αυτό ζείτε τώρα.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης από τους Βουλευτές σας...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς είμαστε από χωριό και μας αρέσει αυτό! Εσείς οι αριστοκράτες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κύριε Ροντούλη!

Συνεχίστε, κύριε Παπαδημούλη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς οι πρωτευουσιάνοι...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εμείς που είμαστε από χωριό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ! Αφήστε τον ομιλητή να συνεχίσει.

Κύριε Παπαδημούλη, συνεχίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κατάγομαι από δύο ορεινά χωριά της Ηπείρου -χίλια μέτρα υψόμετρο- και οι χωριάτες γονείς μου με δίδαξαν να αγωνίζομαι με επιχειρήματα, με ιδέες, με μαχητικότητα και όχι με ύβρεις, με διακοπές και με προπηλακισμούς, που ταιριάζουν στη δική σας κουλτούρα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς ασχολείστε μαζί μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ! Δεν έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς ασχολείστε με το Λαϊκό Ορθόδοξο Συνάγερμο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν βοηθάτε έτσι τη διαδικασία, κύριε Ροντούλη.

Συνεχίστε, κύριε Παπαδημούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριοι της Κυβέρνησης, ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης για την Κυβέρνησή σας από τους Βουλευτές σας και πιθανότατα τα μεσάνυχτα της Παρασκευής να

πάρτε ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα. Αυτό, όμως, που έχετε χάσει οριστικά, συντριπτικά και έντονα είναι η εμπιστοσύνη της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, η εμπιστοσύνη του μεγαλύτερου μέρους αυτών που σας ψήφισαν πριν από δύο χρόνια και σας έστειλαν στα κυβερνητικά έδρανα. Αυτό δεν αλλάζει όσες ψήφους εμπιστοσύνης και να πάρτε από τους Βουλευτές σας.

Όταν μία Κυβέρνηση μετά από δύο χρόνια, κύριοι Υπουργοί, έρχεται και ζητά ψήφο εμπιστοσύνης, χρωστά έναν απολογισμό, να πει δηλαδή τι έκανε αυτά τα δύο χρόνια σε σχέση με αυτά που υποσχέθηκε. Με βάση το φύλλο αγώνα, πρέπει να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης.

Τι υποσχεθήκατε; Υποσχεθήκατε ότι υπογράφοντας το μνημόνιο –δεν πάω στο προεκλογικό «Λεφτά υπάρχουν»– θα μειώσουμε το χρέος. Όταν υπογράψατε το μνημόνιο, το χρέος ήταν περίπου 120% και τώρα βαδίζει στο 170%. Υποσχεθήκατε ότι θα βάλατε την οικονομία στην ανάπτυξη και η οικονομία ζει μία τεράστια ύφεση, διπλάσια από τους υπολογισμούς του μνημονίου που υπογράψατε μαζί με την τρόικα. Υποσχεθήκατε ότι θα μειώσετε την ανεργία και η ανεργία είναι διπλάσια απ' ό,τι την παραλάβατε. Υποσχεθήκατε ότι θα καταναίμετε δίκαια τα βάρη και τις μονόπλευρες θυσίες, τις υφίστανται τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, την ώρα που η φοροδιαφυγή κάνει πάρτι, οι πλούσιοι δεν έχουν βάλε το χέρι στην τσέπη και πολλοί από αυτούς, έχουν πάλι τα λεφτά τους στην Ελβετία και αλλαχού. Υποσχεθήκατε ότι θα εκκαθαρίσετε τα σκάνδαλα και οι κλέφτες θα πάνε φυλακή και ούτε ένας, όχι μόνο δεν έχει πάει φυλακή αλλά δεν έχει κάτσει ούτε στο εδωλίο.

Θα μπορούσα να σας πω και άλλα, αλλά η κατάσταση βοά. Τώρα, αυτές τις ημέρες, έρχεται στα λαϊκά νοικοκυριά και το νέο κύμα της πολιτικής σας, το νέο κύμα του λογαριασμού. Νέο κόσμημα μισθών, νέο κόσμημα συντάξεων, νέες απολύσεις μέσω της εφειδρίας, νέα χαράτσια μέσω της ΔΕΗ, νέα χαράτσια μέσω της έκτακτης εισφοράς. Ποιοι πληρώνουν; Η Ελλάδα που δουλεύει, η Ελλάδα που ματώνει, η Ελλάδα που δεν έχει. Και ποιοι βγαίνουν τη γλώσσα; Το μεγάλο κεφάλαιο, η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, οι τραπεζίτες που κάνουν τους τραπεζίτες με τα λεφτά των φορολογουμένων. Και επειδή λέτε ότι τα βάζετε με τις τράπεζες, ποιοι τα λέτε αυτά; Εσείς που δώσατε πέντε φορές παραπάνω στους τραπεζίτες, χωρίς κανέναν ουσιαστικό έλεγχο, απ' όσα έδωσε η Νέα Δημοκρατία, την οποία καταγγέλλατε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας μη γελιόμαστε. Έχετε μία ολοφάνερη απόλυτη κυβερνητική αποτυχία. Η λαϊκή κατακραυγή δυναμώνει και αποτέλεσα αυτής της εντεινόμενης αποτυχίας, της εντεινόμενης λαϊκής κατακραυγής, της εντεινόμενης λαϊκής κινητοποίησης, είναι ότι σέρνεστε προς την κάλπη, μια κάλπη που αποφεύγατε όπως ο διάολος το λιβάνι. Απλώς, επειδή ο Πρωθυπουργός βάζει το προσωπικό του συμφέρον πάνω από το συμφέρον του λαού και του τόπου, νομίζει ότι μπορεί να κρύψει αυτήν την παταγώδη κυβερνητική αποτυχία, με μία ψήφο εμπιστοσύνης από το Κοινοβούλιο και με μία εξαγγελία για δημοψήφισμα.

Σας λέω καθαρά, εμείς δεν φοβόμαστε το δημοψήφισμα, ακόμη και αν παίζετε παιχνίδια γύρω απ' αυτό, εκβιαστικά, κυνικά, χυδαία, δημαγωγικά, γιατί έχουμε εμπιστοσύνη στο λαό και λέμε ότι σε όποια κάλπη και αν στηθεί, εμείς θα εργαστούμε, για να υπάρχει ένα μαζικό, μαχητικό, λαϊκό «ΟΧΙ» στα κυβερνητικά μέτρα. Αλλά επειδή νοιαζόμαστε για τον τόπο και βλέποντας την οικονομική και κοινωνική κρίση να μετατρέπεται σε οξεία πολιτική κρίση, λέμε ότι η πιο έντιμη, η πιο δημοκρατική διεξόδος από αυτή την κρίση που έχει προκαλέσει η πολιτική σας, μαζί με την αποτυχία της Νέας Δημοκρατίας τα προηγούμενα χρόνια, είναι η κάλπη των εκλογών, γιατί δεν χρειάζεται απλώς να απορριφθεί αυτή η επώδυνη δανειακή σύμβαση, πρέπει να αλλάξει και η πολιτική και πρέπει να αλλάξει και η Κυβέρνηση και πρέπει να αλλάξει και το τιμόνι της χώρας και να γίνουν εκλογές με απλή αναλογική, έτσι ώστε το νέο πολιτικό σκηνικό –που θα σαρώσει το χρεοκοπημένο που μας έφερε στα βράχια– να προκύψει με την ψήφο του ελληνικού λαού, με δημοκρατία, όπου η ψήφος σε κάθε κόμμα, η ψήφος κάθε πολίτη θα ζυγίζει το ίδιο, και που δεν θα οδηγούν τις εξελίξεις τα παρασκήνια.

Δεν φοβόμαστε τα δημοψηφίσματα, γιατί αντλούμε πείρα από το δημοψήφισμα στη Γαλλία, από το δημοψήφισμα στην Ολλανδία, από το δημοψήφισμα στην Ισλανδία που οι προοδευτικές δυνάμεις οι λαϊκές, χρησιμοποίησαν τα δημοψηφίσματα, για να στείλουν μηνύματα στις κυβερνήσεις και στις πολιτικές και οικονομικές ελίτ.

Με το χέρι στην καρδιά, όμως, σας θέτω ένα πρώτο ερώτημα. Υπάρχουν οι εκατόν πενήντα ένας Βουλευτές που θα εγκρίνουν, όπως προβλέπει το Σύνταγμα, το δημοψήφισμα; Είναι ένα ερώτημα. Δεν θα απαντηθεί την Παρασκευή αλλά παραμένει.

Και δεύτερον, ποιο θα είναι το ερώτημα του δημοψηφίσματος και ποιος θα το θέσει; Θα το θέσει η ελληνική Βουλή κυρίαρχα ή μήπως η αποψινή συνάντηση των κανόνων στην οποία εκτάκτως εκλήθη ο Πρωθυπουργός;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε τις σκέψεις σας, κύριε Παπαδημούλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω, αλλά διεκόπη και για δίλεπτο. Όπως και οι υπόλοιποι συνάδελφοι θα μιλήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δανειακή σύμβαση που εμφανίζει η Κυβέρνηση, ως επιτυχία, μαζί με το κούρεμα που η Κυβέρνηση ξόρκιζε, ως εθνικά επιζήμιο έως προχθές και μας είχε προδιαγράψει ακόμα και να προφέρουμε τη λέξη «αναδιάρθρωση του χρέους», έχει και ένα πολύ σκληρό αντίτιμο για τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού μας. Υπερδεκαετή μονόπλευρη λιτότητα, νέο κούρεμα μισθών και στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Νέο κόσμημα συντάξεων, σκληρότερη επιτροπεία, που την έχει προδιαγράψει ωμά και κυνικά η Μέρκελ, ξεπούλημα όσο της ακίνητης περιουσίας και όποιων επιχειρήσεων έχουν μείνει ακόμη στο δημόσιο, υπό διεθνή οικονομικό έλεγχο. Και μέχρι τώρα ό,τι έχει πει η Μέρκελ το δέχεστε και γίνεται.

Ορισμένοι προπαγανδιστικοί φίλοι σας, προσπαθούν να εμφανίσουν το δημοψήφισμα, ως εκβιασμό της τρόικας και των δανειστών μας. Είναι εκβιασμός του λαού. Είναι όπως είπε το BBC ένα ερώτημα προς τους Έλληνες, πώς θέλουν να μαγειρευτούν τα προσεχή Χριστούγεννα ως γαλοπούλες, ψητή με γέμιση ή βραστή με σουπιά;

Και επειδή τώρα τελευταία, θυμήθηκαν ορισμένοι τα συμφέροντα και τα λέει και ο Πρωθυπουργός και τα λένε και οι Υπουργοί και τα λένε και ορισμένοι Βουλευτές, καταγγέλλοντας και εσωκομματικές αντιδράσεις, θα ήθελα να πω δύο πράγματα, χωρίς να θέλω να προσβάλω κανέναν.

Πρώτον, όποιος λέει τέτοιες βαριές κουβέντες, οφείλει να έχει διευθύνσεις και ονόματα. Ποιους εννοεί από τα συμφέροντα και ποιους εννοεί ότι υπηρετούν και τα συμφέροντα, ιδιαίτερα όταν αναφέρεται μέσα στο κόμμα του και στην Κυβέρνησή του.

Δεύτερον, είναι λίγο μπόσικο, δεν είναι καθόλου πειστικό μία Κυβέρνηση, που τα έχει δώσει όλα στα μεγάλα συμφέροντα, ένας Πρωθυπουργός που πριν λίγες ημέρες αφιέρωσε περισσότερο χρόνο για να δεχθεί και να συζητήσει με όλους τους εκδότες όλων των μεγάλων μιντιακών και οικονομικών συμφερόντων απ' ό,τι με τους πολιτικούς Αρχηγούς της Αντιπολίτευσης, να μιλάει για πόλεμο συμφερόντων σε βάρος του. Με συγχωρείτε, αλλά αυτό είναι το πιο σύντομο ανέκδοτο που έχω ακούσει.

Με όλα όσα σας είπα, είναι φανερό ότι καταψηφίζουμε αυτή την Κυβέρνηση, όπως την καταψηφίσαμε και δυο χρόνια πριν, αλλά αυτή τη φορά, έχουμε μαζί μας και την πλειοψηφία των ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ, που τώρα νιώθουν προδομένοι και αναζητούν προοδευτικές εναλλακτικές λύσεις, μαζί με μια Αριστερά σύγχρονη, συσπειρωμένη, μαχητική, που προβάλλει και ως εναλλακτική λύση και ως δύναμη δημοκρατικής ομαλότητας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαδημούλη, Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Πόσο χρόνο μιλάμε τελικά; Για να ξέρουμε δηλαδή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Με έναν αυτοπεριορισμό το Προεδρείο θα προσπαθή-

σει. Οι διακοπές δεν βοηθάνε σε καμμία περίπτωση. Στερούν το δικαίωμα από συναδέλφους που θέλουν να μιλήσουν κατά τη διάρκεια αυτής της τριήμερης διαδικασίας αλλά καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει με επιβολή μόνο από το Προεδρείο. Θα πρέπει όλοι να οργανώσουμε τη σκέψη μας και τα επιχειρήματά μας, μέσα στο χρόνο που δικαιούμαστε των επτά λεπτών.

Θέλω να πιστεύω ότι οι επόμενοι συνάδελφοι, θα κινηθούν μέσα σε αυτό το πνεύμα.

Η κ. Περλεπέ-Σηφουνάκη Αικατερίνη, Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Για ποιο θέμα, κύριε Ποντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και θέλω το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως μετά την κ. κ. Σηφουνάκη, στην οποία έχω δώσει ήδη το λόγο, θα μιλήσετε εσείς.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Εγώ σίγουρα δεν θα χρησιμοποιήσω έντεκα λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα δυο χρόνια που πέρασαν από τις εκλογές του 2009, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σηκώνει στις πλάτες της βάρη και προβλήματα του ελληνικού κράτους και της οικονομίας μας, που είχαν συσσωρευτεί επί δεκαετίες. Σε αυτά τα δυο χρόνια, προχωρήσαμε χωρίς να υπολογίσουμε πολιτικό κόστος, σε ανατροπές, μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, που δεν είχαν επιτευχθεί ποτέ σε τέτοια έκταση, από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Αυτές οι αλλαγές, δεν αφορούν μόνο δομικά ή συστηματικά προβλήματα που αναζητούσαν λύσεις, αλλά επηρεάζουν ευθέως νοοτροπίες και αντιλήψεις πρώτα απ' όλα του κρατικού μηχανισμού, ως συστήματος εξουσίας, όπως και κάποιων στερεότυπων, που επικρατούν στην κοινωνία για την τάξη των πραγμάτων.

Η άμεση προτεραιότητα βεβαίως ήταν και είναι το οικονομικό πρόβλημα της χώρας, το έλλειμμα και το χρέος. Η απίστευτη εκτίναξη του ελλείμματος από τις τραγικές πολιτικές που ακολουθήθηκαν την περίοδο της νεοδημοκρατικής διακυβέρνησης 2004-2009 και ο βραχνάς του χρέους, οδήγησε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σε αποφάσεις σκληρές αλλά αναγκαίες, για να αποφευχθεί η χρεοκοπία της χώρας, χρεοκοπία δηλαδή των πολιτών, που θα επέφερε τεράστιες επιπτώσεις στις ζωές του κάθε Έλληνα και της κάθε Ελληνίδας.

Η ανάγκη για άμεσα μέτρα, είχε βεβαίως και αρνητικές συνέπειες για τον πολίτη, οδήγησε σε ανατροπές στους ατομικούς και οικογενειακούς προγραμματισμούς, έθιξε ασύμμετρα κάποιους, λόγω της επείγουσας εφαρμογής οριζόντιων πολιτικών και προκάλεσε εντέλει φόβο αλλά και οργή στην κοινωνία. Όμως, άλλη διέξοδος δεν υπάρχει. Κανείς από την Αντιπολίτευση δεν είχε να προτείνει πειστικά κάποιο άλλο δρόμο για την αντιμετώπιση της κρίσης και των σχετικών προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας. Καμμία άλλη πρόταση, δεν περιελάμβανε και δεν περιλαμβάνει όλες τις παραμέτρους, που στοιχειοθετούν την πιο δύσκολη κοινωνικοοικονομική εξίσωση που κλήθηκε να επιλύσει ποτέ κυβέρνηση στη χώρα μας. Και όμως, αντί να υπάρξουν βοήθειες στα κορυφαία διακυβεύματα της χώρας από τα άλλα κόμματα, η Αντιπολίτευση, με προεξάρχουσα τη Νέα Δημοκρατία, προσέθετε επιπλέον βαθμούς δυσκολίας στην προσπάθεια για λύση του προβλήματος. Όμως η Κυβέρνηση, συνέχισε και συνεχίζει να αντιπαλεύει όλες τις αντιξοότητες, όλα τα εμπόδια, παλιά και νέα, που δημιουργεί η κρίση.

Όλα αυτά διαδραματίζονται, κύριοι συνάδελφοι, τη στιγμή που μέσα από τις τεράστιες θυσιές του λαού μας και τις διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης, επετεύχθη στις 27 Οκτωβρίου, η ελάττωση του δημόσιου χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια, τη στιγμή που πρέπει να διαπραγματευθούμε τη νέα δανειακή σύμβαση και βεβαίως εν όψει και του νέου προϋπολογισμού, από τον οποίον στοχεύουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα.

Μπροστά σε αυτές τις προκλήσεις, η Κυβέρνηση ούτε λιγοψυχεί ούτε υπεκφεύγει ούτε δραπετεύει. Άλλοι δραπετεύουν όταν διαπίστωση ότι χρεοκοπούν τη χώρα και έφυγαν νύχτα και έτσι παραγράφηκαν και όλα τα αδικήματα, βέβαια. Ακουμπά και ζητά

τη στήριξη από τον πιο αρμόδιο, τον πιο αξιόπιστο, τον πιο αποφασιτικό παράγοντα που δεν είναι άλλος από τον ελληνικό λαό.

Θέτουμε το ζήτημα του δημοψηφίσματος και καλούμε όλους να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, οφείλουν όχι μόνο να πουν ναι ή όχι στο δημοψήφισμα, αλλά και να μιλήσουν για όλες τις συνέπειες για κάθε έκβαση της ψηφοφορίας.

Είναι καιρός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάποιος να πάψουν να κρύβονται πίσω από το δάχτυλό τους και να σταματήσουν να κρύβουν τα πραγματικά διλήμματα που είναι η ίδια ζοφερή πραγματικότητα, πραγματικότητα, η οποία άλλωστε οφείλεται σε πολύ μεγάλο βαθμό σε αυτούς που σήμερα αυτοπαρουσιάζονται ως σωτήρες, από την απόσταση της θέσης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Δεν μας είπαν, όμως, οι κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που λαϊκίζουν και θέλουν να ξαναπάρουν την εξουσία στα χέρια τους, γιατί τα έκαναν πολύ καλά την περίοδο 2004-2009 και θέλουν να συνεχίσουν αυτό το «σπουδαίο» έργο που μας οδήγησε σχεδόν στην χρεοκοπία, τι θα κάνουν; Θα ξαναυξήσουν τις συντάξεις που μειώσαμε εμείς οι «κακοί»; Θα ξαναδώσουν τους μισθούς που έπαιρναν οι πολίτες, πριν αναγκαστούμε να τους κάνουμε τις περικοπές αυτές για να μη χρεοκοπήσει η χώρα; Δεν μας απάντησαν σε αυτά τα ερωτήματα. Τι θα δώσουν, δηλαδή, στον πολίτη; Θα του δώσουν αυξήσεις σε μισθούς, σε συντάξεις, σε κράτος πρόνοιας, σε όλα αυτά; Κανένα πρόγραμμα δεν υπάρχει, κύριοι συνάδελφοι. Λαϊκισμός και μόνο λαϊκισμός, εκ του ασφαλούς βέβαια, από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Ο καθένας, λοιπόν, ενώπιος ενωπίω, κύριοι συνάδελφοι, πολιτικά κόμματα και πολιτικοί μηχανισμοί μαζικού επηρεασμού συνειδήσεων, κάτοχοι της οικονομικής εξουσίας. Το δημοψήφισμα, το προτείνουμε πρωτίστως για λόγους αρχής. Από το αποτέλεσμα του, θα εξαρτηθούν αποφάσεις και καταστάσεις που θα επηρεάσουν καταλυτικά τη ζωή της χώρας μας και του κάθε πολίτη ξεχωριστά για πολλά χρόνια, για διάστημα που υπερβαίνει τον εκλογικό χρόνο, που συνταγματικά απομένει ως τις προσεχείς εκλογές. Γι' αυτό επιστρατεύεται εκείνη η μείζονος βαρύτητας δημοκρατική διαδικασία έκφρασης της λαϊκής βούλησης.

Οι πολίτες, πρέπει να πουν «όχι» σε όσους προσβλέπουν στη χρεοκοπία για να αγοράσουν δημόσια, αλλά και ατομική περιουσία, με λεφτά που έχουν συσσωρευτεί παράνομα και τα κρύβουν στο εξωτερικό. Πρέπει να ξηλώσουν τις κουρτίνες για να αποκαλυφθούν όσοι θέλουν ύπουλα, να ορίζουν τις τύχες της χώρας και της κοινωνίας. Πρέπει, τέλος, οι πολίτες να απορρίψουν τις ανεύθυνες και αδιέξοδες φωνές, που μένουν μόνο στην άρνηση ή στο λαϊκισμό και τη δημαγωγία.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να συνεχίσουμε το δύσκολο δρόμο που ακολουθούμε όλοι εμείς, για τη διέξοδο και τη σωτηρία της πατρίδας μας. Δηλώνω ταυτόχρονα και την εμπιστοσύνη μου στους Έλληνες, που έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να κρίνουν και να αποφασίζουν σωστά και για το μέλλον τους αλλά και για το μέλλον των παιδιών τους. Συνεχίζουμε μαζί με την Κυβέρνηση και έχουμε μπροστά μας μόνο μια επιλογή, να πετύχουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη, Βουλευτή Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ και για την οικονομία του χρόνου.

Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Δένδιας, Βουλευτής Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η κρισιμότητα των στιγμών δεν επιτρέπει υιοθέτηση υψηλών τόνων. Θα προσπαθήσω, στο χρόνο που μου δίνει ο Κανονισμός, να πω δυο κουβέντες για το τι νομίζω ότι φταίει για το ότι φτάσαμε ως εδώ και το τι πρέπει να συμβεί.

Θα ήθελα, όμως, από την αρχή, να πω δυο πράγματα για ό,τι ακούστηκε από τους δύο προηγούμενους ομιλητές, κατ' αρχάς από την προηγούμενη κυρία συνάδελφο η οποία είπε ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, εκ του ασφαλούς κρίνει και υπόσχεται κ.λπ..

Κύριοι συνάδελφοι, η Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητεί εκλογές, δεν ζητεί εκ του ασφαλούς να παραμείνει στη θέση της Αντιπολίτευσης.

Ζητεί τη θέση της Κυβέρνησης, για να αναλάβει τις ευθύνες, να φτιάξει όσα κατά τη δική μας κρίση έχετε χαλάσει. Μην μας κατηγορείτε, λοιπόν, για ανευθυνότητα. Προχωρήστε σε εκλογές. Αφήστε μας να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε και από εκεί και πέρα, μας κρίνετε.

Αυτό που θα ήθελα να πω είναι αυτό που μονίμως λέγεται από την Αριστερά και ακούστηκε προηγουμένως από τον αγαπητό συνάδελφο κ. Παφίλη. Η Αριστερά εκπέμπει μύθρους εναντίον των κομμάτων εξουσίας, λέγοντας «Εσείς που διαχειριστήκατε όλα αυτά τα χρόνια τα πράγματα κ.λπ.» ως εάν η Αριστερά να ήταν εκτός διαχείρισης των δημοσίων πραγμάτων από το 1974 μέχρι σήμερα. Και αυτό δεν είναι αλήθεια. Η Αριστερά και πάρα πολλούς οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης διοίκησε με πολύ κακά αποτελέσματα και το σύνολο σχεδόν των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων διοίκησε με τα γνωστά αποτελέσματα, τα οποία ζούμε μέχρι σήμερα και, εκτός αυτού, στο επίπεδο των ιδεών και του ιδεολογήματος, η Αριστερά λειτουργεί καταλυτικά για την Ελλάδα από το 1974 μέχρι σήμερα. Η Αριστερά είναι συμπαραγωγός του προβλήματος, είναι συνυπαίτια του προβλήματος. Δεν είναι ανεύθυνη και δεν μπορεί να είναι μόνο κριτής.

Έρχομαι τώρα στην ψήφο εμπιστοσύνης. Κατ' αρχάς, από τον Κανονισμό και από το Σύνταγμα η κάθε κυβέρνηση έχει οπότε δήποτε δικαίωμα να ζητά ψήφο εμπιστοσύνης από την Βουλή των Ελλήνων. Όμως, θα πρέπει να εξηγήσει κάθε φορά γιατί ζητά αυτή την ψήφο εμπιστοσύνης. Διότι οφείλω να πω ότι το να ερχόμαστε κάθε λίγους μήνες στην ίδια θέση, χωρίς η Κυβέρνηση να έχει τουλάχιστον την ευαισθησία ενός απολογισμού της μέχρι σήμερα παρουσίας της στα δημόσια πράγματα, ώστε να μπορούμε από εκεί και πέρα κρίνοντας το παρελθόν να ψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε για το μέλλον, είναι, το λιγότερο, πρωτόκοιστο. Πρέπει στην Κυβέρνηση Παπανδρέου από το 2009 μέχρι σήμερα να καταγράψουμε ένα ιστορικό και να δούμε εάν η Κυβέρνηση Παπανδρέου δικαιούται την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής των Ελλήνων. Και ειδικά λόγω της κρισιμότητας της συγκεκριμένης συγκυρίας για το έθνος, πέρα από κόμματα και παρατάξεις, τι έχει συμβεί από το 2009 μέχρι σήμερα;

Ξεκινάμε. Κατ' αρχάς, υπήρχε μία δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση. Αυτό το γνωρίζουμε όλοι και το αποδεχόμαστε όλοι. Από το 2009 μέχρι τον Απρίλιο του 2010 έμεινε εντελώς άπραγη. Το μόνο που παρήγε ως δραστηριότητα εκείνο το διάστημα ήταν αφενός μεν να συκοφαντεί τη χώρα στο εξωτερικό –θυμάστε τα περί «Τιτανικού», τα περί «διεφθαρμένων Ελλήνων»– αφετέρου δε στο εσωτερικό με τη συνεχή προαναγγελία εξεταστικών επιτροπών να αποσταθεροποιεί και να απονομιμοποιεί συνολικά το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Έρχεται το 2010 και κάνει τη γνωστή συμφωνία του μνημονίου, η οποία ήρθε και προς κύρωση –με όποιον τρόπο ήρθε– στη Βουλή των Ελλήνων. Εκεί τι γίνεται; Είστε πεπεισμένοι ότι με επιτυχία διαπραγματεύτηκε η Κυβέρνηση Παπανδρέου τα πράγματα; Η τωρινή κατάσταση δεν σας πείθει ότι υπήρχαν τεράστια περιθώρια διαπραγμάτευσης τότε τα οποία δεν εξαντλήθηκαν; Εν πάση περιπτώσει, καταλήξαμε, όπου καταλήξαμε.

Συνεχίζουμε. Επιστρέφει ο Πρωθυπουργός και τι κάνει; Αντί να βγει στην ελληνική κοινωνία και να στηρίξει αυτά που αποφάσισε, συνυπέγραψε και έφερε και διά της κυβερνητικής πλειοψηφίας πέρασε από τη Βουλή των Ελλήνων, ακολουθεί μία σχιζοφρενική πολιτική. Παριστάνει προς την ελληνική κοινωνία, όχι ότι αυτά είναι μέτρα τα οποία λαμβάνονται επ' ωφελεία της ελληνικής κοινωνίας, του λαού και του τόπου, αλλά ότι είναι άδικα και κακά μέτρα, τα οποία μας επιβάλλουν κάποιοι κακοί ξένοι. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας φτάνει να δηλώσει ότι, αν δεν ήταν Πρωθυπουργός, θα ήταν έξω στους δρόμους με τους διαδηλωτές.

Και σας ερωτώ: Είναι ποτέ δυνατόν, κάποιος με αυτόν τον τρόπο να υποστηρίξει, να εφαρμόσει και να επιτύχει πολιτική, όταν ο ίδιος που πρώτα προσυπέγραψε και φρόντισε να ψηφιστεί, την αποδομεί με το να μην την στηρίζει, να την κατηγορεί και να την καταγγέλλει; Φυσικό αποτέλεσμα αυτής της διαδικα-

σίας, της συνέχισης του λάθους της συμφωνίας ήταν η πλήρης, τραγική συνολική αποτυχία. Από την άλλη, συνεχίζει η ιστορία των εξεταστικών επιτροπών, συνεχίζει η προσπάθεια κατασπύλωσης του συνόλου του πολιτικού κόσμου. Πού φτάσαμε; Φτάσαμε εκεί που είμαστε σήμερα, να μην μπορεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να σταθεί στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου.

Και εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πήραμε θέση σε αυτό. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς, μίλησε για ολέθριες συμπεριφορές. Αυτό το οποίο πέτυχε ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του όλο αυτό το χρονικό διάστημα είναι να απονομιμοποιήσει πλήρως κάθε μορφή εξουσίας, να απονομιμοποιήσει πλήρως το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Και ερχόμαστε τώρα, την έσχατη στιγμή και τι κάνουμε; Παρά το Σύνταγμα –και θα εξηγήσω γιατί «παρά το Σύνταγμα»– σε μια απέλπιδα προσπάθεια διαφυγής από το αδιέξοδο που ο ίδιος δημιούργησε οδηγεί το πολιτικό σύστημα, τον τόπο, το λαό, την κοινωνία σε ένα διλημματικό δημοψήφισμα, το οποίο όχι απλώς είναι άχρηστο, αλλά είναι και αντισυνταγματικό. Το άρθρο 44.2 και στη δεύτερη παράγραφο και στην πρώτη παράγραφο δεν επιτρέπει για δημοσιονομικούς λόγους προσφυγή σε δημοψήφισμα. Σας παρακαλώ κοιτάξτε, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τα Πρακτικά της Βουλής του 1974 ως προς την παράγραφο α' την οποία θα επικαλεστεί η Κυβέρνηση και δείτε την αντισυνταγματικότητα μέσα από το πνεύμα του συνταγματικού νομοθέτη του 1974.

Αλλά, πέρα από αυτό, εξηγούμαι για να μην παρεξηγούμαι και δεν θέλω να περάσω το χρόνο των επτά λεπτών. Δεν είναι μόνο θέμα έλλειψης συνταγματικής νομιμοποίησης. Είναι έλλειψη συνολικά πολιτικής αντίληψης. Αυτή τη στιγμή το πολιτικό σύστημα και ο τόπος έχουν ανάγκη να αναβαπτιστούν στο μόνο φορέα κάθε εξουσίας, στην ελληνική κοινωνία με μια νέα λαϊκή εντολή. Εάν θέλουμε να επιβιώσει η χώρα, και αυτό είναι το ζητούμενο σήμερα και αυτό είναι το κύριο, αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίως του ΠΑΣΟΚ, χρειαζόμαστε μια Κυβέρνηση η οποία να μπορεί να συνομιλήσει με την ελληνική κοινωνία και να απευθυνθεί στον ελληνικό λαό. Δυστυχώς για τον τόπο, δυστυχώς για εσάς αυτήν τη στιγμή, αυτό, η παρούσα Κυβέρνηση με κανέναν τρόπο δεν μπορεί να το πετύχει.

Γι' αυτό ειλικρινά σας λέω: Εσείς, η κοινοβουλευτική ομάδα του ΠΑΣΟΚ –απευθύνομαι σε εσάς τώρα και να μου συγχωρείτε το θάρρος να το πράξω– όταν εδώ ερχόντουσαν παράλογες υποθέσεις, προϊόντα εξεταστικών επιτροπών αμφιβόλου κύρους, είχατε αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και δεν επιτρέψατε την κατασκευασμένη συγκεκριμένων ανθρωπών. Αυτήν τη φορά έχετε τη μεγάλη δυνατότητα την Παρασκευή το βράδυ να λύσετε με την ψήφο σας συνολικά το πολιτικό ζήτημα της χώρας. Δεν είναι εύκολο, το καταλαβαίνω. Το καταλαβαίνω ειλικρινά. Αλλά σας έλαχε η μοίρα να κληθείτε εσείς σε αυτήν την ιστορική στιγμή. Γι' αυτό από τη θέση μου ως Βουλευτής, όχι της Νέας Δημοκρατίας, αλλά του Ελληνικού Κοινοβουλίου και ως Έλληνας πολίτης ειλικρινά, θερμά σας απευθύνω την παράκληση: Καταψηφίστε την Κυβέρνηση το βράδυ της Παρασκευής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Δένδια, Βουλευτή Κερκύρας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο τώρα έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Παναγιώτης Μπεγλίτης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να μου επιτρέψετε να αρχίσω την ομιλία μου σχολιάζοντας ορισμένα θέματα, που συνδέονται με τη λειτουργία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και κυρίως παίρνοντας αφορμή από τη σημερινή ομιλία του Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Σαμαρά, προς τους Βουλευτές του κόμματός του.

Σήμερα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, αναφερόμενος στις πρόσφατες τακτικές κρίσεις στις Ένοπλες Δυνάμεις, μίλησε για κομματικές καθαιρέσεις, για αποκεφαλισμούς της στρατιωτικής ηγεσίας, για βουτιές σε βάθος. Θα έλεγα –για να είμαι απολύτως δίκαιος– ότι ο λόγος του αυτός ήταν πολύ πιο προσεκτικός, εάν συγκριθεί με τη χθεσινή επίσημη ανακοίνωση

του αρμόδιου, για θέματα άμυνας, της Νέας Δημοκρατίας κ. Τζιμα. Στη χθεσινή ανακοίνωση με έναν, να μου επιτρέψετε, να πω παραληρηματικό τρόπο ο εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας ασκούσε ουσιαστικά εκφοβισμό και στην Κυβέρνηση και στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και βεβαίως στη νέα στρατιωτική ηγεσία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως αρμόδιος Υπουργός Εθνικής Άμυνας οφείλω να σας ενημερώσω για τις αποφάσεις μας που συνδέονται με εξαιρετικώς ευαίσθητα θέματα της εθνικής άμυνας και της εν γένει λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σε μερίδα του Τύπου εμφανίστηκαν δηλώσεις όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης ότι άκαιρα, εκτάκτως, η Κυβέρνηση, δια του αρμόδιου Υπουργού προχωρεί σε καθαιρέσεις, όταν καταρρέει ή όταν έχει καταρρεύσει.

Θέλω να διευκρινίσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι οι κρίσεις αυτές, είναι τακτικές κρίσεις για την αλλαγή της στρατιωτικής ηγεσίας. Δεν είχαν κανένα έκτακτο χαρακτήρα. Το αντίθετο: ήταν σχεδιασμένες με τρόπο διαφανή, συντεταγμένο και δημοκρατικό, με σεβασμό στη δημοκρατική νομιμότητα, το Σύνταγμα και το ισχύον νομικό πλαίσιο.

Το γεγονός ότι την ίδια μέρα υπήρξαν κάποιες επιμέρους εξελίξεις, αυτό δεν ακυρώνει τις αποφάσεις της Κυβέρνησης και της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Δεν ακυρώνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνέχεια του κράτους και τον αναγκαίο σεβασμό στους θεσμούς.

Παρόντων των συναδέλφων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, να μου επιτρέψετε να θυμίσω ορισμένα πολύ πρόσφατα γεγονότα, γιατί η μνήμη δεν μπορεί να είναι ασθενής, πολύ περισσότερο όταν δεν έχει μεσολαβήσει ούτε ένα δίχρονο από τον Αύγουστο του 2009.

Τότε εκτάκτως –το υπογραμμίζω αυτό- η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, με τον αρμόδιο συνάδελφό μου Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Μειμαράκη, προχωρεί, για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο, σε αλλαγές και κρίσεις τον Αύγουστο –πρωτόγνωρο γεγονός και πρωτόγνωρη πολιτική πρωτοβουλία- χωρίς καμμία επιχειρηματολογία. Εμείς γνωρίζουμε τους λόγους. Για λόγους όμως ευαισθησίας και σεβασμού στις Ένοπλες Δυνάμεις, δεν θα τους πούμε σήμερα.

Ο κ. Σαμαράς ήταν τότε μέλος της Κυβέρνησης. Η κ. Μπακογιάννη, που «κόπτεται» σήμερα, με ευαίσθητο, όπως η ίδια θεωρεί, τρόπο, για την ευταξία στις Ένοπλες Δυνάμεις και την πολιτική ηθική, υπογραμμίζω ότι και αυτή επίσης, ήταν μέλος της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ως Υπουργός Εξωτερικών. Η κ. Μπακογιάννη προσυπέγραψε, ως μέλος του ΚΥΣΕΑ, αυτές τις έκτακτες κρίσεις της στρατιωτικής ηγεσίας, κάτι που δημιούργησε μεγάλη αναταραχή.

Ένα μήνα μετά, στις εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, το ΠΑΣΟΚ, κερδίζοντας τις εκλογές, ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας. Η νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, με αίσθημα δημοκρατικής και εθνικής ευθύνης, σεβάστηκε απολύτως τις επιλογές που έκανε η απελθούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ξέρετε γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί δεν θεωρήσαμε –και κάναμε πολύ σωστά- τις επιλογές ως κομματικές επιλογές. Γιατί πιστεύαμε και συνεχίζουμε να πιστεύουμε, ότι στις Ένοπλες Δυνάμεις δεν κρατάμε καταλόγους κομματικών προτιμήσεων ή εντάξεων, όχι γιατί δεν πρέπει τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων να έχουν και πολιτικές προτιμήσεις και κομματικές εντάξεις. Είναι πολίτες, είναι ενεργά μέλη της ελληνικής κοινωνίας και οφείλουν να έχουν τις απόψεις τους.

Όμως, ουδέποτε ρωτήσαμε πού ανήκει ο καθένας. Δεν μας ενδιέφερε και δεν το γνωρίζαμε. Αγκαλιάσαμε τη νέα στρατιωτική ηγεσία και την περιβάλλαμε με την απόλυτη εμπιστοσύνη μας. Συνεργαστήκαμε με εποικοδομητικό τρόπο, για να λύσουμε τα μεγάλα προβλήματα των Ενόπλων Δυνάμεων και της εθνικής άμυνας της χώρας, που είχαν σωρευτεί, δυστυχώς, για πολλά χρόνια στον ευαίσθητο αυτό χώρο.

Θέλω, με την ευκαιρία αυτή, να ευχαριστήσω την απελθούσα στρατιωτική ηγεσία, τον Αρχηγό ΓΕΕΘΑ και τους Αρχηγούς των τριών κλάδων για την πολύτιμη συμβολή τους, για το υψηλό ήθος τους, για τις υψηλές επαγγελματικές ικανότητές τους σε μια

εξαιρετικά δύσκολη και επώδυνη συγκυρία, λόγω οικονομικής και κοινωνικής κρίσης. Οφείλω ως πολιτικός προϊστάμενος των Ενόπλων Δυνάμεων να τους ευχαριστήσω και ανοιχτά, ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με βάση το νόμο, γιατί κανονικά, με βάση τη δημοκρατική νομιμότητα, θα έπρεπε να κάνουμε κρίσεις τον Αύγουστο, αφού είχε συμπληρωθεί ο αναγκαίος χρόνος που προβλέπει ο νόμος. Δεν το έκανα αυτό και θα σας πω γιατί δεν το έκανα. Και το λέω ανοιχτά. Δεν το έκανα γιατί την περίοδο εκείνη είχε ήδη αρχίσει η ένταση, είχε αρχίσει να δημιουργείται ένα κλίμα κρίσης στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο –κι όσοι τα παρακολουθείτε γνωρίζετε πολύ καλά τι λέω- και είχα την ευθύνη να διατηρήσω τη συνέχεια της στρατιωτικής ηγεσίας, για να υπερασπιστούμε τα εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα και τα εθνικά συμφέροντα της χώρας. Κι όταν παρήλθε, όταν μειώθηκε, αμβλύθηκε αυτή η ένταση, είχαμε την υποχρέωση, για λόγους τάξης και για λόγους ανανέωσης της ηγεσίας, για να ξεμπλοκαριστεί η επετηρίδα, να αλλάξουμε τη στρατιωτική ηγεσία. Ούτε να καθαιρέσουμε, ούτε να «αποκεφαλίσουμε». Είναι ωραία από ρητορικής πλευράς ρήματα, για να εντυπωσιάσουν την ελληνική κοινωνία, αλλά δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα και κυρίως –να μου επιτρέψετε να πω- «δηλητηριάζουν» τις Ένοπλες Δυνάμεις και δημιουργούν ένα κλίμα αμφισβήτησης.

Ποια ήταν τα κριτήρια των επιλογών; Τα κριτήρια των επιλογών ήταν αυστηρά αξιοκρατικά, με βάση την αρχή της αξιοσύνης. Γιατί –και πρέπει να το τονίσω αυτό- τα νέα στελέχη της ηγεσίας των Ενόπλων Δυνάμεων έχουν βαθιά, μακρόχρονη, επιτελική και επιχειρησιακή εμπειρία και γνώση. Έχουν επιτελέσει επί μακρόν το καθήκον τους σε διεθνείς οργανισμούς, όπως είναι το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουν συμμετάσχει στις διεθνείς ειρηνευτικές αποστολές. Έχουν, σε κάθε περίπτωση, γνώση των μεγάλων εξελίξεων στο χώρο της άμυνας και των Ενόπλων Δυνάμεων.

Δεν ρωτήσαμε και δεν πρόκειται να ρωτήσουμε κανέναν πού ανήκει και αν ανήκει κάπου. Αντίθετα, τους αγκαλιάσαμε με την εμπιστοσύνη μας, όπως και την απελθούσα ηγεσία, και θα συνεχίσουμε μαζί, η πολιτική και η στρατιωτική ηγεσία, να δίνουμε έναν μεγάλο αγώνα για να κρατήσουμε ψηλά το αξίωμα των Ενόπλων Δυνάμεων, για να κρατήσουμε ψηλά την επιχειρησιακή ετοιμότητα και αποτελεσματικότητα των Ενόπλων Δυνάμεων της πατρίδας μας, για να διαχειριστούμε τη δύσκολη αυτή οικονομική συγκυρία με τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο, για να ξαναδώσουμε νόημα και περιεχόμενο σ' αυτή την ξεχασμένη στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων σχέση κόστους και οφέλους και για να ξαναβρούμε τη χαμένη σύνδεση ανάμεσα στα χρήματα που δαπανά ο ελληνικός λαός από το υστέρημά του και στην ανταποδοτικότητα με όρους εθνικής άμυνας και εθνικής ασφάλειας.

Μου δίνεται σήμερα η ευκαιρία να διαβεβαιώσω, εκ μέρους της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, τον ελληνικό λαό ότι ο κόπος του, τα χρήματά του, το υστέρημά του δεν πάνε χαμένα. Συμβάλλουν καθημερινά στο να κρατούμε αξιόμαχες τις Ένοπλες Δυνάμεις, γιατί έχουμε ανάγκη από ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις σε μία περίοδο μεγάλων αλλαγών, μεγάλων ανακατατάξεων, προκλήσεων, κινδύνων και απειλών στην ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, σε μία περίοδο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που η Τουρκία συνεχίζει να ασκεί την αναθεωρητική της πολιτική και να δημιουργεί κλίμα έντασης και απειλών κατά της Κυπριακής Δημοκρατίας και κατά της χώρας μας, αμφισβητώντας εθνικά κυριαρχικά δικαιώματα.

Γι' αυτό ο ελληνικός λαός, το πολιτικό σύστημα και η ελληνική κοινωνία, έχουν ανάγκη από ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις. Γιατί τι πιο παραγωγικό, τι πιο αναπτυξιακό από το αίσθημα ασφάλειας στον ελληνικό λαό; Ίσως να μην μπορεί να μετρηθεί με οικονομικούς όρους, αλλά όλοι γνωρίζουμε κι όλοι αντιλαμβανόμαστε πόσο συμβάλλει το αίσθημα ασφάλειας που παρέχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις στην κοινωνική συνοχή, στην κοινωνική αλληλεγγύη, στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Άρα, θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις που θα ανταποκρίνονται

στην υψηλή τους αποστολή. Αλλά θέλουμε συγχρόνως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, Ένοπλες Δυνάμεις που να κατανοούν την εσωτερική συγκυρία, τη δύσκολη και επώδυνη αυτή οικονομική και κοινωνική συγκυρία να την αντιλαμβάνονται, να ενσωματώνουν αυτή τη δύσκολη εμπειρία στην καθημερινή λειτουργία. Θέλουμε Ένοπλες Δυνάμεις, συγχρόνως, που να συνδέονται με τις μεγάλες εξελίξεις, τις αλλαγές στο χώρο της εθνικής άμυνας και ασφάλειας, όπως αυτές λαμβάνουν χώρα στις Ηνωμένες Πολιτείες, στο Ισραήλ, στην Τουρκία, στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ατλαντικής Συμμαχίας. Γιατί πράγματι, γίνεται μία επανάσταση υπηρεσιακή και θεσμική στο χώρο της εθνικής άμυνας, παντού. Με αφορμή, θα έλεγα, ή με αιτία την οικονομική κρίση, όλοι επιχειρούν να δημιουργήσουν Ένοπλες Δυνάμεις πολύ πιο συμπυκνωμένες, πολύ πιο συντεταγμένες, έτσι ώστε, με μικρότερο κόστος να έχουν τη μεγαλύτερη δυνατή ωφέλεια.

Αυτές τις Ένοπλες Δυνάμεις θέλουμε για τον 21ο αιώνα, που δεν θα δίνουν βάρος στην ποσότητα, αλλά στην ποιότητα του ανθρώπινου δυναμικού ως παραγωγικού συντελεστή, ως συντελεστή ισχύος για τις Ένοπλες Δυνάμεις, στην ποιότητα εξοπλιστικών προγραμμάτων.

Δυστυχώς -κι όλοι το γνωρίζουμε για πάρα πολλά χρόνια κι αυτό είναι μία πολιτική παθογένεια της μεταπολιτευτικής Ελλάδας- δώσαμε βάση στην ποσότητα, στους μεγάλους εξοπλισμούς, για να έρχονται σήμερα πολλές πολιτικές δυνάμεις και μόλις επιχειρούμε να εκσυγχρονίσουμε, να ανασυγκροτήσουμε τη δομή διοίκησης, τη δομή δυνάμεων, να μιλούν για προδοσία, να μιλούν για επικυριαρχία της τρόικας πάνω στο Υπουργείο της Εθνικής Άμυνας και στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Πρέπει, επιτέλους, να ξαναβρούμε τη χαμένη εθνική μας αυτοπεποίθηση. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα, από κανέναν. Καμμία τρόικα δεν είναι στον σκληρό πυρήνα της εθνικής κυριαρχίας στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Εμείς οι ίδιοι έχουμε ανάγκη -όχι απλά ως Κυβέρνηση, ως πολιτικό σύστημα, ως πολιτικά κόμματα- να συμβάλλουμε στον εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών, ταυτόχρονα, διασφαλίζοντας το υψηλότερο δυνατό επίπεδο επιχειρησιακής ετοιμότητας και αποτελεσματικότητας.

Αυτή είναι η καθημερινή μας αγωνία με το συνάδελφό μου στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, κ. Σπηλιόπουλο. Και αυτή είναι η αγωνία, η δημοκρατική θα έλεγα, η εθνική ευαισθησία, απέναντι στην ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων.

Έρχεται, λοιπόν, η κ. Μπακογιάννη -μέχρι πριν δύο χρόνια, μέλος της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας- και ζητά από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να μην υπογράψει τα σχετικά προεδρικά διατάγματα διορισμού της νέας στρατιωτικής ηγεσίας, λίγο μετά τη γνωστή πρόσκλησή της από τηλεοπτικό κανάλι προς τους συναδέλφους Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, να ρίξουν την Κυβέρνηση και να ρίξουν τον Πρωθυπουργό. Ακολουθώντας τα βήματα του πατέρα της, σε άλλους τραγικούς ιστορικούς χρόνους, καλεί ουσιαστικά, σε δημοκρατική εκτροπή. Το ίδιο και για τον ευαίσθητο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Θα παρακαλούσα να μου δώσετε δύο λεπτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την προηγούμενη εβδομάδα βίωσα, μαζί με άλλους συναδέλφους μου Βουλευτές, στην Θεσσαλονίκη, μία τραγική εμπειρία.

Θέλω να τη μοιραστώ μαζί σας, γιατί πρέπει όλους να μας ανησυχεί η κατάσταση αυτή που δημιουργείται, τα φαινόμενα του πολιτικού και κοινωνικού εκφασισμού, τα φαινόμενα, θα έλεγα, του πολιτικού και κοινωνικού χουλιγκανισμού που επικρατούν, ευτυχώς σε ένα μειοψηφικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.

Στη Θεσσαλονίκη, όπως και σε άλλες περιοχές της Ελλάδας, εάν δεν προσέξουμε, επωάζεται ένα σύγχρονο αυγό φιδιού και έχουμε την ευθύνη όλες οι δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις του ελληνικού Κοινοβουλίου να ορθώσουμε ένα δημοκρατικό ανάχωμα απέναντι σε αυτές τις ακραίες μειοψηφικές δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό χτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου ελάχιστο χρόνο ακόμη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΤΡΙΝΗΣ: Ο κύριος Πρόεδρος πρέπει να τα ακούσει καλά αυτά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καταλαβαίνετε ότι αυτή τη στιγμή δεν μπορώ να μιλήσω εκ της θέσεως αυτής. Αν ήμουν κάτω, θα έπαιρνα το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, με σεβασμό στην κοινοβουλευτική τάξη, θα σας προσπατεύσω. Όμως, αν ήσασταν κάτω, στα έδρανα του ΣΥΡΙΖΑ, θα μπορούσα να μιλήσω με διαφορετικούς όρους. Σέβομαι το θεσμικό σας ρόλο και βεβαίως, δεν θα συνεχίσω επ' αυτού.

Όμως, πρέπει να ομολογήσουμε όλοι ότι η εμπειρία αυτή ήταν τραγική για τους δημοκρατικούς θεσμούς και εσείς με την εγνωσμένη -εγώ το αναγνωρίζω αυτό- δημοκρατική ευαισθησία, καθώς και όλα τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, με τους δημοκρατικούς αγώνες -που μπορεί να διαφωνούμε στρατηγικά με πάρα πολλές επιλογές σας, όμως εγώ δεν το αμφισβητώ αυτό- θα πρέπει να συνειδητοποιήσετε επιτέλους πού μπορεί να οδηγήσουν τέτοια φαινόμενα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στις Κάννες της Γαλλίας δίνεται μια μεγάλη μάχη. Ο Έλληνας Πρωθυπουργός, από τον οποίο εσείς ζητάτε να παραιτηθεί ή να τον ανατρέψει η Κοινοβουλευτική Ομάδα, δίνει μια μεγάλη μάχη με τους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τους εταίρους της ομάδας των είκοσι βιομηχανικών χωρών, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τη σταθερότητα του ευρώ και της ευρωζώνης.

Πιστεύω ότι, πέρα από τις διαφορές μας, πέρα από τις συγκρούσεις μας, πέρα από τις σκοπιμότητές μας, οφείλουμε όλοι να ευχηθούμε καλή επιτυχία στον Έλληνα Πρωθυπουργό, γιατί ένα θετικό αποτέλεσμα, ένα δεύτερο θετικό αποτέλεσμα μετά την απόφαση της Συνόδου Κορυφής της 26ης Οκτωβρίου θα ενδυναμώσει την Ελλάδα, θα ενδυναμώσει τη συλλογική μας προοπτική, θα δημιουργήσει νέες ευνοϊκές προϋποθέσεις για την πατρίδα μας, όχι για την Κυβέρνησή μας, αλλά για τη χώρα μας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Θα δημιουργήσει νέες ευνοϊκές προϋποθέσεις, όχι απλά για την Κυβέρνησή μας αλλά για το συλλογικό μας μέλλον, για το μέλλον της νέας γενιάς.

Γι' αυτό το λόγο, λάβαμε αυτή την πολιτική πρωτοβουλία, να πάμε στην δημοκρατική διαδικασία του δημοψηφίσματος, να συζητήσουμε ανοιχτά, ελεύθερα, δημοκρατικά. Γίνονται μεγάλες αλλαγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και φοβάμαι ότι θα βρεθούμε και πάλι στο περιθώριο και δε θα γνωρίζουμε ποιοι είναι οι συσχετισμοί που θα διαμορφωθούν.

Πρέπει να είμαστε παρόντες σε αυτή τη στρατηγική συζήτηση που ανοίγει για την αναθεώρηση της Συνθήκης της Λισαβόνας. Να, μια ευκαιρία για όλα τα κόμματα, για τα κόμματα του φιλοευρωπαϊκού προσανατολισμού, ακόμα για τα κόμματα που αμφισβητούν την ευρωπαϊκή ένταξη της χώρας, να συζητήσουμε και να ανταλλάξουμε απόψεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι στους συναδέλφους μου, απευθύνομαι στους συναγωνιστές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ για να πω ότι η ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή μας μπορεί να αποτελέσει -και θα αποτελέσει- ένα ανάχωμα στην πολιτική ρευστότητα, μπορεί να αποτελέσει ένα δημοκρατικό ανάχωμα απέναντι στην πολύπλευρη κρίση, που διέρχεται ο τόπος και βιώνει ο ελληνικός λαός. Να κλείσουμε τα αυτιά μας στις πολιτικές...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Πρέπει να κλείσουμε τα αυτιά μας στις εξωθεσμικές σειρήνες...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να κλείσουμε τα αυτιά μας, να κλείσουμε όμως και το χρόνο. Δεν γίνεται έτσι. Σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Πρέπει να κλείσουμε τα αυτιά μας στις εξωθεσμικές σειρήνες και να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, για να μπορέσουμε από την επομένη, από την Παρασκευή, να παλέψουμε μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να ολοκληρώσουμε τη διαπραγμάτευση και να ανοίξουμε μία νέα ελπιδοφόρα προοπτική για τον τόπο.

Αισθάνομαι υπερήφανος για την Κοινοβουλευτική Ομάδα και τους αγώνες της ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κλείστε. Σας παρακαλώ μην ξαναρχίζετε άλλη πρόταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Πιστεύω ότι και σήμερα θα σταθεί και πάλι στο ύψος των αναγκών και των περιστάσεων. Είμαι υπερήφανος για την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα και αυτό θα επιβεβαιωθεί στη ψηφοφορία της Παρασκευής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επισημαίνω πάλι ότι πρέπει να τηρούνται οι χρόνοι. Το λέω και προς τα μέλη της Κυβέρνησης.

Σας παρακαλώ, δεν γίνεται διαφορετικά. Δεν είναι δυνατόν! Έχουν εγγραφεί τόσοι συνάδελφοι. Στα δεκαοκτώ λεπτά έχετε χίλιες οκτακόσιες λέξεις. Μπορείτε να αναπτύξετε όλα τα επιχειρήματά σας. Βέβαια, η τήρηση του χρόνου αφορά και όλους τους άλλους ομιλητές, από απόψεως σεβασμού προς αυτούς που θα ακολουθήσουν.

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μία παρέμβαση θέλω να κάνω, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα με προσοχή την ομιλία –απολογία, θα έλεγα- του αξιοτίμου Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Δεν μπορεί να είναι επαρκής δικαιολογία ότι αυτό το οποίο εσείς κάνατε εχθές, το έκανε η Νέα Δημοκρατία πριν από δύο χρόνια και άρα καλώς έγινε. Νομίζω πως όλοι αντιλαμβάνονται ότι έχουν θιγεί οι αξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων και όχι μόνο η ηγεσία.

Εάν θέλετε, υπήρξαν και διάφορα άλλα παρατράγουδα: κάποιες διαρροές ότι δήθεν ο Στρατός έχει μία ανησυχία και κάτι άλλα πράγματα, σε σημείο που αυτά να υιοθετηθούν ή να αποτελέσουν σκέψη στο δελτίο ειδήσεων μεγάλου καναλιού, που ήταν μια πάρα πολύ ωραία πλατφόρμα, για να υπάρξει την άλλη ημέρα το άλλοθι αυτού το οποίο έγινε.

Δεν ξέρω πόσο σοφό είναι, κύριε Υπουργέ, να κόβονται μονομιάς και οι τέσσερις Αρχηγοί. Πιστεύω πάντα, στο management, αν θέλετε, βαυαριστί: κόβεις δύο, αφήνεις δύο παλιούς για να μπορέσουν να υπάρξουν όλα εκείνα τα στοιχεία της όσμωσης, που είναι απαραίτητα. Εσείς αποφασίσατε την πλήρη καρατόμηση όλων των Αρχηγών.

Θέλω να πιστεύω ότι αυτό δεν θα έχει συνέπειες. Ζούμε μία πολύ ρευστή περίοδο. Σας θυμίζω ότι οσάκις σε αυτή τη χώρα υπήρχε ρευστή περίοδος – το Σεπτέμβριο του 1955, το 1964 με την Κύπρο, το 1974 εδώ με εκείνη την αλήστου μνήμης κυβέρνηση, το 1996 με την κατάσταση του Παπανδρέου στο Ωνάσειο- κάποιος χρησιμοποίησαν αυτή την κατάσταση για να δημιουργήσουν τετελεσμένα γεγονότα. Θέλω να ελπίζω ότι δεν θα υπάρξουν ανάλογες σκέψεις και πρακτικές τώρα και να μας βρουν κάπως απροετοίμαστους.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι δεν ήταν καθόλου κομψό τις τελευταίες δέκα ημέρες να έρχονται οι Αρχηγοί με τους φακέλους να συνεργαστούν και εσείς να βρίσκετε κάποιες προφάσεις για να μην τους βλέπετε. Αντιλαμβάνομαι ότι είχατε λίγες ερινύες γι' αυτό

το οποίο πηγαίνατε να κάνετε. Πηγαίνατε να το πείτε στους Αρχηγούς. Εμείς δεν ήμασταν παρόντες. Εκείνοι όμως, το λένε. Και δεν το λέει ένας, το λένε και οι τέσσερις.

Όσον αφορά την ένταση που υπήρξε πριν, εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω τις ίδιες φράσεις για τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, ούτε το «άχρηστος», ούτε το «ανίκανος». Αρκεί να πεις το όνομά του: Παπουτσής! Αυτό περικλείει περισσότερα αυτών των οποίων ελέγχθησαν.

Θα πρέπει κάποτε μέσα σε αυτή την Αίθουσα να παύσουμε να αναζητούμε δαίμονες για να καλύψουμε τα ανομήματα. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Κάθε φορά που στριμώχνεται ο Πρωθυπουργός, αμέσως τα φερέφωνα τα οποία διαθέτει λένε ότι υπάρχουν δαίμονες, υπάρχουν συμφέροντα, υπάρχουν εκδότες. Το ζήσαμε αυτό το παραμύθι πάρα πολλές φορές. Δεν μπορεί να γίνεται κάθε φορά!

Ποια είναι αυτά τα συμφέροντα που «κυνηγάνε» το ΠΑΣΟΚ, «κυνηγάνε» τον Παπανδρέου; Βεβαίως δεν μπορεί να είναι ο Μπόμπολας ο οποίος, εν πάση περιπτώσει, έχει ένα ζύγι και στο «ΕΘΝΟΣ» και στην «ΗΜΕΡΗΣΙΑ» και όπου αλλού μπορεί να είναι. Δεν μπορείτε ευκόλως, λοιπόν, να ρίχνετε τη λάσπη στον ανεμιστήρα και όποιον πιάσει.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι η κατάσταση είναι εξαιρετικά δύσκολη, κύριε Υπουργέ. Πράγματι, ο Πρωθυπουργός είναι πάνω. Θα γυρίσει με μώλωπες. Αρκεί οι μώλωπες όμως, να αφορούν τον ίδιο και όχι το Έθνος, το οποίο αντιπροσωπεύει σήμερα. Λέω μόνο γι' αυτή την απόφαση που ελήφθη ελαφρά τη καρδιά, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργικού Συμβουλίου, που συνεδριάζατε επί οκτώ ώρες: ρεκόρ το οποίο δεν είχατε κάνει ποτέ, λόγω ασυμφωνίας!

Εάν, όμως, το παράδειγμα του Πρωθυπουργού το ακολουθήσει μία ή δύο ή τρεις από τις δεκαέξι χώρες, τι θα γίνει; Εάν, λοιπόν, πει η χώρα που πληρώνει «δημοψήφισμα για να τα δώσουμε», τι θα συμβεί, κύριε Υπουργέ, σε ένα ενδεχόμενο «όχι»; Καταστρέφεται η Ελλάδα, καταστρέφεται η ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδος, καταστρέφεται ό,τι χτίστηκε σε αυτό τον τόπο όλα αυτά τα χρόνια.

Θα έλεγα, λοιπόν, ότι δεν βλάπτει λίγη περίσκεψη, την οποία, δυστυχώς, κάτω από το κράτος του πανικού που διακατέχει όλους σας, δεν διαθέτετε.

Άρα, νομίζω ότι η ευθύνη των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ είναι τεράστια. Εγώ χαιρετίζω εκείνες τις ήρεμες φωνές, τις φωνές που λένε να πάμε σε ένα σχήμα εθνικής κυβερνήσεως, για «να περάσουμε τον κάβο» και μετά να πάμε σε εκλογές. Εγώ χαιρετίζω αυτούς τους ανθρώπους. Αυτούς, όμως, που χαιρετίζουμε εμείς, τους -θέλω να πιστεύω- εχέφρονες και σώφρονες, εσείς τους κατηγορείτε ότι εντάσσονται μέσα σε συμφέροντα. Όχι, εντάσσονται σε μία ζωντανή, ευθεία και εθνική συνείδηση, που διαθέτουν αυτοί οι Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Μπεγλίτης έχει το λόγο για μία σύντομη παρέμβαση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, ο αξιότιμος Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Καρατζαφέρης...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Από εκεί είναι ο Συνασπισμός, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συναγερμού ήθελε να πει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού έθεσε τέσσερα ζητήματα. Θα τα απαντήσω, ένα προς ένα.

Το πρώτο αναφέρεται στις πρόσφατες τακτικές κρίσεις των Ενόπλων Δυνάμεων. Σήμερα η διαδικασία είναι για την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση και πιστεύω ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις με την ευκαιρία αυτή έχουμε την ευθύνη και το χρέος να δώσουμε μία ανυστερόβουλη ψήφο εμπιστοσύνης στις Ένοπλες Δυνάμεις, χωρίς πολιτικές σκοπιμότητες, αφήνοντας τις Ένοπλες Δυνάμεις εκτός του καθημερινού πεδίου αντιπαράθεσης, μικροπολιτικής και σκοπιμοτήτων.

Δεν είχα καμμία ανάγκη, κύριε Πρόεδρε, να απολογηθώ. Όφειλα, όμως, να απαντήσω σε μία σειρά σχολίων και δηλώσεων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, ανάμεσα στα οποία και το δικό σας κόμμα. Να δώσω τα πραγματικά περιστατικά, να δώσω τη μεγάλη διαφορά που διέκρινε την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Σας είπα ότι όπως αγκαλιάσαμε, όπως εμπιστευτήκαμε την απελθούσα ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων, αυτό κάνουμε και σήμερα. Μην αξιοποιείτε το χώρο αυτό για τη δημιουργία εντυπώσεων, για την αναπαραγωγή ενός λόγου ρητορικού. Νομίζω ότι έχουμε τόσα άλλα θέματα όπου μπορούμε να τον χρησιμοποιήσουμε, αλλά όχι σε αυτό το χώρο.

Ποιος σας είπε, κύριε Πρόεδρε, ότι δεν υπήρχε συνεργασία; Όχι απλώς συνεργασία υπήρχε, αλλά υπήρχε στον απόλυτο βαθμό. Σας το λέω αυτό και ρωτήστε τους. Βρισκόμαστε όλοι στον ίδιο χώρο, κινούμαστε όλοι στον ίδιο χώρο, γνωρίζομαστε μεταξύ μας, για να μπορούν να σας ενημερώσουν ποιο ήταν το επίπεδο της συνεργασίας της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου με τη στρατιωτική ηγεσία αυτά τα δύο χρόνια.

Μιλήσατε -και θα ήθελα να ήσαστε πιο προσεκτικός- με αφορμή κάποιο κανάλι που αναπαρήγαγε παραπληροφόρηση διεθνών μέσων ενημέρωσης, σε σχέση με κινδύνους πραξικοπήματος στην Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε σοβαροί. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει «να το κόψουμε μαχαίρι». Όλη αυτή την παραπληροφόρηση που έρχεται από το εξωτερικό και αναπαράγεται στη χώρα μας, πρέπει να την αποκρούσουμε συλλογικά, με αίσημα εθνικής ευθύνης, να μη γίνουμε μέρος ενός παιγνίου που παίζεται σήμερα στην Ευρώπη. Όπως χθες παιζόταν για τα εξοπλιστικά προγράμματα, μεταξύ γαλλικών και γερμανικών εφημερίδων, έτσι σήμερα παίζεται τάχα για ενδεχόμενους κινδύνους πραξικοπήματος στην Ελλάδα.

Πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, επειδή συνεννοούμαστε, ότι δεν θα κάνατε αυτό το λάθος. Εγώ θεωρώ ότι είναι τελειωμένο αυτό και δεν θέλω να απαντήσω.

Δεύτερον, μιλήσαμε προηγουμένως, εν τη απουσία σας, για την απαράδεκτη πραγματικά -και πρέπει να το πω- παρέμβαση του μέλους της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, του κ. Γεωργιάδη. Δεν έχουμε συνηθίσει -και κυρίως οι νεότεροι συνάδελφοι κοινοβουλευτικοί- σε ένα τέτοιο επίπεδο. Και το λέω αυτό, όχι γιατί αφορά ένα συνάδελφο και φίλο, τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, τον κ. Παπουτσή, ο οποίος σε συνεργασία με όλα τα μέλη της Κυβέρνησης κάνει μια πολύ σοβαρή προσπάθεια σε έναν εξαιρετικά ευαίσθητο χώρο, σε περιόδους κοινωνικής έκρηξης και γενικότερων κοινωνικών συγκρούσεων.

Δεν πρόκειται, κύριε Πρόεδρε -και θέλω να σας διαβεβαιώσω γι' αυτό, γιατί είναι πολιτική μας, είναι κυβερνητική πολιτική- να δημιουργήσουμε ένα αστυνομικό κράτος στο όνομα της τάξης και της ασφάλειας. Όχι γιατί δεν πρέπει να προστατεύουμε τα ατομικά δικαιώματα, το δικαίωμα στην ασφάλεια, που είναι εξίσου σημαντικό με το δικαίωμα της ελευθερίας, αλλά γιατί δεν θα γλιστρήσουμε στις επικίνδυνες εκείνες ατραπούς ενός αυταρχισμού. Πολλοί θα ζήτησαν αν έβλεπαν την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να εμφανίζει ένα αυταρχικό πρόσωπο.

Άρα, νομίζω ότι το θέμα έληξε, αποσύροντας ο κ. Γεωργιάδης ορισμένες από τις αξιολογικές του κρίσεις και δεν θέλω να επεταθώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία. Ολοκληρώστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Να μην απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, στα άλλα δύο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να απαντήσετε, αλλά σας παρακαλώ, κύριε Μπεγλίτη, επιγραμματικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Οι απαντήσεις πρέπει να δίνονται επιγραμματικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ναι, αλλά να μην αφήσουμε αναπάντητα ερωτήματα ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αναμφισβήτητα, σύντομες παρεμβάσεις πρέπει να γίνονται. Έχετε μία ανοχή ενός λε-

πτού, ενάμισι, δύο λεπτών. Έχουμε φθάσει στο πέμπτο λεπτό. Παρακαλώ, επιγραμματικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ωραία. Θα είμαι σύντομος.

Τρίτον, αναφέρθηκε ο κύριος Πρόεδρος στον Πρωθυπουργό και στον αγώνα που δίνει στις Κάννες. Θα ήθελα η ευχή σας να ήταν πιο γενναϊόδωρη, κύριε Πρόεδρε, γιατί ο αγώνας δεν γίνεται για την Κυβέρνηση. Ο αγώνας γίνεται για τον ελληνικό λαό, για το μέλλον τούτου του τόπου. Λοιπόν, σε δύσκολες συνθήκες, κάτω από σκληρούς συσχετισμούς δύναμης, σε ένα πλαίσιο που θα το χαρακτήριζα πολλές φορές και εχθρικό, ο Έλληνας Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου δίνει μια μάχη. Ας είμαστε τουλάχιστον μια φορά, ακόμα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης ψήφου εμπιστοσύνης, γενναϊόδωροι απέναντι στους πολιτικούς μας αντιπάλους.

Τελειώνω με την έκκληση που κάνετε, για μια ακόμα φορά, στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Σε αυτό θα αναφερθεί και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος. Φοβάμαι, κύριε Πρόεδρε, ότι τις τελευταίες ημέρες ακούσαμε πολλές σειρήνες. Έχω την αίσθηση ότι εσείς δεν συμφωνείτε με αυτές.

Μην δημιουργείτε, όμως και εσείς ένα τέτοιο ανάλογο κλίμα, καλώντας τους Βουλευτές να ρίξουν την Κυβέρνηση. Θέλετε -και να το πούμε καθαρά- δημοκρατική εκτροπή; Θέλετε πολιτική ανωμαλία; Θέλετε υπονόμηση της δημοκρατικής ομαλότητας; Να πούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, εδώ καθαρά, ποιοι είναι εκείνοι που θέλουν να ρίξουν την Κυβέρνηση. Σας έπιασε ο πόνος ξαφνικά και οι αγάπες για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Αρκετά έχουμε υποφέρει δύο χρόνια, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα, για να σηκώσουμε στις πλάτες μας το βάρος της χώρας, το βάρος της προοπτικής της και του μέλλοντός της, το βάρος της εθνικής σωτηρίας. Μην παίζετε, λοιπόν, με τους θεσμούς και μην παίζετε με την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό, κύριε Πρωτόπαπα.

Έχει ζητήσει ο κ. Καρατζαφέρης, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ, το λόγο. Θα τον ακούσετε και αυτόν.

Ένα διλεπτο φαντάζομαι θα χρειαστείτε, κύριε Καρατζαφέρη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ας μιλήσει ο κ. Πρωτόπαπας. Θα δώσουμε συνολική απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, έδωσα σε εσάς το λόγο. Ας τοποθετηθεί μετά ο κ. Πρωτόπαπας. Ένα διλεπτο αρκεί για την παρέμβασή σας αυτή τώρα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Ναι, φτάνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι όλοι έχουμε τη συναίσθηση της ευθύνης. Πολύ φοβόμαστε ότι μερικές φορές ξεφεύγετε λίγο του μέτρου και θέλουμε να το προσέξετε. Τουλάχιστον ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας πρέπει να έχει τη νηφαλιότητα, που του επιβάλλει ο θεσμικός του ρόλος.

Είπατε για τη μάχη που δίνει ο Πρωθυπουργός. Βεβαίως, η δουλειά του είναι. Θέλω, όμως, να σας θυμίσω ότι όταν μας φέρατε το 21% κούρεμα, φωνάζατε «ζήτω». Τώρα φωνάζετε «ζήτω» στο 50%. Και αν αύριο της Μέρκελ της τη δώσει και πει 65%, θα φωνάζατε «ζήτω» και στο 65%.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Βάλατε την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα να ψηφίσει τον Ιούλιο για το 21% και πριν ακόμα στεγνώσει η φωνή τους, που έλεγε «ναι», τους φέρνατε το 50% του κουρέματος.

Πρώτη φορά βλέπω μία Κυβέρνηση να μην έχει δικό της πρόγραμμα και στόχο, αλλά να άγεται και να φέρεται από τα συμφέροντα μίας πλουσίας κυρίας της Ευρώπης, η οποία δεν έχει κανένα θεσμικό ρόλο! Άρα, θα έλεγα να είστε λίγο πιο προσεκτικός!

Όσον αφορά την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, είναι δικός σας λογαριασμός το τι θα κάνετε και πώς θα τους πείσετε! Εάν τους πείσετε την Παρασκευή και δεν τους πείσετε την ημέρα που θα έρθει η υπόθεση του δημοψηφίσματος, αυτό αφορά εσάς. Όμως, εγώ ξέρω ότι υπήρξε γενναιοδωρία εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ. Σε κάποιες περιπτώσεις δε, επανήλθε το Όρος Αιγάλεω του 480 π.Χ., καθώς «οι δε γυναίκες γεγόνασι άνδρες»! Υπήρξαν τέσσερις γυναίκες εχθές, δηλαδή η κ. Αποστολάκη, η κ. Κεφαλίδου, η κ. Καϊλή και η κ. Βάσω Παπανδρέου!

Επομένως, το τι κάνετε εσείς, αυτό αφορά εσάς! Όμως, εμείς, ως παρατηρητές των δικών σας θεμάτων, αλλά και ως υπεύθυνοι για την τύχη της χώρας, έχουμε τη θεσμική υποχρέωση να ασκούμε κριτική! Εσείς, λοιπόν, αυτό δεν μας το επιτρέπετε είτε γιατί δεν το θέλετε είτε γιατί σας ενοχλεί! Ατυχήσατε, κύριε Υπουργέ! Εμείς θα φωνάζουμε και θα τα λέμε!

Χαιρόμαστε, μάλιστα, που σ' αυτό το μήκος κύματος, υπάρχει μία ευρύτερη αντιμετώπιση από την Αντιπολίτευση, την οποία θα τη βρείτε μπροστά σας και τώρα και την ημέρα των εκλογών, την οποία δεν θα την αποφύγετε! Ό,τι και να κάνετε, εκλογές θα γίνουν, γιατί το δημοψήφισμα είναι μία κάλπικη αντιμετώπιση της λαϊκής εντολής! Εκλογές θα γίνουν, γιατί ο κόσμος έχει αντιληφθεί ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι παράλυτη! Δεν μπορεί να προσφέρει τίποτα στον τόπο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεν προσφέρει τίποτα στις ανάγκες που έχει σήμερα η Ελλάδα, εκεί που την καταντήσατε, εκεί που τη φέρατε, αποκλειστικά με δική σας ευθύνη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Κύριε Πρωτόπαπα, θέλετε το λόγο για μία τρίλεπτη παρέμβαση;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Ούτε καν, κύριε Πρόεδρε. Ένα λεπτό θα ήθελα μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, θα σας δώσω τρία λεπτά, γιατί αυτό το «ούτε καν» το ακούω πολλές φορές, αλλά τελικώς δεν ισχύει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όπως ξέρετε, εγώ είμαι ιδιαίτερα συνεπής στο λόγο μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία! Ορίστε, τότε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι τα κυβερνητικά ζητήματα τα κάλυψε, κατά τον πλέον σωστό και απόλυτα τεκμηριωμένο τρόπο, ο αρμόδιος Υπουργός.

Όμως, πήρα το λόγο, γιατί θέλω να πω στον αξιότιμο Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι και οι άνδρες και οι γυναίκες Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ξέρουν πάρα πολύ καλά τι ευθύνη έχουν αναλάβει απέναντι στον ελληνικό λαό! Ξέρουν πολύ καλά πώς θα φέρουν εις πέρας αυτήν την ευθύνη τους! Γνωρίζουν πολύ καλά τι σταυρό μαρτυρίου σηκώνουν όλον αυτόν τον καιρό, αλλά και το ότι φέρουν ακόμα και τις ευθύνες άλλων στην Αίθουσα, οι οποίοι σωθούν και κρύβονται όλο αυτό το διάστημα! Γι' αυτό και δεν δέχονται υποδείξεις από κανέναν, ούτε από τον κύριο Πρόεδρο ούτε από τους άλλους, οι οποίοι έσπευσαν αυτές τις μέρες δήθεν να τους υποδείξουν τι πρέπει να κάνουν!

Ξέρουμε πολύ καλά τι θα κάνουμε, κύριε Πρόεδρε! Γι' αυτό το λόγο θα δώσουμε την ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση την Παρασκευή το βράδυ, για να συνεχίσει τη δουλειά της προς όφελος των Ελλήνων πολιτών, του ελληνικού λαού! Υποδείξεις δεν δεχόμαστε από κανέναν!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πράγματι, ο κ. Πρωτόπαπας ήταν πάρα πολύ σύντομος και περιεκτικός.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης έχει ζητήσει το λόγο για μία σύντομη τρίλεπτη παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα είναι πολύ σύντομη η παρέμβασή μου, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, η 26η Οκτωβρίου, δυστυχώς, θα καταγραφεί στη σύγχρονη ελληνική ιστορία ως η ημερομηνία της ελεγχόμε-

νης πτώχευσης της Ελλάδας. Θα καταγραφεί με τα πιο μελανά χρώματα, όπως ανάλογες ημερομηνίες της εποχής του προ-προηγούμενου αιώνα, όπως αυτή του «Δυστυχώς, επτωχεύσαμεν» του Χαρίλαου Τρικούπη, αλλά και του 1932 την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου.

Ζήτησα να πάρω το λόγο –είναι παρών ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο οποίος μίλησε στη Βουλή– διότι, δυστυχώς, μετά από κάθε οικονομική περιπέτεια, ακολουθεί και μία πολιτική ή εθνική περιπέτεια! Το μεγάλο δάνειο του «Δυστυχώς, επτωχεύσαμεν» του Χαρίλαου Τρικούπη, που ακολούθησε το 1898 –γιατί τότε υπεγράφη– τη μεγάλη εθνική περιπέτεια της Μελόνας του 1897 και τα περισσότερα χρήματα που πήγαν ως αποζημιώσεις για την Τουρκία λόγω αυτής της περιπέτειας, είναι η ιστορική μας αναφορά.

Και γι' αυτό προκαλεί έκπληξη όταν μία κυβέρνηση καταθέτει αίτηση για ψήφο εμπιστοσύνης, όπως έκανε ο κύριος Πρωθυπουργός, την ίδια μέρα. Μη γνωρίζοντας κάτω από τις συνθήκες αν θα πάρει αυτήν την ψήφο εμπιστοσύνης, αλλάζει όλη τη στρατιωτική ηγεσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και κατεβαίνει στην ιεραρχία σε κάποια Σώματα, αποστρατεύοντας μέχρι και οχτώ υποναύαρχους και αντιναύαρχους και σε πολλά άλλα Σώματα των Ενόπλων Δυνάμεων. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα.

Εάν, λοιπόν, είχε συναίσθηση ευθύνης αυτή η Κυβέρνηση κι αναγνώριση κινδύνου, θα έπρεπε, τουλάχιστον τηρώντας μία δεοντολογία και λογική, να αφήσει αυτές τις κρίσεις για μετά.

Παίρνω ακόμα το λόγο, κύριε Πρόεδρε, διότι τρία λάθη σε τόσες λίγες μέρες είναι πολλά. Όλη αυτή η κριτική δεν γίνεται στον Υπουργό Εθνικής Αμύνης, διότι δεν μπορούσε να προχωρήσει σε μία τέτοια πολιτική, αν δεν είχε άμεση εντολή από τον Πρωθυπουργό. Ο Πρωθυπουργός πρέπει να εξηγήσει στη Βουλή γιατί έκανε αυτήν την πολιτική.

Αναφέρομαι, κύριε Πρόεδρε, πρώτον στη δυνατότητα που έδωσε ο κύριος Υπουργός να παρακάμπτεται η ιεραρχία, με πρωτοφανή εγκύκλιο για τα στρατιωτικά χρονικά, όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά και παγκοσμίως. Να αναφέρονται δηλαδή σε στελέχη και συμβούλους του στο γραφείο, προς τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ –γιατί αναγκαστικά όποιος κι αν είναι, στελέχη του κόμματός του θα έχει– παρακάμπτοντας την ιεραρχία.

Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτές οι κρίσεις έχουν και οικονομικό περιεχόμενο. Κάτι θα ζητήσατε από τους στρατηγούς και σας το αρνήθηκαν. Κι αυτό δεν μπορεί να είναι ο φόβος σας, βέβαια, για δικτατορία και συμφωνώ απόλυτα μαζί σας σε αυτό που είπατε, έχετε απόλυτο δικίο. Αν δεν κινδυνεύει από κάτι τέτοιο η Ελλάδα σήμερα και η δημοκρατία είναι χάρις στον ελληνικό λαό και στις βάσεις που έβαζε στο δημοκρατικό μας πολίτευμα ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Όμως θα τους ζητήσατε κάτι οικονομικό, να κλείσουν για παράδειγμα στρατόπεδα και απ' αυτό εισηγήσατε μία άρνηση.

Επίσης, πρέπει να είστε πιο προσεκτικός. Εμένα μου είστε προσωπικά πολύ συμπαθής και το ξέρετε, αλλά δεν μπορεί σε όλον τον κόσμο να υπάρχουν εικόνες όπου τα ΜΑΤ, δηλαδή τα Σώματα Ασφαλείας να βρίσκονται πίσω από την είσοδο, πίσω από τα κάγκελα, πίσω από τον προστατευτικό κλοιό του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης, για να προστατεύσουν, ποιους, από ποιους; Τους εν ενεργεία, από τους αποστράτους; Και μάλιστα, μην τηρώντας τη δεοντολογία, να τους κατηγορείτε ότι έχουν συγκεκριμένη πολιτική ταυτότητα.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, αυτά ήθελα να πω. Πιστεύω ότι πρέπει ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης να είναι νηφάλιος, που είναι ένας νηφάλιος άνθρωπος κι ένας αξιοπρεπής άνθρωπος, αλλά δυστυχώς πρέπει να εισηγείται και στον Πρωθυπουργό και να αντιδρά σε λάθος επιλογές. Διότι σ' αυτό που έγινε με την καρατόμηση, ειδικά σ' αυτήν την κρίσιμη ώρα που διακυβεύονται πολλά θέματα στο εθνικό μας επίπεδο, θα έπρεπε ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης να πει στον Πρωθυπουργό ένα χηρό «όχι», γι' αυτήν την πολιτική που δημιουργεί ανασφάλεια, όχι μόνο στα Σώματα Ασφαλείας, αλλά και στον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, κ. Παναγιώτης Μπεγγίλης, για μία σύντομη παρέμβαση.

Μετά από την παρέμβαση αυτή –αυτό δεν αφορά μόνο εσάς, αλλά όλους στην Αίθουσα- ολοκληρώνουμε αυτόν το διάλογο γι' αυτά τα θέματα, για να προχωρήσουμε στον κατάλογο. Έχουν εγγραφεί εκατόν ενενήντα δύο συνάδελφοι και περιμένουν όλοι να μιλήσουν.

Κύριε Μπεγλίτη, έχετε το λόγο, αυστηρά μέσα στο τρίλεπτο, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πίστευα ότι τα θέματα των Ενόπλων Δυνάμεων δεν θα αποτελούσαν αντικείμενο κομματικής αντιδικίας ή διαφόρων πολιτικών ή μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων. Για όλα αυτά τα ζητήματα, τα περισσότερα τουλάχιστον από αυτά, έχω επανειλημμένως απαντήσει στον Κοινοβουλευτικό Έλεγχο και βεβαίως στον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Μου προκαλεί εντύπωση η εμμονή του να επανέρχεται ο ίδιος σ' αυτά τα θέματα. Θα απαντήσω όμως, με βάση το χρόνο που μου δίνεται, στα θέματα ένα προς ένα.

Ξεκινώ, λοιπόν, με την ιστορική του αναφορά στη Μελούνα το 1897 στην ήττα στον πόλεμο με την Τουρκία. Πρέπει να θυμίσω, όμως, στον αξιότιμο κύριο συνάδελφο ότι της Μελούνας είχε προηγηθεί μία μακρά περίοδος εθνικής τύφλωσης, μία μακρά περίοδος λαϊκισμού και ισοπέδωσης των πάντων, μία μακρά περίοδος μικροπολιτικών συγκρούσεων.

Αυτές οι συγκρούσεις εξασθένησαν το εθνικό μέτωπο και την εθνική συνοχή της χώρας και άφησαν να αναπτυχθούν οι πιο ακραίες λαϊκιστικές φωνές από την τότε συντηρητική παράταξη. Του «δυστυχώς επτωχέυσαμεν» είχε προηγηθεί όλο αυτό το ιστορικό, πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό κλίμα.

Κάλω τον αξιότιμο κύριο συνάδελφο, να διαβάσει τα ιστορικά βιβλία της εποχής, μεταξύ των οποίων είναι το εξαιρετικό βιβλίο ενός σύγχρονου Έλληνα ιστορικού και καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου Γιάννη Γιαννουλόπουλου, «Η εθνική μας τύφλωση», για να του απαντήσει, καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο, για εκείνη την περίοδο.

Άρα, μην επαναλαμβάνομαστε με τρόπο μικροπολιτικό. Μην ανατρέχουμε σε δραματικά ιστορικά γεγονότα, που τραυμάτισαν και μίκρυναν τη χώρα, για να βρούμε επιχειρηματολογία στη σημερινή μας αντιπαράθεση.

Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, απάντησα, όταν δεν ήσταν στην αίθουσα, σε όλα τα θέματα που αφορούν τις κρίσεις. Οι κρίσεις ήταν τακτικές. Ο σχεδιασμός να γίνουν οι κρίσεις ήταν εδώ και πολύ καιρό, όπως είχα ενημερώσει τη στρατιωτική ηγεσία, μετά την παρέλευση της περιόδου έντασης στην περιοχή μας. Ήταν απόλυτα καθαρή και διαφανής η διαδικασία.

Το γεγονός ότι η 1η Νοεμβρίου συνέπεσε με ένα άλλο ατυχές, για μένα, πολιτικό γεγονός δεν σημαίνει ότι η Κυβέρνηση είχε καταρρεύσει, όπως έσπευσε να δηλώσει στην ανακοίνωσή του ο εκπροσώπος σας κ. Τζίμας. Θεωρούσε ότι η Κυβέρνηση είχε ήδη καταρρεύσει, ότι δεν είχαμε τη δημοκρατική νομιμοποίηση ή την αρχή της δεδηλωμένης. Από τότε δεν υπάρχει η αρχή της συνέχειας του κράτους; Από τότε δεν υπάρχει η αρχή του σεβασμού των δημοκρατικών θεσμών; Έπαψε να λειτουργεί το κράτος; Έπαψαν να λειτουργούν οι θεσμοί; Εδώ ένα μήνα πριν από τις εκλογές αλλάξατε τη στρατιωτική ηγεσία και θέλετε να μου πείτε ότι δεν είχαμε το δικαίωμα, δεν είχαμε τη νομιμοποίηση; Είναι εδώ ο κ. Μειμάρης και μπορεί να απαντήσει γι' αυτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Αν έχετε τη δεδηλωμένη, τότε γιατί ζητάτε ψήφο εμπιστοσύνης;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Βεβαίως, και την έχουμε. Και αριθμητικά και ουσιαστικά και δημοκρατικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μειμάρη, πετάγεστε από το βάθος, χωρίς να ζητήσετε το λόγο. Διακόπτετε εκτός Κανονισμού!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ: Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε. Ερώτηση έκανα. Δεν έχω το δικαίωμα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, δεν έχετε το δικαίωμα τώρα να διακόπτετε και να φωνάζετε από τα πολύ ορεινά. Είναι ατυχής η παρέμβασή σας και η κριτική σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ας

κρατήσουμε, όπως ζήτησα –έκανα έκκληση- όλοι, τις Ένοπλες Δυνάμεις εκτός της πολιτικής και κομματικής αντιπαράθεσης και ας δώσουμε όλοι μαζί ψήφο εμπιστοσύνης.

Ο κ. Κεφαλογιάννης θυμήθηκε μια παλιά ιστορία, την οποία φροντίζει ένα μεγάλο κανάλι κάθε βράδυ να υπενθυμίζει στους τηλεθεατές, για τη δημοκρατική διαβούλευση ως διαδικασία που καθιερώσαμε στις Ένοπλες Δυνάμεις. Πρόκειται για ένα θεσμό που υπάρχει, εδώ και πενήντα-εξήντα χρόνια, στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, χωρίς να θιγεί το αξίωμα, χωρίς να θιγεί η ιεραρχία ή χωρίς να πληγεί η πειθαρχία των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αντίθετα, πρόκειται για ένα βαθιά δημοκρατικό θεσμό, που υπερασπίζεται, αναδεικνύει και ενισχύει την προσωπικότητα του κάθε στελέχους του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, ένστολου ή πολιτικού προσωπικού.

Δεν είναι κέντρο χαφιεδισμού, όπως είχατε υπονοήσει στο πρόσφατο παρελθόν. Είναι μια λειτουργία βαθιά δημοκρατική, ανοικτή, διαβουλευτική. Νομίζω ότι είναι έννοιες που πρέπει και εσείς να τις ενσωματώσετε στην αντίληψή σας, παρά τη συντηρητική προσέγγιση που μόλις άκουσα να έχετε για τις Ένοπλες Δυνάμεις. Βλέπω, για μια ακόμη φορά, μια αντίδραση που μας πείει στο παρελθόν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Μπεγλίτη, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν βολεύει ούτε το κόμμα σας, ως ένα μεγάλο φιλελεύθερο, συντηρητικό κόμμα, να γυρίσει πίσω, να επικαλείται έναν ιστορικό αταβισμό της συντηρητικής παράταξης γύρω από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Να σταματήσουμε το σύνδρομο του «Στρατηγέ, ιδού ο στρατός!».

Ο στρατός, οι Ένοπλες Δυνάμεις ανήκουν στον ελληνικό λαό. Είναι Έλληνες, ένστολοι πολίτες. Τους σεβόμαστε και τους υπερασπιζόμαστε και δεν είναι αντικείμενο αντιπαράθεσης είτε στα κανάλια είτε εδώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Και αυτό είναι μια δημοκρατική έκκληση που κάνω σε όλους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο. Σας παρακαλώ όμως για ένα λεπτό. Πρέπει να σεβαστούμε τους Βουλευτές που περιμένουν να μιλήσουν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ελπίζω να μην έχει καμμία προσωπική αιχμή στο πρόσωπό μου η παρατήρηση του κυρίου Υπουργού για τα κανάλια. Γιατί σίγουρα δεν θα ανεχτώ –όπως ανέχτηκαν ενδεχομένως κάποιοι άλλοι συνάδελφοι από το ίδιο σας το κόμμα- αιχμές από κυβερνητικά στελέχη. Άλλωστε είναι γνωστό σ' αυτήν την Αίθουσα ότι μαζί με πολλούς άλλους συναδέλφους και με τον Απόστολο Κακλαμάνη, έχουμε σηκώσει πολύ ψηλά τη σημαία εναντίον της ιδιωτικής ραδιοφωνίας και τηλεόρασης.

Εάν θεωρείτε ατυχή τα γεγονότα της 1ης Νοεμβρίου, δηλαδή το δημοψήφισμα, αυτό λύστε το με το ΠΑΣΟΚ και την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Όμως, θα πρέπει να γνωρίζετε ότι εσείς καταθέτοντας την πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης –ενεργοποιώντας συγκεκριμένα άρθρα του Κανονισμού και του Συντάγματος ο Πρόεδρος της Βουλής- είστε ουσιαστικά μια υπηρεσιακή Κυβέρνηση μέχρι την Παρασκευή. Πώς, λοιπόν, κάνετε κρίσεις;

Αυτό είναι το θέμα, κύριε Υπουργέ. Άρα, είναι ατυχής η διαδικασία αυτή.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα που αναφέρατε, εμείς θα σας πούμε κάτι που λένε οι Αριστεροί. Εμείς μιλάμε με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Εσείς που έχετε κάποιους παλιούς στην παράταξή σας, θα πρέπει να θυμάστε τη ρήση: όταν σας δείχνουν το φεγγάρι, μη βλέπετε το δάκτυλο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΕΓΛΙΤΗΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, κύριε Υπουργέ. Παρακολουθούν οι Βουλευτές, παρακολουθεί ολόκληρος ο ελ-

ληνικός λαός και όλοι βγάζουν τα συμπεράσματα για το πώς τοποθετούμεθα, τι λέμε κ.λπ. Να είστε σίγουρος γι' αυτό. Οι πολίτες παρακολουθούν τις συνεδριάσεις μας και είμαι σίγουρος ότι βγάζουν τα συμπεράσματά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να θέσω μια πρόταση στην κρίση σας. Ξέρω ότι ίσως να μην αρέσει πάρα πολύ, αλλά με τους εγγεγραμμένους να μιλήσουν εκατόν ενενήντα δύο συναδέλφους, δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να τοποθετηθούν όλοι αν δεν προχωρήσουμε σε μια μικρή θυσία χρόνου. Θα πρότεινα, λοιπόν, για τους ομιλητές τα έξι λεπτά αντί των επτά λεπτών. Για τους κύριους Υπουργούς θα είμαστε ακόμη πιο αυστηροί σε ό,τι αφορά την τήρηση του χρόνου. Αυτό δεν αφορά μόνο εμένα, αλλά και τους συναδέλφους μου στο Προεδρείο.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς, το Σώμα συμφώνησε.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Καραγκούνης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, για έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κάρολος Μαρξ κάποτε παρατήρησε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται, την πρώτη φορά σαν τραγωδία και τη δεύτερη σαν φάρσα. Έτσι και η ιστορία του ΠΑΣΟΚ.

Στα πρώτα τους βήματα οι άνθρωποι που σήμερα μας κυβερνάνε, υπήρξαν οι άνθρωποι του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Ήταν οι άνθρωποι που πολέμησαν τον εθνικό πατριωτικό προσανατολισμό της οριστικής ενσωμάτωσης της Ελλάδας στους θεσμούς της δύσης. Μας ήθελαν μετεωρούς, μεταξύ δύσης και ανατολής, στο περιθώριο των αδεσμεύτων. Κι αν είχε περάσει η άφρων πολιτική τους, δεν θα ήμασταν καν σήμερα μέλη της Ενωμένης Ευρώπης.

Έτσι ξεκίνησαν, έτσι έγραψαν την ιστορία τους. Την πρώτη φορά όταν εμφανίστηκαν έγραψαν την ιστορία τους σαν παραλίγο τραγωδία. Γιατί θα ήταν τραγωδία η Ελλάδα να μην είχε ενταχθεί στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Μια τραγωδία που ευτυχώς απώθησαν δυο παράγοντες: Ο ένας ήταν η επιμονή της μεγάλης πολιτικής προσωπικότητας του Κωνσταντίνου Καραμανλή στην επιβολή της ορθής εθνικής πατριωτικής πολιτικής της ενσωμάτωσης της Ελλάδας στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Ο δεύτερος ήταν ο ρεαλισμός του Ανδρέα Παπανδρέου που ρητορικά μεν προέβαλε την εκτός της δύσεως πορεία της Ελλάδας ως δυνατή εναλλακτική, πλην όμως στην πράξη ουδέποτε επιχείρησε να εφαρμόσει κάτι τόσο παράλογο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Τι θα είχε άραγε συμβεί αν ο Ανδρέας Παπανδρέου εφημέριζε στην πράξη αυτό που περίσσευε στα λόγια; Τι θα είχε συμβεί εάν με την εκλογή του ως Πρωθυπουργού έθετε σε δημοψήφισμα την παραμονή της Ελλάδας σε ΕΟΚ και ΝΑΤΟ;

Όλοι ξέρουν τι θα είχε συμβεί σε μια εποχή ελλείψεως πολιτικής νηφαλιότητας, όπως εκείνη. Προερχόμενοι από την εμπειρία της επτάχρονης δικτατορίας οι Έλληνες θα είχαν πει «όχι». Ευτυχώς που δεν φτάσαμε εκεί. Ευτυχώς που το απέτρεψαν ο πατριωτισμός του Κωνσταντίνου Καραμανλή και ο ρεαλισμός του Ανδρέα Παπανδρέου.

Έτσι, λοιπόν, ξεκίνησε το ΠΑΣΟΚ. Την πρώτη φορά όταν εμφανίστηκε έγραψε την ιστορία του σαν παρ' ολίγον τραγωδία. Και σήμερα, τώρα που το κόμμα αυτό και οι σημερινοί μοιραίοι πολιτικοί διαχειριστές του έχουν αμφότεροι πολιτικά τελειώσει, επιχειρούν να ξαναγράψουν την ιστορία. Αυτή τη φορά ορθά - κατά το λεγόμενο του Μαρξ - ως φάρσα.

Και σήμερα δεν υπάρχει ένας Ανδρέας Παπανδρέου να σταματήσει τους άφρονες από το να συμπαρασύρουν μαζί τους ολόκληρη τη χώρα. Σήμερα ατυχώς οι μοιραίοι άνθρωποι που μας κυβερνούν επέλεξαν να καταστήσουν την ευρωπαϊκή θέση της χώρας αντικείμενο ενός εκβιαστικού διλήμματος και μιας ρητορικής ερώτησης με την οποία νομίζουν ότι θα πειθαναγκάσουν τον ελληνικό λαό να συνεργήσει στην καταστροφική για την πραγματική οικονομία αλλά και την κοινωνική συνοχή πολιτική

τους.

Αυτό που επιδιώκουν, τώρα που απέτυχε παταγωδώς η πολιτική τους, είναι να καταστήσουν συνένοχο τον ελληνικό λαό. Όμως ο ελληνικός λαός ουδεμία ευθύνη φέρει για την άφρονα και καταστροφική αυτή πολιτική. Και όχι απλώς δε θα καταστεί συνένοχος, απαλλάσσοντάς τους από τις ευθύνες τους, αλλά με τις επιλογές του θα επιβάλει αυτό που σήμερα σύσσωμος απαιτεί. Να αποδοθούν ευθύνες για όσα έγιναν και για όλα όσα υπέμεινε. Ευθύνες που είναι πλέον πολύ αργά, όσα τερτίπια και αν επινοήσετε, να αποφύγετε και οι οποίες στο ακέραιο σας περιμένουν.

Υπό τις συνθήκες αυτές η παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση αποτελεί και αυτή φάρσα. Ποιους και πώς να τους εμπιστευθείς; Οι άνθρωποι αυτοί δεν ηγούνται και είναι ανίκανοι να κυβερνήσουν. Απλώς εξαντλούν τη δημοκρατικότητα τους για να μας καταστήσουν όλους συνενόχους στα εγκληματικά τους λάθη. Για φανταστείτε το φαιδρό του πράγματος. Αν εμείς που ζητάμε βοήθεια από τους Ευρωπαίους κάνουμε δημοψήφισμα για να πάρουμε τη βοήθεια, δεν είναι πολύ πιο εύλογο να κάνουν και οι Ευρωπαίοι δημοψήφισμα για να μας δώσουν τη βοήθεια; Και τι θα συνέβαινε άραγε αν γινόταν ένα τέτοιο δημοψήφισμα σε χώρες όπως η Γερμανία ή η Ολλανδία; Αλλά οι χώρες αυτές έχουν ηγεσίες που μάχονται για τα συμφέροντα του λαού τους και γνωρίζουν ότι η ευθύνη των ηγεσιών είναι να παίρνουν αποφάσεις και όχι να εκβιάζουν το λαό και να αποπειρώνται να τον καταστήσουν όμηρο και συνενοχό τους.

Ψήφο, λοιπόν, εμπιστοσύνης. Γιατί; Για να μειώσουν περαιτέρω μισθούς και συντάξεις; Για να ακυρώσουν και άλλα εργασιακά δικαιώματα; Για να κοροϊδεύουν για τρίτο συνεχόμενο έτος για ιδιωτικοποιήσεις που μονίμως δεν κάνουν και εμποδίζουν από την πίσω πόρτα; Για να φτιάξουν και άλλους δημοσίους φορείς για να στεγάζουν τους κομματικούς στρατούς και τις παρατρεχάμενες συντεχνίες; Για να συκοφαντήσουν ακόμα περισσότερο τον ελληνικό λαό, τους δημοσίους υπαλλήλους ως συλλήβδην τεμπέληδες, τους ελεύθερους επαγγελματίες ως συλλήβδην φοροφυγάδες, τους επιχειρηματίες ως συλλήβδην αερτζήδες και να στρέψουν τον έναν εναντίον του άλλου για να καλύψουν στο βωμό του λαϊκισμού και του ταξικού μίσους την αποτυχημένη πολιτική τους; Για να συνεχιστεί το φορολογικό πογκρόμ; Για να δημευθεί πλήρως η ακίνητη περιουσία και με νέα χαράτσι; Για να μην επανέλθει ποτέ η ρευστότητα στις τράπεζες ή για να κάnuμε δημοψηφίσματα τραγέλαφους για να μη δώσουμε όπως μας αξίζει λόγο για όσα κάναμε.

Αν θέλετε όλα τα παραπάνω, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα. Δώστε ψήφο εμπιστοσύνης. Γίνετε ακόμα περισσότερο συνένοχοι με την ηγετική σας ομάδα με τους μοιραίους ανθρώπους που μας κυβερνούν. Αυτή σίγουρα είναι η μια επιλογή σας και σίγουρα δελεαστική. Και πράγματι ο δρόμος της Αρετής - κατά τον Αίσωπο - είναι δύσκολος και τραχύς.

Έχετε όμως και άλλη επιλογή. Να μην συνεργήσετε στον εκβιασμό. Να σεβαστείτε τη διάχυτη λαϊκή βούληση με την οποία τελείτε σε προφανή δυσαρμονία. Να αποτρέψετε τη χρεοκοπία της χώρας και την έξοδο μας από την καρδιά της Ευρώπης που θα σημάνουν εθνική καταστροφή. Διέξοδος από την εθνική κρίση δεν είναι η παραμονή στην εξουσία μιας μοιραίας για τον τόπο κυβέρνησης, μιας κυβέρνησης που αποσθαρώνει την πραγματική οικονομία και διαρρηγνύει την κοινωνική συνοχή.

Το είπα πολύ πρόσφατα στη Βουλή και δυστυχώς υπήρξα προφητικός και θα το ξαναπώ. Ζούμε το τέλος μιας εποχής. Πολύ σύντομα οι μοιραίοι άνθρωποι που μας κυβερνούν θα αποτελούν ανθρώπους του χθες. Θα μείνει φυσικά η ζημιά που έκαναν στην πραγματική οικονομία και την κοινωνική συνοχή και φυσικά οι ευθύνες τους, τις οποίες και μόνο προσπαθούν να αποσείσουν με τις σημερινές τραγελαφικές τους ενέργειες.

Δική μας ευθύνη δεν είναι να συμπαρασταθούμε σε εκείνους που όφειλαν να γνωρίζουν τι πράττουν και ότι όπως έστρωσαν τελικά έτσι θα κοιμηθούν. Ευθύνη δική μας είναι να περισώσουμε ό,τι ακόμα έχει απομείνει όρθιο στην οικονομία και στην κοινωνία αυτής της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με την έννοια αυτή υφίσταται πλέον για όλους μας μια και μόνη δυνάμενη να δικαιωθεί πολιτικά και ιστορικά επιλογή: να καταψηφίσουμε τη μοιραία αυτή Κυβέρνηση που τελεί σε προφανή και οδυνηρή δυσαρμονία με αυτό που επιθυμεί και έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός και η χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγκούνη. Ιδιαίτερως τον ευχαριστούμε γιατί ήταν εντός των ορίων του χρόνου.

Καλείται ο κ. Σπυρίδων Βούγιας, Βουλευτής Θεσσαλονίκης του ΠΑΣΟΚ, να λάβει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ: Ήμουν εκατοστός πέμπτος και τώρα εκατοστός ογδοηκοστός πέμπτος. Μας έβαλαν όλους τους ανεξάρτητους μαζί στο τέλος για να μη μιλήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Παπαχρήστο, θα ρυθμιστεί. Θα παρεντίθενται Ανεξάρτητοι κάθε δέκα, κάθε δεκαπέντε.

Ορίστε, κύριε Βούγια, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σε έξι λεπτά, κύριοι συνάδελφοι, θα μιλήσω από τη σκοπιά ενός Βουλευτή που, όπως και οι υπόλοιποι εκατόν εβδομήντα που είναι γραμμένοι στον κατάλογο, που όπως και οι τριακόσιοι της Βουλής, αντιμετωπίζει καθημερινά την επαφή με τον κόσμο και τα μεγάλα του προβλήματα.

Θέλω να μιλήσουμε και να συνεχίσουμε να μιλούμε με νηφαλιότητα, γιατί δουλεύουμε πολιτικά και ζούμε μέσα σε ένα κλίμα γενικευμένου λαϊκισμού και δημαγωγίας, γενικευμένου παραλογισμού, γενικής απαξίωσης της πολιτικής ζωής του τόπου και του συνόλου των πολιτικών, χωρίς διάκριση και, βέβαια, μέσα σε ένα γενικευμένο κλίμα απειλών και βίας το οποίο δεν μας αφήνει να εκφραστούμε ελεύθερα.

Και μιλώ ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ όχι γιατί φοβάμαι και ενοχλούμαι από τέτοιου είδους αντιδράσεις -είμαι μεγάλος σε ηλικία κι έχω ζητήσει και την περίοδο της δικτατορίας και δεν μασάμε από τέτοιου είδους απειλές και συμπτώματα βίας- αλλά επειδή ακριβώς πιστεύω πως αλλοιώνεται το ζήτημα της πολιτικής ισονομίας σε σχέση με την πολιτική δουλειά μας.

Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ κυρίως, που σήκωσαν στους ώμους τους το βάρος μιας μεγάλης εθνικής ευθύνης τον τελευταίο ενάμιση χρόνο, στην ουσία δεν επιτρέπεται σήμερα να πλησιάσουν τους χώρους δουλειάς και τις οργανώσεις τους, να πάνε στα καφενεία και στους δρόμους, να περπατήσουν στις γειτονιές και να μιλήσουν με τον κόσμο. Αυτό αλλοιώνει στην ουσία το πολιτικό τους δικαίωμα να επικοινωνήσουν ισότιμα με τους άλλους συναδέλφους τους. Και σε αυτό οφείλεται εν πολλοίς και το πρώτο δημοσκοπικό αρνητικό αποτέλεσμα το οποίο υπάρχει.

Διεκδικούμε τη δυνατότητα να εκφράσουμε ελεύθερα την άποψή μας και να επικοινωνήσουμε με τον κόσμο. Έχουμε αναλάβει τις ευθύνες μας και φερόμε τη χώρα, μετά το μνημόνιο, το μεσοπρόθεσμο και το πολυνομοσχέδιο, βασισμένη στις μεγάλες θυσίες και την κατανόηση του ελληνικού λαού, στην καινούργια συμφωνία που είναι θετική. Και γι' αυτή, όμως, δεν ακούστηκε κανένας θετικός λόγος.

Εδώ υπάρχει η μεγάλη πολιτική υποκρισία και η διγλωσσία, ο λαϊκισμός και η δημαγωγία κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των καναλιών που το βράδυ κατηγορούν το ΠΑΣΟΚ για αναποτελεσματικότητα και καθυστέρησης και το πρωί ακριβώς για το αντίθετο, δηλαδή για κοινωνική αναληψία.

Θυμάμαι τον πατέρα μου που έλεγε ένα δίστιχο από κάποιο θεατρικό έργο γι' αυτούς που δεν λένε ειλικρινά τη γνώμη τους, που τα θέλουν όλα δικά τους, μονά - ζυγά, που πολιτικά υποκρίνονται και μιλούν με δύο διαφορετικούς τρόπους. «Στον πόλεμο να πάτε να πολεμήσουμε, ή όλοι να πεθάνετε ή να νικήσουμε» έλεγαν αυτοί οι επιτήδειοι, οι οποίοι στην ουσία πολιτικά έβαζαν το ΠΑΣΟΚ μπροστά, ενώ κατά βάθος συμφωνούσαν με τα περισσότερα ζητήματα, απολαμβάνοντας την πολιτική φθορά του που ως καιόμενη βάση στα πολύ δύσκολα ζητήματα για τα οποία πήρε αποφάσεις για να σώσει τη χώρα εφθείρετο αναγκαστικά, αναλαμβάνοντας για πρώτη φορά το πολιτικό κόστος.

Τόσα χρόνια ζητούσε όλη η ελληνική κοινωνία ένα κόμμα που

να μη λογαριάζει το πολιτικό κόστος. Και τώρα που το κόμμα αυτό υπάρχει, δεν υπάρχει καμμία θετική στήριξη από πουθενά: Από το σύνολο της κοινωνίας, από την τηλεοπτική μας δημοκρατία, έτσι όπως λειτουργεί, από το πολιτικό σύστημα, καμμία φορά και από το ίδιο το κόμμα που δεν λειτουργήσει, αν θέλετε, συναδελφικά και άφησε τον καθένα από εμάς ξεχωριστά στο ύψος των πιέσεων το οποίο δέχεται στην πόλη του.

Αυτά, όμως, έχουν μείνει πίσω.

Βρισκόμαστε αυτήν τη στιγμή μπροστά σε μια μεγάλης σημασίας εθνική συμφωνία που δίνει διέξοδο. Διότι με σκληρές διαπραγματεύσεις και βασισμένος πάνω στις θυσίες του ελληνικού λαού ο Πρωθυπουργός έφερε για κύρωση στην ελληνική κοινωνία μία συμφωνία η οποία στην ουσία μειώνει σε βιώσιμο επίπεδο το ελληνικό χρέος και μας αφήνει εμάς να λειτουργήσουμε μόνοι μας σε σχέση με τα δημοσιονομικά μας, να απλώνουμε τα πόδια μας μέχρι εκεί που φτάνει η κουβέρτα για να τα καλύψει και - γιατί, βεβαίως, τα ιδανικά δεν στηρίζονται σε δανεικά - να αρχίσουμε από του χρόνου να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα, ώστε να μη χρειαστεί να γίνει ξανά το «κούρεμα». Διότι ίσως η λέξη «κούρεμα» να παραπέμπει σε ένα χρέος το οποίο μεγαλώνει ξανά.

Το χρέος δεν πρέπει να μεγαλώσει ξανά, πρέπει να παραμείνει σε βιώσιμα επίπεδα.

Είχαμε πολλές επιλογές και θέσαμε μέσα σ' αυτό το γενικευμένο κλίμα στον Πρωθυπουργό την ανάγκη να αναλάβει πολιτικές πρωτοβουλίες για να μπορέσουμε να αποκαταστήσουμε την απόσταση, που υπάρχει ανάμεσα στο λαϊκό αίσθημα και στις αποφάσεις μας, που προέκυψε από αυτό το γενικό κλίμα αυτοαπαξίωσης και απομόνωσης του κόμματός μας μ' αυτόν τον άδικο τρόπο που περιέγραφα στην αρχή.

Οι πολιτικές πρωτοβουλίες είναι μετρημένες στα δάχτυλα. Η πρώτη, που τη συζητήσαμε και μεταξύ μας, ήταν η απόφασή μας να περάσουμε από τη Βουλή με αυξημένη πλειοψηφία την κύρωση αυτής της σύμβασης. Είναι βέβαιο πως και εδώ θα μιλούσαν για εκβιασμό και εδώ δεν θα υπήρχε η στήριξη αυτή ώστε να διευρύνουμε και να ενισχύσουμε την πολιτική νομιμοποίηση. Το άλλο θα ήταν οι κυβερνήσεις εθνικής σωτηρίας, εθνικής συνεργασίας, εθνικής ενότητας. Το άκουσα και από πολλούς συναδέλφους και θα ήταν μια πολύ καλή εκδοχή αν μπορούσε να είναι ρεαλιστική. Ο κ. Σαμαράς, όμως, το απέκλεισε διότι στις επανειλημμένες προτάσεις του Πρωθυπουργού και του ΠΑΣΟΚ δεν δέχτηκε, αλλά ούτε και η αριστερά θα μπορούσε να συμμετάσχει σε τέτοιου είδους πολιτικές συμφωνίες. Άλλωστε μια συμφωνία κορυφής από πάνω δεν θα αποκαθιστούσε την απαραίτητη πολιτική νομιμοποίηση που χρειάζεται αυτή η Κυβέρνηση για αποφάσεις που και χρονικά και σε βάθος και ουσία ξεπερνούν τα όρια της δικής της κοινοβουλευτικής θητείας.

Επομένως, σε σύγκριση: εκλογές ή δημοψήφισμα, σωστά επιλέγεται το δημοψήφισμα γιατί το δημοψήφισμα είναι μια ήπια πολιτική διαδικασία, η οποία δεν στερεί από καμμία κυβέρνηση τη δυνατότητα να συνεχίζει να παίρνει αποφάσεις, να διαπραγματεύεται και επιτέλους να απευθύνεται στον ελληνικό λαό καθιστώντας τον υπεύθυνο και θέτοντας τον μπροστά στις ευθύνες του.

Ένα δημοψήφισμα, λοιπόν, θέτει τον ελληνικό λαό μπροστά στις ευθύνες του, θέτει τους Ευρωπαίους μπροστά στις ευθύνες τους γιατί η συμφωνία που θα προκύψει θα κριθεί όχι μόνο από μια κυβερνητική πλειοψηφία, αλλά από ολόκληρο τον ελληνικό λαό, αλλά κυρίως θέτει ενώπιον των ευθυνών τους όλες αυτές τις πολιτικές δυνάμεις που στην ουσία μέχρι τώρα δεν μιλούσαν ανοικτά και καθαρά και αναγκάστηκαν από προχθές που το άκουσαν να παίρνουν πρώτη φορά υποχρεωτικά θέση και να κόπτονται και για τη σημασία αυτής της συμφωνίας και για τη συμφωνία της προόδου μέσα σε μια ενιαία Ευρώπη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, κύριε Βούγια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΟΥΓΙΑΣ: Κλείνω τη φράση μου λέγοντας πως το δημοψήφισμα, η εμπιστοσύνη στους Έλληνες πολίτες, η αίτηση πως αυτοί πρέπει να έχουν ύστερα από το 1974 τον πρώτο και τον κύριο λόγο για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας προς την πρόοδο και την ευημερία είναι η καλύτερη πολιτική επι-

λογή, ενώ αντιθέτως οι εκλογές θα μας έβαζαν ξανά σε ένα διχαστικό -πολυδιχαστικό θα έλεγα- πρόβλημα όπου ο καθένας θα ψήφισε με βάση την ιδεολογία του, το κόμμα του και όχι απαντώντας στο συγκεκριμένο πρόβλημα της διεξόδου από τη μεγάλη οικονομική κρίση.

Το πρώτο βήμα όμως -και αυτή είναι η τελευταία μου φράση- για να φτάσουμε σ' ένα δημοψήφισμα και να δώσουμε στον ελληνικό λαό τη δυνατότητα να αποφασίσει είναι η απόδοση της ψήφου εμπιστοσύνης το βράδυ της Παρασκευής στην ελληνική Κυβέρνηση για να μπορέσει να συνεχίσει το έργο της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βούγια.

Παρακαλείται η κ. Θεοχάρη Μαρία, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ από το Νομό Καρδίτσας να λάβει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να επιλέξουμε αν στηρίζουμε ή όχι την Κυβέρνηση που δίνει έναν τιτάνο αγώνα για τη σωτηρία της χώρας. Για εμένα δίλημμα δεν υφίσταται. Στηρίζω την Κυβέρνηση διότι με την πολιτική της και τις θυσίες του ελληνικού λαού δίνει τη δυνατότητα στους πολίτες να κοιτάξουν το μέλλον με αισιοδοξία. Στηρίζω την Κυβέρνηση διότι πέτυχε με τη διαπραγματευτική της ικανότητα μια συμφωνία που δίνει προοπτική στην ύπαιρξη της χώρας, μια συμφωνία που εξασφαλίζει σημαντική μείωση των βαρών μας, βγάζει από τις πλάτες του Έλληνα πολίτη 100 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος, ένα χρέος που συσσωρευόταν για χρόνια και ήταν μια θηλιά στο λαιμό του καθένα μας πνίγοντας οποιαδήποτε αναπτυξιακή πρωτοβουλία. Στηρίζω την Κυβέρνηση διότι θέλω ο τόπος μου να έχει μια ισχυρή κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, η οποία θα υλοποιήσει αυτό το πρόγραμμα το οποίο μας παρέχει ασφάλεια και καλύπτει τις ανάγκες της χώρας για τα επόμενα χρόνια. Στηρίζω την Κυβέρνηση γιατί παρά τα λάθη, τις παραλείψεις και τις καθυστερήσεις τολμά να προχωρήσει τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές, αλλαγές απαραίτητες που έχουν να κάνουν με την αλλαγή του κράτους και της διοίκησης την αλλαγή του παραγωγικού προτύπου της χώρας, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι το υπάρχον παραγωγικό μοντέλο ευθύνεται κατά πολύ για την κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα.

Για να γίνουν, όμως, αυτές οι αλλαγές, οι οποίες αντιμετωπίζουν λυσσαλέα αντίδραση από διάφορες μειοψηφικές ομάδες που χάνουν προνόμια, πρέπει να συγκρουστούμε σκληρά και μετωπικά με διάφορα πανίσχυρα συστήματα και παράκεντρα εξουσίας.

Πρέπει να συγκρουστούμε με πανίσχυρους τραπεζίτες που αρκετά χρόνια απομυζούσαν τον Έλληνα πολίτη. Πρέπει να συγκρουστούμε με πανίσχυρα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που με τη δύναμη της εικόνας που διαθέτουν προσπαθούν να ποδηγετήσουν τη συνειδηση και το συναίσθημα του πολίτη, εκμεταλλευόμενα την όντως δεινή κατάσταση και τις δυσκολίες που βιώνει η μέση ελληνική οικογένεια.

Πρέπει να συγκρουστούμε με πανίσχυρους κρατικοδίαιτους επιχειρηματίες που χάνουν την αγελάδα με το παχύ γάλα, γιατί συνειδητοποιούν ότι το πάρτι τελείωσε. Αρκετά καταβρόχθισαν τους πόρους τριών Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης, επενδύοντας σε εργοστάσια κουφάρια σε μεγάλο μέρος της ελληνικής επικράτειας. Αντιλαμβάνονται ότι τα θαλασσοδάνεια που εξασφάλιζαν από το τραπεζικό σύστημα τελείωσαν και ότι πλέον θα υπάρχει διαφάνεια και έλεγχος.

Πρέπει να συγκρουστούμε με συντεχνίες και προνομιούχους συνδικαλιστές αδρά αμειβόμενους, οι οποίοι θεωρούν ότι ο ζωτικός τους χώρος είναι τσιφλίκι τους. Βεβαίως, πολλούς από αυτούς τους εξέθρεψε το κομματικό κατεστημένο, το οποίο πλέον βλέπει τους καρπούς του, διότι θέλοντας να έχει κομματικούς πελάτες προκειμένου να επιβιώσει και να διατηρήσει την παντοδυναμία του ενίσχυε αυτήν την πελατειακή σχέση. Εδώ, βεβαίως και το ΠΑΣΟΚ φέρει τεράστια ευθύνη, διότι διατήρησε πολλά από αυτά τα θερμοκήπια και τώρα συγκρούεται με τα σπλάχνα του, αφού πολλά από τα πρωτοπαλικάρα της συνδικαλιστικής νομενκλατούρας αντιδρούν σκληρά γιατί διαπιστώνουν ότι χάνουν

πολλά από τα οφίτσια τους.

Η σύγκρουση, λοιπόν, με όλο αυτό το πολύπλοκο και πανίσχυρο σύστημα δεν θα είναι αναίμακτη. Γι' αυτό έχουν ξεκινήσει έναν αδιότακτο και σκληρό αγώνα απαξίωσης και προσβολής των θεσμών και των συμβόλων της Δημοκρατίας, νομίζοντας ότι έτσι θα υπονομεύσουν την Κυβέρνηση και «πελεκάνε τα ποδάρια τους» όπως λέει ο λαός, γιατί η κατάκτηση ενός δημοκρατικού πλαισίου είναι αγώνας πολλών χρόνων όλου του ελληνικού λαού και κανείς δεν μπορεί να τον ακυρώσει. Εκμεταλλεύονται το θυμό και την οργή του κόσμου που δικαιολογημένα είναι οργισμένος και θυμωμένος γιατί είναι αυτός που πληρώνει με τον πιο σκληρό τρόπο τη δημοσιονομική προσαρμογή. Δεν θα τα καταφέρουν, όμως, γιατί ο λαός διαθέτει αισθητήριο και κάποια στιγμή θα καταλάβει ποιος βάζει πλάτη για να βγούμε από την κρίση και με ψυχραιμία και νηφαλιότητα θα πουν «όχι» σε αυτούς που θέλουν να διαλύσουν κάθε προσπάθεια της Ελλάδος να σταθεί στα πόδια της.

Επικαλούμενοι έναν κατ' επίφαση πατριωτισμό προσπαθούν να διχάσουν το λαό για να επιστρέψουμε στην εποχή με τους εθνικόφρονες και τα μιάσματα. Η μνήμη όμως, είναι νωπή από ανάλογες καταστάσεις. Επειδή, λοιπόν, φοβούνται ότι η κρίση του λαού δε λαθεύει, αντέδρασαν λυσσαλέα στην πρόταση του Πρωθυπουργού να μπει σε δημοψήφισμα, μια κορυφαία και άμεση δημοκρατική λειτουργία η έγκριση της δανειακής σύμβασης. Είναι οι ίδιοι που όταν η χώρα μας εξασφάλισε το νέο κακέτο βοήθειας κραύγαζαν για καθεστώς νέας κατοχής ή κυβέρνησης Τσολάκογλου. Και είναι οι ίδιοι που λίγες μέρες αργότερα μεταλασσοόμενοι οδύρονται από ραδιοφώνου και τηλεόρασης ότι με το δημοψήφισμα καταστρέφεται η χώρα και ότι θα χάσουμε τη νέα οικονομική βοήθεια. Τώρα χύνουν δάκρυα και ανησυχούν για την πορεία των αποφάσεων της Συνόδου; Αν θέλουν τη συμφωνία γιατί δεν παρέχουν τη θετική ψήφο για τη Σύμβαση στη Βουλή; Η υποκρισία περισσεύει.

Ναι, είναι εκείνες οι φωνές που χτυπούν μια στο καρφί και μια στο πέταλο. Γιατί, λοιπόν, φοβούνται τη λαϊκή ετυμηγορία, την απάντηση του λαού χωρίς μεσολαβητές; Τι έχουμε να φοβηθούμε από μια γνήσια και άμεση έκφραση της άποψης των πολιτών; Γιατί να μην αφήσουμε το λαό, ο οποίος βομβαρδίζεται από λαϊκισμό, υποκρισία και θολή επιχειρηματολογία να αποφανθεί για το σπουδαιότερο διακύβευμα της εποχής μας; Αυτήν την ιστορική στιγμή οφείλουμε να αφήσουμε το λαό να αποφασίσει με την ψήφο του, αν θέλει την ευρωπαϊκή πολιτική της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Για το λόγο αυτό, το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων από Αριστερά μέχρι και Δεξιά ξιφουλκούν κατά της Κυβέρνησης χρησιμοποιώντας κάθε μέσο. Κάποιοι μάλιστα θέλησαν να προκαλέσουν δημοκρατική εκτροπή και καλούν Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να ριξουν την Κυβέρνηση. Είναι γνωστή η τακτική τους και η πρακτική τους. Οι μνήμες είναι πρόσφατες. Από Αριστερά δε, κάποιοι αντισυστημικοί πολιτικοί φορείς ανησυχούν για την πορεία του Χρηματιστηρίου. Τελικά πρέπει και από Δεξιά και από Αριστερά να μας εξηγήσουν, αν είναι με το λαό ή με τις τράπεζες. Διότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας αποφεύγει να τοποθετηθεί καθαρά για τη συμφωνία. Τη δέχεται ή όχι;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη δίχρονη πορεία της Κυβέρνησης η Κοινοβουλευτική Ομάδα, της οποίας είμαι μέλος σηκώνει ένα βάρος που δεν έχει προηγουμένο. Κατηγορηθήκαμε για προδοσία και μειοδοσία γιατί στηρίξαμε μέτρα που είχαν στόχο τη σωτηρία της χώρας από την καταστροφή.

Επ' αυτού έχω να δηλώσω -και νομίζω ότι εκφράζω το σύνολο των συναδέλφων μου- ότι αρνούμαι το χαρακτηρισμό του «μειοδότη» και του «προδότη». Επιστρέφω στους συκοφάντες το χαρακτηρισμό της «κλέφτρας». Η φορολογική δήλωση είναι στη διάθεση του καθενός. Όλοι γνωρίζομαστε. Δεν είμαι διατεθειμένη να απολογούμαι για φαύλες συμπεριφορές επίορκων πολιτικών. Ας επέλθει κάθαρση του πολιτικού συστήματος, για να ικανοποιηθεί και το κοινό περί δικαίου αίσθημα και να έρθει η λύτρωση. Ας δοθούν στη δημοσιότητα οι λίστες των φόροφυγάδων και των καταθετών στην Ελβετία, για να δει ο κόσμος ποιος τους λήστευε όλα αυτά τα χρόνια. Υπάρχουν πολλοί τιμητές του δι-

καίου και της ηθικής σε αυτές τις λίστες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για άλλη μια φορά θα κάνουμε το καθήκον μας και ο λαός θα αποφασίσει με την ψήφο του. Όλοι μας, όμως, πάνω απ' όλα, πρέπει να προτάξουμε το μέλλον και τη σωτηρία της χώρας. Ας αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Θεοχάρη.

Παρακαλείται ο κ. Νικόλαος Λέγκας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Τρικάλων, να προσέλθει στο Βήμα και να είναι εντός του χρόνου ως μηχανικός πειθαρχημένος στη σκέψη, στο χρόνο, στα επιχειρήματα.

Ορίστε, κύριε Λέγκα, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα προσπαθήσω, όπως το προσπαθώ μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι το εξάλεπτο είναι ασφυκτικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση που γνωρίζει η χώρα μας είναι πρωτοφανής, διαλυτική, επικίνδυνη. Ο χειρισμός της έχει ξεφύγει από κάθε όριο, ενώ πρωτοβουλίες που αναλαμβάνονται, όταν αυτές αναλαμβάνονται, αντί να γεμίσουν ελπίδα και αισιοδοξία, αντί να επιλύσουν προβλήματα, δημιουργούν περισσότερα από αυτά που προσπαθούν να αντιμετωπίσουν.

Μπροστά σε αυτό το αδιέξοδο, ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αιφνιδιάσε για ακόμη μία φορά την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, τους συνεργάτες του, την Κυβέρνηση, τους Ευρωπαίους εταίρους μας, την παγκόσμια κοινότητα. Το διχαστικό δίλημμα που έθεσε προκαλεί, καθ' όσον παίζει ανάμεσα στο θυμό και το φόβο τόσο της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας όσο και της κοινωνίας. Το εκβιαστικό του εγχείρημα ανησυχεί, αφού για να κερδίσει χρόνο παραμονής στην εξουσία θέτει σε δημοψήφισμα αυτό που αποτελεί εδώ και χρόνια την κεντρική επιλογή της χώρας, αυτό που έχει να κάνει με την ευρωπαϊκή μας προοπτική και ειδικότερα με την παραμονή μας στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το καιροσκοπικό του σχέδιο ερεθίζει και πυροδοτεί την οργή των Ελλήνων πολιτών, που θα κληθούν να σωθούν για ακόμη μία φορά, αλλά αυτή τη φορά με τη δική τους ψήφο. Το γεγονός, όμως, είναι ένα. Οι πολίτες δεν πιστεύουν ότι αυτή θα είναι η τελευταία φορά, ότι στην επόμενη δόση δεν θα ακούσουν τα ίδια, ότι στη συνέχεια δεν θα τους ζητηθούν νέες θυσίες για να σωθούν ακόμη μία φορά, όπως το Μάιο του 2010, όταν η Κυβέρνηση πανηγύρισε που σωθήκαμε για πρώτη φορά με την υπογραφή του μνημονίου, όπως τον περασμένο Μάρτιο με την απόφαση για την επιμήκυνση της αποπληρωμής του χρόνου, όπως τον Ιούλιο με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, όπως με την ψήφιση της συμφωνίας της 21ης Ιουλίου, με την οποία, θυμίζουμε, θα έμπαινε πάτος στο βαρέλι.

Ωστόσο, πάτος δεν μπήκε και ας μην επιρρίπτονται ευθύνες αλλού. Κανείς δεν εμπόδισε την Κυβέρνηση δύο χρόνια τώρα να κάνει αποκρατικοποιήσεις, να προχωρήσει στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, να επισπράξει το ΕΤΑΚ του 2009, να χτυπήσει τη φοροδιαφυγή, να «τρέξει» το ΕΣΠΑ. Το αποτέλεσμα ήταν αναμενόμενο. Επαναλαμβανόμενες δέσμες μέτρων οι οποίες «στέγνωσαν» την αγορά, εξάντλησαν τα νοικοκυριά, μηδένισαν τη φοροδοτική ικανότητα, οδήγησαν σε ένα νέο κύκλο ύφεσης.

Ενδεικτικά, λοιπόν, από το μακρύ κατάλογο των μέτρων αναφέρω την αύξηση του ΦΠΑ το 2010, την αύξηση του ειδικού φόρου στα καύσιμα, στα τσιγάρα, στα ποτά, τη μείωση του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού, τη μείωση των επιδομάτων, την κατάργηση της δεύτερης δόσης του επιδόματος αλληλεγγύης, τη μείωση στις υψηλότερες συντάξεις, τη μείωση της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης, τη μείωση των δημοσίων επενδύσεων, αλλά και το 2011 την αναστολή χορήγησης μισθολογικής ωρίμανσης, την επιβολή ειδικού φόρου στις επιχειρήσεις, την εισφορά αλληλεγγύης δημοσίων υπαλλήλων, την εισφορά αλληλεγγύης ελεύθερων επαγγελματιών, την αύξηση εισφοράς του ιδιωτικού τομέα για την ανεργία, την ειδική εισφορά αλληλεγγύης φυσικών προσώπων, τη νομιμοποίηση αυ-

θαίρετων, την έκτακτη εισφορά στα οχήματα μεγάλου κυβισμού, τη φορολόγηση χρηματοοικονομικών συναλλαγών, την αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης, των τεκμηρίων των ελευθέρων επαγγελματιών, του φόρου ακίνητης περιουσίας, του φόρου καπνού. Δεν προλαβαίνω να τα αναφέρω όλα, κύριε Πρόεδρε, και θα τα καταθέσω στο Προεδρείο.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Θα πω τούτο. Το 2010 ελήφθησαν μέτρα άνω των 20 δισεκατομμυρίων ευρώ, για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 14 δισεκατομμύρια. Το 2011 τα μέτρα που σχεδιάστηκαν, αυγάτισαν και από τα 9,1 δισεκατομμύρια που προβλέπονταν αρχικά ανεβήκαμε στα 21 δισεκατομμύρια, για να μειωθεί το έλλειμμα στα 7 δισεκατομμύρια. Τι σημαίνει αυτό; Απόδοση μέτρων 34% ή άλλως, τα 2/3 των μέτρων που πάρθηκαν πήγαν χαμένα.

Θα πω επίσης ότι παρά τα μέτρα που λήφθηκαν, τα καθαρά έσοδα του 2011 είναι λιγότερα –εννεάμηνο με εννεάμηνο 2011-2009– από εκείνη την κακή χρονιά του 2009 και αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει. Οι δε δαπάνες αυξήθηκαν παρ' όλες τις περικοπές και αυτό είναι που κάνει τους πολίτες να δυσπιστούν, αφού πλέον νιώθουν ότι ζουν κάτω από μια γενικευμένη ανασφάλεια. Ανασφάλεια που επιτείνει την απαξίωση της πολιτικής και μάλιστα με χυδαίο, με ισοπεδωτικό τρόπο. Ανασφάλεια που οδηγεί στην απονομιμοποίηση των δημοκρατικών θεσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση για ψήφο εμπιστοσύνης που κατέθεσε η Κυβέρνηση σε συνδυασμό με την πρόθεση να πραγματοποιηθεί δημοψήφισμα, δεν είναι μια απλή κραυγή αγωνίας. Δε δηλώνει μόνο ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει απολέσει το πολιτικό της κεφάλαιο. Αποτελεί το έσχατο αδιέξοδο. Αποτελεί ακρότατη ανευθυνότητα, υποδηλώνει μια απονευσμένη, επιτρέπει μου να πω ενέργεια, που γεννά ερωτηματικά που δεν βρίσκουν απαντήσεις.

Ρωτώ ευθέως τους κυρίους Υπουργούς –βεβαίως δεν είναι οι αρμόδιοι Υπουργοί– να μας πουν σήμερα αν αληθεύει αυτό που είναι πρωτοσέλιδο αυτή τη στιγμή στους «FINANCIAL TIMES» ότι κινδυνεύει η έκτη δόση, λόγω της πρωτοβουλίας να πραγματοποιηθεί το δημοψήφισμα. Και εδώ θέλω να μας δώσετε μια υπεύνη απάντηση. Και κάτι άλλο. Ποιο θα είναι τελικά το ερώτημα αυτού του δημοψηφίσματος; Ναί ή όχι στο ευρώ, όπως λένε σήμερα οι εταίροι ή για την δανειακή σύμβαση που λέει ο Πρωθυπουργός; Οφείλετε, κύριε Υπουργέ, να μας δώσετε ξεκάθαρες απαντήσεις, αν όχι σήμερα, τουλάχιστον στις επόμενες μέρες. Και βεβαίως να δώσετε απαντήσεις και σε κάποια άλλα σημαντικά ερωτήματα. Αλήθεια πώς θα δεχθούν οι τράπεζες ένα εθελοντικό κούρεμα των ελληνικών ομολόγων, όταν δεν γνωρίζουν κατά πόσο αυτό το δέχεται η Ελλάδα, αλλά και πώς οι δανειστές θα μπορέσουν να προσδιορίσουν τους όρους δανεισμού, όταν δεν γνωρίζουν αν αυτούς τους δέχεται η Ελλάδα; Πώς αλήθεια μπορεί να κλείσει μια δανειακή σύμβαση, όταν βρίσκεται υπό την αίρεση του ελληνικού δημοψηφίσματος, αλλά και πώς μπορεί να τεθεί σε δημοψήφισμα μια δανειακή σύμβαση που δεν έχει κλείσει; Γι' αυτό και λέμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η διαδικασία αυτή είναι αδιέξοδη, είναι επικίνδυνη, όταν θέτει από τη μια πολλαπλά διλήμματα και από την άλλη απαιτεί από τον πολίτη, με ένα ναι ή με ένα όχι, να εκφραστεί. Αυτό δεν συνιστά εκβιασμό, συνιστά στυγνό πειθαναγκασμό. Και σ' αυτήν την περίοδο θα πρέπει να αποφεύγονται οι πειθαναγκασμοί, όταν όλοι ξέρουμε ότι υπάρχουν πιο ασφαλείς, πιο καθαρές λύσεις. Πολύ περισσότερο όταν κανείς δεν μπορεί να παρουσιάζεται σήμερα ως εκφραστής ή και ερμηνευτής του λαϊκού αισθήματος, μέσω μάλιστα φλεγόμενων διαδικασιών. Πολύ περισσότερο, όταν η ιστορία έχει δείξει ότι οι δημοκρατίες λύνουν τα προβλήματα τους με τις εκλογές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Λέγκα.

Παρακαλείται ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Νομού Άρτας να προσέλθει στο Βήμα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε ιστορικές στιγμές που όλοι μας, μα όλοι μας, θα κριθούμε από την ιστορία για τη στάση

που θα τηρήσουμε και η κάθε πολιτική δύναμη, αλλά και ο καθένας μας ξεχωριστά.

Αυτήν την Παρασκευή το βράδυ παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου, στην Κυβέρνηση που εδώ και δυο χρόνια κράτησε όρθια τη χώρα, κράτησε τη χώρα στα πόδια της, κράτησε τη χώρα ζωντανή, για να μπορούμε σήμερα να μιλάμε, για να είμαστε εδώ. Γιατί δεν θα υπήρχε χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αυτήν η Κοινοβουλευτική Ομάδα με συνέπεια και με υπευθυνότητα που στήριξε αυτή την Κυβέρνηση όλα αυτά τα δυο χρόνια, μην έχετε καμμία αμφιβολία, ότι την Παρασκευή θα δώσει για μια ακόμη φορά την ψήφο εμπιστοσύνης. Όλο αυτό το διάστημα η Αντιπολίτευση έκανε μια απίστευτη δημαγωγία, κράτησε μια ανεύθυνη, μη πατριωτική στάση. Πίστευαν όλοι και περίμεναν ότι λόγω της αντιλαϊκότητας των μέτρων -γιατί τα μέτρα πολλές φορές ήταν επώδυνα, ήταν σκληρά, ήταν θα λέγαμε για τον πολίτη πάρα πολύ δύσκολα- στις επόμενες εκλογές θα μοιράσουν τα ιμάτια του ΠΑΣΟΚ. Αυτό ήταν το σχέδιο όλης της Αντιπολίτευσης.

Και γι' αυτό περίμεναν εμείς εδώ να ψηφίζουμε, εμείς εδώ να είμαστε πατριώτες, να σώζουμε τη χώρα, αλλά εσείς να μην είστε καθόλου πατριώτες, εσείς να μην κάνετε καθόλου το καθήκον σας, εσείς να μην ψηφίζετε, εσείς να ασκείτε μόνο κριτική και να κάνουμε εμείς μόνο το καθήκον μας. Αυτή τη συναίνεση την οποία δεν δώσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ μέσα στη Βουλή, αλλά και στο κοινωνικό μέτωπο, ο Πρωθυπουργός της χώρας την αναζήτησε στο λαό. Από εκεί αναζήτησε τη συναίνεση. Αυτή ήταν η μόνη υπεύθυνη στάση για να παραμείνει η χώρα στην Ευρωζώνη, για να παραμείνει στο ευρώ η χώρα. Αυτή ήταν η μόνη υπεύθυνη στάση για να μπορέσει η χώρα να πορευθεί. Δεν είναι υπεύθυνη στάση αυτό που ζητάει ο κ. Σαμαράς, που ζητάει συνεχώς εκλογές. Θα ταλαιπωρεί τη χώρα με συνεχείς και αλλεπάλληλες εκλογές μέχρι ο κ. Σαμαράς να πετύχει αυτοδυναμία. Αυτό δεν ζητάτε; Αυτό δεν είπε ο κ. Σαμαράς; Θα κάνει εκλογές μέχρι να πετύχει αυτοδυναμία η Νέα Δημοκρατία. Μέχρι τότε όμως η χώρα θα έχει καταρρεύσει. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σε σύντομο διάστημα, όσο απαιτηθεί, να πάμε σε αυτό το δημοψήφισμα, να προσφύγουμε στην ετυμηγορία του λαού, να δώσει με γνήσιο και αυθεντικό τρόπο τη δική του ετυμηγορία για να αποφασίσει για την τύχη του, για την τύχη της χώρας, για την τύχη των παιδιών του, για την τύχη και το μέλλον της πατρίδας και όπως πρέπει να πορευθούμε. Αυτή είναι η μόνη αξιόπιστη λύση και απορώ γιατί τη φοβάστε. Γιατί φοβάστε το δημοψήφισμα; Είστε έτοιμοι; Ξεχνάτε ότι έσπευσε ο κ. Σαμαράς, μετά την ανακοίνωση της συμφωνίας της 26 Οκτωβρίου, πρώτος έσπευσε και έκανε διάγγελμα πριν καν ο Πρωθυπουργός τοποθετηθεί, πριν κάνει το δικό του διάγγελμα για να τον προλάβει; Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα;

Λαλίστατος στο εξωτερικό ο κ. Σαμαράς, άλαλος στο εξωτερικό. Φέρτε μας ένα ντοκουμέντο με την τοποθέτησή του στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, ποια τοποθέτηση έκανε, ποια στάση πήρε, τι έκανε για τα εθνικά συμφέροντα, τη διαφωνία που είχε. Και έρχεται σήμερα και λέει άλλα για την κακή σύμβαση μέχρι προχθές, αυτή που χαρακτήριζαν όλοι κακή, ότι ήταν μη πατριωτική, ότι ήταν προδοτική, ότι ήταν καταστροφική για τη χώρα. Τώρα ξαφνικά ανακαλύψαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αυτή είναι μία πάρα πολύ καλή σύμβαση, ότι αυτή η σύμβαση πρέπει να ψηφιστεί το ταχύτερο δυνατό, γιατί αυτή η σύμβαση εγγυάται την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, ότι αυτή η σύμβαση τελικά είναι προς το εθνικό συμφέρον; Αλλά να μην ψηφίσετε εσείς, να μην πάμε σε δημοψήφισμα, να έλθουμε εδώ στη Βουλή να ψηφίσουμε μόνο εμείς, όχι εσείς. Γιατί δεν ακούω από τη δική σας πλευρά, να ακούσω αύριο τον Αρχηγό σας να πει εδώ σε όλους μας ποια είναι η στάση του, η θέση του σε αυτή τη συμφωνία; Να μας πει τι θα κάνει με αυτή τη συμφωνία ο ίδιος, ποια είναι η τοποθέτησή του. Αυτό πρέπει να μάθει ο κόσμος. Αυτή είναι η πραγματικότητα και όχι η ανεύθυνη πολιτική και η στρατηγική την οποία τηρεί μέχρι τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας θυμίσω και κάτι άλλο στη Νέα Δημοκρατία. Θυμάστε για ποιο λόγο έγιναν εκλογές πριν δύο χρόνια; Ο κ. Καραμανλής για μένα ήταν πάρα πολύ συ-

νεπής. Είχε μία βόμβα που έκαιγε στα χέρια του, δεν μπορούσε να τη φέρει σε πέρας, δεν μπορούσε να αναλάβει αυτή την ευθύνη και είπε «εγώ δεν θα αναλάβω αυτήν την ευθύνη, προχωρώ σε εκλογές». Παρέδωσε την εξουσία στο Γιώργο Παπανδρέου, στον οποίο έσκασε η βόμβα. Αυτή δεν είναι η πραγματικότητα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Εσείς τι είπατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, ακολουθείτε στον κατάλογο ομιλητών. Να μας πείτε για ποιο λόγο έγιναν εκλογές πριν δύο χρόνια. Αυτό σας θυμίζω. Δεν το θυμάται ο ελληνικός λαός;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί εσείς εκβιάζατε τις εκλογές, ως πολιτικοί εκβιαστές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Τουλάχιστον, ο κ. Καραμανλής ήταν πάρα πολύ ειλικρινής. Δεν ήθελε να αναλάβει την ευθύνη.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ευθύνες μας απέναντι στον ελληνικό λαό, απέναντι στον τόπο, τις έχουμε αναλάβει. Μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι αυτή η Κοινοβουλευτική Ομάδα θα κρατηθεί ακόμα στο ύψος των περιστάσεων, θα δείξει το σεβασμό απέναντι στους εντολείς της και θα κάνει το χρέος και το καθήκον που έχει απέναντι στην Ιστορία, απέναντι στον τόπο και απέναντι στο καθήκον και στη βαριά αποστολή που φέρει. Εσείς κάντε το δικό σας καθήκον απέναντι στον τόπο. Θέλετε να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης σε μία κυβέρνηση η οποία έχει πορευθεί υπεύθυνα και έχει κρατήσει όρθια τη χώρα ή όχι, είναι δικό σας δικαίωμα. Τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η ώρα του λαού. Είναι η ώρα που ο κάθε πολίτης θα αναλάβει τις ευθύνες για την τύχη του τόπου του. Την Παρασκευή το βράδυ είναι η ώρα της Βουλής, είναι η ώρα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ που θα ανανεώσει με την ψήφο της την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση του Γεωργίου Παπανδρέου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

Ο Βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Μαγκούφης, ζητεί άδεια ολιγόμηρης απουσίας στο εξωτερικό, προκειμένου να μετασχει ως εισηγητής σε διεθνές συνέδριο που οργανώνει το Ίδρυμα «Φρίντριχ Έμπερτ» στο Βερολίνο.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Παρακαλείται ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Αθηνών να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, προχθές στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ο Πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου, φαινομενικά άσκησε δύο συνταγματικούς κατοχυρωμένες αρμοδιότητές του. Η μία αφορά το να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης και η άλλη το να προχωρήσει σε δημοψήφισμα.

Λέω «φαινομενικά», διότι και οι δύο αυτές αρμοδιότητες ασκούνται εντελώς καταχρηστικά. Ο τρόπος με τον οποίο ασκούνται οδηγεί σ' ευτελισμό των θεσμών και σε υποβάθμιση της ποιότητας της δημοκρατίας αυτή την κρίσιμη, τη ζοφερή στιγμή για τον Τόπο, τον οποίο έχει περιαγάγει σε αυτή τη θέση ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου και εκείνοι που τον στηρίζουν.

Και εξηγούμαι ως προς την πρώτη αρμοδιότητα. Ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Είναι δικαίωμά του και σας διαβεβαιώ, επειδή το συνήθιζα πάντοτε σε αυτή την Αίθουσα, ουδέποτε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Η Συμπολίτευση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Από τη Βουλή των Ελλήνων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ξέρει πάρα πολύ καλά ότι δεν έχει άλλον να του δώσει εμπιστοσύνη, ούτε τον ελληνικό λαό, ούτε κανέναν άλλο. Από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Από τη Βουλή των Ελλήνων τη ζήτησε...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, ξέρω τι λέω. Κριτικάρετε, αλλά θα μιλήσετε μετά από μένα.

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Υπουργέ, διαδέχεστε τον κ. Παυλόπουλο στο βήμα αμέσως μετά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κ. Παπανδρέου ζήτησε από την Κοινοβουλευτική του Ομάδα να του παράσχει την εμπιστοσύνη της. Είναι δικαίωμά του και δεν θα μπω στην συνείδησή σας. Εσείς θα κρίνετε. Αλλά ζητάει την εμπιστοσύνη από μια Κοινοβουλευτική Ομάδα που τον αμφισβήτησε και τον αμφισβητεί έντονα. Είναι η ίδια η Κοινοβουλευτική Ομάδα και πολλά στελέχη με συνείδηση που θεωρούν ότι δεν μπορεί ν' ασκήσει τα καθήκοντά του, που ζητούν κάποιος άλλος να αναλάβει τη διακυβέρνηση.

Εσείς τις κάνετε τις προτάσεις, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Εσείς. Γι' αυτό ο κ. Παπανδρέου πολιτικώς σας εκβιάζει τώρα ζητώντας να τον στηρίξετε επειδή τον αμφισβητείτε. Περί πολιτικού εκβιασμού πρόκειται.

Κατόπιν τούτου, σας είπα δεν θα μπω στη συνείδησή σας, αλλά να ξέρετε ένα πράγμα: στηρίζοντας αυτήν την Κυβέρνηση οδηγείτε τον τόπο στην καταστροφή και είστε υπόλογοι απέναντι και στον τόπο και απέναντι και στην ιστορία. Ξέρουμε όλοι τι συμβαίνει και τι θα συμβεί. Όσοι κρατήσουν ζωντανή αυτή την Κυβέρνηση στην πορεία προς την καταστροφή, φέρουν ιστορικά την ευθύνη.

Έρχομαι στο δεύτερο. Εδώ τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Δεν είναι θέμα μιας Κοινοβουλευτικής Ομάδας. Γιατί βεβαίως το να προσφύγει στο δημοψήφισμα κανείς είναι μια αρμοδιότητα, η οποία οδηγεί στη δρομολόγηση ενός δημοκρατικού θεσμού άμεσης, μάλιστα, δημοκρατίας. Εδώ όμως, η προσφυγή σε δημοψήφισμα, όπως ο κ. Παπανδρέου τη δρομολόγησε, οδηγεί σ' ευτελισμό των θεσμών. Οδηγεί σ' έναν εκβιασμό πλέον του ίδιου του λαού και σε μια τυχοδιωκτική πολιτική, η οποία δυναμιτίζει το μέλλον του τόπου, ιδίως στο πλαίσιο της Ευρώπης και της Ευρωζώνης.

Και εξηγούμαι γι' αυτό το πράγμα. Γιατί πρόκειται για εκβιασμό; Αφού έφερε ο κ. Παπανδρέου τη χώρα εδώ που την έφερε με την πολιτική του, στη χρεοκοπία –γιατί ξέρετε ότι η αναδιάρθρωση του χρέους είναι οργανωμένη χρεοκοπία, απλά δεν είναι προς το παρόν ανοργάνωτη– και αφού θέλει να πετάξει τις ευθύνες από πάνω του, προσπαθεί να θέσει το ζήτημα αυτό υπό την έγκριση του ελληνικού λαού, όταν γνωρίζει όμως ποια είναι η θέση του ελληνικού λαού απέναντί του.

Και είναι τυχοδιωκτική κίνηση γιατί η κίνηση αυτή οδηγεί μαθηματικά προς την έξοδο της Ελλάδας από το ευρώ και την Ευρωζώνη. Αυτό που δεν κατάφερε ή δεν τόλμησε ο Ανδρέας Παπανδρέου, που έλεγε παραμονές των εκλογών του '81 ότι θα κάνει δημοψήφισμα για να φύγουμε από την Ευρώπη, με την πολιτική του το κάνει ο κ. Γιώργος Παπανδρέου. Και αυτήν τη στιγμή μας λένε ότι αγωνίζεται στις Κάννες ακριβώς για το ευρωπαϊκό μέλλον.

Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Στις Κάννες αγωνίζεται να πείσει εκείνους που τον εμπιστεύτηκαν για ποιο λόγο άλλαξε την πορεία του και είναι αναξιόπιστος απέναντί τους. Δεν αγωνίζεται για τον τόπο. Αγωνίζεται να δικαιολογήσει όλον αυτόν τον πολιτικό εκβιασμό τον οποίον κάνει στον ελληνικό λαό και σε όλη την Αντιπολίτευση.

Και γιατί φαίνεται ότι είναι εκβιασμός και τυχοδιωκτική πολιτική; Δημοψήφισμα για ποιο πράγμα; Αφήνω το γεγονός ότι η Ελλάδα το 2009 και 2010 έμεινε επί επτά μήνες ακυβέρνητη και οδηγήθηκε εσκεμμένα υπό τα καυδιανά δίκρανα της Τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Όταν ήρθε η ώρα του μνημονίου, το οποίο δεν διαπραγματεύτηκε ποτέ ο κ. Παπανδρέου, είπε για δημοψήφισμα; Τότε δεν ψηφίστηκε η διάταξη ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε! Δεν μπορεί οι Υπουργοί της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να

υπερβαίνουν το χρόνο και να μην μπορεί ένας άνθρωπος να εκφράσει μια ολοκληρωμένη σκέψη διακοπτόμενος. Έχω, λοιπόν, δυο λεπτά που τα χρειάζομαι.

Ο κ. Παπακωνσταντίνου ψήφισε εδώ διάταξη με την οποία ο ν.3847 ορίζει –και εδώ είμαστε τότε όλοι να διαμαρτυρόμαστε– ότι η δανειακή σύμβαση δεν χρειάζεται καν κύρωση από τη Βουλή. Και η δανειακή σύμβαση με την οποία πορευόμαστε τώρα δεν έχει κυρωθεί από τη Βουλή. Είναι ανυπόστατη νομικά. Το ξέρετε γιατί παραβιάζει κατάφωρα το άρθρο 36 παράγραφος 2 του Συντάγματος. Τη δεύτερη δανειακή σύμβαση θέλει να τη φέρει υπό δημοψήφισμα ο κ. Παπανδρέου; Τι είναι αυτό; Δεν είναι τυχοδιωκτισμός;

Σας είπα και το επαναλαμβάνω. Στην ουσία ο κ. Παπανδρέου επειδή οδήγησε τη χώρα εκεί που την οδήγησε, ψάχνει συνενόχους και διεξοδο από το γεγονός ότι θα χρεωθεί στην ιστορία, θεσμικώς και νομικώς, τη χρεοκοπία της Ελλάδας. Αυτός ο εκβιασμός δεν θα περάσει. Έχουμε και τα θεσμικά μέσα και τη βούληση. Και την έχει ιδίως ο ελληνικός λαός.

Και δεν μπορεί ο κ. Παπανδρέου να έρχεται και να κραδαίνει τη ρομφαία των συμφερόντων που προσπαθούν να τον ρίξουν. Ποια είναι τα συμφέροντα αυτά; Δεν είναι εκείνα τα οποία, όταν δυσφημούσε προεκλογικώς τη χώρα, του συμπαρίσταντο ανελλιπώς; Δεν είναι εκείνα που του συμπαράσταθηκαν στον αγώνα για να ρίξει την Κυβέρνηση Καραμανλή, η οποία εκβιάστηκε να πάει σε εκλογές, ακριβώς γιατί, όπως ξέρετε, και το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας τον ευτέλιζε ο κ. Παπανδρέου για να οδηγηθούμε σε εκλογές; Γι' αυτό οδηγηθήκαμε. Δεν έφυγε ο κ. Κώστας Καραμανλής. Εκβίασε ο κ. Παπανδρέου με τις συνήθειες και προσφιλείς του μεθόδους. Έτσι, λοιπόν, φτάσαμε στο σημείο που φτάσαμε.

Όλη η διαπλοκή και όλα τα συμφέροντα που δήθεν επικαλείται σήμερα ο κ. Γ. Παπανδρέου ήταν οι πρόθυμοι συμπαράστατες του και τότε και μετά, όταν ως Πρωθυπουργός έκανε ό,τι έκανε χωρίς να ρωτήσει κανέναν και πολύ περισσότερο τη Βουλή των Ελλήνων. Σήμερα ο κ. Παπανδρέου επικαλείται όλους αυτούς που μέχρι προχθές, πριν από δεκαπέντε ημέρες, ήταν προνομιακοί συνομιλητές του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επικαλείται αυτούς για να κραδαίνει δήθεν στους Βουλευτές του τη ρομφαία της αποστασίας. Ξέρετε αφού τον εγκατέλειψαν και αυτοί επ' εσχάτων; Γιατί δεν μπορούσαν να κάνουν διαφορετικά, αφού πρώτα τον έχει εγκαταλείψει όλος ο ελληνικός λαός. Και αν επιχειρούσαν να τον στηρίξουν, δεν θα είχαν μάτια να αντικρίσουν ακόμα και τον ίδιο τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εκείνος που πραγματικά θα ρίξει τον κ. Παπανδρέου είναι ο ελληνικός λαός. Ξέρετε, κύριοι συνάδελφοι, ποια είναι η γνώμη της κοινωνίας. Μην ψάχνετε για φαντάσματα. Δεν υπάρχουν φαντάσματα και σκιάχτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλωστε όταν χρειάστηκε στο «Βασικό Μέτοχο», όταν εγώ και κάποιος άλλος δίδαμε τη μάχη του «Βασικού Μετόχου» εδώ μέσα, ξέραμε ποιοι ήταν εκείνοι τους οποίους σήμερα αποκαλείτε «συμφέροντα» και ποιοι τα στήριξαν την εποχή εκείνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γι' αυτό, λοιπόν, ας το καταλάβουμε καλά. Μια υπηρεσία μπορείτε να προσφέρετε στον τόπο: αυτήν την ώρα να πάμε σ' εκλογές για να μπορέσει ο ελληνικός λαός να αποφασίσει με παρρησία τι θέλει να γίνει για το μέλλον του τόπου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλώς, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όλα τα άλλα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τα οποία σας λέει ο κ. Παπανδρέου, στην πραγματικότητα αφορούν ένα και μόνο πράγμα: ή την επιβίωσή του

ή τη φυγή του χωρίς να χρεωθεί την ευθύνη αυτού που πρόκειται να συμβεί. Αλλά την ευθύνη θα την έχει και ιστορικά και θεσμικά. Αυτό ως το καταλάβει καλά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παυλόπουλο.

Χαίρω για την ενότητα του διαλόγου στη ζώσα διαδικασία της Βουλής, διότι τον κ. Παυλόπουλο διαδέχεται στο Βήμα ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, καθηγητής κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Να είστε πειθαρχημένος στο χρόνο, όπως λέει η επιστημοσύνη. Έχετε δεκαοκτώ λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι πολύ πρωτότυπο και ενδοχόμενος εν μέρει κακεντρεχές την πρόταση ανανέωσης της εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση ένας δημοσιολόγος περιωπής, όπως ο κ. Παυλόπουλος, να την αποδίδει ως πρόταση εμπιστοσύνης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει εδώ άγνοια του άρθρου 84 του Συντάγματος από τον κ. Παυλόπουλο. Προφανώς το ξέρει και το ξέρει καλά. Υπάρχει η διάθεση να περιπαίξει μια προσπάθεια να βγει η χώρα από το τέλμα και από την κρίση, ένα τέλμα και μια κρίση στην οποία οδήγησε τη χώρα η κυβέρνηση Καραμανλή. Δεν μπορεί να ξεχνάει ένας Υπουργός επί έξι χρόνια τις ευθύνες της κυβέρνησης Καραμανλή και γι' αυτό που έκανε το 2004, όταν προσήρμωσε τη χώρα στον προεκλογικό λόγο της παράταξης του με την περιφέρεια εκείνη απογραφί, ούτε κανέναν Έλληνα και καμμία Ελληνίδα μπορεί να ξεχάσει τι παρέδωσε η κυβέρνηση Καραμανλή το 2009. Τα γνωρίζει αυτά ο κ. Παυλόπουλος, δεν θέλει όμως να τα θυμάται. Θα του τα θυμίζουμε εμείς, όχι επειδή εκφέρουμε λόγο διχασμού, αλλά επειδή μας προκαλούν και όταν μας προκαλούν, πρέπει αμέσως να θυμίζουμε τι ακριβώς έχει συμβεί.

Ο ομιλών, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχει επανειλημμένα εκφράσει λόγο κριτικό για όλες τις κυβερνήσεις της Μεταπολίτευσης. Δεν εφείσθη λόγων και επιχειρημάτων για να υπογραμμίσει και τις ευθύνες των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και νομιμοποιείται να ασκεί κριτική στις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. «Μίλα πρώτα για τα δικά σου, για να μιλάς για τον άλλο» λέει ο λαός. Επειδή επανειλημμένα το έχω κάνει, αισθάνομαι πολιτικά πως δύναμαι να αρθρώνω λόγο κριτικό -στα όρια της ευπρέπειας- απέναντι στις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας. Το θέμα όμως, κύριε Παυλόπουλε, δεν είναι σήμερα να απαντάμε ο ένας στον άλλον για το τι ακριβώς έχει κάνει ο καθένας μας στο παρελθόν. Όποιος αγαπάει την Ελλάδα θέμα του σήμερα είναι να βοηθήσει τη χώρα να μη γονατίσει. Και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κάνει αυτό. Αυτό πολεμάει και αυτό θα επιτύχει.

Ζητάμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, την ανανέωση της εμπιστοσύνης της Εθνικής Αντιπροσωπείας και τη ζητάμε με επίγνωση ότι το έχουμε παλέψει. Λόγο αυτήν τη στιγμή εκφέρει ο Υπουργός της Υγείας της Κυβέρνησης Παπανδρέου. Και πριν πω πολλά για τα θέματα της υγείας, όπως εμείς τα παλεύουμε σήμερα, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι σήμερα το πρωί στις 12.00' κλείσαμε τον ΟΚΑΝΑ στην οδό Καποδιστρίου στο κέντρο της Αθήνας. Δεν υπάρχει πια ΟΚΑΝΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Ευχαριστώ δημοσίως εδώ, στο σημαντικότερο Βήμα της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, τον κ. Πάνο Μπεγγλίτη. Στα νοσοκομεία του συστήματος υγείας των Ενόπλων Δυνάμεων βρήκαν σήμερα στο χώρο της Αττικής πάνω από τριακόσιοι ασθενείς φροντίδα και προστασία για την απεξάρτησή τους. Και οι χιλιάδες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που περίμεναν στη λίστα της ντροπής, όπως τη χαρακτήρισε ο κ. Καραμανλής το 2004, για να μπουν σε προγράμματα θεραπείας του ΟΚΑΝΑ, οι χιλιάδες που περίμεναν επί χρόνια έγιναν λίγοι άνθρωποι, που περιμένουν στη βόρειο Ελλάδα, αντί για τέσσερα χρόνια που ήταν τον Αύγουστο, ένα μήνα. Στην Αττική αυτήν τη στιγμή κλείσαμε τη μονάδα στην Καποδιστρίου. Στις 3 Οκτωβρίου είχαμε κλείσει την αντίστοιχη μονάδα στον Πειραιά. Να ρωτήσει κανείς

έναν Πειραιώτη πολίτη που λειτουργούσε επαγγελματικά στο κέντρο του Πειραιά, τι καλό έχει δει από αυτήν την ενέργεια. Να τους ρωτήσει αυτούς τους ανθρώπους ποια ήταν η πολιτική μας.

Δώσαμε τέλος στη λίστα της ντροπής, κυρίες και κύριοι στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Και αν για τη Θεσσαλονίκη η λίστα αναμονής είναι πια ένας μήνας, στο τέλος του 2011 ένας μήνας θα είναι και η λίστα αναμονής στην Αττική, αντί για επτά χρόνια και τρεις μήνες. Αυτά κάνουμε εμείς, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτά παλεύουμε.

Χθες, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήταν η παγκόσμια ημέρα των μεταμοσχεύσεων. Ασκήσαμε νομοθετική πρωτοβουλία για το θέμα. Παραλάβαμε την Ελλάδα ουραγό στα Βαλκάνια σε ό,τι αφορά τους δωρητές, που οι οικογένειές τους απεδέχθησαν να δωρίσουν τα όργανα του σώματος των εκλιπόντων προσφιλών τους ανθρώπων. Τελευταίοι στην οικονομία, τελευταίοι στην κοινωνική αλληλεγγύη; Είναι δυνατόν;

Ασκήσαμε νομοθετική πρωτοβουλία τον Ιούνιο. Συνάδελφοι απ' όλες τις πτέρυγες μας έλεγαν «καλοί οι νόμοι, αλλά να τους εφαρμόζετε». Εφαρμόζοντας ό,τι έχουμε ψηφίσει και κάνοντας την πράξη κυρίαρχο θέμα μας και όχι τους νόμους, φτάσαμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες να έχουμε ξεπεράσει και τις επιδόσεις του 2010, αλλά και του 2009, γιατί κινητοποιήσαμε τους συμπολίτες μας που φοβούνταν τη συγκεκριμένη διαδικασία.

Θέλω να πω ότι το παλεύουμε. Αυτό θέλω να ισχυριστώ και όχι να χρησιμοποιήσω λόγια και σχέδια, αλλά κάποια πεπραγμένα γιατί για εμάς, για το Υπουργείο αυτό, σημασία έχει να έχεις ένα όραμα, ένα σχέδιο και μια στρατηγική, αλλά πάνω απ' όλα κάθε μέρα που περνάει να έχεις κάνει κάτι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προσπαθούμε και -με συνείδηση ότι δεν σας κοροϊδεύουμε- ζητάμε την ανανέωση της εμπιστοσύνης σας σε ό,τι αφορά το δικό μας Υπουργείο. Προσπαθούμε να διατηρήσουμε τη μοναδική για τα ευρωπαϊκά δεδομένα ελεύθερη πρόσβαση στις μονάδες του δημόσιου συστήματος υγείας, με τον εξορθολογισμό των δαπανών, τις διαρθρωτικές αλλαγές και πάνω από όλα -έτσι όπως είχαμε καταστήσει- τον περιορισμό της σπατάλης, της κακοδιοίκησης και του συνοδευτικού φαινομένου, της διαφθοράς που φώλιαζε στην υγεία, όχι επειδή η υγεία έχει αρνητικό προνόμιο, αλλά επειδή η υγεία κακοδιοικήθηκε επί δεκαετίες.

Να τα προβλήματα της Μεταπολίτευσης. Να τα προβλήματα ως προς τα οποία διαιρείται η ευθύνη. Παρ' ότι εμείς «γεννήσαμε» το ΕΣΥ και η Νέα Δημοκρατία το καταψήφισε το 1983, προσπαθούμε, εκτιμώντας όλες τις μέχρι τώρα προσπάθειες όλων των κυβερνήσεων, να κάνουμε ένα βήμα προς τα εμπρός.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε σε λειτουργία τον ΕΟΠΥΥ. Δεν έχω χρόνο να σας πω λεπτομέρειες της χθεσινής Δευτέρας που λύσαμε, με τον κ. Κουτρουμάνη, μια σειρά από διαδικαστικά προβλήματα. Θα ενημερώσουμε την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων τη μεθεπόμενη εβδομάδα.

Κάναμε την ενοποίηση των διοικήσεων των νοσοκομείων της χώρας. Αλλάξαμε με τον κ. Κουτρουμάνη το τοπίο στις δαπάνες για τα φάρμακα. Αλλάζουμε το σύστημα προμηθειών στο δημόσιο σε ό,τι αφορά τα νοσοκομεία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παραλάβαμε ένα σύστημα που αγόραζε αγαθά, υλικά και φάρμακα χωρίς διαγωνισμούς. Έχουμε καταφέρει το 50% της σχετικής δαπάνης και το 80% με 85% των σχετικών υλικών να τα αγοράζουμε με διαγωνισμούς. Δεν είμαι ικανοποιημένος, δεν τελειώσαμε, αλλά προχωράμε. Είναι στόχος των επόμενων εβδομάδων να φτάσουμε σε ένα ποσοστό πολύ μεγαλύτερο.

Ενοποιήσαμε τις δομές στην πρόνοια. Εδώ η συμβολή του κ. Μπόλαρη είναι πάρα πολύ μεγάλη. Κάναμε για πρώτη φορά στην Ελλάδα Μονάδα Διατροφής και Αθλησης. Η συμβολή του συναδέλφου κ. Αηδόνη είναι πάρα πολύ μεγάλη.

Θέλω να πω ότι το παλεύουμε. Επαναλαμβάνω ότι δεν τα λύσαμε τα προβλήματα, λύνουμε όμως κάποια προβλήματα κάθε μέρα που περνάει. Έχουμε, κυρίες και κύριοι, και τους στόχους των επόμενων εβδομάδων. Έχουμε το στόχο να κλείσουμε το έτος αυτό με τη φαρμακευτική δαπάνη εκεί που πρέπει να την κλείσουμε, που έχουμε συμφωνήσει και συμπεριλαμβάνεται στο μεσοπρόθεσμο και να κάνουμε και περαιτέρω αλλαγές για πε-

ρισσότερη εξοικονόμηση. Το ίδιο και για τις προμήθειες, όπως σας είπα.

Τώρα πρέπει να ενοποιήσουμε τις κλινικές μέσα στα νοσοκομεία, πολύ βαριά δουλειά για όποιον ξέρει και με το πελατειακό κράτος πανταχού παρόν. Μια κλινική πας να αγγίξεις και ενεργοποιείται όλη η πελατειακή πολιτική, για να σου πει να μην το κάνεις, γιατί κάποιος ευνοούμενος εκεί δυσαρεστείται.

Συντάσσει ο κ. Μπόλαρης τώρα το μητρώο των δικαιουμένων, για όλη τη διοίκηση, προνοιακών επιδομάτων. Την 1η Δεκεμβρίου αρχίζουμε και στέλνουμε επιστολές. Όποιος παίρνει επίδομα θα καταγράφεται και στα τέλη Ιανουαρίου θα έχουμε τη λίστα. Αυτό που έκανε το Υπουργείο Εργασίας και ο κ. Κουτρουμάνης, που απέδειξε ότι αυτή η καταγραφή έβγαλε μείον εξήντα χιλιάδες συνταξιούχους, που δεν προσήλθαν να πάρουν τη σύνταξή τους, γιατί κακώς την έπαιρναν, αυτό γίνεται και στην πρόνοια και στο τέλος Ιανουαρίου θα είναι μια πραγματικότητα.

Θα γίνουν και άλλα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Σε πέντε μήνες θα έχουμε αλλάξει τον τρόπο εισαγωγής – αυτό έρχεται στη Βουλή σε λίγες εβδομάδες – των νέων γιατρών στις ειδικότητες και θα έχουμε δημιουργήσει ένα νέο πρότυπο διοίκησης του ΕΣΥ που πιλοτικά θα εφαρμοστεί στην Αθήνα σε έξι νοσοκομεία: δύο του δημόσιου τομέα, δύο του ιδιόρρυθμου χώρου «ΕΡΡΙΚΟΣ ΝΤΥΝΑΝ» και «Ανάσειο» και σε δύο μικρές κλινικές εκτός Χρηματιστηρίου, του ιδιωτικού τομέα. Όμως αυτά θα τα πούμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία τις επόμενες εβδομάδες.

Ο στόχος μας πάντα είχε χρόνο. Και όπως πάντα λέω στη Βουλή, ο χρόνος της πολιτικής και της διοίκησης πρέπει να γίνει ίδιος με το χρόνο του πολίτη. Δεν μπορεί σε έξι μήνες, αν ο πολίτης δεν είναι εντάξει στις υποχρεώσεις του, να καταστρέφεται και στη διοίκηση τα έξι χρόνια να μην κοστίζουν τίποτα. Δεν μπορεί να καταστρέφεται μόνο ο πολίτης και για τη διοίκηση να μη σημαίνει τίποτα αυτός ο χρόνος. Όταν θα πούμε εμείς «στις 3 Οκτωβρίου θα κλείσει ο ΟΚΑΝΑ στον Πειραιά», δεν θα κλείσει στις 4. Θα κλείσει στις 3 Οκτωβρίου. Αν θέλαμε να κλείσει στις 4 Οκτωβρίου, να λέγαμε «4». Αυτές οι ευθυγραμμίσεις του χρόνου για μας είναι στόχος. Έχουμε δώσει λόγο τιμής και όλα τα χρονοδιαγράμματα παλεύουμε να τα κατακτήσουμε, με τα πολλά σωστά, με τα πολλά λάθη και τις παραλείψεις μας. Σημασία έχει να αγωνίζεσαι κι όχι να λες λόγια και να λες στον κόσμο πράγματα που είναι οι στόχοι σου, που κάποιος έφταξε και ποτέ δεν έκανες πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι, ολοκληρώνω εδώ την αναφορά μου στο Υπουργείο του οποίου την ευθύνη έχω. Θέλω να πω δύο λόγια για το θέμα που ταλαινίζει αυτές τις μέρες την πατρίδα μας.

Ποιος αμφιβάλλει – και το λέει εδώ – ότι η απόφαση της 27ης Οκτωβρίου ήταν μια καλή απόφαση, μια απόφαση με το κέντρο βάρους της στην Ευρωζώνη, μια απόφαση όμως πάρα πολύ καλή και για την αφορμή της ευρωπαϊκής κρίσης κι όχι την ουσία της ευρωπαϊκής κρίσης, που είναι η Ελλάδα; Κανείς δεν αμφιβάλλει. Μπορεί να θέλουμε να εξαφανίσουμε κενά και ασάφειες και να είναι αυτοί οι στόχοι μας τις επόμενες ημέρες, τις επόμενες εβδομάδες. Κανείς δεν μπορεί να πει ότι η Ελλάδα δεν χρειάζεται αυτό το εργαλείο. Κανείς, μα κανείς! Ακούγονται λόγια που συναρπάζουν πολλές φορές τα κοινωνικά στρώματα που υποφέρουν οικονομικά, λόγια πατριδοκαπηλίας που στρέφουν τη μήνιν του κόσμου εναντίον δήθεν κάποιων προδοτών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αισθανόμαστε όλοι, όπως κι εσείς, άξια τέκνα της πατρίδας κι είναι άνανδρο απέναντι σε δεκαπέντε-είκοσι ανθρώπους να στρέφουν οι επιτηδείοι τα βέλη τους, να προσπαθούν να εξαφανίσουν δεκαπέντε, είκοσι, τριάντα ανθρώπους που το παλεύουν. Είναι άδικο πραγματικά. Όσον αφορά την απόφαση αυτή, είναι στα χέρια μας τώρα, το να εφαρμοστεί και θα το παλέψουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρίσκω τη σημερινή ημέρα και τη θέση μου στο Βήμα αυτό, ως αφορμή όχι για να θυμίσω σ' εσάς δικές μου θέσεις. Ποιος νοιάζεται για το τι πιστεύω εγώ για την Ευρωπαϊκή Ένωση; Θεωρώ όμως ύψιστη υποχρέωσή μου – ιερή θεωρώ αυτήν τη στιγμή – να σας πω δύο λόγια όχι για να θυμίσω, όπως είπα, τι εγώ πιστεύω, αλλά για να υπογραμμίσω τι εγώ θεωρώ ως καλύτερο για την Ελλάδα και την προοπτική της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πιστεύω ακράδαντα – αποτελεί

για μένα καταστατική αρχή, θεμελιώδη αρχή που δομεί την όποια πολιτική μου ύπαρξη – ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωζώνη και το ευρώ είναι ένας εθνικός στρατηγικός στόχος. Δεν είναι θέμα τακτικής, δεν είναι αντικείμενο πολιτικού παιγνίου. Είναι μία προοπτική για την οποία ο ελληνικός λαός επί μισό αιώνα ίδρωσε, κόπιασε. Οφείλουμε λοιπόν όλοι μας απέναντι στον πολίτη, στο φορολογούμενο που συνωστίζεται στις ουρές στις εφορίες σήμερα, για να καταβάλει τον οβολό του στο πλαίσιο της εισφοράς αλληλεγγύης και καταβάλλει τον οβολό του αυτόν – για το Σεπτέμβριο ο κ. Σαχινίδης ενημέρωσε την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι οι Έλληνες κατέβαλαν 650 εκατομμύρια ευρώ κι αυτή η προσπάθειά τους συνεχίζεται ακόμα – έχουμε ιερή υποχρέωση όλοι εμείς να κάνουμε καθαρό ότι για μας, αυτήν την προσπάθεια και τον αγώνα μισού αιώνα, μια προσπάθεια που ξεκίνησε αμέσως μετά τη δικτατορία κι η οποία συνεχίστηκε επί δεκαετίες, δεν έχει δικαίωμα κανένας να τη σταματήσει. Αυτήν την προσπάθεια έχουμε δικαίωμα όλοι μας να την υπηρετήσουμε. Για μένα – και αυτό καθορίζει όλη τη στάση μου, είτε πρόκειται για το άλφα είτε για το βήτα είτε για το γάμα θέμα – η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κύρια στρατηγική μας επιλογή.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι το πολιτικό μας σπίτι. Μέσα εκεί και μέσα στους συσχετισμούς δυνάμεων, που παρ' όλες τις δυσκολίες εκεί διαμορφώνονται, πρέπει και η Ελλάδα να έχει ως θέμα στρατηγικής επιλογής τη στέγη της. Εκεί μπήκαμε και εκεί πρέπει να συνεχίσουμε.

Και στο πλαίσιο αυτό, άλλωστε, αναζητούμε τώρα επίλυση των προβλημάτων μας. Δεν υπήρξε θέμα που να μην αξιοποιήσα αυτές τις θέσεις μου ως υπεύθυνος εξωτερικών στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ στην Αντιπολίτευση. Αυτά υποστήριξα σε εκδήλωση του ΙΣΤΑΜΕ πριν από τις Ευρωεκλογές του 2009. Σας αναφέρω απλώς αυτά που ανέφερα. Είναι σημεία από την τότε ομιλία μου.

Αυτές τις θέσεις υποστηρίζω στα δύο χρόνια αυτά της κρίσης, που μαζί με τους Υφυπουργούς του Υπουργείου ταλαιπωρούμαστε κάθε μέρα, για να αντέξουμε τις πολιτικές που σας προανέφερα. Και σε κάθε ευκαιρία αξιοποιώ την στρατηγική μου αυτή, που εγώ συμμερίζομαι ως ένας πολίτης και ένας πολιτικός της χώρας, ούτε μικρομεγαλίζω ούτε υπερβάλλω τις δυνάμεις μου.

Αυτήν τη θέση υποστήριξα και χθες το βράδυ, στη συζήτηση του Υπουργικού Συμβουλίου για το δημοψήφισμα. Και αυτήν τη θέση θα υποστηρίζω ανεξαρτήτως ποια είναι η αφορμή και σήμερα εδώ, μπροστά σας και αύριο και όλες τις επόμενες ημέρες. Δεν νοείται Έλληνας και Ελληνίδα που ανήκει στον κύριο κορμό των πολιτικών δυνάμεων, που να ξεστρατίζει και έναν πόντο από αυτό. Γιατί όποιος το κάνει, θέτει σε κίνδυνο δημόσια αγαθά και μία προοπτική και κανένας δεν του έχει δώσει το δικαίωμα. Εδώ είμαστε. Εδώ θα παλέψουμε.

Αν κάποιος τώρα μου ζητάει – γιατί αυτός ο διάλογος έρχεται απ' έξω – να προσθέσω κάτι παραπάνω σήμερα εδώ, που ο Πρωθυπουργός και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης είναι στις Κάννες, δεν θέλει να διευκρινίσω γνωστές μου θέσεις. Επαναλαμβάνω ότι αυτά τα είπα και χθες βράδυ, καταλήγοντας στα δικά μου συμπεράσματα και τις προτάσεις. Όποιος μου ζητάει σήμερα μία λέξη παραπάνω, θέλει να δημιουργήσει πρόβλημα και δεν θα του κάνω τη χάρη ούτε θα δημιουργήσω αυτές τις ευκαιρίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι, είμαστε σε μία πάρα πολύ δύσκολη φάση. Ο καθένας θα πρέπει να αναλάβει τις ευθύνες του. Εγώ αναλαμβάνοντας τις ευθύνες μου ήρθα εδώ, να πω όσα είπα για την υγεία και όσα είπα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωζώνη και το ευρώ. Με αυτούς τους όρους, με αυτές τις απόψεις, ζητώ και εγώ ως ένα μέλος της Κυβέρνησης, από την Εθνική Αντιπροσωπεία, την ανανέωση της εμπιστοσύνης. Και για όλα τα υπόλοιπα και αύριο μέρα είναι. Και μεθαύριο μέρα είναι. Και την άλλη εβδομάδα μέρες έχουμε. Οι εξελίξεις συνδιαμορφώνονται από καθέναν και καθεμία από εμάς εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Θα δώσουμε τον αγώνα ενωμένοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κλείνω, κυρίες Πρόεδρε.

Φεύγοντας από τα όρια ενός Βουλευτή και του Υπουργού, αν θα μπορούσα να πω –όχι να συμβουλευώ, γιατί δεν έχω κανένα δικαίωμα- και αν θα μπορούσα να καταθέσω ως άποψη σε μία προσπάθεια δημιουργίας, είναι να διώξουμε τα «εμείς» και τα «εσείς», τους κομματισμούς του παρελθόντος που μας φέρνουν αντιπαρτιθέμενους μπροστά σε έναν ελληνικό λαό, στον οποίο αφού δεν μπορούμε να παράσχουμε αμέσως ευημερία, πρέπει να του παράσχουμε ασφάλεια, μία ασφάλεια που προκύπτει μόνο από την ενότητα των κυρίων πολιτικών δυνάμεων του τόπου.

Όποιος επιμένει στις δύσκολες αυτές ημέρες να μιλάει με συμβατικό πολιτικό λόγο σε μία απολύτως αντισυμβατική εποχή, δεν κάνει καλό στην πατρίδα.

Δεν είναι καλό το θέαμα μίας Βουλής που σπαράζεται. Είναι καλή η εικόνα, είναι δημιουργικό το κλίμα που παράγουμε, όταν είμαστε σε συνεννόηση. Και αυτά πρέπει να είναι καταστατικές αρχές για όλους μας. Η πατρίδα μάς χρειάζεται όλους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Υπουργό, κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Επανερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο για δυο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Τι παρέμβαση θέλετε να κάνετε, κύριε Ροντούλη;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα ήθελα δυο λεπτά για μια σύντομη παρέμβαση γι' αυτά που άκουσα από τον αξιότιμο Υπουργό Υγείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, άκουσα με μεγάλη προσοχή την τοποθέτησή σας. Ήταν πράγματι ενδιαφέρουσα. Δεν θα αναφερθώ και δεν θα κάνω καμμία κριτική στο έργο που μέχρι τώρα έχετε παράξει στο Υπουργείο Υγείας. Υπάρχει χρόνος στο μέλλον να αναφερόμαστε εκτενώς στα ζητήματα αυτά της τρέχουσας καθημερινότητας του Υπουργείου σας.

Όμως θα ήθελα να κάνω δυο πολύ απλές παρατηρήσεις, στις οποίες νομίζω ότι θα πρέπει να απαντήσετε. Θέσατε ένα ρητορικό ερώτημα. Είπατε: «Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι η συμφωνία της 26ης-27ης Οκτωβρίου είναι μια καλή και συμφέρουσα συμφωνία»;

Όμως, επ' αυτού θέλω να σας θέσω το εξής ερώτημα: Ενθυμήστε ότι τα ίδια από του Βήματος της Βουλής λέγατε και εσείς και οι συνάδελφοί σας σε σχέση με την προγενέστερη συμφωνία της 21ης Ιουλίου; Μάλιστα, όταν γύρισε ο αξιότιμος Πρωθυπουργός της χώρας, τον χειροκροτούσε εν χορώ, ολόκληρο το Υπουργικό Συμβούλιο. Τότε θέτατε το ίδιο ερώτημα. Τότε λέγατε ότι είναι μια πάρα πολύ καλή και συμφέρουσα για τη χώρα συμφωνία. Μετά από λίγο, αυτή η συμφωνία έχει αντικατασταθεί από μια νέα συμφωνία, την οποία αυτή νέα συμφωνία τώρα, εσείς θεωρείτε συμφέρουσα.

Τίθεται, λοιπόν, το εξής ερώτημα: Η προγενέστερη συμφωνία ήταν ή δεν ήταν καλή για τη χώρα; Είχε ή δεν είχε περιθώρια βελτίωσης; Και αν είχε, γιατί τα αποκρύβατε από τον ελληνικό λαό; Διότι αν πείτε ότι αυτή η νέα συμφωνία είναι καλύτερη της προγενέστερης, τότε υπήρχαν περιθώρια βελτίωσης. Άρα κάτι κρύβατε από τον ελληνικό λαό, όσον αφορά τη συμφωνία της 21ης Ιουλίου. Γιατί, λοιπόν, τώρα να αποδεχόμαστε το επιχείρημά σας και να σας πιστέψουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα δεύτερο ερώτημα και πάρα πολύ σημαντικό, κύριε Υπουργέ. Είπατε ότι η πεμπουσία της πολιτικής σας υπάρξεως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωζώνη, το ευρώ. Είπατε ότι είναι το σπίτι όλων μας.

Εγώ να συμφωνήσω μαζί σας, όμως σας ρωτώ το εξής: Γιατί ο αξιότιμος Πρωθυπουργός της χώρας φέρεται αποφασισμένος με ένα δημοψήφισμα, να θέσει εν αμφιβόλω το ζήτημα αυτό; Αν στο δημοψήφισμα τεθεί το ερώτημα «ναι ή όχι στην ευρωζώνη», «ναι ή όχι στο ευρώ», «ναι ή όχι στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας», σας ερωτώ πώς μπορείτε εσείς να θέσετε εν αμφιβόλω,

εν αμφισβητήσει την πορεία της χώρας; Ποιος σας έχει δώσει το δικαίωμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Και σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο, τι κριτική θα ασκήσετε στον Πρωθυπουργό της χώρας;

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μισό λεπτό, παρακαλώ.

Κύριε Υπουργέ, να μην απαντήσετε και αιτιολογώ τη θέση μου.

Ο κ. Ροντούλης υπήρξε παράσπονδος. Δεν είναι αυτό το νόημα της παρεμβάσεως. Διασπάται στον ορισμό, στον Κανονισμό, στον όρο παρέμβαση, στο σαφές υπονοούμενο «κάτι επ' ευκαιρία θα θίξω». Αυτά κατά την κοινή λογική και κατά την τίμια ερμηνεία των πραγμάτων είναι θέμα βασικής παρεμβάσεως.

Συνεπώς, εάν γνώριζα το περιεχόμενο της παρεμβάσεώς σας, δεν θα σας έδινα το λόγο, για να μη διασπάται η ροή της συζητήσεως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όμως, κύριε Πρόεδρε, η επιχειρηματολογία μου πρέπει να απαντηθεί!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Παρακαλώ!

Για τον ίδιο λόγο, κύριε Υπουργέ –διότι ύστερα θα χαθεί η ροή της συζητήσεως- κατ' οικονομία και αφού σας παρακαλέσω να είστε συντομώτατος και επιγραμματικώτατος, σας δίνω το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Ροντούλη, σε ό,τι αφορά το δημοψήφισμα, είπα και εδώ, ότι σήμερα δεν είναι η μέρα γι' αυτήν τη συζήτηση. Ό,τι υποστήριξα χθες –και έχει κοινολογηθεί- το υποστηρίζω μέχρι κεραίας και εγώ δεν αλλάζω.

Όμως πάμε τώρα στο μεγάλο θέμα που βάλατε και έχει να κάνει με την πορεία μας μέχρι σήμερα. Κύριε συνάδελφε, έκαναν οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι και εμείς ως κράτος-μέλος μια προσπάθεια, το Μάιο του 2010 με το μνημόνιο. Είχαμε την απόφαση της 25ης Μαρτίου του 2011 με το μηχανισμό στήριξης, είχαμε την απόφαση της 21ης Ιουλίου του 2011 και έχουμε και αυτήν την τελευταία απόφαση.

Πρέπει να διαπιστώσετε, για να είστε δίκαιοι, ότι ένα μέρος της ευθύνης για το πώς κυλά η αντιμετώπιση της κρίσης στην Ευρώπη, έχει να κάνει και με την ίδια την Ευρώπη και τις αποφάσεις της. Δεν υπάρχει άνθρωπος που να ξέρει και να μη δέχεται ότι οι καθυστερήσεις και οι δισταγμοί των Βρυξελλών, η πολυδιάσπαση που υπάρχει στο εσωτερικό της Ένωσης, δεν επέτρεψε να διαγνωστεί αμέσως το μέγεθος του προβλήματος, για να δοθούν οι απαιτούμενες λύσεις.

Αυτό οδήγησε όλους σε καθυστερήσεις. Για αυτές τις καθυστερήσεις, αυτές που αφορούν το όλον της Ένωσης και της Ευρωζώνης, έρχεστε τώρα και λέτε τι έκανε η ελληνική Κυβέρνηση. Η Ελληνική Κυβέρνηση πρόσθεσε μέτρα –κύριε συνάδελφε, σας διαβεβαιώ εάν ήσασταν στη θέση μου, θα καταλαβαίνατε- και πολιτικές και διαρθρωτικές αλλαγές, που τις χρώσταγε η πατρίδα τριάντα χρόνια, και πιάστηκε να τις κάνει με τρομακτική ένταση μέσα σε λίγους μήνες, πολλές φορές με δισταγμούς, με παραλείψεις, με λάθη και καθυστερήσεις.

Ποια κυβέρνηση, όμως, κύριε συνάδελφε, θα μπορούσε να καταφέρει να μειώσει το έλλειμμα, μέσα ένα χρόνο, στο 5% του Ακαθαρίστου Εγχώριου Προϊόντος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω.

Θέλω να σας πω, κύριε συνάδελφε, ότι όταν συζητάγαμε πριν από την κρίση για το ΑΕΠ της χώρας και για τα ελλείμματα, λέγαμε ως κυβερνήσεις και ως αντιπολιτεύσεις ότι, για να επιτευχθεί η μείωση του ελλείμματος κατά 1%, θα συνεπάγεται ανθρώπους χωρίς σπίτια, ανθρώπους στο δρόμο, πολύ περισσότερους φτωχούς. Προσπαθήσαμε με τα δανεικά και με τις πολιτικές που όλοι ξέραμε και έχουμε καταδικάσει, να αντεπεξέλθουμε.

Κάναμε μέσα σε λίγους μήνες ό,τι φαινόταν ως κατάρρευση τα προηγούμενα χρόνια.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Τι χρωστάμε, κύριε συνάδελφε, εμείς ως Κυβέρνηση, η κοινο-

βουλευτική Πλειοψηφία και τι χρωστάει τελικά ο κόσμος της πολιτικής απέναντι στους πολίτες; Επιτέλους, τώρα υπάρχει μία προοπτική χωρίς δικές μας καθυστερήσεις, που δίνουν άλλοθι στους υπόλοιπους στην Ευρώπη για τις δίκες τους καθυστερήσεις, να προχωρήσουμε σε ό,τι έχουμε ανάγκη.

Πάντως αυτόν τον Έλληνα που συνωστίζεται για να πληρώσει τον οβολό του -που συνήθως δεν έχει- σχετικά με τις υποχρεώσεις του μέσα στο πλαίσιο της διαμορφωμένης πολιτικής, να τον σεβαστούμε. Και πάντως, το συντομότερο δυνατό πρέπει να του ξαναδώσουμε το καλό του όνομα. Δεν είναι δυνατόν οι Έλληνες πολίτες να υφίστανται αυτήν την ταλαιπωρία και να μην έχουν αποκτήσει απέναντι σε όλη την Ευρώπη το καλό όνομα ενός λαού που δοκιμάζεται και αγωνίζεται. Αυτή είναι η υποχρέωσή μας και αυτό είναι το πρόσφατο παρελθόν. Σας το καταθέτω με την αλήθεια ενός ανθρώπου που είναι στην εμπροσθοφυλακή και μάχεται. Έτσι είναι, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εάν νομίζετε ότι υπήρχε μαγικός τρόπος να αποφευχθούν λάθη, καθυστερήσεις και δισταγμοί, να μας το πείτε. Σας λέω ότι η δουλειά που κάνουμε, είναι πάρα πολύ δύσκολη, όχι για να δικαιολογήσω τα λάθη μας, αλλά για να σας πω και να υπογραμμίσω ότι θέλει πάρα πολύ μεγάλο σθένος και πάρα πολύ μεγάλη αποφασιστικότητα, για να προχωρήσεις. Εμείς το παλεύουμε και αυτός ήταν ο λόγος μου από αυτό το Βήμα.

Δεν τα κάναμε όλα, ορισμένα παραλείψαμε, για ορισμένα διαστάσαμε. Παλεύουμε, όμως, για όσο μπορούμε καλύτερες πολιτικές.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όσο σωστά πράγματα κι αν λέγονται, δεν παύει αυτό το σχήμα να αδικεί συναδέλφους. Το Προεδρείο έχει την ευθύνη να κρατεί μία σειρά υπέρ της κοινής συμφωνίας και για όλους τους συναδέλφους.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σάμου του ΠΑΣΟΚ, κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Μας απασχολούν δύο σημαντικά πολιτικά θέματα, η ψήφος εμπιστοσύνης στη Κυβέρνηση, που άρχισε σήμερα και θα ολοκληρωθεί τα μεσάνυχτα της Παρασκευής, και το δημοψήφισμα. Θέλω να καταθέσω τις απόψεις μου και για τα δύο, αν και το τριήμερο αυτό, συζητούμε μόνο το ένα.

Φθάσαμε εδώ που φθάσαμε με ευθύνες όλων μας. Στη Μεταπολίτευση, ας μην πάμε πιο πίσω, ένας επιμερισμός ευθυνών θα μπορούσε να είναι ανάλογος με τα χρόνια διακυβέρνησης, ένας άλλος ανάλογος με την επιβάρυνση του δημόσιου χρέους. Είτε με τον έναν είτε με τον άλλον ο επιμερισμός είναι κοντά στα πενήντα-πενήντα.

Ναι, αυτοί που κυβέρνησαν έχουν τις περισσότερες ευθύνες, αλλά και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, οι φορείς, οι πολίτες δεν παρέμειναν αμέτοχοι. Όποιος ισχυρίζεται το αντίθετο είναι εκτός πραγματικότητας. Στη χώρα μας, χώρα ενίοτε της υπερβολής, χώρα που οι παλαιότεροι περιέγραψαν ως αυτή όπου «ανθεί η φαιδρά πορτοκαλέα», υπάρχουν και μερικοί που υποστηρίζουν πως όλα άρχισαν τον Οκτώβριο του 2009 και άλλοι επτά μήνες αργότερα, το Μάιο του 2010, με το μνημόνιο.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου τα παρακάτω. Σε όσους από αυτούς της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης υποστηρίζουν τέτοιες απόψεις, έχω να αντιπαραθέσω τα λόγια ενός από την παράταξή τους, του κ. Βάρδα, συμβούλου οικονομικών θεμάτων του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας και μέλους της επίσημης αντιπροσωπείας της Νέας Δημοκρατίας στις συναντήσεις με τους εκπροσώπους της τρόικας. Αυτά το 2010, γιατί μετά χάθηκε. Είπε: «Η χώρα θα πτώχευε, εάν δεν έπαιρνε τα χρήματα του μνημονίου. Αυτό ήταν δουλειά της Κυβέρνησης και το κάνει και το έκανε και καλώς το έκανε. Οφείλαμε να δείξουμε την αντίθεσή μας στα μέτρα του μνημονίου. Εάν ετίθετο θέμα να ψηφιστεί το μνημόνιο με εκατόν ογδόντα μία ψήφους, τότε και η Νέα Δημοκρατία θα αναγκαζόταν να το ψηφίσει, διότι η χώρα σε μια βδομάδα θα πτώχευε».

Είναι βέβαιο ότι, αν έπρεπε να ψηφίσουν εκατόν ογδόντα ένας, η Νέα Δημοκρατία θα έβαζε πλάτη, θα ψήφισε το μνημόνιο και θα έπαιρνε και το πολιτικό κόστος. Όλα τα υπόλοιπα είναι για μικροπολιτική εκμετάλλευση, ανεύθυνα, επιπόλαια και επικίνδυνα, ιδιαίτερα για την έντονη και οργισμένη εποχή μας.

Δεν βοηθούν αυτά και πάρα πολλά άλλα την κατάσταση. Ρίχνουν λάδι στη φωτιά, στάχτη στα μάτια και δυσκολεύουν αφάνταστα την προσπάθεια που καταβάλλουν η Κυβέρνηση και όσοι τη στηρίζουν με τα λάθη, ναι, τις παραλείψεις, ναι, αλλά κυρίως με τις τεράστιες προσπάθειες να ξεπεράσει η χώρα τις παθογένειές της και τα προβλήματά της. Γι' αυτό την Παρασκευή θα πω «ΝΑΙ». Δεν με έχει πείσει η διάδοχη κατάσταση. Δεν άλλαξε μέσα σε δυο χρόνια από τον Οκτώβριο του 2009 που δραπέτευσε από τις ευθύνες της και ας άλλαξε τον -έκτοτε σιωπηλό- τότε Αρχηγό της. Και ο σημερινός της δεν είναι παρθενογεννημένος. Υπουργός τής τότε κυβέρνησης ήταν.

Θα ήθελα να έρθω τώρα στο δημοψήφισμα. Οι Βουλευτές λέμε ελεύθερα τη γνώμη μας: «Δεν συμφωνώ». Θεωρώ επικίνδυνο, θέμα ύψιστης εθνικής σημασίας να εμπλέκεται στην τρέχουσα πολιτική διαδικασία. Φίλη η δημοκρατική λειτουργία, φιλότιμη η εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Θα αντιμετωπίζαμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο πολύ πιο αποτελεσματικά τα πράγματα σήμερα, αν, παραδείγματος χάριν, η Γαλλία ψήφισε το Ευρωπαϊκό Σύνταγμα το 2005.

Πιστεύει κανείς πως, εάν το 1980 η Νέα Δημοκρατία πήγαινε σε δημοψήφισμα για την ένταξή μας στην ΕΟΚ, με το ΠΑΣΟΚ τότε να σαρώνει τα πάντα και να βροντοφωνάζει «έξω από την ΕΟΚ», θα έβγαине το «ΝΑΙ»; Πανηγυρικό «ΟΧΙ» θα έβγαине. Γενικά, όμως, η Αντιπολίτευση και ειδικότερα, η Αξιωματική διαφωνεί με το δημοψήφισμα για τους δικούς της μικροκομματικούς λόγους. Όταν έτσι λειτουργούν τα επιχειρήματα, καμιά φορά οδηγούνται και σε αυτογελοιοποίηση.

Μέχρι τη Δευτέρα το βράδυ -γιατί θα ψηφίζαμε μόνο εμείς τη συμφωνία- ήμασταν μειοδότες, εκχωρούσαμε κυριαρχικά δικαιώματα, ήμασταν ακόμα και προδότες. Από τη Δευτέρα το βράδυ -γιατί με το δημοψήφισμα δεν θα ψηφίζαμε μόνο εμείς- είμαστε αυτοί που θα καταστρέψουν τη χώρα, την Ευρωζώνη, τον πλανήτη, το σύμπαν. Μέγα δίλημμα: Ψηφίζουμε; Προδότες. Δεν ψηφίζουμε; Καταστροφείς. Ε, δεν γίνονται και τα δυο. Έχει και η σύγχυση τα όριά της.

Τελειώνοντας, παρακαλώ να αφήσουν τις παραινήσεις. Ξέρουμε τι κάνουμε. Αυτοί δεν ξέρουν. Η ιστορία με τις γαλοπούλες που επιθυμούσαν να έρθουν τα Χριστούγεννα, τους αφορά, αν επιτευχθούν οι στόχοι τους.

Ευτυχώς για αυτούς και για πολλούς άλλους, δεν θα επιτευχθούν.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Δεν θα στενοχωρηθώ εάν δεν γίνει το δημοψήφισμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρδίο.

Παρακαλείται ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, να λάβει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ.

Από μια πολυσπερμία ομιλητών, της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, του ΣΥΡΙΖΑ εκτιμήθηκε ότι αυτή η διαδικασία που σήμερα άνοιξε, αποτελεί μία προσωπική επιλογή του κ. Παπανδρέου, για να σώσει το προσωπικό του συμφέρον, να βάλει το προσωπικό του συμφέρον πάνω από τη χώρα.

Αυτό είναι το διακύβευμα; Τόσο απλό είναι δηλαδή το διακύβευμα; Αν ήταν έτσι απλό, θα μπορούσε πολύ γρήγορα να το ξεπεράσει η αστική τάξη. Άλλο είναι το πρόβλημα. Άλλο είναι το σοβαρό πρόβλημα. Και δεν είναι τίποτα άλλο παρά οι τεράστιες, οι πολύ σοβαρές δυσκολίες που έχει το σύστημα, η αστική τάξη να διαχειριστεί την κρίση, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Είναι μια κρίση η οποία βαθαίνει και επεκτείνεται. Αυτό δημιουργεί πρόβλημα στο αστικό πολιτικό σύστημα και στην Ελλάδα και αλλού. Πάρτε παράδειγμα την Ιταλία και την πολιτική κατάσταση εκεί.

Είναι ένα πρόβλημα που το διευρύνει και το οξύνει ακόμα πε-

ρισσότερο η οργανωμένη πάλη του λαού, οι ταξικοί αγώνες. Έδωσε μια σημαντική βολή η σαρανταοκτάωρη γενική πανελλαδική απεργία της 20ης και 21ης Οκτωβρίου.

Από αυτήν την άποψη, λοιπόν, θεωρούμε ως ΚΚΕ ιερή υποχρέωση του λαού να αξιοποιήσει το κάθε ρήγμα στο αστικό πολιτικό σύστημα, να διευρύνει αυτό το ρήγμα, γιατί αυτό θα είναι προς όφελός του, θα δημιουργήσει προϋποθέσεις για θετικές εξελίξεις, για θετικές ανατροπές προς όφελος του λαού.

Δεύτερο ζήτημα. Αυτή η κίνηση που έκανε ο κ. Παπανδρέου αντανάκλα την όξυνση των ανταγωνισμών, την όξυνση των αντιθέσεων ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα. Είναι μία κίνηση που ενισχύει τις φυγόκεντρες τάσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο υπάρχουν και οι έντονες αντιδράσεις της Γαλλίας, της Γερμανίας και της Ιταλίας προς την κίνηση αυτή.

Ξεσηκώνεται κουρνιαχτός από το υπαλληλικό προσωπικό της πλουτοκρατίας, εκδοτικούς ομίλους, πολιτικό προσωπικό. Τι λένε; «Αμφισβητούνται τα ιερά και τα όσια». Ποια είναι αυτά; «Η πορεία», λένε, «η ευρωπαϊκή της χώρας», Νέα Δημοκρατία, ΛΑΟΣ, άλλα κόμματα εκτός Κοινοβουλίου.

Και τι λόγο έχει ο λαός, η εργατική τάξη πρώτα από όλα, να ανησυχεί και να υπερασπιστεί αυτήν την ευρωπαϊκή πορεία; Έχει κανένα λόγο; Ποιο λόγο έχει ο εργαζόμενος, ο οποίος όλα αυτά τα χρόνια ένταξης της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, είδε να τσακίζονται κυριολεκτικά οι κατακτήσεις και τα δικαιώματα στην εργασία, στο ωράριο, στο ασφαλιστικό, να μειώνονται οι μισθοί του, ο συνταξιούχος να καταργούνται οι συντάξεις; Ποιο λόγο έχει να υπερασπιστεί αυτήν την πορεία επαγγελματίας, που βλέπει να επιδράμουν οι μονοπωλιακοί επιχειρηματικοί όμιλοι και οι πολυεθνικές, στο πλαίσιο της απελευθέρωσης των αγορών και να τον οδηγούν στη χρεοκοπία; Ποιο λόγο έχει να την υπερασπιστεί αυτήν την επιλογή ο φτωχός αγρότης, που με την κοινή αγροτική πολιτική τον οδηγούν στο ξεκλήρισμα και στην εξαθλίωση; Ποιο λόγο έχουν να υπερασπιστούν τα λαϊκά στρώματα της Ελλάδας μια Ευρωπαϊκή Ένωση που αμφισβητεί την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας, μια Ευρωπαϊκή Ένωση που είναι υπεύθυνη για τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της Ελλάδας, στο όνομα της ελευθερίας κίνησης κεφαλαίων και εμπορευμάτων;

Αυτή η επιλογή δεν αποτέλεσε επιλογή του λαού, αλλά ήταν μία επιλογή στρατηγικού χαρακτήρα της αστικής τάξης και της εγχώριας πλουτοκρατίας, για να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της, θυσιάζοντας τα λαϊκά συμφέροντα.

Έτσι, λοιπόν, ο εκβιασμός του λαού περνάει σε νέο ποιοτικό επίπεδο. Από αυτήν την άποψη, πριν τον τρομοκρατούσαν «δέξου τα μέτρα, για να μην πάμε σε επιλεκτική χρεοκοπία». Σήμερα οι ίδιοι αυτοί που το έλεγαν και κατήγγειλαν την επιλεκτική χρεοκοπία, υπερασπίζονται και πανηγυρίζουν για την επιλεκτική χρεοκοπία και προειδοποιούν το λαό «δέξου την επιλεκτική χρεοκοπία, για να μην πάμε σε ανεξέλεγκτη χρεοκοπία».

Ε, λοιπόν, εμείς καλούμε το λαό αποφασιστικά, σταθερά, πεισματικά, να καταδικάσει αυτούς τους εκβιασμούς όσο το δυνατόν πιο ολοκληρωμένα.

Ισχυρίστηκε ο κύριος Υπουργός της Υγείας, ο κ. Λοβέρδος, είπε «ποιος αμφισβάλλει για την απόφαση της 23ης, 26ης, 27ης Οκτωβρίου της Συνόδου Κορυφής; Υπάρχει κανείς;».

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ! Όχι μόνο αμφισβητούμε, όχι μόνο αμφισβητούμε, αλλά και την καταγγέλλουμε ανοικτά! Δεν μπορείτε να ισχυρίζεστε ότι δεν υπάρχει κανείς! Λέτε ψέματα! Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας την καταγγέλλει αυτήν την απόφαση, ως μία επιπλέον απόφαση, που βάζει νέα δεινά και κλιμακώνει την αντιλαϊκή επίθεση!

Βεβαίως, δεν ισχύει αυτό που ισχυρίζονται οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ –το είπε και μία Βουλευτής– ότι η νέα απόφαση βγάζει από τις πλάτες του πολίτη το βάρος της εξυπηρέτησής του δημόσιου χρέους. Ίσα-ίσα, δρομολογεί νέα αντιλαϊκά μέτρα, νέα βάρβαρα μέτρα. Και όσο μειωθεί το χρέος, δεν θα πάει προς όφελος του λαού, δεν θα αντιστραφεί η πορεία αφαίρεσης εργασιακών δικαιωμάτων, δεν θα πάρουν πίσω οι συνταξιούχοι αυτά που έχασαν. Αντίθετα, θα δρομολογηθούν νέα μέτρα, για να στηριχθεί και να ενισχυθεί η δράση του μεγάλου κεφαλαίου.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να πούμε στο λαό να μη φοβηθεί τα όποια σενάρια τα οποία δρομολογεί η Κυβέρνηση και επεξεργάζεται η αστική τάξη συνολικά και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτά αποτελούν σενάρια για τη σωτηρία του κεφαλαίου και του συστήματος και είναι σενάρια χρεοκοπίας των λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό λέμε ότι ο λαός δεν πρέπει να χαθεί σε διάφορες αδιέξοδες και αντιλαϊκές επιλογές, όπως η λεγόμενη «Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας», που θα αποτελέσει οδοστρωτήρα σε βάρος του λαού ή οι εκλογές, για να βγάλουμε μία άλλη κυβέρνηση, είτε προοδευτική, είτε αριστερή, είτε κεντροδεξιά, είτε δεξιά. Ο στόχος είναι να χειραγωγήσουν το λαό, προκειμένου να αποδεχθεί τα αντιλαϊκά μέτρα. Όσοι το λένε αυτό, τα καθεστωτικά κόμματα ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΛΑΟΣ, ΣΥΡΙΖΑ και οι παραφυάδες τους, φοβούνται το λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μιλάνε για κοινωνική συνοχή. Αλήθεια, μπορεί να υπάρχει κοινωνική συνοχή σε μία ταξική κοινωνία αντιτιθέμενων συμφερόντων; Υπάρχει μία βασική διαχωριστική γραμμή. Βεβαίως! Υπάρχει η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στο λαό και τα μονοπώλια και πρέπει ο λαός με την πάλη του να αναγκάσει να πληρώσουν οι υπεύθυνοι σε οικονομικό και πολιτικό επίπεδο για τα βάρη, τα οποία πληρώνει μια ζωή. Και πρέπει να πληρώσουν!

Συστατικό στοιχείο αυτής της προσπάθειας είναι ο αντικομμουνισμός και η συκοφαντία. Για να προστατευθούν οι αντιδραστικοί σύνθημα «όλοι ίδιοι είναι», ο κ. Δένδιας, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, είπε «μα, και οι δήμαρχοι του ΚΚΕ τα ίδια έκαναν»! Αλήθεια; Ποιος είπε ότι έκαναν τα ίδια; Οι αγώνες των κομμουνιστών δημάρχων στην τότε τοπική αυτοδιοίκηση και σήμερα τοπική διοίκηση, ήταν αγώνες για να προστατευθούν οι ελεύθεροι χώροι, οι χώροι του πρασίνου και για να δημιουργηθούν κοινωνικές και άλλες υποδομές μέσα από τους αγώνες του λαού. Γι' αυτούς τους αγώνες τους, ανταμειφθηκαν από το αστικό κράτος και τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας με διώξεις και φυλακίσεις! Εμείς, λοιπόν, είμαστε υπερήφανοι γι' αυτούς τους αγώνες των κομμουνιστών Βουλευτών!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σήμερα, λοιπόν, λέμε καθαρά ότι ο λαός πρέπει να οργανώσει την ταξική του πάλη, τον αγώνα του και να αναδειχθεί αυτός σε καταλύτη, για να φύγει αυτή η επικίνδυνη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και η αντιλαϊκή πολιτική της. Πρέπει να αξιοποιήσει τις εκλογές, για να διευρύνει τα ρήγματα στο αστικό πολιτικό σύστημα, να δεχθεί αυτό ένα ισχυρό πολιτικό πλήγμα και να ανοίξει ο δρόμος προς την προοπτική, η οποία είναι αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερής διαγραφή του χρέους που το σύνολό του είναι αντιλαϊκό, βάρβαρο και ταξικό, σε συνθήκες ταυτόχρονα λαϊκής εξουσίας και λαϊκής οικονομίας. Αυτή είναι η μόνη ρεαλιστική διέξοδος για το λαό.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή που δείξατε. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας):** Πράγματι, επέδειξα ανοχή, ίσως οφειλόμενη. Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Κουσελάς να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΣΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω από την αρχή να ξεκαθαρίσω ότι ούτε εγώ ούτε οι υπόλοιποι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ εκλεγίκαμε, για να ψηφίζουμε επαχθή μέτρα για τους πολίτες, ερχόμενοι πολλές φορές και σε διάσταση με τις αρχές και την ιδεολογία μας. Αυτό το λέω και σε σχέση μ' αυτά που ακούστηκαν πριν.

Φορτωθήκαμε μία μεγάλη ευθύνη που δεν μας ανήκει. Εκεί που οι πραγματικοί υπεύθυνοι δραπέτευσαν, έπρεπε να προτάξουμε το συμφέρον της χώρας και να μην την ρίξουμε στα Τάρταρα μιας άτακτης χρεοκοπίας, στην απομόνωση μιας χώρας που θα είναι παρίας των Βαλκανίων. Να μην καταδικάσουμε το λαό μας στην απόλυτη φτώχεια και στην εξαθλίωση μιας τριτοκοσμικής χώρας, δηλαδή σε μία κατάσταση πολύ χειρότερη από τη σημερινή.

Αυτό το μείζον εθνικό συμφέρον δυστυχώς οι λοιπές πολιτικές δυνάμεις του τόπου, ακόμα και σήμερα το παραβλέπουν, επιλέγοντας βολικά να είναι κόντρα και απέναντι σε όλα τα κρίσιμα θέματα. Έτσι ευελπιστεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση να επανέλθει στην εξουσία, εξαργυρώνοντας σε ψήφους τη σωρευμένη λαϊκή δυσαρέσκεια.

Όμως ούτε λέξη για το κρίσιμο, το πραγματικό διακύβευμα. Παραπληροφορούν, διχάζουν και φανατίζουν το λαό, τάζοντας του ανύπαρκτους παραδείσους, απραγματοποίητες αναδιαπραγματεύσεις ή ορισμένοι και εξεγέρσεις στα τυφλά. Αποφεύγουν να του πουν το προφανές, πως εδώ που μας έφεραν τα λάθη, οι φούσκες και οι σωρευμένες εγκληματικές παραλείψεις του παρελθόντος, δεν υπάρχει ανέξοδη διέξοδος από την κρίση χωρίς προσπάθειες και θυσίες απ' όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι από τζάκι, ούτε έχω πίσω μου μεγαλοσυμφέροντα, ώστε να κουνάω το χέρι απ' υψηλού στην κοινωνία. Ζω και μοιράζομαι καθημερινά την αγωνία των συμπολιτών μου, των άνεργων παιδιών μας, την αγωνία του μικρομεσαίου, του αγρότη, του χαμηλοσυνταξιούχου, του εργαζόμενου. Όλοι αυτοί δικαιούμενοι μία οδυνηρή χρεοκοπία, παραμμένα διεκδικούν δικαιοσύνη, αξιοπιστία, ειλικρίνεια και προοπτική από το πολιτικό σύστημα. Ναι, είναι πρόθυμοι να κάνουν θυσίες για να σωθεί η πατρίδα, αρκεί αυτές οι θυσίες να είναι δίκαια κατανοητές, να μην την πληρώνουν τα συνθήματα υποζύγια και να μένουν αλώβητα τα κάθε λογής λογής συμφέροντα και τα μεγαλοαμάγια που χρόνια τώρα, κερδοσκοπούν στις πλάτες του λαού και της πατρίδας. Κύριοι Υπουργοί, η δικαιοσύνη στην κατανομή των αναγκών θυσιών είναι η υπέρτατη λαϊκή νομιμοποίηση της οποίας πολιτικής για τη σωτηρία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου μειώνει το χρέος, περιορίζει σημαντικά τα βάρη της εξυπηρέτησής του, επιμερίζει εύλογο κόστος στους ιδιώτες, αλλά κυρίως στις τράπεζες. Μας δίνει, θα έλεγα, την τελευταία πιθανώς ευκαιρία, να αποφύγουμε μία οδυνηρή χρεοκοπία, παραμένοντας συμμετοχοί και ενεργοί στην Ευρωζώνη και στην Ευρώπη με προοπτική για το μέλλον. Σε αντάλλαγμα εμείς και μόνο εμείς πρέπει να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας, προωθώντας τις αναγκαίες αλλαγές και υλοποιώντας δύσκολους στόχους για την επόμενη δεκαετία.

Σε μία τόσο κρίσιμη και διαχρονική προσπάθεια για τη χώρα, χρειάζεται πάνω απ' όλα εθνική συνεννόηση. Δεν νομιμοποιείται κανείς σήμερα να σφυρίζει αδιάφορα παραπλανώντας, φανατίζοντας τυφλά τους πολίτες ή παραπέμποντας για εκτόνωση σε εκλογές.

Εκλογές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αλλάξει τι από την καθημερινότητα του πολίτη; Για να εξαργυρωθεί μήπως στα τυφλά η δυσαρέσκεια του κόσμου; Να μετρηθούν και να αλλάξουν συσχετισμοί ψήφων, εδρών ή και προσώπων; Εκλογές χωρίς να απαντάμε ξεκάθαρα στα ερωτήματα: «Και μετά τι, μετά πού, με ποιους, με ποια μέσα, με ποια συγκεκριμένη στρατηγική;». Ή μήπως κάποιοι νομίζουν πως εξαπατώντας το λαό θα μπορέσουν μετά να εφαρμόσουν όποια πολιτική θέλουν;

Πρέπει επιτέλους να ειπωθούν τα πράγματα με το όνομά τους. Η δημοκρατία δεν γνωρίζει αδιέξοδα. Όταν οι πολιτικές ηγεσίες υπεκφεύγουν, όταν τα διλήμματα που τίθενται, είναι κρίσιμα, τότε η προσφυγή στη γνήσια και άμεση λαϊκή ετυμηγορία είναι μονόδρομος. Το δημοψήφισμα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ήδη αργήσει. Έπρεπε να είχε γίνει από την πρώτη δανειακή σύμβαση. Είναι το μόνο –κι όχι οι εκλογές– που μπορεί να προσφέρει άμεση, ισχυρή, συγκεκριμένη δημοκρατική νομιμοποίηση. Προφανώς χρειάζεται προσοχή στον τρόπο με τον οποίο θα διατυπωθούν τα ερωτήματα, ώστε αυτά να αφορούν μόνο τη δανειακή σύμβαση. Προφανώς χρειάζεται επίστευση των διαδικασιών, για να μην πάμε στα μέσα ή στο τέλος του Γενάρη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στην κρίση του ελληνικού λαού χωρίς μεταφραστές, τοποτηρητές και μεσάζοντες. Άλλοι έχουν λόγους και πιθανώς συμφέροντα να φοβούνται αυτήν την κρίση

του λαού. Άλλοι δηλώνουν ότι θα εμποδίσουν να εκφραστεί η λαϊκή βούληση με κάθε τρόπο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά δεν επιθυμώ να σχολιάσω τι υποδηλώνει μια τέτοια τοποθέτηση. Όμως αναρωτιέμαι πώς είναι δυνατόν να μας λένε ότι δεν νομιμοποιούμαστε να δεσμεύσουμε τη χώρα για τα επόμενα δέκα χρόνια και ταυτόχρονα να αρνούνται το δημοψήφισμα.

Αν δεν θέλετε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το δημοψήφισμα, τότε, γιατί δεν έρχεστε να ψηφίσουμε τη συμφωνία με μια ενισχυμένη, με μια πάρα πολύ μεγάλη, με μια ισχυρή πλειοψηφία, ώστε αυτή να μην αμφισβητείται από κανέναν;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς θα πράξουμε το καθήκον μας απέναντι στο λαό και την πατρίδα. Γι' αυτό θα στηρίξουμε την Κυβέρνηση την Παρασκευή, ώστε να ολοκληρώσει το έργο της, να βγούμε επιτέλους από το τούνελ της κρίσης και να πιάσουν τόπο οι θυσίες του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Κουσελά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την αρχή της σημερινής συνεδρίασης και όσο τουλάχιστον είμαστε σε θέση να ακούμε τις σκέψεις των διαφόρων συναδέλφων που βρέθηκαν σ' αυτό το Βήμα νωρίτερα, διαπιστώνει κανείς εύκολα ότι υπάρχουν δύο γραμμές και δύο τάσεις κυρίως από τους συναδέλφους της κυβερνητικής παράταξης. Οι μεν Υπουργοί, οι τρεις Υπουργοί που μίλησαν, προσπάθησαν να εμψυχώσουν την Κοινοβουλευτική Ομάδα, ούτως ώστε να δώσουν την ψήφο εμπιστοσύνης την Παρασκευή το βράδυ. Οι δε Βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης με έναν απλό συγκεκριμένο και πολλές φορές συγκεκριμένο τρόπο πολλές φορές, εξεδήλωσαν με την αντίθεσή τους απέναντι στον τρόπο με τον οποίο ο Πρωθυπουργός θέλει να επιβάλει το δημοψήφισμα, αλλά από την άλλη πλευρά, εγκλωβισμένοι στη γνωστή πρακτική του πολιτικού συστήματος της κομματικής πειθαρχίας, δήλωσαν ότι θα υπερψηφίσουν στη διαδικασία της ψήφου εμπιστοσύνης για την Κυβέρνηση.

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια πράγματα, ούτως ώστε οι Έλληνες πολίτες που μας παρακολουθούν, να είναι ακριβώς ενημερωμένοι γι' αυτό το οποίο συμβαίνει.

Μετά τη Συμφωνία της 26ης-27ης Οκτωβρίου, η Κυβέρνηση έσπευσε να πανηγυρίσει. Προφανώς την πίεση και το άγχος που αισθανόντουσαν όλοι εκείνοι που συμμετείχαν στη διαπραγμάτευση, τη μετέφεραν ως επιτυχία την κρίσιμη στιγμή, ενώ στην ελληνική κοινωνία συνέβαινε κάτι εντελώς διαφορετικό. Οι Έλληνες πολίτες βαθιά ανήσυχτοι γι' αυτό που συνέβαινε, βεβαίως αγανακτισμένοι για όλα αυτά τα οποία είχαν προηγηθεί, το μόνο που δεν περίμεναν να ακούσουν ήταν τη συνέχεια μέτρων, τη συνέχεια, αν θέλετε, προβληματικών χειρισμών, πολύ δε περισσότερο, την επανάληψη όσων έζησαν τον τελευταίο χρόνο.

Αμέσως μετά, ο Πρωθυπουργός κατά τη διάρκεια της ομιλίας του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, εξήγγειλε το δημοψήφισμα και ταυτόχρονα, επειδή ακριβώς διαισθάνονταν ότι μια τέτοια επιλογή του θα δημιουργούσε πάρα πολλά ερωτηματικά στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, ζήτησε και ψήφο εμπιστοσύνης. Έτσι, λοιπόν, φτάσαμε στο σήμερα.

Όμως αυτό που έχει πολύ μεγάλη σημασία να αναλύσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το γεγονός ότι τη δανειακή σύμβαση με την όποια της μορφή, είτε του πρώτου μνημονίου είτε του μεσοπροθέσμου είτε του πολυμνημονίου είτε ακόμα και του κοινού, προφανώς ελάχιστοι σ' αυτήν την Αίθουσα αμφισβήτησαν ως προς την αναγκαιότητά της. Η διαφωνία μας υπάρχει στις πολιτικές. Εκεί είναι το κρίσιμο στο οποίο πρέπει να εστιάσει κανείς την προσοχή του. Είναι δηλαδή ο τρόπος με τον οποίο προσπαθεί κανείς να πετύχει όλα αυτά, τα οποία ενδεχομένως επιβάλλονται μέσα από τις υποχρεώσεις της χώρας μας απέναντι στους δανειστές, όταν ως μέτρα πρέπει να επιβληθούν

στους πολίτες και προφανώς δημιουργούν τεράστια προβλήματα και τεράστια ζητήματα. Το λέω, γιατί πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάποια στιγμή τη στάση μας και να μην αναγκαζόμαστε κάθε φορά, να λέμε ότι κάποιοι αλλάζουν τη θέση τους ή κάποιοι άλλοι λένε διαφορετικά από αυτά που εννοούν.

Η πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ελληνική κοινωνία είναι τραγική. Δεν ξέρω πραγματικά πώς θα αισθανόμαστε όσοι υπηρετούμε το χώρο του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά η αίσθησή μου είναι, ότι τα πράγματα έχουν αρχίσει να ξεφεύγουν από τον έλεγχο.

Αλήθεια πιστεύετε ότι υπάρχουν ευχαριστημένοι Έλληνες πολίτες; Ακόμη κι αν οι Έλληνες πολίτες, όπως λέτε, κύριοι Υπουργοί, δεν έχουν καταλάβει αυτό το οποίο συμβαίνει ή, εν πάση περιπτώσει, τι καλό θέλετε να τους κάνετε, δεν πιστεύετε ότι είναι ευθύνη σας να τους κάνετε να καταλάβουν;

Οι αντιδράσεις που υπήρξαν κατά τον εορτασμό της 28ης Οκτωβρίου νομίζω ότι σηματοδοτούν μια πραγματικότητα κι, αν θέλετε, κάποιες εξελίξεις, που κανείς από μας δεν περίμενε. Και δεν είναι απλά οι είκοσι, οι τριάντα ή οι πενήντα που βρέθηκαν σε κάθε χώρο παρέλασης σε κάθε πόλη της Ελλάδας. Πρέπει να το δει κανείς σε μια ευρύτερη εκδήλωση αγανάκτησης από ένα σύνολο πολιτών, που σιγά-σιγά αυξάνεται και που, ενδεχομένως, δημιουργείται και λόγω της σοβαρής αναξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος.

Το πολιτικό σύστημα, κακά τα ψέματα, σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό αντιπροσωπεύεται από την κυβέρνηση κάθε φορά. Η αλήθεια είναι αυτή και το ξέρετε όλοι σας. Το ζήτημα είναι ότι όλοι μας υπηρετώντας αυτό το πολιτικό σύστημα, έχουμε σοβαρή ευθύνη απέναντι στην κοινωνία και τους πολίτες και για να τους πείσουμε για τις επιλογές μας, αλλά κυρίως για να τους δείξουμε ότι με σωφροσύνη, ευθύνη, σοβαρότητα και πάνω απ' όλα πατριωτισμό, στεκόμαστε απέναντί τους και κάνουμε το καλύτερο δυνατό γι' αυτούς.

Δυστυχώς η κοινωνία και οι πολίτες δεν έχουν αυτήν την άποψη και το γνωρίζουμε όλοι πάρα πολύ καλά. Κι αν τίθεται σήμερα ένα σημαντικό ερώτημα σε ό,τι αφορά την ψήφο εμπιστοσύνης, που πρέπει ή δεν πρέπει κανείς να δώσει σ' αυτήν την Κυβέρνηση, ουσιαστικά απαντάται από το γεγονός ότι αυτή η Κυβέρνηση διά του Πρωθυπουργού, απόλυτα αναξιόπιστη όλο αυτό το διάστημα, δείξε ότι δεν μπορεί να τυγχάνει της εμπιστοσύνης της ελληνικής κοινωνίας.

Στην προηγούμενη ομιλία μου στο πολυνομοσχέδιο, είχα πει - και ήταν ουσιαστικά λίγες μέρες μετά από μια ομιλία του Πρωθυπουργού στην Κοινοβουλευτική Ομάδα - ότι, δυστυχώς, για τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ δεν βρέθηκε ένα μικρό παιδί για να αναφωνήσει ότι ο βασιλιάς ήταν γυμνός. Η αλήθεια είναι ότι από χθες και μετά υπήρξαν αρκετοί εκ των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο μίλησαν για τα ρούχα του βασιλιά.

Έχω την εντύπωση ότι πρέπει πλέον, έχοντας φτάσει κανείς στο όριο, να διαδηλώσει την αντίθεσή του γι' αυτά που συμβαίνουν, αλλά πρώτα και πάνω απ' όλα να δείξει το δρόμο στους πολίτες και την κοινωνία ότι δεν μπορούμε να συνεχίζουμε με αυτόν τον τρόπο, με αυτήν την πρακτική και κυρίως με αυτήν την προσέγγιση πάνω σε ζητήματα που αφορούν το παρόν και το μέλλον της κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανώς ιστορική η στιγμή. Αν η χώρα μας, η πατρίδα μας, με τους ατυχέστατους χειρισμούς του κυρίου Πρωθυπουργού, οδηγηθεί στην έξοδο της από το ευρώ ή ενδεχομένως τεθεί εν αμφιβόλω η πορεία της μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αντιλαμβάνεται κανείς ότι θα ζήσουμε μια εντελώς διαφορετική πραγματικότητα από αυτή που ξέρουμε.

Είναι προφανές ότι σε μια τέτοια εκδοχή η ευθύνη όλων θα είναι πάρα πολύ μεγάλη. Για άλλη μια φορά -και προδικάζω ενδεχομένως αυτό που θα συμβεί- η γνωστή πρακτική της κομματικής πειθαρχίας θα λειτουργήσει και την Παρασκευή το βράδυ. Η αλήθεια είναι ότι οι πληγές που έχουν ανοίξει μεταξύ πολιτικού συστήματος και κοινωνίας, είναι τόσο μεγάλες που πολύ δύσκολα μπορεί κανείς να πιστέψει ότι θα κλείσουν.

Αντιλαμβάνεστε ότι μετά απ' όλα αυτά, μόνο ψήφο εμπιστοσύ-

νης δεν θα μπορούσα να δώσω σ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Τσιάρτα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα παλεύει δύο-τρία χρόνια να αποφύγει τη χρεοκοπία, να αποφύγει την ανεξέλεγκτη χρεοκοπία, να αποφύγει την πτώχευση.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μέχρι τώρα τα κατάφερε να αποφύγει αυτούς τους τραγικούς κινδύνους και τις επιπτώσεις τους για τον ελληνικό λαό, όχι μόνο με τις θυσίες, με τον πόνο του ελληνικού λαού, με την προσπάθεια του ελληνικού λαού, αλλά και με τις υπεράνθρωπες προσπάθειες -πρέπει να το πούμε και να το αναγνωρίσουμε- των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, με τις προσπάθειες της Κυβέρνησής του.

Θέλω να θυμίσω ότι η κρίση που βιώνει η χώρα μας και ο κόσμος ξέσπασε τον Ιούνιο του 2007. Μέχρι το 2009 δεν είχατε πάρει ούτε ένα μέτρο.

Η Ευρώπη παρακολουθούσε τα πράγματα. Και όμως εδώ δίναμε εμείς τη μάχη.

Πρέπει επίσης να θυμίσω στους συναδέλφους ότι η κρίση εγκαταστάθηκε από το 2010 στην Ευρώπη. Η κρίση επεκτάθηκε στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία και τώρα κτυπάει τις πόρτες άλλων χωρών. Εμείς, λοιπόν, κόντρα σ' αυτές τις αρνητικές συνθήκες δίνουμε τη μάχη. Ήρθε το μνημόνιο, ήρθε το μεσοπρόθεσμο, ήρθε η σύμβαση.

Και τώρα πού βρισκόμαστε; Βρισκόμαστε σε ένα αποτέλεσμα που κατά τη γνώμη μου είναι πολύ θετικό. Καθιστά αυτή η τελευταία απόφαση βιώσιμο το ελληνικό χρέος. Είναι τραγικό να λένε ότι δεν είναι καλή η πρόταση, η απόφαση -και να μην την αναγνωρίζουν- της διαγραφής του 1/3 του χρέους, 100 δισεκατομμυρίων ευρώ βάρος από τις πλάτες του ελληνικού λαού. Και φυσικά μαζί με την απόφαση έρχεται και ο δανεισμός, τα επιτόκια, όλα τα παρελκόμενα τα οποία δίνουν προοπτικές στη χώρα μας σε τούτες τις καταγιστικές συνθήκες της κρίσης.

Και μη νομίζετε, συνάδελφοι, ότι ξεπεράσαμε την κρίση. Εγώ φοβάμαι και σας το λέω ειλικρινά, αν επιδεινωθεί και έρθει ένα άλλο κύμα κρίσης τότε θα είναι δραματικά τα πράγματα για την Ευρώπη και την Ελλάδα. Τι έχουμε όμως αυτά τα δύο χρόνια στη χώρα μας; Έχουμε μια καθολική άρνηση όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης να συναινέσουν και στο παραμικρό μέτρο που πήρε η Κυβέρνηση.

Έχουμε, αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, μια στάση διχαστική στη χώρα μας. Και μια στάση που δηλητηριάζει την κοινή γνώμη και τους πολίτες. Αυτό που βιώνουμε είναι μια άκρως τοξική κατάσταση στην κοινωνία. Και το εισπράττουν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι δεχόμαστε απειλές, διότι προστατευόμαστε να κυκλοφορήσουμε. Να τα λέμε αυτά αν θέλουμε να λέμε τις αλήθειες. Διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας καταλογίζουν ότι η στάση μας είναι του Τσολάκογλου και των δοσίλογων. Είναι στάση που μας οδηγεί σε απόγνωση. Εγώ εξομολογούμαι. Έτσι εισπράττω, έτσι νιώθω την όλη κατάσταση. Και μας απειλούν ότι θα μας πάνε και στο Γουδύ.

Είναι δυνατόν, λοιπόν, οι πολιτικά υπεύθυνες κυβερνήσεις του παρελθόντος ή και άλλα κόμματα να μην αντιλαμβάνονται αυτήν την τοξική ατμόσφαιρα, αυτό το κλίμα του τοξισμού στη χώρα μας; Μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δυνατόν να συνεχίσει η χώρα με το διχασμό και τη διαίρεση; Είναι δυνατόν ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ να σκέφτεται ότι όταν ψηφίζει μπορεί να οδηγηθεί σε ύφεση η οικονομία, αλλά αν δεν ψηφίσει θα πάει στη χρεοκοπία αλλά να μην το αντιλαμβάνεται κανένας από το πολιτικό σύστημα; Είναι δυνατόν να είναι το πολιτικό σύστημα κατώτερο των ευθυνών και των απαιτήσεων των καιρών;

Θα κηλιδώσω εγώ τα παιδιά μου μ' αυτό που προσάπτουν στο Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ και την παράταξη του ΠΑΣΟΚ ότι είναι δοσιλογική παράταξη; Όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς

φτάσαμε με την απόφαση αυτήν τη χώρα σε ένα επίπεδο. Περιφρουρήσαμε τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις του ελληνικού λαού με κόπο, θυσίες, με αίμα.

Αλλά τώρα όμως είναι η ώρα όλοι να μιλήσουν. Τα κόμματα αρνούνται τα πάντα ακόμα και αυτήν τη θετική συμφωνία. Το ακούω και αυτό το τρελό. Λένε στελέχη της Νέας Δημοκρατίας: «Μα η συμφωνία είναι καλή. Δεν φέρατε το μνημόνιο και τα μεσοπρόθεσμα που ήταν δύσκολα και μας φέρνετε την καλή;» Μα την καλή δεν ψηφίζετε.

Τώρα είναι η ώρα να μιλήσει ο λαός. Υπάρχει και το δίλημμα μήπως ο λαός αποφασίσει να μας βγάλει από το ευρώ. Δεν έχουμε εμπιστοσύνη στον ελληνικό λαό; Λένε πάντα ότι όταν ο λαός είναι θυμωμένος και σε σύγχυση θα πάρει κακή απόφαση και θα μας βγάλει έξω από το ευρώ. Είναι όμως υπεύθυνος να μας οδηγήσει σε εκλογές. Τι λέτε, κύριοι συνάδελφοι; Να πάμε σε εκλογές και να έχουμε το πρόβλημα της σύγχυσης. Πρέπει να μιλήσει ο λαός αν θέλει να παραμείνει σ' αυτήν την κατάσταση, να συνεχιστεί η προσπάθεια.

Αυτή είναι η άποψή μου γι' αυτό το δημοψήφισμα. Είναι λυτρωτικό για όλους μας. Καθιστά τους πολίτες υπεύθυνους. Να έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στην κρίση του ελληνικού λαού.

Το τελευταίο που θέλω να πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά αυτά που ακούγονται. Υπάρχει προσπάθεια αποσταθεροποίησης της χώρας; Υπάρχει μια τάση το σύστημα να δίνει τα ρέστα του αυτές τις μέρες; Η γνώμη μου είναι ότι υπάρχει. Υπάρχουν δυνάμεις οι οποίες ποτέ δεν έστερξαν το haircut. Γιατί η μάχη στην Ευρώπη έγινε μεταξύ της πολιτικής και των τραπεζιτών και συνεχίζεται.

Υπάρχουν άνθρωποι που θεωρούν ότι θίγονται τα συμφέροντά τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ελάτε, όμως, που η χώρα πρέπει να κάνει ένα ισοζύγιο: Το συμφέρον της χώρας και το συμφέρον των τραπεζιτών ή τα άλλα συμφέροντα. Όλοι θα θιγούμε από αυτήν την αρνητική κατάσταση και την κρίση. Προέχει, όμως, η σωτηρία της χώρας. Εάν σωθεί η χώρα –γιατί δεν έχει σωθεί η χώρα ακόμα– θα σωθούν οι τράπεζες. Εξάλλου, το απέδειξε η Κυβέρνηση, το απέδειξε η χώρα που στηρίζει τις τράπεζες. Δεν είναι ταυτόσημα τα συμφέροντα των επιχειρηματιών με τις τράπεζες ή τις επιχειρήσεις τους. Άλλα είναι τα συμφέροντα.

Βέβαια, πρέπει να συζητήσουμε για τις τράπεζες στη χώρα μας. Πρέπει να συζητήσουμε ακόμα και να ανοίξει ο διάλογος για προνομιακές ή όχι, για κοινές μετοχές. Δεν πρέπει να χαθούν οι ελληνικές τράπεζες. Δεν πρέπει, όμως, κάποιοι να ταμπουρώνονται πίσω από τις επιχειρήσεις τους, ακόμα και τις μιντιακές και να δίνουν μάχη για να πέσει η Κυβέρνηση.

Αυτό δεν το ζούμε; Κάνουμε ότι δεν καταλαβαίνουμε πως γίνεται μία μάχη τις τελευταίες μέρες, ότι υπάρχουν χοντρά συμφέροντα, τα οποία θίγονται; Δεν τα ξέρουμε σε αυτήν τη χώρα; Και τότε τι τα λένε αυτά τα λόγια περί διαπλοκής, περί ισχυρών συμφερόντων που αντιμάχονται την πολιτική και τους πολιτικούς;

Κοροϊδεύμαστε! Είμαστε υποκριτές! Αυτά θα υπάρχουν στην κοινωνία. Και καλά κάνουν και υπάρχουν. Εμείς, όμως, είμαστε εδώ για να αντέξουμε.

Εγώ προσωπικά νιώθω απελευθερωμένος –και σας το εξομολογούμαι και πάλι– γιατί πιστεύω ότι πρέπει να μιλήσει ο λαός. Ο λαός θα μας πει αν ή όχι επικροτεί τη σύμβαση. Ο λαός θα πει στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέσα από το δημοψήφισμα, εάν ή όχι θα πρέπει να συνεχίσει. Κι αν χάσει το δημοψήφισμα –γιατί και γι' αυτό οδύρονται πολλοί ότι θα χάσει το ΠΑΣΟΚ το δημοψήφισμα– τότε θα πάμε σε εκλογές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εγώ όχι μόνο στηρίζω την Κυβέρνηση, αλλά είμαι και φανατικός οπαδός –όχι από άποψης αρχής– του δημοψηφίσματος. Θεωρώ ότι είναι λυτρωτικό για όλους μας, για να σταματήσει αυτή η τραγική κατάσταση του τοξικού φαινομένου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: ...του δηλητηριασμένου φαινομένου όπου υπάρχουν μειοδότες, προδότες και υπάρχουν και ηθικοί, αυτά που έζησε η χώρα σε περιόδους εθνικής καταστροφής όπως το '22 και σε άλλες δυσκολίες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Καριπίδης.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Έχω την εντύπωση ότι ήταν αρκετά ζωηρός ο συνάδελφος.

Υπάρχει η σκέψη ότι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είναι θεόσταλτοι, τους έστειλε ο θεός να σώσουν τον τόπο κι έχουν αυτό το βάρος της προσφοράς. Υπάρχουν κι άλλοι που και ξέρουν και μπορούν κι έχουν δώσει δείγματα πώς σώζεται ο τόπος και πώς κυβερνιέται ο τόπος. Το ένα είναι αυτό.

Δεύτερον, επειδή ακούω ότι η Νέα Δημοκρατία το 2009 απέδρασε, θα ήθελα να πω το εξής: Η Νέα Δημοκρατία δεν απέδρασε. Το ΠΑΣΟΚ εξανάγκασε την κυβέρνηση, με την εκλογή του Προέδρου, να κάνει εκλογές.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγάλο δράμα συνεχίζεται. Ένας λαός πληγωμένος και προδομένος παρακολουθεί με αγωνία και απόγνωση αυτό το κατάντημα, αυτό το χάλι. Αναρωτιέμαι αν έπαψε να υπάρχει λογική. Αναρωτιέμαι αν έπαψαν να υπάρχουν αρχές. Αναρωτιέμαι αν έπαψε να υπάρχει φιλότιμο. Μέχρι πού μπορεί να φτάσει η ανευθυνότητα, η αδιαφορία, ο τυχοδιωκτισμός και τα καπρίτσια;

Δεν βλέπετε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, την οργή του λαού; Δεν σας θέλει ο λαός. Αρκετά τον σώσατε. Αρκετά μας σώσατε. Αρκετά κάνατε όλα αυτά τα δύο χρόνια.

Δεν έχετε καταλάβει, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι από εσάς δεν περιμένει κανένας τίποτα; Δεν καταλαβαίνετε ότι το μόνο που προσφέρετε είναι φόβος και απογοήτευση; Δεν καταλαβαίνετε ότι έπαψε να υπάρχει ελπίδα και πίστη σε κάθε Έλληνα και σε κάθε Ελληνίδα;

Και μετά από όλα αυτά, έρχεστε σήμερα, κύριοι της Κυβέρνησης, να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Εδώ ταιριάζει μια παροιμία που λένε στο χωριό μου, αλλά πιστεύω και στα δικά σας τα χωριά. Λένε: «Τον λύκο τον έγδερναν και αυτός ρωτούσε πού είναι του παπά τα πρόβατα.» Και υπάρχει και μία άλλη παροιμία: «Στο χωριό δεν μας θέλουν κι εμείς λέμε ότι θέλουμε του παπά την κόρη για νύφη.» Το ξέρετε αυτό από τα χωριά σας;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Αυτό είναι ποντιακό ανέκδοτο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Όχι, δεν είναι ποντιακό. Το λέμε όλες οι φυλές, κύριε Παπαγεωργίου. Νομίζω ότι κι εσείς το ξέρετε αυτό το πράγμα. Το ξέρετε ότι δεν σας θέλουν.

Ζητάτε σήμερα, κυρίες και κύριοι, ψήφο εμπιστοσύνης. Εμπιστοσύνη να σας δώσουμε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, για ποιο πράγμα; Για να συνεχίσετε το μεγάλο καταστροφικό σας έργο; Για να κόψετε κάθε ελπίδα για κάτι καλύτερο; Για να εκμηδενίσετε κάθε τι που χτίσαμε με κόπο και ιδρώτα; Για να ξεπεράσουμε τον πάτο που μας φέρατε; Για να σβήσουμε την πίστη από κάθε Έλληνα για ένα αύριο προσοπτικής για τον ίδιο, τα παιδιά του, για τις γενιές που έρχονται;

Πότε, επιτέλους, θα καταλάβετε ότι είστε επικίνδυνοι, ότι είστε ανίκανοι, ότι δεν μπορείτε; Πρέπει να φύγετε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Δεν το λέμε μόνο εμείς, σας το φωνάζει ο λαός.

Είναι ώρα, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, για τερτίπια; Είναι ώρα τώρα, που η πατρίδα πεθαίνει, εσείς να παίζετε με τους θεσμούς, να κάνετε πολιτικά κόλπα, να βρίζετε ανούσιες δικαιολογίες μόνο και μόνο για να παραμείνετε στην εξουσία;

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πριν από δύο χρόνια ο λαός σας εμπιστεύτηκε, δίνοντάς σας ένα μεγάλο ποσοστό. Με το δικό του σας εμπιστεύτηκε γιατί του υποσχεθήκατε πολλά. Είχατε έρθει σαν τους μάγους με τα δώρα. Είναι νωπά ακόμα τα συνθήματά σας που έδιναν λύσεις για όλους και για όλα.

Δύο χρόνια τι κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης; Φέρατε την Ελλάδα στο μεγαλύτερο της χάλι. Ποτέ η Ελλάδα και οι Έλληνες δεν βρέθηκαν σε τέτοια θέση. Έχασαν τους μισθούς τους, τις συντάξεις τους. Ξαναπλήρωσαν τα σπίτια τους σε φόρους. Φορολογήθηκαν ανελέητα. Έκλεισαν τα μαγαζιά τους. Έχασαν τις

δουλειές τους και κυρίως έχασαν την ελπίδα και την πίστη για ένα καλύτερο αύριο.

Κυρίως όμως, κυρίες και κύριοι του ΠΑΣΟΚ, στρέψατε την μια κοινωνική ομάδα εναντίον της άλλης. Ξεχειλώσατε τον κοινωνικό ιστό, κύριοι της Κυβέρνησης. Ο ένας φθονεί τον άλλον. Κάθε ένας που περνάει λίγο καλύτερα αυτομάτως γίνεται εχθρός του άλλου που έχει κάποιο πρόβλημα. Κανένας δεν πιστεύει σε κανέναν. Έπαψαν να υπάρχουν αρχές και όρια και ο καθένας που περνάει δύσκολα στρέφεται εναντίον του καθενός που νομίζει ότι είναι η αιτία του προβλήματός του. Για να δικαιολογήσετε τη δική σας ανικανότητα κάνετε το λαό με τα γνωστά σας πράσινα παπαγαλάκια να πιστέψει ότι όλοι είναι το ίδιο. Μας τσουβαλιάσατε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, όλους. Εξαιτίας σας ο ελληνικός λαός μάς ισοπέδωσε και μας απαξίωσε, ενώ ξέρετε ότι δεν είμαστε όλοι το ίδιο.

Δεν είμαστε όλοι το ίδιο, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Εμείς δεν ξεγελάσαμε τον ελληνικό λαό. Εμείς δεν υποσχθήκαμε λαγούς με πετραχήλια. Εμείς είπαμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, όπως και τώρα την αλήθεια του λέμε με συγκεκριμένες προτάσεις, με συγκεκριμένο πρόγραμμα, με συνταγές που δίνουν απαντήσεις και λύσεις στα μεγάλα προβλήματα. Βλέπετε σήμερα οι θέσεις μας δικαιώνονται τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Δεν είμαστε όλοι ίδιοι, κύριοι του ΠΑΣΟΚ. Δεν παίζουμε εμείς με την αγωνία και τον πόνο του Έλληνα πολίτη. Τον κοιτάζουμε στα μάτια και του μιλάμε ειλικρινά. Του λέμε ότι υπάρχει άλλος δρόμος, άλλη πολιτική, του λέμε να έρθει μαζί μας, να συστρατευτεί και να είναι σίγουρος μέσα από σκληρή προσπάθεια και μέσα από κοινό αγώνα θα βρούμε το δρόμο που μας ανήκει. Θα είναι δύσκολος ο δρόμος, αλλά ωραίο το ταξίδι που θα μας φέρει σ' έναν προορισμό, για τον οποίο όλοι μας θα είμαστε περήφανοι.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα εμείς υποσχόμαστε ένα καλύτερο αύριο. Ο Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία αξιολογώντας όλες τις παραμέτρους, γνωρίζοντας την κατάσταση καλύτερα από τον καθέναν, αισθανόμενοι την απογοήτευση, την αγωνία που πλημμυρίζουν το είναι κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα δίνουμε στον ελληνικό λαό συγκεκριμένη πρόταση διακυβέρνησης, καλώντας τον να την αξιολογήσει. Καλούμε τον ελληνικό λαό να την πιστέψει. Καλούμε τον ελληνικό λαό να μας εμπιστευτεί. Υπάρχει και άλλη Ελλάδα, κυρίες και κύριοι. Αυτήν την Ελλάδα φιλοδοξούμε να κάνουμε μαζί με τον κυρίαρχο ελληνικό λαό. Όσο για εσάς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και κύριοι της Κυβέρνησης – συγγνώμη που θα το πω- καληνύχτα και όνειρα γλυκά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Αναστάσιο Καριπίδη.

Παρακαλείται ο Υπουργός Επικρατείας κ. Ηλίας Μόσιαλος να λάβει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν εκπλήσσομαι από την κατάληξη του τελευταίου ομιλητή καθότι το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εξακολουθεί να ζει στην εποχή των ψευδαισθήσεων και να ονειρεύεται: Να ονειρεύεται μια κατάσταση του 2009, να ονειρεύεται ότι μπορούμε να ξαναγυρίσουμε σε μια πραγματικότητα, η οποία διέλυσε τη χώρα και την έφερε στο χείλος της καταστροφής.

Ποιο είναι το διακύβευμα της σημερινής μας συζήτησης γιατί πέρα από τα ωραία λόγια, πέρα από τα βουκολικά σχόλια των συναδέλφων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, υπάρχει και μια σοβαρή συζήτηση, η οποία πρέπει να γίνει σε αυτήν τη χώρα και η οποία γίνεται.

Είτε το θέλουν κάποιοι είτε δεν το θέλουν, η χώρα βρίσκεται σε διαδικασία ριζικών αλλαγών, οι οποίες θα ολοκληρωθούν, γιατί τις θέλει πρώτα και κύρια ο ελληνικός λαός και θα ολοκληρωθούν πολύ σύντομα. Όσοι πιστεύουν ότι μπορούν να συνεχίσουμε με τις συνταγές του παρελθόντος, είτε αυτές είναι πολιτικές είτε αυτές είναι θεσμικές είτε είναι ο γνωστός κρατισμός, που βιώσαμε τα τελευταία σαράντα χρόνια είτε είναι μια οικονομία, η οποία ήταν κρατικοδίαιτη και εξαρτώμενη, τότε μάλλον αυταπατώνται, γιατί δεν μπορούν να ερμηνεύσουν το σύνθετο διεθνές περιβάλλον, κάτι που κατ' επανάληψη έχει αποτύχει

να το κάνει και η δεξιά, αλλά και η αριστερή πτέρυγα αυτού του Κοινοβουλίου.

Δεν θα αναφερθώ στα ζητήματα τα οποία αναφέρθηκαν άλλοι συνάδελφοι. Θα αναφερθώ σε ορισμένα από τα θέματα τα οποία έχουν μπει στο δημόσιο διάλογο πρόσφατα και έχουν σχέση και με την πορεία της χώρας, αλλά και με τη νέα δανειακή σύμβαση και συμφωνία της 26ης και 27ης Οκτωβρίου. Ας δούμε μερικά από τα επιχειρήματα, τα οποία τέθηκαν στο δημόσιο διάλογο, κυρίως από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Μας λέει, επομένως, η Αξιωματική Αντιπολίτευση ότι με αυτή τη συμφωνία, επειδή το 2020 η αναλογία χρέους προς ακαθάριστο εγχώριο προϊόν θα σταθεροποιηθεί στο 120% του ΑΕΠ, γυρίζουμε πίσω στο 2009, δηλαδή όπου αυτοί άφησαν τη χώρα. Ακούγεται εύλογο αυτό το ερώτημα, αν δει κανείς τους αριθμούς και ιδιαίτερα αν δεν γνωρίζει μαθηματικά ή οικονομικά ή αν δεν έχει αξιολογήσει ποτέ το πρόγραμμά του διότι, όπως παραδέχθηκε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας πρόσφατα, το μεγάλο πρόγραμμα του Ζάππειο 1 ή Ζάππειο 2, έχει αξιολογηθεί από τον οικονομολόγο κ. Αντώνη Σαμαρά, από πουθενά άλλο. Δεν έχει αξιολογηθεί από κάποια άλλη κυβέρνηση ή από κάποιο διεθνή οργανισμό ή από κάποια ομάδα αξιόπρεπων οικονομολόγων.

Να θυμίσω ότι ο κ. Σαμαράς υπερηφανεύτηκε ότι πέρασε την πολιτική του έρμηνο έντεκα χρόνια στην οικία του, κοιτώντας τους τοίχους αυτής της οικίας. Να θυμίσω, επίσης, ότι κανένας άνθρωπος, ο οποίος έχει μείνει εκτός πολιτικής για έντεκα χρόνια, δεν φρόντισε να παραμείνει στην οικία του. Προφανώς θα μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό: να βελτιώσει τουλάχιστον τα οικονομικά του.

Γιατί ποιο ήταν το 2009, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το 2009 παρέδωσε η Νέα Δημοκρατία μια οικονομία με 36 δισεκατομμύρια έλλειμμα, εκ των οποίων τα 24 δισεκατομμύρια ήταν πρωτογενές έλλειμμα, δηλαδή 15,7% του ΑΕΠ, με μία οικονομία σε υφεσιακή πορεία 3,3% του ΑΕΠ.

Δηλαδή, θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να γυρίσουμε μέσα από μία μακρά πορεία αναδιάρθρωσης της χώρας και της οικονομίας στο τεράστιο έλλειμμα, το οποίο κληροδοτήσατε στον ελληνικό λαό και σε μία υφεσιακή πορεία; Απλά μαθηματικά και απλά οικονομικά υποδεικνύουν ότι αυτό κανείς δεν μπορεί να το ζητήσει. Αυτό είναι ένα καλό επικοινωνιακό τρικ, αλλά δεν είναι αυτό, το οποίο θα γίνει. Διότι ακόμη και χωρίς τη συμφωνία, με τις δραματικές θυσίες του ελληνικού λαού, το έλλειμμα το 2020 θα ήταν στο 173% του ΑΕΠ και όχι στο 120% του ΑΕΠ. Δηλαδή, 53% του ΑΕΠ θα κερδίσει ο ελληνικός λαός με αυτήν τη συμφωνία και εσείς το υποτιμάτε αυτό. Χωρίς τις δραματικές θυσίες του ελληνικού λαού, δηλαδή αν ακολουθούσαμε τη συνταγή σας, θα ήμασταν πάνω από το 200% του ΑΕΠ. Εάν δε υιοθετούσαμε το Ζάππειο 2, την περίφημη εναλλακτική σας λύση, θα προσθέταμε 30 δισεκατομμύρια έλλειμμα το χρόνο στον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή θα υπερβαίναμε το 300% του ΑΕΠ. Λοιπόν, δεν πάει κανείς πίσω στο 2009, αλλά πάει μπροστά στην πραγματικότητα, πίσω θέλετε να σκέφτεστε εσείς.

Βιαστήκατε πάρα πολύ να θέσετε θέματα κυριαρχίας, και η αριστερή και η δεξιά πτέρυγα αυτού του Κοινοβουλίου, πριν καλά-καλά δείτε τη σύμβαση. Πριν τη διαβάσατε, αρχίσατε να θέτετε θέματα για το τι θα γίνει με τους ξένους, για το αν θα μας επιβάλλουν το λόγο και τη δράση τους εδώ, ξεχνώντας ότι από το 2007 με δικές σας ευθύνες είμαστε υπό επιτήρηση δύο φορές, το 2007 και το 2009. Ξεχνάτε ότι μεγαλύτερη απώλεια κυριαρχίας από το να έχετε μεγάλο χρέος σαν αυτό που κληροδοτήσατε, δεν υπάρχει.

Μία χώρα, η οποία είναι καταχρεωμένη και δανεισμένη με 36 δισεκατομμύρια έλλειμμα το 2009 και 19 δισεκατομμύρια έλλειμμα το 2008, είναι μία χώρα που έχει έλλειμμα εθνικής κυριαρχίας: ήδη εξαρτάται από τους δανειστές της. Και για να βγει από αυτό το έλλειμμα της εθνικής κυριαρχίας δεν βγαίνει ούτε με μεγάλα λόγια ούτε με ρητορικές περί πατριωτισμού που θέτετε, γιατί πάντα είστε μία παράταξη του διχασμού. Θέλατε να χωρίζετε τους Έλληνες σε καλούς και κακούς, στα μιάσματα και τα μη μιάσματα. Η Αριστερά έχει υποφέρει απ' αυτήν τη ρητορική

και τη λογική και εμείς έχουμε υποφέρει ως δημοκρατική παράταξη.

Πάντα θέτατε αυτά τα ερωτήματα, χωρίς να σκέφτεστε το συμφέρον της χώρας. Και τι γίνεται; Μπαίνει το δίλημμα του δημοψηφίσματος, αν θα γίνει ή όχι και αμέσως μετά βγαίνετε και λέτε: «Ρωτήσατε την κ. Μέρκελ και τον κ. Σαρκοζί!». Δηλαδή, ξεχάσατε ξαφνικά τα θέματα της εθνικής κυριαρχίας, μέσα σε ένα βράδυ, και αρχίσατε να ρωτάτε γιατί δεν ρωτάμε τους ξένους φίλους μας γι' αυτό.

Μας είπατε πολλές πτέρυγες αυτής της Βουλής ότι δεν συμφωνείτε με τη νέα δανειακή σύμβαση, πριν καλά-καλά τη δείτε και αρχίσατε να συζητάτε και για λεπτομέρειες, πριν ακόμη υπάρξει.

Ας δούμε τις μη λεπτομέρειες εδώ: ότι αυτή η Κυβέρνηση κατόρθωσε να έχει δανειακές συμβάσεις της τάξης των 110 δισεκατομμυρίων, άλλα 130 δισεκατομμύρια με αυτήν τη νέα δανειακή σύμβαση και μείωση του χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια ταυτόχρονα. Εάν μπορείτε να μου βρείτε μια άλλη κυβέρνηση, η οποία κατόρθωσε να έχει διεθνή δανεισμό με αυτούς τους όρους, που έχει η δική μας Κυβέρνηση και παράλληλα να μειώσει κατά 100 δισεκατομμύρια το χρέος, παραμένοντας σε μια νομισματική ένωση, ελάτε να το πείτε ανοιχτά. Υπάρχουν ιστορικά παραδείγματα στην παγκόσμια οικονομική ιστορία. Θα μπορούσατε να τα ανασύρετε. Εδώ, όμως, δεν το κάνετε, γιατί δεν μπορείτε να τα βρείτε.

Κάποιοι απ' αυτήν την πτέρυγα λένε ότι θα έπρεπε να κάνουμε την αναδιάρθρωση νωρίτερα, γιατί να υποφέρουμε τόσο πολύ – και υπέφερε ο ελληνικός λαός – και δεν το κάναμε ένα χρόνο πριν για να τελειώνουμε, αγνοώντας ότι με ελλείμματα 15,7% του ΑΕΠ, ακόμα και αν είχατε αναδιάρθρωση και δεν είσαι κοντά στα πρωτογενή πλεονάσματα, όπως εμείς θα είμαστε του χρόνου, θα φθάναμε πάλι στο ίδιο σημείο το πολύ σε πέντε χρόνια. Και αυτό είναι απλά μαθηματικά.

Λέτε ότι εμείς πολώνουμε τη χώρα με την πρόταση για δημοψήφισμα και καταργούμε τις συναινετικές διαδικασίες. Λίγο πριν από εμένα ο συνάδελφος κ. Παπαγεωργίου έθεσε κάποια πολύ σημαντικά ερωτήματα και περί πατριωτισμού και περί κυβέρνησης Τσολάκογλου και για του Γουδή. Παρ' ότι παρερμηνεύεται το τι είναι του Γουδή από τη δική σας μεριά, δεν ξέρετε τι εξέλιξη ήταν εκεί...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Το δεύτερο βήμα...

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Λέω πώς το έβαλαν στην αρχή.

Κάποια στελέχη σας μιλούν για λύσεις που θα είναι αριστερά της Μεσογείου και δεν τα έχετε καταδικάσει ακόμη αυτά. Τα γράφουν σε γνωστά blogs, τα οποία υποστηρίζουν το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Εγώ πιστεύω ότι δεν τα υιοθετείτε. Βγείτε, όμως, και πείτε το επίσημα. Βγείτε και πείτε επίσημα ότι δεν υιοθετείτε όλη αυτήν τη ρητορική. Εγώ δεν πιστεύω ότι υιοθετεί αυτήν τη ρητορική το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το κόμμα που επεδίωξε την εθνική συμφιλίωση μετά το 1974. Γιατί, επομένως, αυτό το κόμμα δεν έχει το ψυχικό σθένος να βγει και να πει ότι «εμείς δεν υιοθετούμε αυτές τις πρακτικές».

Το ίδιο ισχύει και για την Αριστερά. Η Αριστερά υπέφερε από τη βία, από την καταστολή, γιατί η βία περιορίζει τις επιλογές των πολιτών και της κοινωνίας, την ελευθερία σκέψης. Γιατί δεν βγαίνουν και η αριστερά και η δεξιά πτέρυγα αυτού του Κοινοβουλίου να πάρουν θέση ενάντια στη βία, κάθε μορφής βίας και κρατικής βίας, που μπορεί να ενθαρρύνεται είτε έμμεσα είτε άμεσα από το ίδιο το πολιτικό σύστημα;

Μιλήσατε για συνταγματική εκτροπή. Και δεν αναφέρομαι μόνο στην Αξιωματική Αντιπολίτευση. Κάποιοι ζήτησαν την παραιτήση του Προέδρου της Δημοκρατίας. Κάποιοι άλλοι είπαν ότι θα κάνουν οτιδήποτε, για να μη γίνει δημοψήφισμα.

Τι σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, το «οτιδήποτε»; Γιατί δεν το ερμηνεύετε; Σημαίνει και συνταγματική εκτροπή το «οτιδήποτε»; Γιατί δεν γίνεστε πιο σαφείς στο λόγο σας και αφήνετε ασάφειες να αιωρούνται περί συνταγματικής εκτροπής άλλων;

Κάποιος σοβαρός πολιτικός κάλεσε τους Βουλευτές του

ΠΑΣΟΚ να ανατρέψουν την Κυβέρνηση, αγνοώντας βέβαια ότι και ο ίδιος έχει υποφέρει από την ανατροπή της δικής του κυβέρνησης από το σημερινό Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Πού έχουμε φτάσει, να εγκαλούμαστε εμείς για συνταγματική εκτροπή, όταν από τις δηλώσεις πολιτικών Αρχηγών ή τέως πολιτικών Αρχηγών προκύπτουν τέτοια στοιχεία συνταγματικής εκτροπής! Βρείτε, επομένως, το θάρρος και να καταδικάσετε δημόσια τη βία και όλα αυτά τα οποία γράφονται και να πάρετε πολύ σαφή θέση απέναντι σε αυτά τα φαινόμενα.

Το άλλο ερώτημα που απομένει είναι ότι υπάρχει εναλλακτική λύση, ότι κάπου υπάρχει μια μαγική λύση για την επίλυση των προβλημάτων της χώρας, ότι αυτήν την έχει η Νέα Δημοκρατία και ότι, δυστυχώς, δεν την έχει ανακαλύψει ακόμη ο ελληνικός λαός. Γιατί δεν στέλνετε αυτήν τη μαγική εναλλακτική σας λύση προς αξιολόγηση σε ένα διεθνή οργανισμό, σε αυτούς τους διεθνείς οργανισμούς με τους οποίους θα πρέπει να συνομιλείτε, εάν γίνεται κυβέρνηση, εάν έχετε την τύχη να σας εκλέξει ο ελληνικός λαός, για να δούμε τι θα πουν;

Εμείς θέσαμε κάποιες από τις προτάσεις σας στους συνομιλητές μας. Τις αξιολόγησαν και τις προτάσεις σας για την εφεδρεία και άλλες προτάσεις. Δεν είδα να προκύπτει κάτι απ' αυτό, ούτε είδα να προκύπτει από τις συζητήσεις τις οποίες κάνατε σε επίπεδο Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Δεν είδα έστω και μία υποσημείωση στις ανακοινώσεις του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος που να αναφέρεται στις τοποθετήσεις σας. Πουθενά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Πώς πουθενά;

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Είπα, στις επίσημες ανακοινώσεις του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος δεν υπάρχει τίποτα.

Επομένως δεν προκύπτει από πουθενά ότι αυτή η επιρροή, την οποία ως μαγική λύση περιφέρετε στην Ελλάδα, έχει διεθνή αξιοπιστία. Πολύ περισσότερο βέβαια αδυνατείτε να κατανοήσετε τη συνθετότητα των προβλημάτων και τη συνθετότητα των ευρωπαϊκών προβλημάτων. Δεν ζούμε σε έναν κόσμο, ο οποίος είναι ασφαλής, συνταγματικά και θεσμικά δομημένος για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε και οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι αγορές να συμπεριφέρονται μέσα σε ένα κλίμα το οποίο είναι ασφαλές. Καλώς ή κακώς, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα μόρφωμα το οποίο εξελίσσεται και το οποίο υποφέρει από μία σημαντική συνταγματική ασυμμετρία, σε αντίθεση με τα κράτη-μέλη. Ενώ ευνοεί την ανάπτυξη των οικονομιών της αγοράς –και, κατά τη γνώμη μου, καλά κάνει– δεν έχει αντισταθμίματα στις αποτυχίες των οικονομιών της αγοράς και δεν έχει ούτε το κοινωνικό κράτος ούτε μία κεντρική τράπεζα, η οποία μπορεί να παρεμβαίνει όταν υπάρχουν οικονομικές κρίσεις ούτε τη δυνατότητα μεταβιβαστικών πληρωμών ούτε τη δυνατότητα της ενίσχυσης της αγοράς εργασίας. Δηλαδή, είναι μία νομισματική ένωση σε εξέλιξη, που για να υπάρξει μία νομισματική ένωση σταθερή και κεντρική τράπεζα με διαφορετικά χαρακτηριστικά πρέπει να έχει και δυνατότητα στοιχείων κοινωνικού κράτους, έτσι ώστε όταν αποτυγχάνει η αγορά, να παρεμβαίνει και να έχει δυνατότητα μεταβιβαστικών πληρωμών από τις πιο πλούσιες χώρες στις φτωχότερες χώρες, όταν υπάρχουν ασυμμετρικά σοκ, τα οποία πλήττουν διαφορετικά την οικονομία και πολύ περισσότερο να έχει μία κοινή αγορά εργασίας, την οποία δεν έχει.

Η αρχιτεκτονική, επομένως, της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, η οποία βασίστηκε σε στοιχεία οικονομίας της αγοράς και πιο φιλελεύθερες οικονομικές προσεγγίσεις –όχι σε οικονομικές προσεγγίσεις της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας– είναι μία αρχιτεκτονική ατελής και εν εξέλιξη.

Εμείς είχαμε θέσει ήδη από το Δεκέμβριο του 2009 τα θέματα των ευρωομολόγων, τα θέματα του φόρου των χρηματοπιστωτικών συναλλαγών και της διαφορετικής δομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάτι το οποίο δεν έχετε κάνει ποτέ και δυστυχώς το κόμμα, το οποίο είναι υπεύθυνο με τη θετική έννοια για την ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Ένωση –όταν εμείς διαφωνούσαμε σε αυτά τα θέματα και είναι προς τιμήν σας που μας πήγατε σε αυτή την πορεία και μας εντάξατε στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Ένωση– δεν μπορεί να κατανοήσει τη συνθετότητα αυτών των προβλημάτων που ζούμε τώρα: ότι χρειάζεται μία δια-

φορετική Ευρώπη, μία διαφορετική οικονομική διακυβέρνηση, μία διαφορετική πολιτική διακυβέρνηση. Αλλά δεν είναι μία Ευρώπη, η οποία είναι έτοιμη αυτή τη στιγμή. Είναι μία Ευρώπη, η οποία κυριαρχείται από κόμματα που έχουν τις δικές σας ιδεολογικές αντιλήψεις και προσεγγίσεις.

Είστε στο Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα και τα στελέχη-Πρωθυπουργοί του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος είναι στη συντριπτική πλειοψηφία των κυβερνήσεων της Ευρωζώνης. Έχουν διαφορετικές απόψεις από αυτές τις οποίες έχουμε εμείς περί κοινωνικής συνοχής, περί μίας Ευρώπης που έχει και κοινωνικά χαρακτηριστικά, που έχει πιο πολιτικά χαρακτηριστικά και έχει μια οικονομική διακυβέρνηση που δεν ευνοεί μόνο τις αγορές, αλλά ευνοεί και τους ίδιους τους λαούς.

Επομένως σε ένα τέτοιο συσχετισμό δυνάμεων πρέπει να πλεύσουμε ως χώρα και, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να αντέξουμε και το «αντέξουμε» σημαίνει διαφορετικούς συσχετισμούς δυνάμεων και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, που αργά ή γρήγορα θα διαμορφωθούν και λόγω της οικονομικής κρίσης και λόγω των αντοχών των κοινωνιών στις ευρωπαϊκές χώρες. Η Ελλάδα, επομένως, πρέπει να αντέξει. Αλλά η Ελλάδα θα πρέπει και να αλλάξει, δεν αρκεί μόνο να αντέξει. Και θα πρέπει να αλλάξει ριζικά σε πάρα πολλά επίπεδα και αυτό αφορά και εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μία οικονομία της οποίας ο γενετικός κώδικας είναι παθολογικός. Έχει πρόβλημα το DNA της οικονομίας μας και αυτό το είδαμε στην πλήρη του έκφανση το 2009. Όταν έχεις 24 δισεκατομμύρια έλλειμμα στην οικονομία σου, γιατί αυτό κατάφερε η Νέα Δημοκρατία, και ταυτόχρονα έχεις 3,3% ύφεση, αυτό σημαίνει ότι κάτι δεν πάει καλά στην οικονομία. Αν δεις τις εισαγωγές και τις εξαγωγές εκείνης της χρονιάς έχεις τριπλάσιες εισαγωγές απ' ό,τι εξαγωγές. Πάσχει το παραγωγικό μοντέλο. Ε, τι φταίει για όλα τα κακά και τα δεινά του κόσμου και της χώρας μας; η Νέα Δημοκρατία; Όχι. Φταίει σύστημα το πολιτικό σύστημα – η Νέα Δημοκρατία φταίει για τον τεράστιο δημοσιονομικό εκτροχιασμό των τελευταίων πέντε ετών της διακυβέρνησής της, γιατί ξέφυγαν τα πράγματα, δεν μπορέσατε να ελέγξετε καθόλου- που δόμησε μία χώρα με βάση τον κρατισμό. Έτσι δομήθηκαν τα κόμματα, έτσι δομήθηκαν οι θεσμοί, έτσι δομήθηκε η οικονομία μας. Ένας ασφυκτικός εναγκαλισμός κράτους ιδιωτικής επιδοματικής οικονομίας και μέσω αυτού του ασφυκτικού εναγκαλισμού ο εναγκαλισμός της κοινωνίας.

Φτιάξαμε ατελείς θεσμούς, έχουμε ένα Σύνταγμα, το οποίο δεν είναι σύγχρονο, έχουμε τρεις εξουσίες που τα όριά τους είναι δυσδιάκριτα. Η δυσλειτουργικότητα σε μια από αυτές, στη δικαιοσύνη αναφέρομαι, είναι πολύ μεγαλύτερη και από αυτή του ίδιου του πολιτικού συστήματος και της Εκτελεστικής και της Νομοθετικής Εξουσίας. Είναι ένα κράτος το οποίο δεν λειτουργεί, αλλά και μια οικονομία η οποία δεν λειτουργεί. Μεγαλώσαμε το κράτος, δώσαμε ελπίδες σε νέες γενιές ότι μπορούν να μεγαλουργήσουν μέσω μιας κρατικής μόνιμης θέσης, η οποία πολλές φορές δεν προσέφερε τίποτα στο κοινωνικό σύνολο και για να χρηματοδοτήσουμε αυτήν τη μεγάλη ανάπτυξη του κράτους, μεγάλωσαμε και τα ελλείμματα και τα χρέη μας. Χρειαζόμαστε, όμως, κάτι διαφορετικό αυτήν τη στιγμή. Αυτό δεν μπορεί να πάει μακριά. Περνάμε μια λογική αναδιάρθρωση και μια περίοδο αναδιάρθρωσης τώρα, αλλά αν είναι να γίνουμε μια σύγχρονη ευρωπαϊκή κοινωνία και μια σύγχρονη ευρωπαϊκή οικονομία και ένα σύγχρονο κράτος, χρειάζεται να αλλάξουμε και νοοτροπία και ως πολιτικό σύστημα και ως κοινωνία.

Εδώ να απενοχοποιήσουμε και ορισμένες έννοιες πάνω στις οποίες δομήθηκε η λογική της ελληνικής δημοκρατίας μετά το 1974. Αυτό, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να γίνει σε τέσσερις άξονες που θα οδηγήσει σε μια νέα χώρα και ένα νέο πολιτικό σύστημα.

Πρώτον, να πούμε ποια είναι τα όρια του δημόσιου και του ιδιωτικού σ' αυτήν τη χώρα. Τι κάνει το κράτος, τι κάνει το δημόσιο και τι κάνει ο ιδιωτικός τομέας. Ποιος είναι ο ρόλος του κράτους και μέχρι πού πάει. Κατά τη γνώμη μου, πρέπει να περιοριστεί σε υπηρεσίες που αυξάνουν την κοινωνική κινητικότητα και συμβάλλουν στην αναδιανομή του εισοδήματος. Ένα σοβαρό

κοινωνικό κράτος και παράλληλα ένα σοβαρό ρυθμιστικό κράτος, δεν μπορεί να είναι ένα κράτος επιχειρηματίας και ένα κράτος παραγωγός. Αλλά, από εκεί και πέρα, να δούμε και τι είδους ιδιωτικό τομέα. Όχι σε έναν κρατικοεξαρτώμενο ιδιωτικό τομέα που βασίζεται στις κρατικές επιδοτήσεις. Πρώτη διάκριση αυτή.

Δεύτερη διάκριση, που είναι για την κοινωνία. Μεγαλώσαμε με τη λογική των δικαιωμάτων, θέλω, απαιτώ εδώ και τώρα. Υπάρχουν και υποχρεώσεις, δεν μπορεί να υπάρχουν μόνο δικαιώματα. Από εδώ και μπρος, θα πρέπει να μπορούμε επομένως σε μια λογική του όχι μόνο παίρνω από το κράτος, την κοινωνία αλλά δίνω κιόλας. Αυτό προϋποθέτει ένα βαθύτατο διάλογο ισορροπίας δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

Τρίτον, όσον αφορά στη διάκριση μεταξύ συλλογικού και ατομικού, εξοβελίσαμε το ατομικό, εξοβελίσαμε κάθε τι που έχει σχέση με την επιχειρηματικότητα, την ατομική επιβράβευση από το λεξιλόγιό μας και μιλούσαμε πάντοτε εν ονόματι του συλλογικού. Αλλά πώς ορίσαμε το συλλογικό; Ως ισοπέδωση προς τα κάτω -αν είναι δυνατόν- και όχι ως συλλογικό ότι σαν μόρφωμα, σαν κοινωνία χρηματοδοτούμε κοινά όλοι εμείς οι πολίτες υπηρεσίες δημοσίου συμφέροντος, όπως η υγεία, όπως η παιδεία, που βοηθούν στην ανέλιξη. Δεν είδαμε έτσι τη συλλογικότητά μας. Την είδαμε μέσω της προσοδοθηρίας μας, μέσω του δημόσιου τομέα. Ε, όχι, δεν είναι αυτή η συλλογικότητα. Συλλογικότητα σημαίνει ευθύνη, χρηματοδότηση υπηρεσιών κοινωνικής ανέλιξης και κινητικότητας, επιβράβευση της ατομικότητας και όχι ισοπέδωση προς τα κάτω.

Τέλος, να βρούμε μια ισορροπία μεταξύ κινήτρων και επιβράβευσης, που είναι πάλι μέσα ενταγμένη στο συλλογικό και στο ατομικό και του ρόλου του κράτους. Θα πρέπει να επιβραβεύουμε τους ανθρώπους οι οποίοι παράγουν περισσότερα και αυτό είναι μια αναφορά και σε εμάς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορούμε να εξοβελίσουμε την ατομικότητα εν ονόματι της σταθερότητας και μιας γενικευμένης συλλογικότητας. Η ατομικότητα πρέπει να επιβραβεύεται, αλλά παράλληλα πρέπει να φροντίζουμε να υπερασπιζόμαστε ένα δημόσιο συμφέρον που δίνει τις δυνατότητες σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες πολίτες να αναπτύξουν τις δικές τους δυνατότητες και ιδιαιτερότητες.

Όλα αυτά, λοιπόν, προϋποθέτουν ριζικές ανατροπές και στη λογική τη δική μας, εγώ θα έλεγα και στη λογική του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κατά τη γνώμη μου, όμως, εκεί θα πάμε θέλουμε δεν θέλουμε. Η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Επικρατείας, κ. Ηλία Μόσιαλο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ, παρακολουθήσα την ομιλία σας και όπως αρχίσατε είπα: «Να μια ομιλία η οποία επικεντρώνεται σε κάποια επιχειρήματα. Μπορεί να διαφωνεί κανείς ή να συμφωνεί, αλλά λέει επιχειρήματα». Δυστυχώς, όμως, δεν αντέξατε στον πειρασμό να περιπέσετε σε έναν αντιαριστερό λόγο παλαιάς κοπής, συνδέοντας την Αριστερά με τη βία. Σε λίγο, κύριε Μόσιαλε, μπορεί να μας πείτε ότι κρατάμε και κονσερβοκούτια, έτσι όπως πάτε.

Παρακαλώ να ανακαλέσετε, να πάρετε πίσω αυτά που είπατε, διότι συνιστούν κατήφορο. Δεν θέλω να δώσω συνέχεια. Παρακαλώ να το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Λαφαζάνη, είναι γνωστές οι δικές μου απόψεις για τα θέματα της βίας και καταδικάζω τη βία απ' όπου και αν προέρχεται, είτε αυτή είναι βία του κράτους είτε αυτή προέρχεται από μειοψηφίες είτε προέρχεται από το ίδιο το πολιτικό σύστημα. Εμείς, όμως, αυτό το κάνουμε ανοιχτά.

Εσείς τι πρόβλημα έχετε και δεν το κάνετε ανοιχτά; Καταδικά-

στε τη βία απ' όπου και αν προέρχεται και πείτε κάτι πάρα πολύ απλό, ότι η βία περιορίζει τις επιλογές, περιορίζει τις ατομικές ελευθερίες κι εμείς είμαστε μια παράταξη η οποία ήταν πάντα υπέρ της διεύρυνσης των ατομικών επιλογών, των συλλογικών επιλογών και των επιλογών που έχει ο κάθε πολίτης αυτής της χώρας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εξετάσεις μη βίας δεν θα δώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κύριε Μιχελογιαννάκη, δεν έχετε εσείς το λόγο. Θα προηγηθεί ο Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, επειδή μίλησε ο Υπουργός.

Καλείται ο Βουλευτής Λαρίσης της Νέας Δημοκρατίας κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος να λάβει το λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι ιδιαίτερα, διότι ο Υπουργός Επικρατείας κ. Μόσιαλος αναγνώρισε την καθοριστική συμβολή της παράταξής μας, της Νέας Δημοκρατίας και του ιδρυτή της, του Κωνσταντίνου Καραμανλή, για την ένταξη της χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε ΕΟΚ.

Φοβούμαι, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι με την πολιτική που ακολουθείτε, με τους πειραματισμούς σας, με το εγχείρημα του δημοψηφίσματος, θέτετε σε κίνδυνο τη μεγαλύτερη αυτή κατάκτηση του ελληνισμού το δεύτερο μισό του 20ου αιώνα.

Σε αντίθεση με τον Πρωθυπουργό, κύριε Μόσιαλε, που στο εξωτερικό διέσυρε την εικόνα της χώρας τότε μιλώντας για την πλέον διεφθαρμένη χώρα της Ευρώπης και τότε παρουσιάζοντας την ως «Τιτανικό», ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο Αντώνης Σαμαράς, όποτε βρίσκεται στο εξωτερικό και πρόσφατα στη συνεδρίαση του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, στις συναντήσεις που είχε με ηγέτες αδελφών-κεντροδεξιών κομμάτων της Νέας Δημοκρατίας, πολλοί εκ των οποίων είναι και Πρωθυπουργοί, επιμένει στην ανάγκη μιας άλλης αναπτυξιακής πολιτικής που λείπει από τα προγράμματα που εφαρμόζει η Κυβέρνησή σας στην Ελλάδα. Δεν είναι, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία που διαπραγματεύεται με την τρόικα, είναι η Κυβέρνησή σας που διαπραγματεύεται με την τρόικα και τα αποτελέσματα τα βλέπουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω, ότι η αποψινή συνεδρίαση θα είναι επιτέλους η αρχή του τέλους για αυτήν την πολιτική, για το δράμα που βιώνει η ελληνική κοινωνία. Προσδοκώ ότι απόψε η ξεκάθαρη φωνή της ελληνικής κοινωνίας από τον Έβρο μέχρι την Κρήτη και από το Καστελλόριζο έως την Κέρκυρα θα ακουστεί από την ετοιμόρροπη κυβερνητική πλειοψηφία. Να φύγετε αξιώνει ο ελληνικός λαός, όλες οι κοινωνικές ομάδες, όλες οι παραγωγικές τάξεις μηδεμιάς εξαιρουμένης. Μένει μόνο η τυπική ληξιαρχική πράξη του τέλους αυτής της Κυβέρνησης. Και ως πάψει ο Πρωθυπουργός να μιλά για συμφέροντα, να μιλά για διαπλεκόμενα που απεργάζονται την πτώση της Κυβέρνησής σας. Την πτώση της Κυβέρνησής σας την επιθυμεί η τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές είναι ιστορικές. Η ψήφος του κάθε Βουλευτή ζυγίζει σήμερα όσο ζυγίζουν οι αγωγές έντεκα εκατομμυρίων Ελλήνων, που με κομμένη την ανάσα νιώθουν την απειλή της διάλυσης της χώρας να κρέμεται πάνω από τα κεφάλια τους.

Η απόφαση, λοιπόν, του καθενός και της καθεμιάς δεν επιτρέπεται να μπαίνει σε οποιοδήποτε κομματικό φίλτρο. Κάθε Βουλευτής βρίσκεται ενώπιον της συνειδήσής του και μόνο, βρίσκεται ενώπιον της ευθύνης του στον τόπο.

Σήμερα κρινόμαστε όλοι και η κοινωνία που βράζει από την οργή, δείγμα της οποίας συνάντησαν πολλοί συνάδελφοι κατά τη διάρκεια των παρελάσεων της 28ης Οκτωβρίου, μας παρακολουθεί όλους και μας κρίνει αυστηρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε επί δύο χρόνια ένα απίστευτο ρεσιτάλ κυβερνητικής αναποτελεσματικότητας και ανεπάρκειας. Επί δύο χρόνια η οικονομία βυθίζεται στην ύφεση, η ανεργία καταρρίπτει κάθε ρεκόρ, χιλιάδες επιχειρήσεις κλείνουν, τα λουκέτα μετατρέπουν εμπορικούς δρόμους σε νεκρές περιοχές, οι νέοι μεταναστεύουν, οι πολίτες αγκομαχούν από τους φό-

ρους, οι επενδύσεις συναντώνται μόνο στα λεξικά. Και σε κάθε όμως τομέα συναντάμε την ίδια εικόνα παρακμής και διάλυσης. Η Δημόσια Διοίκηση δεν λειτουργεί, στα σχολεία δεν υπάρχουν δύο μήνες μετά τον αγιασμό ακόμη βιβλία, τα νοσοκομεία δεν έχουν ιατρικά υλικά, η εγκληματικότητα έχει ξεπεράσει κάθε όριο, το στράτευμα με τις απαράδεκτες μικροκομματικές σας λογικές βρίσκεται σε αναβρασμό και η Κυβέρνηση ανίκανη να αντιμετωπίσει ακόμη και διαδικαστικά ζητήματα σπαράσσεται από δελφίνομαχίες με έναν Πρωθυπουργό που μας έχει σώσει από τη χρεοκοπία πέντε-έξι φορές, που μας εκβιάζει κάθε λίγους μήνες με νέα διλήμματα, που δεν διαπραγματεύτηκε τίποτα.

Και νομίσουμε ότι φτάσαμε στον πάτο του βαρελιού κατά την έκφραση του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης. Όμως ο κ. Παπανδρέου απέδειξε ότι αυτό το βαρέλι δεν έχει πάτο όπως δεν έχει την έλλειψη γενναιότητας να αποδεχθεί ένας πολιτικός ότι απέτυχε και να αποσυρθεί. Τι κι αν βοά όλη η κοινωνία, τι κι αν η δυσαρμονία Κυβέρνησης και λαού είναι απόλυτη και καθολική, τι κι αν οι ίδιοι οι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος του λένε ότι πρέπει να αποσυρθεί. Χωρίς αναστολές ο κύριος Πρωθυπουργός πρότιμης να τα τινάξει όλα στον αέρα για να κρατήσει την καρέκλα του με το εγχείρημα του δημοψηφίσματος, θέτοντας σε αμφισβήτηση την παραμονή της χώρας στο ευρώ και στην ασφάλειά του. Δεν συνειδητοποιεί ότι με την υψηλού ρίσκου απόφαση κινδυνεύουν οι πολίτες αυτής της χώρας να μετατραπούν σε πένιες και να ξεφτυλιστεί διεθνώς η Ελλάδα. Βάζετε σε περιπέτειες την ίδια την Ευρωζώνη, διότι δήθεν ο κ. Παπανδρέου θυμήθηκε ότι έχει ανάγκη τη νομιμοποίηση της πολιτικής του. Και το κάνει αυτό σήμερα που ο ίδιος και η Κυβέρνησή του έχουν απολέσει κάθε ίχνος νομιμοποίησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση είναι κρίσιμη. Χθες ο ηγέτης των Γερμανών σοσιαλδημοκρατών κ. Γκάμπριελ παρομοίωσε την Ελλάδα με τη Δημοκρατία της Βαϊμάρης τη δεκαετία του '30, τότε που η πολιτική της αυστηρής λιτότητας οδήγησε την οργή στα μονοπάτια του ολοκληρωτισμού. Ακόμα και μέσα στην υπερβολή της η δήλωση αυτή καταδεικνύει το πρόβλημα της λανθασμένης ακολουθούμενης πολιτικής αλλά και της συσσωρευμένης κοινωνικής οργής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία το έχει ξεκαθαρίσει με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο. Απέναντι σε μια επικίνδυνη Κυβέρνηση, απέναντι σε έναν επικίνδυνο Πρωθυπουργό δεν μπορεί να υπάρξει καμμία ανοχή. Σας καλούμε να ματαιώσετε το δημοψήφισμα. Μαζί με την κοινωνία θα επιδιώξουμε να βάλουμε φραγμό στην πορεία προς την καταστροφή που η απόφαση αυτή μπορεί να έχει για τη χώρα. Η μόνη καθαρή, η μόνη λυτρωτική λύση αυτή την ώρα είναι οι εκλογές. Είναι ώρα να μιλήσει ο κυρίαρχος ελληνικός λαός ελεύθερα, δημοκρατικά, υπεύθυνα και όχι με δημοψηφίσματα και πλαστά διλήμματα. Ελπίζω ότι η φωνή της κοινωνίας θα φτάσει σε αυτήν την Αίθουσα, θα ακουστεί, και η πατριωτική συνείδηση των Βουλευτών της Πλειοψηφίας θα δώσει λύσει στο δράμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Χαρακόπουλε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Φαίνεται ότι δεν μαθαίνουμε από τα λάθη μας. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι ότι τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια κληρονομήσαμε τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια από την κακοδιαχείριση των ταμείων, περίπου 95-100 δισεκατομμύρια από την κακοδιαχείριση της ανάπτυξης, πολλά δισεκατομμύρια από τη φοροδιαφυγή και πολλά δισεκατομμύρια χαμένα στο τραπεζικό σύστημα. Και φτάσαμε στο σημείο να αρχίσουμε να βιώνουμε τα τελευταία χρόνια -με κορωνίδα το τελευταίο έτος- κρίσεις που από χρηματιστηριακές έγιναν χρηματοπιστωτικές, έφτασαν στα δημοσιονομικά, στο έλλειμμα, στο χρέος, στο δανεισμό και φτάσαμε σε κρίση και του πολιτικού συστήματος και κυρίως κρίση κοινωνίας.

Πράγματι το ελληνικό κράτος και ο ελληνικός λαός πληρώνει αυτές τις αμαρτίες του πολιτικού συστήματος. Πράγματι η διαχείριση του κράτους έστω και στα δύο χρόνια τα δικά μας έγινε και με λάθη και με καθυστερήσεις και με λάθος εκτιμήσεις. Πράγ-

ματι ο λαός δεν είδε αυτά που ήθελε, δηλαδή την επιστροφή του κλεμμένου πλούτου, την ανακατανομή του πλούτου και προπάντων το περί δικαίου αίσθημα. Πράγματι στραγγίσαμε τους ίδιους και τους ίδιους, τους εύκολους και δεν είχαμε την πολυτέλεια να ζητήσουμε χρήματα από εκεί που έπρεπε. Και πράγματι φτάσαμε σε ένα δημόσιο χρέος, που κληρονομήσαμε, δύσκολα διαχειρίσιμο.

Κάναμε προσπάθειες τεράστιες όσον αφορά την αναμόρφωση και τη μεταρρύθμιση του κράτους, τα οποία όμως δεν έχουν φανεί ακόμα. Και μέσα σε αυτό το δύσκολο τέρας του δημόσιου χρέους βρέθηκε μια στιγμή μια υγιής κυβέρνηση και ένας υγιής Πρωθυπουργός και διαπραγματεύεται δύο πράγματα: Πρώτα-πρώτα στο εξωτερικό δημοκρατία και όχι αγορά, προτάσεις για ευρωομόλογο, για φορολόγηση των τραπεζικών, για χίλια δυο, τα οποία έχουμε βάλει και τα οποία δεν έχω χρόνο τώρα να τα πω, αλλά προπάντων για το εγχείρημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, η οποία θα αποκτήσει πολιτικά χαρακτηριστικά. Και στο εσωτερικό φέρνει ένα πακέτο, για το οποίο δεν είδα κανένα κόμμα ακόμα να τοποθετηθεί και να πει ότι δεν είναι καλό, κανένα. Είδα μόνο ότι ξαφνικά τους πείραξε η πρόταση, όταν έγινε, για να πάρουμε ψήφο εμπιστοσύνης απ' όλη τη Βουλή για να μπορέσουμε να πάμε στην κορωνίδα της λαϊκής κυριαρχίας, στην άμεση δημοκρατία, στο δημοψήφισμα.

Πειράχτηκαν πολλοί. Είναι αλήθεια ότι πειράχτηκαν πολλοί. Ποιοι είναι αυτοί που πειράχτηκαν; Αυτοί οι οποίοι θα μπόυνε εθελοντικά στην ανακατανομή του πλούτου. Και ποιοι είναι αυτοί; Ποια είναι η ιδιωτική συμμετοχή, η οποία σήμερα θα πληρώσει και όχι οι εύκολοι δότες που είπαμε πριν; Θα πληρώσουν οι τράπεζες; Και βέβαια θα πληρώσουν. Θα πληρώσουν Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που βλέπουμε αυτές τις μέρες τι προβάλλουν και για ποιους λόγους το προβάλλουν; Ναι, θα πληρώσουν. Θα πληρώσουν αυτοί που έπαιξαν στα ζάρια την επιστροφή στη δραχμή ώστε να κερδίσουν; Ναι, θα πληρώσουν. Θα πληρώσουν αυτοί οι οποίοι έπαιξαν στα ζάρια την πιθανή χρεοκοπία και που σήμερα βλέπουν ότι με το πακέτο διάσωσης και με τη διαπραγμάτευση έξω ότι αλλάζουν οι όροι; Ασφαλώς και θα πληρώσουν.

Βλέπουμε και συγκυριακά. Πριν δέκα μέρες είχαμε το σθένος να ονοματίζουμε τις καταθέσεις του εξωτερικού και να αρχίσουμε μια διαδικασία που γρήγορα θα φέρει έσοδα. Συγκυριακά πάλι βγάλαμε λίστες του «πόθεν έσχες» με τους φοροφυγάδες. Συγκυριακά πάλι αρχίσαμε και λέμε ότι στο φορολογικό και στον προϋπολογισμό θα βάλουμε και κοινωνικό δίκτυο και κοινωνική ασφάλεια και θα στρίψουμε το τιμόνι προς προοδευτικές κατευθύνσεις.

Και μόλις τα τέσσερα συγκυριακά ακούστηκαν και τα βίωσαν κάποιοι, κάποιοι βγαίνουν προς τα έξω και ζητούν τι; Καταγγέλλω πρώτα-πρώτα Δημοκρατική Συμμαχία και ΛΑΟΣ ότι βάζουν θέμα σε Βουλευτές στο να μπουν στα ζητήματα αποστασιοποιητικής διαδικασίας. Είναι συνταγματική εκτροπή και τουλάχιστον οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ αυτά δεν τα σηκώνουν. Βλέπουμε μια Δεξιά με καιροσκοπισμό, με ρεβανσισμό και με μοναδική σκέψη την επιστροφή στην εξουσία. Και βλέπουμε και μια Αριστερά, κεντρικό στέλεχος της αριστεράς να λέει ότι αυτός που χτύπησε Βουλευτή μας -τον κ. Μαγκούφη- είναι ΠΑΣΟΚ. Τι σημαίνει αυτό για την Αριστερά; Αυτό σημαίνει για την Αριστερά ένα πράγμα ότι την ενδιαφέρουν μόνο τα εκλογικά ποσοστά και όχι το διακύβευμα της αριστερής προσέγγισης και της προοδευτικότητας. Στεκόμαστε στο να μαζέψουμε και όχι να λύσουμε.

Κυρίες και κύριοι, ούτε συζήτηση ότι μέσα σ' αυτό το παιχνίδι τραπεζών, Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, καταθέσεων εξωτερικού, λίστας φοροφυγάδων, αυτών που έπαιξαν για τη χρεοκοπία και αυτών που πάνε για την επιστροφή στη δραχμή, εμείς βάζουμε ένα διακύβευμα: Ευρωπαϊκή ενοποίηση έτσι και αλλιώς, με τους όρους που θα παλέψουμε και με τους συσχετισμούς των προοδευτικών δυνάμεων που κάποια στιγμή θα γίνουν πράξη στην Ευρώπη. Αναμόρφωση και μεταρρύθμιση του κράτους που δεν θα μας αναχαιτίζει κανείς. Θα πληρώσει επιτέλους το κεφάλαιο και θα γίνει ανακατανομή των βαρών όπως πρέπει να γίνει. Σεβασμός στη λαϊκή βούληση.

Οι μούντζες του Συντάγματος του Ιουνίου και της παρέλασης του κάθε παραστάτη έβαλαν σε αμφισβήτηση τον ίδιο το θεσμό.

Εμείς απαντούμε σήμερα, σαν έκφραση και σαν μια γιορτή άμεσης δημοκρατίας, με το δημοψήφισμα που θα γίνει. Προγνωστικά: και το δημοψήφισμα θα γίνει και θα το κερδίσουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Ηρακλείου του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχελογιαννάκη.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν έχετε το δικαίωμα!

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Αναφέρθηκε σε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρία Αμμανατίδου, δεν σας έδωσα το λόγο!

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρία Αμμανατίδου, δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και δεν έχετε το δικαίωμα του λόγου. Παρακαλώ, να μη γράφεται τίποτε στα Πρακτικά.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο αγαπητός συνάδελφος του ΠΑΣΟΚ μίλησε για την Αριστερά. Ας μη ξεχνούμε όμως -παρ' όλο που εμείς δεν ανήκουμε εκεί- ότι έγιναν αγώνες ετών για να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι ορισμένα δικαιώματα που μέσα σε μία ημέρα τα έχασαν. Μέσα σε μία ημέρα κουρεύτηκαν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Δεν μιλάμε για το κούρεμα του 50%. Αναφερόμαστε στο γεγονός ότι από την αρχή οι συντάξεις έχουν μειωθεί κατά 40%, οι μισθοί το ίδιο, το ΦΠΑ πήγε στο 23%. Αν δεν έχεις χρήματα, είναι αδύνατο να βάλεις βενζίνη. Ο κεφαλικός φόρος είναι διαφορετικός. Έχουν ήδη μπει τέσσερα-πέντε πρόστιμα στα ακίνητα. Αυτοί που δεν έχουν μεγάλους μισθούς, πώς θα πληρώσουν νοίκι στο δικό τους σπίτι; Καταφέρατε αυτό που δεν είχατε καταφέρει το 1981, να καταργήσετε την ιδιοκτησία.

Το ΔΝΤ ήταν επιλογή του Πρωθυπουργού. Ήταν καθαρή επιλογή. Για έξι μήνες δεν έκανε τίποτε. Κατηγορούσε τη χώρα, τους πολίτες, τη Νέα Δημοκρατία για το χρέος, το 120%. Απορώ με τους συναδέλφους που δεν καταλαβαίνουν ότι θα φθάσουμε, εάν μπορούσαμε, στο 120% του ΑΕΠ, αυτό δηλαδή που υπήρχε το 2009. Έλεγε ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κατέστρεψε τότε τον τόπο.

Δηλαδή, θα πιέσουμε όλο τον κόσμο, όλους τους αδύνατους, τους φτωχούς που δεν έχουν να πάρουν γάλα στα παιδιά τους και θα φτάσουμε μετά από δέκα χρόνια, το 2020, εκεί που ήμασταν πριν από δύο χρόνια και γι' αυτό πανηγυρίζουμε; Λυπάμαι γι' αυτό.

Μας έχει «σώσει» τέσσερις-πέντε φορές μέχρι τώρα. Δεν μπορούν να καταλάβω το εξής. Εσείς είστε πατριώτες, ενώ εμείς δεν είμαστε; Εσείς θέλετε το καλό της πατρίδας; Ανήκουμε στην Ευρώπη και κάναμε μεγάλη προσπάθεια να σας οδηγήσουμε εκεί. Και ξαφνικά εσείς είστε πατριώτες; Εμείς τι είμαστε που δεν ψηφίζουμε όλα αυτά; Είστε πατριώτες εσείς που ψηφίζετε και φοβάστε να πάτε στον κόσμο; Δεν το καταλαβαίνω!

Το βασικότερο απ' όλα είναι ότι όλα αυτά αποτελούν επιλογή. Ο ίδιος ο Στρος Καν, ο πρώην Πρόεδρος του ΔΝΤ, είπε ότι από τον Ιούνιο του ζήτησε, ο τότε Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να του πει πώς θα μπει στο ΔΝΤ από 1/12/2009. Αυτά τα είπε σε συνέντευξή του στη Γαλλία.

Στο τελευταίο νομοσχέδιο που φέρει για το ενιαίο μισθολόγιο, βαθμολόγιο και την εργασιακή εφεδρεία κατεγράφησαν έντεκα αντισυνταγματικές διατάξεις. Τη λύση την έδωσαν βέβαια οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Έχει επιδεινωθεί, λοιπόν, η γενικότερη οικονομική κατάσταση, με τη χώρα να βρίσκεται σε βαθιά ύφεση και στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και τους πολίτες να έχουν περάσει προ πολλού το κατώφλι της ανοχής και κυρίως της αντοχής. Τα spreads, όπως θα θυμάστε, ήταν 130 μονάδες βάσης. Τώρα, αυτήν τη στιγμή, είναι στις 2.226. Κέρδισαν πολλοί καιροσκόποι και παίκτες, εκμεταλλευόμενοι το πρόβλημα αυτό το ελληνικό. Σκεφθείτε τι κέρδη είχαν αυτοί που ποντάρισαν ότι θα ανέβουν τα spreads. Φαντα-

στείτε ότι ενώ είχε ανοδική πορεία το ευρώ και πήγε στο 1.41 και κάτω, μόλις έγινε η συζήτηση στην Κοινοβουλευτική Ομάδα προχθές σε μιάμιση ώρα έπεσε στο 1.36 και κέρδισαν δισεκατομμύρια άνθρωποι. Και δεν το ήξερε ούτε η Κοινοβουλευτική Ομάδα ούτε το Υπουργικό Συμβούλιο ούτε οι ξένοι. Επομένως, ποντάροντας πάνω στην Ελλάδα πάρα πολλοί έχουν κερδίσει πάρα πολλά χρήματα.

Στην αντίστοιχη συζήτηση του Ιουνίου είχαμε πει, όπως και άλλοι συνάδελφοι, πως ήταν ολοφάνερο ότι τότε η Κυβέρνηση ήταν περιορισμένης ευθύνης και υπό προθεσμία και αυτό αποδείχθηκε πολύ γρήγορα. Υπάρχει μία παντελής δυσαναλογία μεταξύ της θέλησης του λαού, που αποδεικνύεται από τις τελευταίες εκδηλώσεις που έγιναν στις παρελάσεις, και της Κυβέρνησης και γι' αυτό το λόγο ακριβώς προσπαθεί να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα των εξεγερμένων. Και εννοώ όλων και όχι ότι ξεκίνησαν μόνο από την Αριστερά. Ήταν γενικευμένα. Ήμουν στη Θεσσαλονίκη. Είδατε ότι οι επίσημοι φύγαμε και αμέσως έγινε η παρέλαση, τους χειροκροτούσαν και τους χάιδευαν και χειροκροτήθηκαν πιο πολύ από κάθε άλλη παρέλαση. Όλα αυτά πρέπει να μας προβληματίσουν.

Λέγεται: «να σώσουμε τη χώρα». Τι να σώσουμε; Θα χάσουμε όλο το λαό; Είναι δυνατόν ο πολίτης να μην μπορεί να πληρώσει το ενοίκιο που επιβάλλεται για το σπίτι του, γιατί τα έσοδά του έχουν μειωθεί και έχει φθάσει τα 600-700 ευρώ, -διότι υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι- και να καλείται να πληρώσει το φόρο αυτό της κατοικίας και εάν δεν μπορεί να τον πληρώσει -και πάρα πολλοί δεν μπορούν να τον πληρώσουν- να του κόβεται το φως; Και λέμε ότι σκεπτόμαστε τον πολίτη; Το βασικότερο πράγμα που δεν πρέπει να χάσουμε είναι η κοινωνική συνοχή. Άμα αρχίσουμε ξαφνικά να έχουμε πάλι εμφυλίδους, έχουμε καταστραφεί. Το πρώτο πράγμα, το πιο σοβαρό, είναι το να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Κι όλοι συμφωνούμε ότι η Ευρώπη είναι ο δρόμος. Δεν υπάρχει κάποιος, εκτός από ένα κόμμα, που να διαφωνεί.

Επομένως, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί μιλήσαμε εναντίον της χώρας, εναντίον των πολιτών, για «Τιτανικούς» κ.λπ., και φθάσαμε σ' ένα σημείο επιλογής πλέον να είναι το μνημόνιο. Και συνεχίζουμε και έχουμε αυτήν τη στιγμή την ελπίδα ότι θα φθάσουμε στο 2009, δηλαδή δύο χρόνια πίσω, μετά από δέκα χρόνια. Γι' αυτόν το λόγο ό,τι θέλει ας ψηφίσει ο καθένας, αρκεί και μόνο να μην πιέσουμε και να μην διχάσουμε το λαό.

Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κοιτάζουμε είναι το πώς θα μπορέσει ο λαός να βγει από τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται. Και αν τυχόν νομίζετε ότι εμείς θέλουμε να κάνουμε εκλογές για να έρθουμε στην εξουσία και να λύσουμε όλα αυτά τα προβλήματα, θα σας πω ότι η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Θα υποφέρετε στην εξουσία για να μπορέσετε να βοηθήσετε το λαό. Αν τυχόν, λοιπόν, έχετε αυτό το πνεύμα, τότε να σας χαρούμε. Δεν πρέπει όμως να πηγαίνουμε με διλήμματα τα οποία είναι πραγματικά, όπως για παράδειγμα, «ή θα κάνουμε αυτό ή θα φύγουμε από το ευρώ», «ή θα έχουμε ευρώ ή δραχμή». Δεν πρέπει να είναι τέτοια τα διλήμματα -προς Θεού!- και δεν νομίζω ότι ο οποιοσδήποτε λογικός άνθρωπος εδώ μέσα θα αποδεχθεί αυτά τα πράγματα. Οι πληροφορίες εξω λένε ότι μπορεί να έχουμε σύγκρουση με τους ξένους ηγέτες. Μακάρι να μην γίνει αυτό, γιατί πράγματι η πορεία της χώρας είναι προς την Ευρώπη.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Ιωαννίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Πέλλας του ΠΑΣΟΚ κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι μία ιδιαίτερη ημέρα για την Κυβέρνηση, για το ΠΑΣΟΚ, για την ελληνική κοινωνία εν γένει. Δεν θα την αξιολογήσω ως μεγάλη ή μικρή. Δεν θα προβώ σε κανέναν άλλο χαρακτηρισμό. Είναι μια μέρα που το πολιτικό σύστημα και ειδικά το ΠΑΣΟΚ, που σηκώνει εδώ και δύο χρόνια τον δυσβάσταχτο σταυρό μόνο του, καλείται να δώσει άλλη μια μάχη, αυτήν τη φορά όμως καλώντας και τον ελληνικό λαό να πάρει θέση σαφή και ξεκάθαρη απέναντι στα εσωτερικά γεγονότα που συμβαίνουν τα δύο τελευταία χρόνια στην

πατρίδα μας.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, για να μην ξεχνάμε και να μην ξεχνιόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τον Οκτώβριο του 2009 το ΠΑΣΟΚ, μετά από πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης από τη Νέα Δημοκρατία, παρέλαβε τη χώρα -αν πω σε κατάσταση διάλυσης, θα είναι σαν να κολακεύω την απελθούσα κυβέρνηση, Αντιπολίτευση σήμερα- σε κατάσταση πλήρους κατάρρευσης. Το έλλειμμα της χώρας είχε φτάσει στο δυσθεώρητο 16% του ΑΕΠ. Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου ήταν 30.000.000.000 ευρώ, 15.000.000.000 εξαγωγές, 45.000.000.000 εισαγωγές. Και βεβαίως το κόστος εξυπηρέτησης μισθοδοσίας του δημοσίου είχε διπλασιαστεί και είχε στρατολογηθεί μια καινούργια στρατιά συμβασιούχων. Και παρά τις ανεξέλεγκτες δημόσιες δαπάνες, η ελληνική οικονομία βρισκόταν σε ύφεση -3,5% και η ανεργία στο 10%.

Τι δείχνουν όλα τα παραπάνω; Δείχνουν ακριβώς, ότι η Νέα Δημοκρατία και ο δραπετεύσας, πρώην Πρωθυπουργός, είχαν διαλύσει κυριολεκτικά τη χώρα. Ο ελληνικός λαός δεν είχε ξεχάσει ούτε το «Βατοπέδι», ούτε τα «δομημένα ομόλογα» ούτε τη «GOLDMAN SACHS» ούτε τα «σκάνδαλα των υποκλοπών» ούτε το «στρατηγό άνεμο» ούτε τις καταρρέουσες δημόσιες υπηρεσίες.

Αυτή ήταν η χώρα που παραλάβαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια χώρα με άδεια ταμεία, με διαλυμένη οικονομία, με διαλυμένους φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς, με την αγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας σε εθνικό και διεθνές επίπεδο στο ναδίρ, με χρέη μέχρι το λαιμό και διαφθορά μέχρι το λαιμό. Η μικρή οικονομία της Ελλάδας αιμορραγούσε κατά 30.000.000.000 το χρόνο, δηλαδή κατανάλωνε 30.000.000.000 ευρώ περισσότερο από αυτά που παρήγαγε.

Ήταν δυνατόν να αντέξει με αυτά τα δεδομένα η ελληνική οικονομία; Για πόσο ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πιστεύετε ότι θα μπορούσατε να υπεκφεύγετε της εθνικής σας υποχρέωσης να ανασυντάξετε την οικονομία και να βάλετε σε τάξη τα του οίκου σας -τώρα, πλέον, γνωρίζουμε και εμείς και το γνωρίζει καλά και ο ελληνικός λαός- μέχρις ότου δραπετεύσετε αντί να δώσετε την εθνική μάχη για τη σωτηρία της πατρίδας;

Και μετά από δύο χρόνια εντατικής, εθνικής προσπάθειας, ο εμπρηστής επιστρέφει ως πυροσβέστης. Αυτοί που διέλυσαν την ελληνική οικονομία έχουν τώρα ιδέες για την ανάταξη της. Αυτοί που λεηλάτησαν απερίσκεπτα τον εθνικό πλούτο της χώρας, εμφανίζονται να έχουν χρήσιμες ιδέες για την κοινωνικά δίκαιη ανακατανομή των βαρών. Αυτοί που χρέωσαν την Ελλάδα μέχρι το λαιμό, αντιτίθενται στο κούρεμα του χρέους. Εάν αυτό δεν είναι ύβρις και εάν δεν είναι πολιτικός τυχοδιωκτισμός, τότε τι άλλο θα μπορούσε να είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι;

Όλα αυτά όμως, ανήκουν στο παρελθόν. Το ΠΑΣΟΚ και η σημερινή Κυβέρνηση ανέλαβαν να σηκώσουν αυτό το βαρύ σταυρό. Ανέλαβαν το βαρύ, πολιτικό τίμημα να αλλάξουν αυτά που άφησαν να σέρνονται από δεκαετίες, όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα στάθηκε δίπλα στην Κυβέρνηση, στάθηκε δίπλα στον Πρωθυπουργό, με αίσθημα πατριωτικής ευθύνης, με γνώμονα τη διάσωση της πατρίδας μας από την απόλυτη καταστροφή.

Τι κάναμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα δύο χρόνια; Κατ' αρχάς διασφαλίσαμε την ομαλή χρηματοδότηση της χώρας μας με μια άνευ προηγουμένου δανειακή σύμβαση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Δεν είχε ξανα συμβεί στην ιστορία της Ευρωπαϊκής Ένωσης χώρες-μέλη, να δανείζονται χώρα-μέλος, που βρίσκεται σε δημοσιονομικό κίνδυνο και το ύψος του πακέτου χρηματοδότησης που εξασφάλισε η Ελλάδα, να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, που δεν είχε ξαναυπάρξει ποτέ στο παρελθόν.

Με αυτόν τον τρόπο η Ελλάδα και η ελληνική οικονομία κέρδισαν πολύτιμο χρόνο να συνταχθούν, αποφύγαμε τη χρεοκοπία, οι τράπεζές μας είχαν την αναγκαία ρευστότητα, αποφύγαμε το καταστροφικό φαινόμενο που στην παγκόσμια ορολογία λέγεται «bank run» και την ανεξάλειπτη ανάληψη των καταθέσεων και δώσαμε στην ελληνική οικονομία τη βαθιά ανάσα που χρειαζόταν

για να συνεχίσει.

Φυσικά, δεν νομίζω να πιστεύει κάποιος από εμάς, μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα σήμερα ότι η ενδεχόμενη λύση θα ήταν να απευθυνθούμε στους εταίρους μας και να τους απειλήσουμε με χρεοκοπία, με την αυτοκτονία μας δηλαδή. Ούτε ότι θα έπρεπε να κρύβουμε για μια ακόμη φορά τα προβλήματα μας κάτω από το χαλί. Γιατί το χαλί είχε γίνει, πλέον, βουνό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Άρα η λύση ποια ήταν; Αναρωτιέμαι και ερωτώ και εσάς. Στον ελεύθερο λαϊκισμό, βεβαίως, υπάρχουν πάντα λύσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τι μας έχει πει μέχρι τώρα η Μείζων, αλλά και η Ελάσσων Αντιπολίτευση; Έχουμε ακούσει όλων των ειδών τις απόψεις, που αξίζει μια φορά να τις καταγράψουμε. Να δανειστούμε κρυφά, όταν ξεκίνησε η κρίση, 50.000.000.000 ευρώ από τις αγορές και να τη βγάλουμε δύο χρόνια ακόμη, μέχρι να δούμε τι θα κάνουμε. Να χρεοκοπήσουμε και να γίνουμε χώρα παρίας, στα ένδοξα χνάρια πρότυπα της περήφανης Κούβας. Να ανατρέψουμε την εκλεγμένη Κυβέρνηση και πείσουμε τους ευρωπαίους εταίρους μας στο εξωτερικό ότι είναι προς το συμφέρον τους, αν θέλουν να οικοδομήσουμε μια πραγματικά ενωμένη Ευρώπη, να μας χρηματοδοτούν για πάντα μέσα από μεταβιβαστικές πληρωμές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Να πάμε με ταχείς ρυθμούς στην ανάπτυξη με αέρα κοπανιστό. Αφού βέβαια με 35.000.000.000 ευρώ έλλειμμα καταφέραμε να έχουμε ύφεση, τώρα με δημοσιονομικό συμμάζεμα και βέβαια, το μισθολογικό κόστος ανέγγιχτο -όπως μας πρότειναν με έναν μαγικό τρόπο που μόνο η Νέα Δημοκρατία γνωρίζει- θα πάμε σε ανάπτυξη. Να επιστρέψουμε στη δραχμή, να κόβουμε όσο χρήμα θέλουμε χωρίς αντίκρισμα, να αποκτήσουμε πληθωρισμό περισσότερο από 20% και η αξία των περιουσιακών στοιχείων των Ελλήνων να μειωθεί κατά 80% τα επόμενα χρόνια.

Αυτά και άλλα, από ουτοπικά ως φαιδρά, ακούμε από αυτούς που έβαλαν φωτιά στο σπίτι μας και την ανεύθυνη Ελάσσων Αντιπολίτευση που γνωρίζει ότι, εφόσον δεν κυβερνά και δεν θα κληθεί να κυβερνήσει, δεν χρειάζεται να προτείνει δυσάρεστα αλλά εφικτά σχέδια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρόσφατη Σύνοδο δόθηκε μια μεγάλη μάχη για την ελληνική οικονομία και για το μέλλον της χώρας μας συνολικά. Τα μεγάλα συμφέροντα και οι διεθνείς τράπεζες που ως τώρα δεν δέχονταν καμμία απώλεια στα χαρτοφυλάκιά τους, δέχθηκαν μετά από την ισχυρή πίεση των Ευρωπαίων ηγετών την εθελοντική μείωση της ονομαστικής αξίας των ομολόγων που κατείχαν και κατέχουν.

Με τον προφανή αυτόν τρόπο η Ελλάδα πέτυχε μια ιστορική συμφωνία. Αφ' ενός αφαίρεσε από τις πλάτες του ελληνικού λαού ένα δυσθεώρητο χρέος 130 δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου και αφ' ετέρου εξασφάλισε την εθελοντική βάση της συμφωνίας ότι δηλαδή δεν θα υπάρξει πιστωτικό γεγονός, δεν θα χρεοκοπήσουμε ως χώρα. Καταφέραμε δηλαδή να άρουμε ένα σημαντικό βάρος από τις πλάτες του ελληνικού λαού και ταυτόχρονα να διατηρήσουμε την ελληνική οικονομία ζωντανή.

Εμείς σταθήκαμε και ως ιστορική παράταξη, αλλά και ως εθνική δύναμη, υπεύθυνα στο ύψος των περιστάσεων και δώσαμε και δίνουμε τη μάχη για τη διάσωση και την ανάπτυξη της χώρας μας. Απέναντί μας όλο αυτό το διάστημα είχαμε μια ανεύθυνη Αντιπολίτευση που, με τον υπερβάλλοντα λαϊκισμό της, στάθηκε ενάντια στην οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, αμυνόμενη με ευχολόγια και ουτοπικές λύσεις, τις οποίες ούτε οι Ευρωπαίοι ομοϊδέατες της δεν συμμερίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μας προέτρεπε να μειώσουμε το χρέος, αλλά χωρίς διαγραφή, να κάνουμε ανάπτυξη μειώνοντας τους φόρους, δηλαδή αυξάνοντας τα ελλείμματα, χωρίς όμως να προσδιορίζεται ποιος θα χρηματοδοτήσει τα ελλείμματα αυτά, να μειώσουμε την ανεργία μειώνοντας δραστικά τις θέσεις εργασίας στο δημόσιο.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε λαϊκιστές. Θα συνεχίσουμε το δύσκολο δρόμο που έχουμε πάρει και θα αναλάβουμε το δύσκολο και βαρύ πολιτικό κόστος έχοντας πάντως προοπτική την εθνική και την οικονομική μας ανάταση.

Όμως πρέπει και οι πολίτες με την ψήφο τους στο προσεχές δημοψήφισμα να πάρουν θέση σε αυτά τα ιστορικά διλήμματα και γεγονότα, να απαντήσουν στα θεμελιώδη ερωτήματα για το μέλλον της ίδιας τους της ζωής. Τι έχουμε να φοβηθούμε από μια τέτοια προοπτική, από τη διεύρυνση των θεσμών της άμεσης δημοκρατίας και ποιος από εμάς, τους εκλεγμένους εκπροσώπους του ελληνικού λαού, έχει το δικαίωμα να πει ότι η γνώμη του δεν μας χρειάζεται, ότι στην παρούσα φάση είναι επικίνδυνο να εκφραστεί, ότι εμείς ξέρουμε καλύτερα από τον ελληνικό λαό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία είναι το πολίτευμα όπου ο λαός είναι ο κυρίαρχος για τη ζωή του και αυτό δεν χωρά καμμία παρερμηνεία και δεν δέχεται καμμία απολύτως έκπτωση. Στηρίζω επομένως την Κυβέρνηση και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην πολιτική του δημοψηφίσματος και πρώτα απ' όλα στη μεγάλη προσπάθεια της χώρας μας να ανακάμψει.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτή Πέλλας του ΠΑΣΟΚ.

Καλώ τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη, Βουλευτή Α' Αθηνών του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το ΠΑΣΟΚ, άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ιστορία στα δημοψηφίσματα. Στα σαράντα χρόνια που υπάρχει στον τόπο και στα τριάντα χρόνια που τον κυβερνά έχει κάνει πληθώρα δημοψηφισμάτων, ακριβώς επειδή σεβόταν πάντοτε την άμεση δημοκρατία.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή άκουσα τους Υπουργούς που βρέθηκαν εδώ σήμερα και μίλησαν αλλά και το μεγαλύτερο μέρος των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ να κάνουν μια ανασκόπηση των τελευταίων δύο ετών. Θέλω να σας πω ότι ξαναζητήθηκε ψήφος εμπιστοσύνης από την Κυβέρνηση. Ξαναζητήθηκε τον Ιούλιο. Συνεπώς, για να έχει την ανάγκη ο Πρωθυπουργός να ξαναζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης κάτι καινούργιο θέλει.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να αναλωνόμαστε πάλι στο τι έχει γίνει πριν τον Ιούλιο. Τα είπατε αυτά, τα είπαμε αυτά. Πάμε στα καινούργια δεδομένα, όπου δεν έχουν δοθεί απαντήσεις. Διότι πολύ εύκολα προσπαθούν και κάποιοι Υπουργοί από το ΠΑΣΟΚ αλλά και κάποιοι Βουλευτές που δεν θέλουν να τοποθετηθούν ευθέως στο θέμα του δημοψηφίσματος να πουν «θα έρθει η ώρα να συζητήσουμε το δημοψήφισμα, τώρα συζητάμε την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση». Ουσιαστικά, εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση δόθηκε από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και στο τελευταίο, στο δύσκολο πολυνομοσχέδιο, όπου μάλιστα υπήρξε και μια διαγραφή.

Τι κάνει τώρα ο Πρωθυπουργός; Ο Πρωθυπουργός έρχεται και συνδέει την εμπιστοσύνη με το δημοψήφισμα. Άρα, όσοι την Παρασκευή δώσουν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, δεν μπορούν να επικαλεστούν ότι όταν έλθει η κουβέντα του δημοψηφίσματος μπορεί να έχουν διαφορετική θέση. Αυτό ήταν το ζητούμενο του Πρωθυπουργού στην ομιλία του. Είπε: «Δεν πάω σε μια τοποθέτηση που θα μπορούσε να ανοίξει αμέσως το θέμα». Γιατί να ζητήσει ψήφο εμπιστοσύνης; Η ψήφος εμπιστοσύνης συνδυάζεται άρρηκτα με το δημοψήφισμα.

Και να δούμε τώρα ποια είναι τα δεδομένα. Άκουσα και την πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία του παριστάμενου Υπουργού, κ. Μοσιαλου, που είχε μία, αν θέλετε ιστορική διαδρομή και διαδρομή αυτοκριτικής για την παράταξη του. Μπορεί να μην ήταν αυτός τότε, όπως το έχει πει άλλωστε και σε δηλώσεις τους. Τα δύο τελευταία χρόνια είναι Βουλευτής και Υπουργός. Ωστόσο όταν μπαίνει σε ένα κόμμα, προφανώς αυτό το κόμμα έχει ένα παρελθόν, δεν προέρχεται από παρθενογένεση. Ακούσαμε, λοιπόν, για τις στρεβλώσεις, για το δημόσιο, δηλαδή γι' αυτά που κάνατε.

Ακούσαμε και από τον κ. Ρέππα να λέει από αυτό εδώ το Βήμα ότι πληρώνουμε εμείς και οι γενιές που έρχονται την κακοδιαχείριση, η οποία υπήρξε όλα αυτά τα χρόνια. Ο κ. Ρέππας, όμως, ήταν Υπουργός όλα αυτά τα χρόνια. Συνεπώς πληρώνουμε και την δική του κακοδιαχείριση.

Τι κάνει τώρα ο Πρωθυπουργός; Θέτει σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Να τα πούμε ξεκάθαρα. Κύριε Υπουργέ, διαβάζετε και πολύ καλά τον διεθνή Τύπο, έτσι έχει συνδεθεί το

δίλημμα παντού από την πιο αριστερή μέχρι τη πιο δεξιά εφημερίδα που υπάρχει, από τη «LIBERATION», από το «SPIEGEL», όπου και να διαβάσετε. Όπως και να τεθεί, ουσιαστικά το ερώτημα είναι εάν η Ελλάδα θα συνεχίσει μέσα στο ευρώ ή όχι.

Είναι ωραίο να λέτε ότι όλα αυτά είναι διασφαλισμένα και δεν μπαίνουν σε κίνδυνο. Προφανώς, όμως, η απάντηση, είτε είναι ναι είτε όχι, έχει κάποιες συνέπειες.

Κοιτάξτε τι έχει κάνει τώρα ο Πρωθυπουργός, κύριοι συνάδελφοι, πως φαίνεται αναξιόπιστος όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας, σε σας τους Βουλευτές που το μάθατε σε μία συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, στο Υπουργικό Συμβούλιο που δεν ήξερε, αλλά στους εταίρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καθόταν δηλαδή και διαπραγματευόταν με τη Μέρκελ και τον Σαρκοζί, έφθασαν σε μία συμφωνία, υποτίθεται ότι αυτή η συμφωνία -που δεν την ξέρουμε, ξέρουμε τις βασικές παραμέτρους, αλλά δεν ξέρουμε τι ακολουθεί από εκεί και πέρα- είναι μία καλή συμφωνία και δεν είπε σε αυτούς τους ανθρώπους, «όλα αυτά καλά, αλλά θα τεθούν σε δημοψήφισμα».

Υπήρξε ανοδική πορεία στις αγορές την επόμενη ημέρα και ξαφνικά με μια δήλωσή του ο Πρωθυπουργός, χωρίς να έχει εκταμειωθεί η έκτη δόση -δηλαδή άμα ήθελε να έχει και ένα διπλωματικό όπλο, κινδυνεύει να το χάσει- λέει να πάμε σε δημοψήφισμα. Το δημοψήφισμα θα έχει ξεκάθαρα αυτό το νόημα. Διακυβεύεται πλέον ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός.

Γιατί είναι ανήθικο αυτό το ερώτημα; Όχι, γιατί κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να ερωτηθεί ο ελληνικός λαός εάν θέλει ή δεν θέλει τη σύμβαση ή εν τέλει εάν θέλει ή δεν θέλει το ευρώ. Συνδυάζει, όμως, ο Πρωθυπουργός της χώρας την πολιτική του ύπαρξη, προσωπική και κομματική με την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Θέτει το δίλημμα που λέει: Ευρώπη, ευρώ και ΠΑΣΟΚ ή όχι Ευρώπη.

Όλα τα προηγούμενα λίγα δημοψηφίσματα που έχουν γίνει σε ομαλές πάντα περιόδους, έγιναν κατόπιν εκλογών, κύριοι συνάδελφοι. Ήταν το ερώτημα των εκλογών, ότι πάμε σε εκλογές και αφού πάμε σε εκλογές, θέτουμε και το ερώτημα στο λαό. Εσείς τι λέτε; Εσείς λέτε όχι. Δημοψήφισμα, αλλά Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

Εξηγήστε μου, κύριοι συνάδελφοι, κάποιος ο οποίος πιστεύει στον ευρωπαϊκό προσανατολισμό, ο οποίος ενδεχομένως πιστεύει και στη συμφωνία που οποία φέρνετε, αλλά θεωρεί ότι εσείς είστε ανίκανοι να υλοποιήσετε αυτήν τη συμφωνία, θεωρεί ότι όπως αποτύχατε στο μνημόνιο -και αποτύχατε επειδή δεν μπορούσατε να υλοποιήσετε τις δεσμεύσεις που υπήρξαν- αντίστοιχα θα είστε ανίκανοι να ακολουθήσετε αυτήν τη σύμβαση, τι θα ψηφίσει;

Συνεπώς παίζετε με την ευρωπαϊκή πορεία του τόπου, παίζετε με την πτώχευση, παίζετε με τον ελληνικό λαό, για να μείνει ο κ. Παπανδρέου γαντζωμένος στην εξουσία. Δεν θα πω στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τι να κάνουν. Είναι δικαίωμά τους. Όποιοι, όμως, δώσε ψήφο εμπιστοσύνης την Παρασκευή, μην εμφανιστεί μετά με δηλώσεις του ότι δεν θέλει το δημοψήφισμα, διότι τότε θα είναι ανήθικος και στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, τον κ. Αθανάσιο Πλεύρη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Συμεών Κεδίκογλου.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι σε αυτήν την Αίθουσα συμφωνούμε ότι η κρίση που βιώνουμε δεν είναι απλώς δημοσιονομική, δεν είναι μόνο οικονομική, είναι κρίση θεσμών, είναι κρίση βαθιά πολιτική.

Το τελευταίο διάστημα, με την εμφάνιση της κρίσης, αναδείχθηκαν και γιγαντώθηκαν αυτές οι αντιφάσεις και τα παράδοξα που ποτέ δεν έλειψαν από αυτήν τη χώρα σε βαθμό που δεν μπορούμε πλέον να συνεννοούμαστε μεταξύ μας με ορθολογικό τρόπο, ακόμα και στα πιο θεμελιώδη ζητήματα εθνικής στρατηγικής.

Ας δούμε μερικά παραδείγματα αντιφάσεων από την ίδια μας την κοινωνία.

Όλοι θέλουν να κλείσουν δημόσιες επιχειρήσεις και οργανι-

σμοί. Μάλιστα, υπάρχουν και μετρήσεις της κοινής γνώμης, η οποία σε μεγάλη πλειοψηφία τάσσεται κατά της μονιμότητας. Κανείς, όμως, δεν είναι έτοιμος να αποδεχθεί την επαναξιολόγηση ή πολύ περισσότερο την απόλυση προσωπικού.

Κάθε χρόνο η χώρα ζει και στενάζει έξω από τα εξεταστικά κέντρα των πανελληνίων εξετάσεων, καθώς οι γονείς αγωνιούν για ένα καλύτερο μέλλον για τα παιδιά τους και κάνουν τα πάντα γι' αυτό το μέλλον. Είναι αυτοί οι ίδιοι, όμως, που δεν θέλουν να ακούσουν για θυσίες, είναι έτοιμοι να βγουν στους δρόμους για τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα, έστω και αν έτσι θα παραδώσουν άδεια ταμεία σε αυτά ακριβώς τα παιδιά, στην επόμενη γενιά.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ωρύνονται κάθε βράδυ για τους οργανισμούς που δεν έκλεισαν, για το κράτος που δεν μίκρυνε και είναι σίγουρο ότι τα ίδια αυτά μέσα ενημέρωσης θα κατηγορήσουν την Κυβέρνηση για τη νεοφιλελεύθερη, ανάληψη πολιτική της και θα αναδείξουν τα ανθρώπινα δράματα από τις συνέπειες της βάρβαρης πολιτικής σε τυχόν πρώτες απολύσεις.

Οι συνδικαλιστές της ΑΔΕΔΥ καταλαμβάνουν τα Υπουργεία, για να δώσουν την τρόικα, από την οποία εξαρτάται ο μισθός τους.

Οι δικαστές που είναι οι θεματοφύλακες των θεσμών και των νόμων χειροκροτούν σε γενική τους συνέλευση το συνδικαλιστή-εκπρόσωπο που μιλά για καταλήψεις στα δικαστήρια.

Φθάσαμε, δυστυχώς, στο τραγικό σημείο να εμπλέξουμε μαθητές και τις παρελάσεις στα μικροκομματικά μας παιχνίδια. Ντροπή!

Αν δε, υπεισέλθουμε στα παράδοξα του πολιτικού μας συστήματος, εδώ το επίπεδο του πολιτικού διαλόγου και η άκριτη πολεμική που αντιμετωπίζει η Κυβέρνηση δύσκολα περιγράφονται. Η Νέα Δημοκρατία αυτοχαρακτηρίζεται φιλελεύθερο κόμμα. Παρ' όλα αυτά, θέτει ένα σωρό περιορισμούς και προσκόμματα στο άνοιγμα των κλειστών επαγγελματιών. Τα κόμματα της Αριστεράς με την προοδευτική ρητορεία είναι αυτά που στην πράξη δεν θέλουν καμμία αλλαγή και είναι από μόνα τους μία αντίφαση. Φθάσαμε στο σημείο να ακούμε, δυστυχώς και από τα αριστερά τα περί προδοσίας, όταν αυτό το διαχωρισμό τον έχει πληρώσει η Αριστερά μεταξύ εθνικοφρόνων και μισσμάτων. Πίστευα ότι στην εποχή μας τέτοιοι διαχωρισμοί έχουν πια ξεπεραστεί.

Τι έλεγε, λοιπόν, η Αριστερά πάντα; Πάντα και για όλα τα θέματα ήταν υπέρ των δημοψηφισμάτων. Τώρα είναι αρνητική. Πάντα μιλάγε για συνολικό κούρεμα. Τώρα δεν θέλει το κούρεμα και παρουσιάζεται -δεν καταλαβαίνω- ως προστάτης των τραπεζών ή ότι νοιάζεται για τους τραπεζίτες. Άλλο παράδοξο.

Η ίδια η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα -για να πω και για μας την ίδια στιγμή που κάνουμε κριτική για καθυστερήσεις στο κυβερνητικό έργο, κάνουμε τη ζωή δύσκολη σε όσους Υπουργούς αποτολμήσουν ρήξεις και ανατροπές.

Θέλαμε επαναδιαπραγμάτευση για τα επιτόκια. Έγινε. Θέλαμε όλοι μείωση του χρέους. Έγινε. Ποιο, λοιπόν, είναι το πρόβλημα; Μπορούν κάποιοι, ελεύθερα και εκ του ασφαλούς -με τη βεβαιότητα ότι οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα βάλουν πλάτη και θα βγάλουν πάλι το φίδι από την τρύπα, θα κάνουν δηλαδή το καθήκον τους, όπως μέχρι τώρα- να λαϊκίζουν και να συνεχίζουν να μιλούν ελεύθερα και εκ του ασφαλούς;

Η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου κατέδειξε το άθλιο πραγματικά επίπεδο που έχουμε στο δημόσιο διάλογο. Με αυτήν τη συμφωνία η χώρα θα πάρει ένα δεύτερο πρόγραμμα στήριξης 100 δισεκατομμυρίων από το EFSF και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, θα ελαφρυνθεί το χρέος κατά 100 δισεκατομμύρια και μόνο από τους τόκους κάθε χρονιάς θα γλιτώσουμε 4,5 δισεκατομμύρια το χρόνο. Τα ασφαλιστικά ταμεία, σύμφωνα και με τις δηλώσεις του Υπουργείου Οικονομικών, είναι εξασφαλισμένα. Αυτό το σχήμα καθιστά το ελληνικό δημόσιο χρέος μακροπρόθεσμα βιώσιμο, σε συνδυασμό βεβαίως με το περιορισμένο μέσο επιτόκιο και τη μακρύτερη μέση διάρκεια.

Προφανώς, μια τέτοια στήριξη έχει κόστος, έχει δεσμεύσεις, έχει υποχρεώσεις. Δεν μας αρέσει; Μας ενοχλεί; Κοστίζει; Να το δεχθώ. Δεν μπορώ να δεχθώ, όμως, ότι μια συμφωνία που μπορεί να σώσει την Ευρώπη, το ευρώ και κατ' επέκταση τη χώρα αποτιμάται με εσωτερικούς πολιτικούς όρους για εσωτερική μικροκομ-

ματική κατανάλωση. Και το πιο άθλιο είναι να τη χαρακτηρίζουν προδοτική, να χαρακτηρίζουν τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας προδότη, τον ίδιο τον Έλληνα Πρωθυπουργό που διαπραγματεύεται προδότη. Αυτό δεν το δεχόμαστε.

Επίσης, δοκιμάζεται η κοινωνική και εθνική συνοχή. Χρειαζόμαστε για να προχωρήσουμε ένα αρραγές εσωτερικό μέτωπο. Χωρίς να στηρίζουν οι Έλληνες πολίτες την προσπάθεια, δεν μπορούμε να πάμε πουθενά.

Υπό αυτές τις συνθήκες που μόλις περιέγραψα γίνεται κατανοητή η πρωτοβουλία του Πρωθυπουργού να πάμε σε δημοψήφισμα και να τεθούν οι πάντες προ των ευθυνών τους.

Επίσης, δεν πρέπει να λησμονούμε και την πίεση πολλών συναδέλφων για πρωτοβουλίες υπό το βάρος που σηκώσαμε, που είναι πραγματικά πολύ παραπάνω από όσο αναλογούσε στις πλάτες μας. Και αυτό σε ανθρώπινο επίπεδο, αν θέλετε, είναι κατανοητό. Μπορεί εγώ ενδεχομένως να άντεχα και να έλεγα ότι πρέπει να το φθάσω μέχρι τέλους, αλλά είναι κάτι που είναι κατανοητό. Επιτρέψτε μου, όμως, εν όψει των διαδικασιών, να εκφράσω τον προβληματισμό μου για τα δημοψηφίσματα που αφορούν θέματα κεφαλαιώδους σημασίας, πολύ απλά γιατί πιστεύω ότι η ηγεσία πρέπει να αναλαμβάνει τις ευθύνες της και να βγαίνει μπροστά. Αυτή είναι μία πάγια θέση μου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Στη συγκεκριμένη πρωτοβουλία έχω και εγώ σαν Βουλευτής δύο προβληματισμούς, δύο αιτήματα. Πρώτον, από καθαρά τεχνικής πλευράς, δεν ξέρω αν δημιουργείται πρόβλημα στην επίτευξη της συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου και γι' αυτό πιστεύω ότι θα πρέπει να επισπεύσουμε και να πάμε πολύ πιο γρήγορα στη διεξαγωγή του. Δεύτερον, δεν θα πρέπει ούτε για μία στιγμή να βάλουμε σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, για την οποία τόσες θυσιές κάναμε, τόσα μέτρα λάβαμε και είναι αλήθεια επώδυνα!

Βεβαίως, ο Πρωθυπουργός γνωρίζει καλύτερα. Όσα ξέρει ο νοικοκύρης, δεν τα ξέρει ο κόσμος όλος, λέει ο λαός μας. Μπορεί πράγματα που εμείς δεν τα γνωρίζουμε, να τα ξέρει καλύτερα. Κατανοώ, επίσης, ότι είναι και η μόνη επιλογή που θα εξαναγκάσει το πολιτικό σύστημα της Μεταπολίτευσης να τοποθετηθεί με ευθύνη, για πρώτη φορά ίσως, απέναντι στα λεγόμενά του. Πλέον όμως, η θετική έκβαση του δημοψηφίσματος πρέπει να σημάνει τολμηρή Κυβέρνηση, αλώβητη στις κραυγές της μειοψηφίας, που θα δίνει απαντήσεις για το πώς να πάει μπροστά ο τόπος και η οποία θα μιλάει με καθαρές κουβέντες και θα κάνει σοβαρή δουλειά.

Ο δρόμος θα είναι δύσβατος, οι κραυγές εκκωφαντικές, τα συμφέροντα επιθετικά. Όμως, πρέπει εμείς οι πολιτικοί να θυμόμαστε τη ρήση του Ελευθερίου Βενιζέλου στη Βουλή το έτος 1930. Έλεγε, λοιπόν, το εξής: «Πρέπει να λέγουμε στον κόσμο την αλήθεια όπως είναι. Ας μας υβρίζουν. Δεν πρέπει να γινόμεθα ούτε Βουλευτάι, ούτε Γερουσιαστάι, ούτε Πρωθυπουργοί, αν δεν θέλουμε να μας υβρίζουν». Ο Χάρι Τρούμαν έλεγε πιο απλά «αν δεν αντέχεις τη ζέστη, φύγε από την κουζίνα».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, λέγοντας ότι ξέρουμε πως μόνη μας σωτηρία είναι η σωτηρία του τόπου και γι' αυτήν εμπιστεύομαι το ισχυρό πρόγραμμα αλλαγών της επόμενης διετίας. Γι' αυτό δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Κεδίκογλου, Βουλευτή Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η απόφαση της Κυβέρνησης για διεξαγωγή δημοψηφίσματος αποτελεί την αποθέωση της ανευθυνότητας, θέτει σε κίνδυνο την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρώπη, ενώ κλονίζει τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, δημιουργώντας νέα δεδομένα, πριν καν αυτή οριστικοποιηθεί. Όσο η δανειακή σύμβαση βρίσκεται υπό την αίρεση του ελληνικού δη-

μοψηφίσματος, αυτή δεν θα κλείσει. Όμως, όσο δεν κλείνει, δεν μπορεί να τεθεί και σε δημοψήφισμα.

Ο Πρωθυπουργός, χωρίς καμμία προσυνεννόηση με τους Ευρωπαίους ομολόγους του και υποτιμώντας τις αντιδράσεις των αγορών, οδηγεί τη χώρα μας πιο κοντά στη χρεοκοπία και στον κίνδυνο εξόδου από την Ευρωζώνη και το ευρώ. Αντί να προχωρήσει στην προκήρυξη των εκλογών που αποτελούν τον πιο ασφαλή και δημοκρατικό τρόπο για να οδηγηθούμε στη σταθερότητα, επιλέγει το δημοψήφισμα που οδηγεί σε πολιτική αστάθεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Ο Πρωθυπουργός επιλέγει να σύρει τη χώρα σε μία μακρά περίοδο έντονης αντιπαράθεσης και αβεβαιότητας για τη διενέργεια δημοψηφίσματος για μία δανειακή σύμβαση, της οποίας το περιεχόμενο δεν έχει ακόμη καθοριστεί. Μέχρι τότε θα έχουμε μία κυβέρνηση που θα σέρνεται, μία κοινωνία που θα βράζει.

Όμως, η χώρα έχει ανάγκη από ομαλότητα και σταθερότητα, για να αποκατασταθεί το κλίμα εμπιστοσύνης και να προχωρήσουμε, επιτέλους, σε πρωτοβουλίες ανάπτυξης. Εξάλλου, πώς είναι δυνατόν η ελληνική Κυβέρνηση από τη μία πλευρά να διαπραγματεύεται με τους τραπεζίτες για την εθελοντική συμμετοχή τους στο κούρεμα και από την άλλη, η ίδια συμφωνία να είναι σε εκκρεμότητα αναμένοντας την έγκρισή της από τον ελληνικό λαό με δημοψήφισμα; Το δίλημμα που τίθεται είναι εκβιαστικό προς τον ελληνικό λαό. Υπάρχει κίνδυνος να απορρίψει ο λαός και τη λανθασμένη πολιτική της Κυβέρνησης, αλλά και τη δανειακή σύμβαση.

Εμείς δεν απορρίπτουμε τη σύμβαση. Απορρίπτουμε τα μέτρα που τη συνοδεύουν. Απορρίπτουμε την πολιτική, η οποία ακολουθείται. Με το κούρεμα το 2020, θα φθάσουμε στο χρέος του 2009. Στα τέλη του 2009 το χρέος ήταν 120% του ΑΕΠ. Τώρα μας λέτε ότι θα προσπαθήσετε μ' αυτήν την πρωτοβουλία να το κατεβάσετε πάλι στον 120% του ΑΕΠ έως το 2020.

Αυτό δεν είναι αποτέλεσμα, δεν είναι μία παραδοχή μίας δραματικής αποτυχίας της Κυβέρνησης; Καθήκον μας είναι να ανοίξουμε το δρόμο για το πιο αυθεντικό δημοψήφισμα που είναι οι εκλογές και τούτο, γιατί είναι πλέον ξεκάθαρο ότι η Κυβέρνηση έχει αποτύχει σε όλα τα επίπεδα και ο τόπος χρειάζεται μία διαφορετική πολιτική.

Η πολιτική και κοινωνική κατάσταση έχει φθάσει σε οριακό σημείο. Η χώρα έχει εισέλθει εμφανώς σε φάση ακυβερνησίας. Η οργή των πολιτών παίρνει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Επί δύο χρόνια ακολουθείτε μία πολιτική που βυθίζει πιο βαθιά στην κρίση, πιο βαθιά στην ύφεση και στην απόγνωση των λουκέτων και της ανεργίας. Οι πολίτες βιώνουν την πιο σκληρή και άδικη πολιτική με οριζόντιες περικοπές συντάξεων, μισθών και αδιάκοπες φοροεπιδρομές.

Η ύφεση διαμορφώθηκε στο 7,3% το δεύτερο τρίμηνο του 2011 από 3% που ήταν το 2009. Το ΑΕΠ έχει μειωθεί σημαντικά. Η ανεργία έχει λάβει δραματικές διαστάσεις. Οι άνεργοι ξεπέρασαν τις οκτακόσιες χιλιάδες. Η Ελλάδα βρίσκεται στην εικοστή θέση σε απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ από την Πέμπτη θέση που βρισκόταν το 2009. Το έλλειμμα του προϋπολογισμού είναι πάνω από 20% μεγαλύτερο από το προβλεπόμενο. Οι δημόσιες επενδύσεις συρρικνώνονται, είναι μειωμένες κατά 30% το πρώτο οχτάμηνο του έτους έναντι στόχου για μείωση 10%. Κι εδώ έχει πέσει έξω η Κυβέρνηση.

Δεν έχει γίνει καμμία προσπάθεια αποκρατικοποίησης. Τα έσοδα από το ΦΠΑ με την αύξηση που έχει γίνει, καταρρέουν. Η κυβερνητική ανικανότητα δεν έχει προηγούμενο. Χωρίς συντονισμό, χωρίς σχέδιο πορευόμαστε στο άγνωστο. Οι πολίτες βιώνουν με οδυνηρό τρόπο την ανυπαρξία της κρατικής μηχανής, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και σε πολλούς τομείς, στη δημόσια ασφάλεια με την έκρηξη της εγκληματικότητας, στο εκπαιδευτικό σύστημα όπου οι μαθητές δεν έχουν ακόμα βιβλία, τα ΤΕΙ και τα πανεπιστήμια δεν μπορούν να λειτουργήσουν όπως πρέπει, στην υγεία με τις ελλείψεις υλικών. Το κύρος της χώρας καταρρακώνεται και η εθνική μας αξιοπρέπεια πληγώνεται. Επί δύο χρόνια ακούμε συνεχώς την Κυβέρνηση να εκβιάζει την κοινωνία με δήθεν μονοδρόμους για να δικαιολογήσει τι; Μία απο-

τυχημένη πολιτική.

Είναι σαφές ότι η πολιτική έχει αποτύχει και γι' αυτό δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης. Αυτές τις κρίσιμες στιγμές η μόνη απόφαση που μπορεί να δώσει λύση είναι η προσφυγή στη λαϊκή επιθυμία, είναι οι εκλογές για να οδηγηθούμε σε μία δημοκρατική σταθερότητα και να ανοίξει επιτέλους, ο δρόμος της ανάπτυξης στην πατρίδα μας, της ανάπτυξης που χρειαζόμαστε και χρειάζονται όλοι οι Έλληνες πολίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρο, Βουλευτή Καρδίτσας της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ανδρέας Τριανταφυλλόπουλος, Βουλευτής Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στη δίνη της μεγαλύτερης δημοσιονομικής κρίσης μετά τη Μεταπολίτευση. Είναι σαφές ότι ζούμε έναν οικονομικό πόλεμο και το διακύβευμα είναι η σωτηρία της χώρας από τον εφιάλτη της χρεοκοπίας.

Παραλάβαμε το 2009 μία χώρα στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Η Κυβέρνηση του κ. Καραμανλή φόρτωσε στις πλάτες του ελληνικού λαού ένα δημόσιο χρέος πάνω από 300.000.000.000 ευρώ κι ένα έλλειμμα πάνω από 15,4 του ΑΕΠ. Για δύο ολόκληρα χρόνια δίνουμε μία σκληρή μάχη, μία άνιση μάχη, μία μάχη με το χρόνο, με τους κερδοσκόπους, με τους δανειστές μας, έχοντας έναν και μοναδικό σύμμαχο, τον ελληνικό λαό, την ανοχή και την αντοχή του ελληνικού λαού.

Και έτσι καταφέραμε η χώρα να μείνει όρθια, να μείνει ζωντανή. Πήραμε επάνω μας όλες τις αμαρτίες και τις παθογένειες του πολιτικού συστήματος τα τελευταία τριάντα χρόνια. Σηκώνουμε ένα σταυρό και ανεβαίνουμε το Γολγοθά μας. Κατηγορηθήκαμε, λοιδορηθήκαμε, απειληθήκαμε πολλές φορές εμείς και οι οικογένειές μας, αλλά δεν κάναμε πίσω. Δεν φοβηθήκαμε και δεν λιποψυχήσαμε, διότι πάνω από το προσωπικό μας συμφέρον βάλαμε την εθνική ευθύνη, βάλαμε το πατριωτικό μας συμφέρον.

Κάποιοι μας κατηγορούν ότι δεν διαπραγματευθήκαμε και ότι απλά παρατηρούμε τις εξελίξεις στην Ευρώπη. Απαντάμε το εξής: Μήπως δεν είναι αποτέλεσμα σκληρής διαπραγματεύσεως τα 110.000.000.000 ευρώ που μας εξασφάλισαν την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων του κράτους και την αποφυγή της μονομερούς στάσης πληρωμών; Από πού άραγε πληρώθηκαν οι μισθοί το 2010 και το 2011, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι; Μήπως από τα ταμειακά διαθέσιμα και τα πρωτογενή πλεονάσματα που μας κληρονόμησε η ανεύθυνη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας; Θα πρέπει επιτέλους, να σοβαρευθούμε και να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Μήπως δεν ήταν αποτέλεσμα σκληρής διαπραγματεύσεως η απόφαση της 26ης Οκτωβρίου που μειώνει το βάρος του ονομαστικού χρέους κοντά στο 50% του ΑΕΠ και επαναβεβαιώνει τη βελτίωση των όρων αποπληρωμής, με αποτέλεσμα να κάνει το ελληνικό χρέος βιώσιμο και διαχειρίσιμο;

Αντίθετα, δύο χρόνια τώρα σύσσωμη η Αντιπολίτευση και ιδιαίτερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι απούσα από αυτήν την εθνική προσπάθεια. Έκαναν και κάνουν τα αδύνατα για να ακυρώσουν την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και όλοι αυτοί έρχονται σήμερα να γίνουν τιμητές αυτής της διασφάλισης της ευρωπαϊκής πορείας. Χθες με τη συμφωνία που κάναμε, ήμασταν οι προδότες, οι ενδοτικοί, οι καταπιεστές του ελληνικού λαού. Σήμερα η συμφωνία είναι καλή και δεν χρειάζεται την κρίση του ελληνικού λαού. Εάν αυτό δεν είναι πολιτικός τυχοδιωκτισμός, τι άλλο μπορεί να είναι; Αν αυτό δεν είναι πολιτικός μεταμορφισμός, τι άλλο μπορεί να είναι; Ήρθε η στιγμή που όλοι μας πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Σήμερα κάποιοι αποποιούνται το δημοκρατικό και συνταγματικό δικαίωμα του λαού να καταθέσει την άποψή του με τρόπο πρωτογενή, αυθεντικό, αδιαμεσολάβητο και δεσμευτικό για ένα κρίσιμο και καθοριστικό ζήτημα που αφορά το παρόν και το μέλλον της χώρας, το παρόν και το μέλλον των παιδιών μας. Γιατί άραγε φοβούνται την άποψη του κυρίαρχου ελληνικού λαού, ενώ

την ίδια στιγμή χύνουν κροκοδείλια δάκρυα εν ονόματι αυτού του λαού;

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμπιστευόμαστε την κρίση και την απόφαση του ελληνικού λαού. Πρέπει να δώσουμε τέλος στην εύκολη, ανέξοδη και εκ του ασφαλούς κριτική. Τέρμα τα ψέματα και ο καθένας να αναλάβει τις ευθύνες του. Οι απόντες και οι αρνητές δεν γράφουν ιστορία. Ιστορία γράφουν αυτοί που συμμετέχουν, προσπαθούν και αγωνίζονται. Η ιστορία γράφεται από τους παρόντες και όχι από τους απόντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις τελευταίες μέρες βγήκε επικίνδυνα από το καβούκι του το ντόπιο και διεθνές κατεστημένο. Κάποιοι πιθανόν να ενοχλήθηκαν, γιατί θα πρέπει και οι τράπεζες να πληρώσουν. Κάποιοι κατ' επάγγελμα φοροφυγάδες και λαθρέμποροι τρέμουν στην ιδέα ότι θα φορολογηθούν οι μαύρες καταθέσεις τους στην Ελβετία. Κάποιοι άλλοι καθωσπρέπεται κατά τα άλλα κύριοι, πανικόβλητοι τρέχουν σαν τα ποντίκια να κρυφτούν για να αποφύγουν τη δημόσια διαπόμπευση και τον πέλεκυ της δικαιοσύνης, ενώ κάποιοι άλλοι βλέπουν εφιάλτες, γιατί φαίνεται ότι έχασαν το όνειρο της φθηνής εξαγοράς των ελληνικών παραδείσων. Όλοι οι παραπάνω ψάχνουν πολιτικά δεκανίκια μέσα από τα κόμματα, από τους διαμορφωτές της κοινής γνώμης και από το οικονομικό κατεστημένο.

Εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ενωμένοι ως μια γροθιά τους διαβεβαιώνουμε ότι η προσπάθειά τους θα πέσει στο κενό. Αυτοί μπορεί να εξαγοράζουν συνειδήσεις. Εμείς δεν πουλάμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους ήρθε η ώρα έτσι ώστε η πολιτική να ρυθμίσει την οικονομία και όχι η οικονομία και οι αγορές την πολιτική. Για μας η δημοκρατία και οι θεσμοί είναι υπεράνω των ορέξεων των αγορών. Για μας κυρίαρχος είναι ο ελληνικός λαός. Αυτόν εμπιστευόμαστε, αυτόν υπηρετούμε, σ' αυτόν απολογούμαστε. Αυτόν τον περήφανο ελληνικό λαό ποτέ δεν πρόκειται να προδώσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Ανδρέα Τριανταφυλλόπουλο, Βουλευτή Αχαΐας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Μάριος Σαλμάς, Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θαρρώ ότι όλη η Ελλάδα, όλοι οι Έλληνες που είχαν την υπομονή να καθίσουν μέχρι αυτήν την ώρα στις τηλεοράσεις τους, αποζημιώθηκαν από τις αποκαλύψεις του συναδέλφου μου που προηγήθηκε στο Βήμα, ότι πράγματι βρίσκεται σε εξέλιξη μια διεθνής συνομοσία μαζί με τις τράπεζες, τους τραπεζίτες, τα κατεστημένα, τους παρανομούντες όλα τα χρόνια, για να ρίξουν τον Παπανδρέου.

Νομίζω ότι δεν χρειάζεται τόσο μεγάλη συνομοσία για να συμβεί αυτό. Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ έχουν φροντίσει –μιλώ για τους Βουλευτές που έχουν κρίση κι αυτούς που τους έχει μείνει μέχρι την τελευταία στιγμή η πατριωστική- τουλάχιστον για να μεταφέρουν εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, θα παρακαλούσα να μην...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Μη με διακόπτετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα σας διακόψω, διότι ομιλείτε απαράδεκτα ότι οι υπόλοιποι Βουλευτές δεν είναι πατριώτες και σας καλώ να ανακαλέσετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα λειτουργείτε ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ να ανακαλέσετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Όταν τελειώσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι όταν τελειώσετε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Όταν τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εγώ διευθύνω τη συζήτηση. Δεν θα γίνεται ό,τι θέλετε εσείς.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Λογοκρισία δεν θέλω. Δεν θα είστε Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας καλώ να ανακαλέσετε την ύβρη εναντίον Βουλευτών. Εδώ μέσα είμαστε όλοι πατριώτες. Όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες είναι πατριώτες.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Συνεχίζω, λοιπόν και λέω ότι δεν θα χρειαστεί αυτό να συμβεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ αυτή τη φράση του κυρίου συναδέλφου να διαγραφεί από τα Πρακτικά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Δεν θα χρειαστεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αφού δεν έχετε την τόλμη να το κάνετε εσείς...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είστε απαράδεκτος να διαγράφετε φράση μου χωρίς να έχω δώσει εγώ την έγκριση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εσείς είστε απαράδεκτος. Συνεχίστε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Πραγματικά λυπάμαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Και εγώ λυπάμαι.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Λυπάμαι που βρίσκεστε σ' αυτήν τη θέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Λυπάμαι πολύ γι' αυτό που λέτε.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Αφήστε με να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Λυπάμαι ειλικρινά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Είναι πατριώτες μόνο όσοι ρίξουν την Κυβέρνηση...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΛΜΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας είπα ότι δεν θα χρειαστεί να γίνει αυτή η συννομοσία γιατί ήδη πάρα πολλοί Βουλευτές από το κυβερνών κόμμα διαχώρισαν τη θέση τους από αυτήν την Κυβέρνηση, εκφράζοντας τίποτα περισσότερο από αυτό που ο ελληνικός λαός έξω-που τους έδωσε αυτήν την εντολή για να τους εκπροσωπεί- λέει. Τι λέει δηλαδή ο ελληνικός λαός σήμερα; Ότι στην ισχυρή του πλειοψηφία, στο 90%, έχει χάσει τη δεδηλωμένη του και την εμπιστοσύνη του πάνω στη σημερινή Κυβέρνηση.

Αρα, αυτό το οποίο καλούμαστε σήμερα να κάνουμε –να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε, δηλαδή τη στήριξη αυτής της Κυβέρνησης- νομίζω ότι το έχει λύσει ο ελληνικός λαός έξω από το Κοινοβούλιο. Και είναι υποχρεωμένοι οι Βουλευτές της Πλειοψηφίας να ακούσουν τον ελληνικό λαό και να ταυτιστούν με αυτήν την άποψη της απώλειας της εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Ας δούμε, όμως, ποια κυβέρνηση να υποστηρίξει κάποιος και να εμπιστευτεί.

Πότε μια κυβέρνηση είναι επιτυχημένη; Μια κυβέρνηση είναι επιτυχημένη όταν εφαρμόζει πιστά το προεκλογικό της πρόγραμμα.

Έχει κανείς αμφιβολία ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν τήρησε καθόλου το προεκλογικό της πρόγραμμα; Αρκεί να θυμηθεί κάποιος την ανάπτυξη που θα ήταν και πράσινη. Αρκεί να θυμηθεί κάποιος την αύξηση των μισθών στα όρια μάλιστα του πληθωρισμού. Αρκεί να θυμηθεί κάποιος «τα λεφτά υπάρχουν», τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν ανείσπρακτες οφειλές προς το κράτος, που θα εισέπραττε ο κ. Παπανδρέου.

Βεβαίως, η δεύτερη προϋπόθεση για να είναι μια κυβέρνηση επιτυχημένη είναι η επίτευξη των στόχων. Για να δούμε, ποιο στόχο πέτυχε αυτή η Κυβέρνηση; Πέτυχε τον προϋπολογισμό που έβαλε τον Δεκέμβριο του 2009 για το 2010, που τρεις μήνες μετά τον άλλαξε με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης; Και τρεις μήνες μετά τον ξανακύρωσε με τη δανειακή σύμβαση, με το μνημόνιο;

Πέτυχε τους στόχους του προϋπολογισμού του 2011 που πέντε μήνες μετά χρειάστηκε να φέρει ένα μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα συμπληρωματικό 6 δισεκατομμυρίων; Που λίγο μετά χρειάστηκε να κάνει τη συμφωνία της 21ης Ιουλίου; Που λίγο μετά χρειάστηκε να ξανακάνει την άλλη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου; Που λίγο μετά χρειάστηκε και αυτή να τη βάλει υπό δημοψήφισμα και να ακυρώσει ό,τι συμφώνησε; Ποιο στόχο πέτυχε αυτή η Κυβέρνηση;

Η τρίτη προϋπόθεση είναι μια Κυβέρνηση να κάνει ορθή εκτίμηση της κατάστασης. Μπορεί να φανταστεί κάποιος ότι ο Υπουργός Οικονομικών της χώρας που είχε το πηδάλιο της χώρας την κρίσιμη στιγμή –και μιλώ για τον κ. Παπακωνσταντίνου- εκτιμούσε ότι η Ελλάδα θα βγει στις αγορές το 2011; Τι σημαίνει αυτό; Ότι δεν είχε αίσθηση του τι συνέβαινε. Και λίγο αργότερα ο κ. Βενιζέλος εκτιμούσε ότι θα βγει η Ελλάδα το 2014.

Για να μάθουμε λίγους μήνες μετά ότι η Ελλάδα θα βγει μετά από δέκα χρόνια –και αν- στις αγορές.

Τέταρτη προϋπόθεση είναι η αποδοτικότητα των μέτρων. Όταν παίρνεις μέτρα και βάζεις τους πολίτες σε θυσίες πρέπει οι θυσίες τους να πιάσουν τόπο. Το 2011 πήραν μέτρα 14 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και 6 δισεκατομμύρια το μεσοπρόθεσμο, σύνολο 20 δισεκατομμύρια. Και 4 δισεκατομμύρια λίγο αργότερα, σύνολο 24 δισεκατομμύρια για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 2 δισεκατομμύρια, δηλαδή ούτε 1% του ΑΕΠ. Ποιος Έλληνας σήμερα μπορεί να πιστέψει ότι αυτή η Κυβέρνηση μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει;

Πέμπτη προϋπόθεση είναι η ορθότητα των μέτρων. Αμφιβάλλει κάποιος Έλληνας σήμερα ότι πλήρωσε περισσότερο ΦΠΑ στο σούπερ μάρκετ για να πάρει τα γάλατα των παιδιών του;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, το χρόνο που μου στερήσατε, παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη και την ευγένεια.

Και τα έσοδα του κράτους από το ΦΠΑ μειώθηκαν. Πληρώνουν οι πολίτες περισσότερο ειδικό φόρο για τα καύσιμα. Κάθε μέρα φόρο στο κράτος. Και τα έσοδα του κράτους από τον ειδικό φόρο καυσίμων μειώθηκαν. Και έχετε την απαίτηση να συνεχίσει αυτή η Κυβέρνηση να υπάρχει και να κυβερνά τον τόπο;

Έκτη προϋπόθεση. Μια κυβέρνηση πρέπει να μπορεί να πετύχει ανάπτυξη. Βυθίσατε τη χώρα σε βαθιά πρωτοφανή ύφεση.

Έβδομη προϋπόθεση είναι η εικόνα της χώρας στο εξωτερικό. Ντρέπομαι που βρίζουν τον Πρωθυπουργό. Σήμερα η «FIGARO» λέει τρελό τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Ντρέπομαι εγώ ως Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου γι' αυτά τα δημοσιεύματα, ή για τα δημοσιεύματα της «LIBERATION» που μιλάει για χάος.

Εν πάση περιπτώσει δικαιολογώ τον Πρωθυπουργό. Έχει μπει σε ένα αδιέξοδο. Και ξέρετε όσο πιο μακριά είναι αυτό το αδιέξοδο τόσο πιο πολύ μοιάζει με δρόμο και έχει μπερδευτεί. Νομίζει ότι έχει πάρει το σωστό δρόμο. Αλλά όσο καλή και να είναι η πρόθεση οποιουδήποτε από μας, όλοι σήμερα έξω αναρωτιούνται «επίτηδες το κάνει αυτό; Ή δεν τα καταφέρνει να το πετύχει;». Δεν μπορεί ένας Πρωθυπουργός με μια δήλωσή του, λίγες μέρες μετά από μια συμφωνία, να τινάζει όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου στον αέρα. Κάποιοι χάνουν δισεκατομμύρια και κάποιοι κερδίζουν δισεκατομμύρια για κάτι για το οποίο θα μπορούσε να έχει δεσμευθεί τουλάχιστον την 26η Οκτωβρίου και να μην εκπλήσσονται σήμερα οι ηγέτες.

Εν πάση περιπτώσει, για να κλείσω την ομιλία μου, πρέπει να σας πω ότι στα χρόνια και τις στιγμές των πολιτικών κρίσεων η μεγαλύτερη δυσκολία δεν είναι να κάνεις το καθήκον σου αλλά είναι να καταλάβεις ποιο είναι το καθήκον σου. Και το καθήκον που έχει μπροστά του ο Πρωθυπουργός αυτήν την ώρα είναι οι εκλογές και η προσφυγή στις κάλπες. Διαφορετικά ο κ. Παπανδρέου θα έχει ξεπεράσει την κριτική που έφερε βαριά όλα αυτά τα χρόνια, ότι είναι απόγονος μιας οικογένειας και θα έχει κατορθώσει να γίνει ο πρόγονος μιας νέας γενιάς νεόπτωχων Ελλήνων. Σας ευχαριστώ.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Μόσιαλε, έχετε το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΜΟΣΙΑΛΟΣ (Υπουργός Επικρατείας): Παίρνω το λόγο, κύριε Πρόεδρε, γιατί ο κ. Σαλμάς αναφέρθηκε πάλι σε χαρακτηρισμούς περί πατριωτών και μη πατριωτών στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ.

Τοποθετήθηκα στην ομιλία μου για τους διαχωρισμούς που κατ' επανάληψη κυριαρχούν στην ελληνική κοινωνία και τους οποίους εδω σαν πολιτικό σύστημα θα πρέπει να τους καταδικάσουμε και να τους ξεπεράσουμε.

Προέρχεται από ένα κόμμα, το κόμμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή, το οποίο έκανε σημαντικά βήματα μετά την αποκατάσταση της Δημοκρατίας το 1974, για να προχωρήσουμε στην εθνική συμφιλίωση. Πρώτα και κύρια με τη νομιμοποίηση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Βγάλατε από πάνω σας παραδόσεις ετών που μιλούσατε για μισόματα, για εθνικόφρονες και μη εθνικόφρονες και πολλούς άλλους χαρακτηρισμούς. Πε-

ράσαμε σε έναν άλλο πολιτικό πολιτισμό και σε μία άλλη πολιτική περίοδο. Δεν νοείται σε αυτή την Αίθουσα να χωριζόμαστε σε πατριώτες και μη πατριώτες. Θα σας παρακαλούσα να ανακαλέσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η κ. Τσιαούση έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ως νέα Βουλευτής το μόνο που έχω να πω είναι ότι θα έπρεπε να ντρέπεστε. Αυτό έχω να πω μόνο. Είστε παλιός Βουλευτής και υποτίθεται ότι θα έπρεπε να πρεσβεύετε ένα άλλο ήθος.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, χαρακτηρισμούς...

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώντας στο παρελθόν παρόμοιες συζητήσεις ως πολίτης για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην εκάστοτε κυβέρνηση, προσπαθώ, τώρα που το ζω από μέσα...

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, να ανακαλέσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα πάρετε το λόγο μετά.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μόλις τελειώσει η κ. Τσιαούση, θα πάρετε το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Θα ζητήσετε, όπως ζητήσατε κι από εμένα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: ...γιατί σας είπα να μη συμπεριφέρεστε ως Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, αλλά ως Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όταν συμπεριφερθείτε κι εσείς ως Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Το «δεν ντρέπεστε» ακούγεται σε αυτή την Αίθουσα επανειλημμένως. Το ότι, όμως, δεν είναι πατριώτες το 90% των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, είναι πρωτοφανές.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Λυπάμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αν, όμως, είχατε συμπεριφερθεί ορθώς, θα είχα παρακαλέσει την κ. Τσιαούση να ανακαλέσει. Τώρα, όμως, τι να ανακαλέσει; Ότι αισθάνεται ντροπή γι' αυτό που είπατε;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Λυπάμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας κάλεσε ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος να ανακαλέσετε και δεν το κάνετε; Σας καλεί ο Προεδρεύων να διαγράψετε τις φράσεις σας και δεν το κάνετε;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Λυπάμαι για λογαριασμό σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ας δει και το κόμμα σας...

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): ...το τι είπατε και το πώς συμπεριφέρεστε μέσα στην Αίθουσα.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Λυπάμαι. Θα έπρεπε να σας αλλάξει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εγώ λυπάμαι ιδιαιτέρως, κύριε συνάδελφε, γιατί είναι η πρώτη φορά που κάνω τόσο δριμύεις παρατηρήσεις σε συνάδελφο! Και αυτό πρέπει να σας προβληματίσει. Και πρέπει να σας προβληματίσει και το τι σας είπε ο κ. Μόσιαλος ή σας λέει τώρα η κ. Τσιαούση.

Παρακαλώ, κυρία Τσιαούση. Λυπάμαι. Συνεχίστε.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Προσπαθώ, λοιπόν, τώρα που το ζω από μέσα να νιώσω τι αισθάνονται σήμερα οι Έλληνες. Και νιώθω ότι είναι διαφορετικά. Νιώθω και ακούω ότι μας παρακολουθούν με αγωνία.

Βέβαια, καμιά σχέση δεν έχει με τα προηγούμενα η σημερινή κατάσταση. Τα τελευταία δύο χρόνια η χώρα ζει ένα δράμα οικονομικό, κοινωνικό, θεσμικό, πολιτικό, εθνικό. Δεν φαντάζομαι να υπήρξαν ποτέ άλλοτε οι Έλληνες τόσο μπερδεμένοι, τόσο ανασφαλείς, τόσο ευάλωτοι. Φταίει η Κυβέρνηση γι' αυτό;

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση λέει, ναι, φταίει η Κυβέρνηση. Κάπου, φαίνεται, βρήκαν τη σύγχρονη κολυμπήθρα του Σιλάμ, μπήκαν μέσα και βγήκαν ως λευκές περιστέρες. Και ξεχάστηκε η περίφημη θωρακισμένη οικονομία του κ. Καραμανλή, ξεχάστηκαν τα δάνεια, τα ελλείμματα και η ύφεση που δημιούργησαν. Και τώρα ο νέος ταμίας μας ζητάει και τα ρέστα.

Από την άλλη πλευρά, ένα μέρος της αριστεράς ζητά να φύγουμε από το ευρώ. Ένα άλλο κομμάτι της μας ζητά να φύγουμε

απλώς. Κάτι σαν τη διαφήμιση, «να φύγετε, να πάτε παραπέρα». Και μας το λέει με χίλιους δύο τρόπους, με χίλια δύο κοσμητικά επίθετα, με προπηλακισμούς, με βία. Τίποτα, όμως, ούτε λέξη για την ταμπακίερα. Καμμία πρόταση για το πώς θα φύγουμε από την κρίση. Λογικό αν σκεφτούμε: Αφού δεν πρόκειται να κυβερνήσει ποτέ, γιατί να μπει στον κόπο; Απ' έξω από το χορό πολλά τραγούδια λες. Τα ποσοστά θέλει να ανεβάσει απλώς. Και πού θα βρει καλύτερη ευκαιρία;

Αγαπητοί συνάδελφοι, δύο χρόνια βλέπουμε έναν Πρωθυπουργό να κάνει δέκα φορές το γύρω της Ευρώπης για να κρατήσει τη χώρα του όρθια. Και λοιδορήθηκε γι' αυτό. Χάρη, όμως, στο δικό του αγώνα δημιουργήθηκε ο μηχανισμός διάσωσης όχι μόνο της Ελλάδας, αλλά ολόκληρης της Ευρώπης. Χάρη στην αντοχή, την επιμονή και την υπομονή των Βουλευτών της Πλειοψηφίας ελήφθησαν οι απαραίτητες αποφάσεις. Χάρη στην αντοχή και στις θυσίες των Ελλήνων έμεινε η χώρα ζωντανή. Θα μου πείτε, ζωντανή Ελλάδα με πεθαμένους Έλληνες γίνεται; Προφανώς όχι. Ούτε, όμως, ως Έλληνες μπορούμε να υπάρχουμε χωρίς πατρίδα.

Είναι αλήθεια ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων περνά μαρτυρικά. Ανεργία, μειώσεις μισθών, κλείσιμο επιχειρήσεων, εργασιακή εφεδρεία σε λίγο. Πολλοί συνάνθρωποί μας δεν έχουν τα απαραίτητα για την επιβίωσή τους.

Φτάσαμε, όμως, πια στο κρίσιμο σταυροδρόμι. Σε λίγους μήνες θα έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα, γεγονότα που θα μας βάλει επιτέλους στη διαδικασία της ανάπτυξης, μιας υγιούς ανάπτυξης και όχι κρατικοδίαιτης, στηριζόμενη σε ένα παραγωγικό μοντέλο.

Έγιναν τόσα. Διανύσαμε το πιο δύσκολο κομμάτι του δρόμου. Έχουμε δικαίωμα να ισοπεδώνουμε τα πάντα για ψηφοθηρικούς λόγους;

Αγαπητοί συνάδελφοι, συνεχίζοντας αυτή η Κυβέρνηση την προσπάθεια για ουσιαστική ελάφρυνση από το βάρος του χρέους, απαλλαγμένη πια από τα ελλείμματα, έφτασε στη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Μια συμφωνία που λέει ότι 100 δισεκατομμύρια από το χρέος δεν θα τα πληρώσουν οι Έλληνες πολίτες, αλλά θα τα πληρώσουν οι τράπεζες. Όλοι δεν μιλούσαμε για τα υπερκέρδη των τραπεζών τα προηγούμενα χρόνια; Ήρθε η ώρα να συνεισφέρουν και αυτοί τον οβολό τους, όπως το έκανε και ο πιο φτωχός Έλληνας. Από την άλλη μας διασφαλίζει την κάλυψη των δανειακών μας αναγκών μέχρι να ορθοποδήσουμε και να βγούμε στις αγορές. Και αυτή η συμφωνία όμως έτυχε της γνωστής υποδοχής.

Τότε δεν καταλαβαίνω τι πανικός είναι αυτός που έπιασε ορισμένους για τον κίνδυνο που διατρέχει η χώρα με το δημοψήφισμα να μην εφαρμοστεί η συμφωνία εάν οι πολίτες αποφασίσουν ότι δεν την θέλουν. Φάσκετε και αντιφάσκετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί βρίσκεστε σε σύγχυση τώρα που είναι ορατή πλέον η οριστική λύση και οι Έλληνες θα δικαιωθούν για τις θυσίες τους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα είναι πολύ απλά πλέον και πολύ ξεκάθαρα. Κάποιοι ποντάρισαν στη χρεοκοπία της χώρας και έχασαν τα λεφτά τους τα ξημερώματα της 27ης Οκτωβρίου και πρέπει να βγάλουν τον υπαίτιο από τη μέση μήπως και γλυτώσουν κάτι. Βλέπετε προχωράει και η έρευνα των καταθέσεων στο εξωτερικό. Δημοσιοποιούνται ονόματα μεγαλοοφειλετών. Έχει αρθεί και το τραπεζικό απόρρητο με νόμο. Ο κλοιός σφίγγει ολοένα.

Αλήθεια, θεωρούμε ότι οι πολίτες δεν αντιλαμβάνονται τι συμβαίνει; Πιστεύουν ότι όλοι ξαφνικά τους αγάπησαν και νοιάζονται για το γαλατάκι του παιδιού, για το ενοίκιο που δεν μπορούν να πληρώσουν και εμείς οι κακοί εκατόν πενήντα δύο σήμερα Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ είμαστε άκαρδοι, σκληροί και ενδιαφερόμαστε μόνο για τις καρέκλες μας; Όχι. Όλοι ξέρουν πολύ καλά ότι ο δημαγωγικός λόγος δεν περνάει πια στο λαό, γι' αυτό και φοβούνται την ετυμηγορία του.

Για να πω την αλήθεια και εγώ φοβάμαι. Φοβάμαι την τιμωρία του για τα λάθη και τις παραλείψεις μας και ελπίζω ότι θα πρυτανεύσει η λογική για το κοινό συμφέρον της χώρας. Θέλω, όμως, να εμπιστευτώ το λαό μας, όπως εμπιστεύτηκα τους Εβρίτες όταν τόλμησα και κατέβηκα υποψήφια με 500 ευρώ στην

τσέπη, δανεικά από φίλους και κόντρα σε ένα σύστημα που ήθελε Βουλευτές μόνο πλούσιους και μεγαλοαστούς. Τους κοίταξα στα μάτια ζητώντας τη ψήφο τους και εκείνοι με τίμησαν. Με έστειλαν να τους εκπροσωπήσω, κρατώντας μια καθαρή και έντιμη σχέση μαζί τους που δεν επέτρεψε σε κανέναν να μου βάλει εκείνα τα αόρατα σχοινάκια. Ξέρετε αυτά που έχουν οι μαριονέτες και να τα τραβάει για να κουνιέται όπως θέλει.

Αυτή η Κυβέρνηση και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και όποιοι άλλοι έχοντας μια καθαρή σχέση με τους Έλληνες πρέπει να εμπιστευτούμε την κρίση τους και αφού εξηγήσουμε τις υποχρεώσεις, αλλά και τα οφέλη να συναποφασίσουμε σε ποια Ελλάδα θέλουμε να ζήσουμε εμείς, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας, να αποφασίσουν οι ίδιοι οι πολίτες απευθείας χωρίς ενδιάμεσους.

Δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στον Πρωθυπουργό, στην Κυβέρνηση, μα πάνω από όλα δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στους Έλληνες και στις Ελληνίδες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Ελένη Τσιαούση, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Έβρου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Χίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Κυρία συνάδελφε, κυρία Τσιαούση, μην δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση. Σας το λέω γιατί άκουσα προ ολίγου συγκλονισμένος τις δηλώσεις Μέρκελ, Σαρκοζί και το ερώτημα που υπέδειξαν στον Έλληνα Πρωθυπουργό να θέσει σε δημοψήφισμα. Το ερώτημα αυτό στην ουσία, σε δημοσιογραφική ορολογία, είναι: «ευρώ ή δραχμή». Αφού μίλησαν για τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει ως εταίροι, ως μέλη της Ευρωζώνης, πέρασαν «γενεές δεκατέσσερις» τον Πρωθυπουργό

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Και εσάς όμως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ακούστε, κύριε συνάδελφε.

Αυτήν τη στιγμή διακυβεύεται η ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Ο Πρωθυπουργός διέλυσε τη χώρα και τώρα τζογάρει τη σταθερότητά της. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Δεν θα σας αφήσουμε να διακινδυνεύσετε την προοπτική αυτή. Δεν θα σας αφήσουμε να παίζετε ούτε με τη ζωή του Έλληνα, ούτε με τη ζωή των άλλων, τινάζοντας τον κόσμο στον αέρα. Αίσχος και ντροπή!

Πηγαίνετε στις τηλεοράσεις να ακούσετε τι ακριβώς δήλωσαν οι δύο ηγέτες ύστερα, σε ποια συμπεράσματα πολιτικά κατέληξαν με αυτήν, τη δήθεν δημοκρατική ευαισθησία του Πρωθυπουργού.

Λυπάμαι πάρα πολύ γιατί υπηρέτησα επί δεκαοκτώ συναπτά έτη στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς. Στα χέρια σας εκφυλίστηκε όλη αυτή η ευρωπαϊκή μας ιστορία. Αυτή είναι η πραγματικότητα!

Κύριε Υπουργέ, τις οικονομικές, τις νομικές, τις ηθικές, τις εμπράγματες και όλες τις επισφάλειες αλλά και τις συνέπειες της πρώτης δανειακής σύμβασης, δεν τις σκεφτόσασταν όταν τις υπογράφατε; Τώρα στη δεύτερη θέλετε να κάνετε το δημοψήφισμα; Τώρα σας έπιασε δημοκρατική ευαισθησία;

Τους ν. 3845/2010 και ν. 3847/2010 εσείς τους ψηφίσατε. Ή μήπως ο κ. Βενιζέλος ήθελε να αποστεί από τις συνέπειες της υπογραφής; Τι να πω. Δεν ξέρω. Τα επικοινωνιακά τεχνάσματα δεν τα εγκαταλείψατε ποτέ.

Να σας θυμίσω ότι πριν από ένα χρόνο λέγατε, αδιάβαστοι περί τα ευρωπαϊκά, να συγκεντρωθούν υπογραφές για να γίνει πανευρωπαϊκό δημοψήφισμα για τα ευρωμόλογα. Και τώρα έχουμε τη νέα σας επικοινωνιακή ντροπή: το δημοψήφισμα. Δεν βρήκατε συνένοχους και τους ψάχνετε στο λαό.

Η Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, πονά και αγωνιά. Οι Έλληνες ρωτούν όχι μόνο αν θα αντέξουμε, αλλά αν υπάρχει ελπίδα να ζήσουν με ασφάλεια και αξιοπρέπεια. Ποιες είναι οι απαντήσεις που δίνετε, που δίνουμε όλοι; Και επειδή ακούστηκαν πολλά, ποιος έλεγε ψέματα στον ελληνικό λαό και ποιος έλεγε αλήθεια το 2009; Το πρόγραμμά σας, κύριοι συνάδελφοι, ήταν ένα λερωμένο κουρέλι. Ξαναδιαβάστε το. Ξαναδιαβάστε, λέξη προς λέξη τι υποσχεθήκατε τότε, τι είπατε στο λαό, πώς υπαρπάξατε την ψήφο του.

Σας ερωτώ να μου πείτε: εμείς προχωρήσαμε το 2009 με μέτρα; Παγώσαμε τους μισθούς πάνω από τα 1.700 ευρώ. Παγώσαμε τις συντάξεις πάνω από τα 1.100 ευρώ. Μειώσαμε κατά 10% τους κωδικούς σε όλες τις δαπάνες του Προϋπολογισμού πλην των ασφαλιστικών ταμείων. Μειώσαμε κατά 10% όλες τις δαπάνες στο δημόσιο για τις συμβάσεις έργου, μετακινήσεις, αμοιβές, διοικητικά συμβούλια κ.λπ.. Εσείς τι κάνατε τότε; Η κ. Κατσέλη τον Απρίλιο του 2009 που ανακοινώσαμε το πάγωμα μισθών και συντάξεων, καταδίκασε την πολιτική μας αυτή. Ζητούσε τότε αυξήσεις. Δεν συμφωνούσε με τις μειώσεις. Δεν συμφωνούσε με το πάγωμα, ζητούσε αυξήσεις. Υπάρχουν οι δηλώσεις της καταγεγραμμένες.

Λέτε ότι αυξήσαμε τις πρωτογενείς δαπάνες. Ναι, τις αυξήσαμε. Θέλετε να σας θυμίσω ποιος έκλεγε τότε εδώ στη Βουλή; Ποιος μας τρέλανε στις ερωτήσεις και επερωτήσεις, ποιος πονούσε δήθεν, για το συνταξιούχο, για το μισθωτό, για τον αγρότη, για το συνδικαλιστή ακόμα; Λέγατε ακόμα για το δανεισμό. Ναι, δανειστήκαμε το 2009 με μακροπρόθεσμους όρους, εικοσαετίας, τριακονταετίας, πεντηκονταετίας με επιτόκιο 0,29% πάνω από αυτό της Γερμανίας. Και τώρα δανειζόμαστε με 30%. Και φτάσατε στο σημείο, τον Ιούνιο του 2009, να βγάξετε ανακοίνωση ο τότε τομέαρχης οικονομίας του ΠΑΣΟΚ, και να αφήνετε υπονοούμενα γι' αυτόν το δανεισμό. Αν τότε ακούγαμε τις ανοησίες σας τώρα θα τα πληρώναμε τα ίδια δάνεια τριάντα φορές πιο ακριβά. Τι να πω;

Ναι, χάσαμε τις εκλογές. Πήραμε μέτρα και χάσαμε τις εκλογές. Αλλά δεν είπαμε ποτέ ψέματα. Δεν δραπετεύσαμε. Εσείς εκβιάσατε τις εκλογές με αφορμή την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Είπατε τότε «Θα τον καταψηφίσουμε για να πέσει η κυβέρνηση και να γίνουν εκλογές και μετά θα τον υπερψηφίσουμε».

Κατασυκοφαντήσατε τη χώρα διεθνώς, τη διασύρατε στα διεθνή πρωτοσέλιδα. Έπεσε τρόμος στις αγορές. Ξεχαρβαλώσατε τη διοίκηση και τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Φούντωσε η παραοικονομία. Θυμίζω τον κ. Χρυσόχοϊδη να λέει ότι στις 4 του Οκτώβρη «τελειώνει η κερδοσκοπία». Παροπλίσατε αναπτυξιακά εργαλεία, διεθνείς συμφωνίες. Υπονομεύσατε τους πρωταθλητές της οικονομίας, όπως η ναυτιλία. Σταματήσατε τις αποκρατικοποιήσεις. Έτσι φτάσαμε στο μνημόνιο. Και μετά τι έγινε; Φορτώσατε τον ελληνικό λαό με εξήντα έξι δισεκατομμύρια θηριώδη μέτρα, ήρθε ανεργία και φτώχεια μέσα σε δυο χρόνια χάθηκαν τριάντα δισεκατομμύρια από το ΑΕΠ της χώρας και εξήντα πέντε δισεκατομμύρια από το Χρηματιστήριο Αθηνών. Είστε υπερήφανοι γι' αυτά; Πείτε μου.

Οι δικοί σας συνεργάτες δήλωναν –δεν το υιοθετώ, το διάβασα στις εφημερίδες– ότι όταν υπογράψατε το μνημόνιο «αισθανόσασταν σαν τις πόρνες μετά την πρώτη τους φορά». Πτωχεύσατε τη χώρα και δεν προσθέσατε ούτε το «δυστυχώς». Έχουμε σχολεία χωρίς βιβλία, σκουπίδια στους δρόμους, νοσοκομεία χωρίς γάλα, πολίτες σε νευρική κρίση, ξύλο και δακρυγόνα στις δηλώσεις. Και τώρα ζητάτε και ψήφο εμπιστοσύνης.

Τι να πω, κύριοι συνάδελφοι; Τι να πω για τον τρόπο που παραπλανήσατε το λαό, για τα ασύστολα ψέματα που χρησιμοποιήσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτό σας παρακαλώ.

Και κάτι ακόμη: ο κ. Βενιζέλος ζήτησε να ξαναγνωριστούμε σε αυτή τη χώρα. Πολύ ευχαρίστως. Είναι ο Υπουργός που έκανε τη συμφωνία φιάσκο με τη Φινλανδία, είναι ο Υπουργός που έκανε τη μπλόφα φιάσκο με την Τρόικα, είναι ο Υπουργός που είπε τα ψέματα για το χαράτσι στα ακίνητα –διπλά ψέματα και για την οροφή και για τη ΔΕΗ– είναι ο Υπουργός με τα είπα-ξείπα για τις αποδείξεις, είναι ο Υπουργός που στις 22 Αυγούστου είπε ότι δεν θα πάρει νέα μέτρα, είναι ο Υπουργός που είπε ότι η έξοδος από τη ύφεση είναι η εφαρμογή των αποφάσεων της 21ης Ιουλίου.

Μάλιστα, να γνωριστούμε! Εγώ δεν χαίρω καθόλου!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εύχομαι και ελπίζω -και το λέω ειλικρινά- αυτή να είναι η τελευταία φορά που μιλάω απ' αυτό το βήμα στην παρούσα Βουλή ή η τελευταία φορά που μιλάω στη Βουλή σε περίπτωση που ο χιώτικος λαός δεν με αξιώσει να είμαι ξανά εκπρόσωπός του. Κύριοι συνάδελφοι, ο άνθρωπος έχει επιλογές και στο έσχατο σημείο, ακόμη και όταν έχει το σουγιά στο κόκαλο και το λουρί στο σβέρκο. Και η μόνη επιλογή αυτή τη στιγμή είναι οι εκλογές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη, Βουλευτή Χίου της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται στο βήμα ο κ. Γεώργιος Κασσάρας, Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα ανεβάσω τους τόνους, θα προσπαθήσω να μείνω σε αυτό το πρόχειρο σχέδιο που έχω φτιάξει, ενθυμούμενος όμως ότι όταν προεκλογικά, το 2009, έλεγα ότι το έλλειμμα είναι 8%, αισθανόμουν άσχημα γιατί φοβόμουν ότι λαϊκίζω, μια και η Κυβέρνηση επέμενε ότι το έλλειμμα ήταν 6%. Μόνο που ήταν 15%, ως απειδείχη.

Άρα, λοιπόν, για ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα σήμερα νομίζω ότι όλοι έχουμε ευθύνη. Συγχωρείστε μου, με όλο το σεβασμό που έχω προς όλες τις πτέρυγες και στον καθένα ξεχωριστά, που θα μιλήσω σήμερα εδώ σαν να μιλούσα απόψε το βράδυ σε οποιοδήποτε νησί της Δωδεκανήσου με οποιονδήποτε νησιώτη και έλεγα γιατί φθάσαμε ως εδώ.

Θα έλεγα, λοιπόν, εκεί ότι φθάσαμε ως εδώ, γιατί όλα αυτά τα χρόνια ο ρόλος της κάθε φορά αντιπολίτευσης είναι να προσπαθεί να παρεμποδίσει την εκάστοτε κυβέρνηση στο να υλοποιήσει τις αποφάσεις και το πρόγραμμά της. Δεν παίζει το ρόλο της καλόπιστης κριτικής, έστω και αν σποραδικά ψηφίζει μεμονωμένα άρθρα.

Εκλεγίκαμε μόλις πριν από δύο χρόνια για τέσσερα χρόνια. Όσοι κυβερνούσαν μέχρι πριν από δύο χρόνια, που τα πήγαν τόσο καλά, που υπήρξε τέτοιος δημοσιονομικός εκτροχιασμός, ήρθαν αμέσως μετά από λίγους μήνες να ζητούν να φύγουμε. «Φύγετε, εκλογές», έλεγαν. Είθε κάποτε να μη μπορούν να γίνουν εκλογές πριν παρέλθει η τετραετία, όπως συμβαίνει στην τοπική αυτοδιοίκηση! Καλός, κακός ο δήμαρχος τέσσερα χρόνια διοικεί και πέντε τώρα με τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Συγκεκριμένη πρέπει να είναι η ημερομηνία των εκλογών. Δεν είναι δυνατόν το πολιτικό σύστημα να λειτουργήσει, όταν ο ηττημένος των εκάστοτε εκλογών ευθύνει αμέσως θέμα εκλογών. Άλλωστε, υπάρχει το Σύνταγμα -ας το τηρήσουμε- που προβλέπει και την πρόταση μομφής και την ψήφο εμπιστοσύνης. Προς τι, λοιπόν, στην κοινωνία έξω, καθημερινά, το ζήτημα να είναι εάν θα πάμε ή δεν θα πάμε σε εκλογές; Πώς θέλουμε να μας πάρουν στα σοβαρά έξω, όταν έχουμε αντιρρήσεις για τον τρόπο που διαπραγματεύεται η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός; Σήμερα, λοιπόν, υπάρχουν συνάδελφοι εδώ που μας καλούν σε δημοκρατική εκτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο καθένας από εμάς έχει τα βιώματά του. Εγώ, λοιπόν, πιστεύω ότι δεν υπάρχουν προδότες, αλλά υπάρχουν καλοί και κακοί, καλύτεροι και χειρότεροι.

Έτσι θυμάμαι πολύ καλά ότι όταν ήμουν στην Α' Γυμνασίου, είχα το πρώτο πολιτικό ερέθισμα, εκλογές του '61, τις γνωστές. Το αμέσως επόμενο βίωμά μου ήταν η τραγωδία του '65 και του '67 στη συνέχεια. Δεν επιθυμώ, λοιπόν, δεν δέχομαι να καλούμαι και εδώ να παίξω στο παιχνίδι της δημοκρατικής εκτροπής. Συμπαιχτίστε μου με εξέλεξαν και σαν άτομο αλλά και σαν ΠΑΣΟΚ. Συγκροτημένα, λοιπόν, και συντεταγμένα θα λειτουργώ όσο μείνω σε αυτήν την Αίθουσα. Λίγο καιρό είμαι, μπορεί να μην είμαι για πολύ, αλλά για όσο διάστημα λειτουργώ πρέπει να είναι σαφές ότι λειτουργώ συντεταγμένα με τις αποφάσεις του κόμματος που εξελέγγω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε να κάνουμε το λάθος να θεοποιούμε λέξεις και να υπονομεύουμε τα νοήματα των λέξεων. Ανάπτυξη. Πώς θα έρθει η ανάπτυξη, όταν -σε δυο μόνο τομείς να μείνω, Δημόσια Διοίκηση, δημόσια περιουσία- λεηλατούμε τη δημόσια διοίκηση κάθε φορά όλοι όσοι μπορεί ο καθένας με τους διάφορους μηχανισμούς, δεν φροντίζουμε για τη

σωστή λειτουργία της και της ζητάμε ευθύνες; Η δημόσια περιουσία προτιμούμε να είναι ερειπωμένη ή καταπατημένη παρά να την αξιοποιήσουμε. Οι γειτονικές χώρες, όμως, την αξιοποίησαν τη δημόσια περιουσία και βρίσκονται σήμερα με διψήφιο αριθμό ανάπτυξης. Εμείς τρομάζουμε. Και αν δεν σεβόμαστε τους θεσμούς και αν δεν σεβόμαστε την 28η Οκτωβρίου και αν δεν σεβόμαστε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, δεν ξέρω για πόσο καιρό θα σέβονται άλλοι πολίτες το διευθυντή του σχολείου, το διευθυντή του γυμνασίου, το δικαστή που είναι στην έδρα. Για όνομα του Θεού! Ας συνέλθουμε όλοι. Και έκκληση στη νεολαία: δεν φροντίζει το μέλλον της ούτε με καταλήψεις, ούτε με πράξεις και ενέργειες σαν και αυτές που είδαμε πρόσφατα. Ας μην παρασύρεται. Είναι παραλογισμός να ανησυχούμε για τη συμφωνία σήμερα όταν χθες δεν την ψηφίζαμε ως κακή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και τελειώνοντας, γιατί θέλω πάντα να είμαι μέσα στο χρόνο μου, λέω ότι τουλάχιστον όσοι είναι στην ευρωπαϊκή πορεία θα πρέπει να σκεφθούν ότι ο λαός όταν θα κατακαίσει η σκόνη θα αποβραβεύσει όλους εκείνους που ήρεμα και ξεκάθαρα θα συνεννοηθούμε και θα του δώσουμε ένα δημοψήφισμα εφόσον αυτή είναι η επιλογή του νόμιμου Πρωθυπουργού της χώρας και του Υπουργικού Συμβουλίου στο οποίο έχω εμπιστοσύνη. Ξεκάθαρα να του δώσουμε το μήνυμα και να του έχουμε εμπιστοσύνη. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Κασσάρα, Βουλευτή Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

Καλείται στο βήμα ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης, Βουλευτής Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν κατά τη δική μου ομιλία στη συζήτηση του πολυνομοσχεδίου πριν από λίγες ημέρες έλεγα και ευχόμουν η 28η Οκτωβρίου, η Εθνική Επέτειος της Αντιστάσεως του λαού μας στον Ιταλό κατακτητή να αποτελέσει μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για εθνική ομοψυχία, ποτέ δεν περίμενα ότι τα γεγονότα τα οποία θα αμαύρωναν αυτή την επέτειο, θα αποτελούσαν τη θρυαλλίδα άλλων εξελίξεων οι οποίες σιγά-σιγά σήμερα καλύπτουν αυτήν την Αίθουσα και κυρίως την ελληνική κοινωνία.

Η έκφραση της αγανάκτησης του λαού μας, μιας αγανάκτησης που εκφράζεται στην εδώ και δυο χρόνια αποστέρηση βασικών δικαιωμάτων του και περιδίνησης της οικονομικής του κατάστασης ήταν όλα εκείνα τα οποία έπληξαν ακόμη και το θεσμό και το πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Προχούρωμε, λοιπόν, σε δημοψήφισμα, όπως ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός ανακοίνωσε πριν από λίγα εικοσιπεντάωρα στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Δημοψήφισμα στο οποίο ο ελληνικός λαός θα κληθεί να αποφανθεί και για την ευρωπαϊκή προοπτική της πατρίδας μας αλλά και για τη συνέχιση της δανειακής σύμβασης και την εκτέλεσή της.

Ασκέιστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εδώ και αρκετό χρονικό διάστημα σε πεζικές ασκήσεις με βασικό διατάκτη τον Πρωθυπουργό και Πρόεδρό σας, χωρίς να υπάρχει συγκεκριμένο στίγμα και συγκεκριμένη απάντηση στην αντίδραση του ελληνικού λαού και στη δραματική κατάσταση που ο ελληνικός λαός βρίσκεται.

Ερχόμαστε σήμερα και με παρεμβάσεις συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ βλέπουμε ένα διχαστικό κλίμα να αναβιώνει και να συνεχίζεται να αναβιώνει όταν εσείς οι ίδιοι ξεχνάτε ότι περισσότερο από κάθε άλλη στιγμή στη δραματική κατάσταση, στην πολύ δύσκολη φάση που βρίσκεται η πατρίδα αυτή τη στιγμή, το μόνο που χρειάζεται και κυρίως απαιτείται σε αυτήν εδώ την Αίθουσα είναι να υπάρξει ομοψυχία, εθνικό φρόνημα και ενότητα όλων των πτερύγων κι όλων των συναδέλφων μεταξύ μας. Αλλά η Νέμεση, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, έρχεται να τιμωρήσει τον κ. Παπανδρέου και μάλιστα με μία ανιστόρητη επίκληση που εσείς οι ίδιοι λέτε περί απόδρασης και φυγής της κυβερνήσεως Καραμανλή πριν από δύο χρόνια. Έρχεται σήμερα να ανταποδώσει τα επίχειρα εκείνης της πράξεως την οποία έκανε εκβιάζοντας και προσβάλλοντας το θεσμό του Προέδρου της Δημοκρατίας προκειμένου να επιτύχει τους πολιτικούς του σκοπούς.

Ο ελληνικός λαός περνάει δύσκολες στιγμές και πρέπει όλοι να το καταλάβουμε. Ακόμα και τώρα που μιλάμε σε αυτήν την Αίθουσα συμβαίνουν δραματικές εξελίξεις μεταξύ του κεντρικού άξονα, των δανειστών μας, της κ. Μέρκελ και του κ. Σαρκοζί και κανένας δε γνωρίζει που θα οδηγήσει η όλη κατάσταση και οι όλες επιλογές, οι οποίες πάνω από όλα στηρίζονται πάνω σε έναν πολιτικό εκβιασμό και πάνω σε μία κίνηση προκειμένου να κερδίσει περαιτέρω πολιτικό χρόνο ο κ. Παπανδρέου για να παραμείνει στην εξουσία. Ποια εξουσία; Για ποια εξουσία μπορούμε σήμερα να μιλάμε με όρους μεταπολίτευσης όταν τα πάντα παίζονται με βάση την οικονομική προοπτική και την οικονομική καταστροφή που σήμερα βιώνει ο λαός μας.

Αντιλαμβάνεστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι αυτή τη στιγμή η χώρα περνάει τραγικές στιγμές. Στιγμές που μία αδιέξοδη οικονομική πολιτική –και αδυνατώ να καταλάβω που είναι και ο κ. Παπακωνσταντίνου να μιλήσει και να πει ορισμένα πράγματα, να απολογηθεί- μας έχει φέρει σε αυτήν την κατάσταση και σήμερα ερχόμαστε και προχωρούμε, όπως προείπα, σε πεζικές ασκήσεις προκειμένου η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ να επιβεβαιώσει ξανά την εμπιστοσύνη της στο πρόσωπο του κ. Παπανδρέου.

Πριν από λίγους μήνες μόλις τον Ιούλιο προχωρήσαμε σε συγκεκριμένη πάλη πολιτική κίνηση με την έκφραση «ψηφο εμπιστοσύνης» και έρχεται πάλι ο κ. Παπανδρέου για να μιλήσει για την επαναβεβαίωση αυτού. Κάτι συμβαίνει. Αυτό το οποίο συμβαίνει είναι το έλλειμμα πλέον της δεδηλωμένης ακόμα και στην ίδια την Κοινοβουλευτική Ομάδα –δεν μπορώ να το σκεφτώ διαφορετικά- του κυβερνώντος κόμματος, η οποία ήδη δεν αντέχει περαιτέρω βάρη. Μπορεί ενδεχομένως πολλοί εκ των συναδέλφων να γίνονται αντιληπτοί όσον αφορά τις αντιδράσεις τους αλλά αυτό το οποίο προέχει πάνω από όλα δεν είναι ούτε το συμφέρον της οποιασδήποτε πτέρυγας, οποιασδήποτε παρατάξεως αλλά αυτό που προέχει είναι το συμφέρον του ελληνικού λαού και της χώρας. Του ελληνικού λαού ο οποίος στενάζει και στενάζει εξαιτίας αυτής της καταστάσεως την οποία επί τόσο καιρό εσείς με μία αδιέξοδη οικονομική πολιτική του έχετε επιφέρει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που προέχει πάνω απ' όλα είναι η άμεση, η ακραιφνής, η αμιγής προσφυγή στην ετυμηγορία του ελληνικού λαού. Η ετυμηγορία του ελληνικού λαού σε κρίσιμες στιγμές όπως είναι αυτή που περνάμε, θα αποτελέσει λύτρωση και για εσάς, λύτρωση και για τον τόπο, λύτρωση και για ένα Πρωθυπουργό ο οποίος με συνεχείς περιέργες επιλογές για τις στιγμές που περνάμε, περιδινίζει τη χώρα, περιδινίζει το κόμμα του και πάνω από όλα περιδινίζει τις τύχες αυτού του τόπου.

Νομίζω ότι η προσφυγή στις κάλπες, η προσφυγή στην ετυμηγορία, που αυθεντικότερη ετυμηγορία όλων είναι η απόφαση του λαού που επιφέρει πολιτικά αποτελέσματα, είναι αυτό που θα λύτρωσει και εσάς συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αλλά και τον τόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Δαβάκη, Βουλευτή Λακωνίας της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής Β' Αθήνας του ΠΑΣΟΚ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και οι Βουλευτές του σε αυτή τη διετία σηκώνουν μόνοι τους το βάρος μιας προσπάθειας για να φύγει η χώρα από το χέλος του γκρεμού στο οποίο μας έχει οδηγήσει η άφρων πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Είναι μια προσπάθεια εθνική και θα απαιτούσε πλάτη από όλους ιδιαίτερα από την υπαίτια για το κατάντημα Νέα Δημοκρατία. Η οποία, όμως, όχι μόνο αρνείται και εξακολουθεί να αρνείται κάθε πρωτοβουλία συνεννόησης και οποιαδήποτε συνεισφορά, αλλά μας ζητά και τα ρέστα.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, προηγούμενως παρακολούθησα τη συνέντευξη Μέρκελ-Σαρκοζί και αν ακούγατε το θέμα που έβαλαν είναι η έλλειψη συμφωνίας στην Ελλάδα, η έλλειψη συναίνεσης στην Ελλάδα, η έλλειψη συνεννόησης στην Ελλάδα. Αφήστε τους εθνικισμούς τώρα. Μας φέρατε μέχρι εδώ και δεν βάζετε πλάτη...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ποιους εθνικισμούς; Έχουμε μεγάλη πορεία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ποιος μας έφερε στο χέλος του γκρεμού, κύριε συνάδελφε; Πότε έγιναν τα ελλείμματα 15,4%; Πότε έγινε η δημοσιονομική εκτροπή; Πότε σταμάτησαν οι μηχανές της ανάπτυξης; Πότε άρχισε η ύφεση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ρωτήστε τον κ. Παπανδρέου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μας φέρατε μέχρι εδώ, αρνείστε κάθε συνεννόηση, δεν δέχεστε να βάλετε πλάτη σε τίποτα και μας ζητάτε και τα ρέστα.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κινήθηκε υπεύθυνα όλο αυτό τον καιρό, πήρε σκληρά και επώδυνα μέτρα για τους πολίτες, αλλά αναγκαία, καθώς και απαραίτητες δύσκολες αποφάσεις. Μετά το μνημόνιο και το μεσοπρόθεσμο χάρη πραγματικά στις θυσίες του ελληνικού λαού φτάσαμε στη συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου. Τα μεγάλα θετικά της αγνοούνται από κάποιους, όπως το ότι εξασφαλίσαμε να καλύπτονται οι δανειακές ανάγκες της χώρας για όσο είμαστε εκτός αγορών με ευνοϊκούς όρους και το ότι απομειώνεται το ελληνικό χρέος κατά 100 περίπου δισεκατομμύρια, όπερ σημαίνει, να το πούμε μιας αρέσουν στη Νέα Δημοκρατία οι αναγωγές, ανακούφιση στο χρέος σε κάθε νοικοκυριό 35.000 ευρώ. Αυτό σημαίνει αυτή η απόφαση. Είναι μια καλή απόφαση που δίνει λύση στο πρόβλημά μας, όχι έξω από την Ευρωζώνη, αλλά μέσα στην οικογένεια της Ευρωζώνης όπου ανήκουμε, όπου πρέπει να παραμείνουμε και όπου θα παραμείνουμε.

Όλα αυτά δε, έγιναν σε ένα πολιτικό κλίμα όπου επικρατούσε η υποκρισία, η δημαγωγία, ο εθνικολαϊκός λαϊκισμός, τον ονομάζω έτσι γιατί εκεί συναντώνται τα δυο άκρα της πολιτικής και όπου ουσιαστικά, το είδαμε και πρόσφατα με τα γεγονότα στην εθνική επέτειο, εκτρεφόταν το αυγό του φιδιού, ο διχασμός.

Πώς αλήθεια υποδέχτηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πολιτικά κόμματα και όσοι μετέχουν στο δημόσιο διάλογο αυτή την προχθεσινή συμφωνία με αυτά τα πλεονεκτήματα; Στην αρχή υπήρχε παντελής άρνηση, μηδενισμός, πατριδοκαπηλία. Κοντολογίς την υποδέχθηκαν ως προδοτική και ως καταστροφική. Όταν μετά ταύτα –θέλω να το πω για τους φίλους της Νέας Δημοκρατίας- ο Πρωθυπουργός πήρε την πρωτοβουλία, αφού την είπαν από την πρώτη μέρα καταστροφική και προδοτική, να δούμε τι θα πει ο ελληνικός λαός για αυτή, να πάμε σε δημοψήφισμα, τότε έπεσαν οι μάσκες.

Με έωλα και αντιφατικά επιχειρήματα οι ίδιοι που από τις ταυτότητες μέχρι για ψύλλου πήδημα επικαλούνταν τα δημοψηφίσματα, τώρα τα αρνήθηκαν. Οι ίδιοι που θεωρούσαν τη συμφωνία προδοτική, ανησύχησαν μήπως δεν έχει τύχη μέσα από το δημοψήφισμα. Και οι ίδιοι που μέσα από εκλογές ήθελαν και θέλουν δήθεν την επαναδιαπραγμάτευση ή την κατάργηση της συμφωνίας, αναφέρομαι στην επαναδιαπραγμάτευση από τη δεξιά και στην κατάργηση από την αριστερά, ανησυχούν τώρα μήπως τυχόν ακυρωθεί μέσα από το δημοψήφισμα!

Θαυμάστε, λοιπόν, την υποκρισία τον παραλογισμό και θαυμάστε την εθνική τύφλωση που υπάρχει.

Ασφαλώς η απόφαση για το δημοψήφισμα προκαλεί ερωτηματικά και πιστεύω ότι θα απαντηθούν αύριο από τον Πρωθυπουργό, μετά μάλιστα από τις συναντήσεις που έχει απόψε στις Κάννες και τις συσκέψεις στο πλαίσιο της Ευρωζώνης. Ήδη, όμως, θέλω να πω κάτι. Το δημοψήφισμα ξεγύμνωσε την πολιτική υποκρισία, αποκάλυψε την πολιτική μπλόφα. Δεν θέλω να χρησιμοποιήσω βαρύτερη έκφραση. Χρησιμοποίησε ύβρη σήμερα ο κ. Σαμαράς για τον Πρωθυπουργό. Εγώ πιστεύω ότι δεν χρειάζεται ο δημόσιος βίος ύβρεις και γι' αυτό μιλώ για πολιτική μπλόφα –θα μπορούσα να πω και για πολιτική απάτη όσον αφορά την επαναδιαπραγμάτευση. Το ξέρει ότι δεν μπορεί να γίνει. Και ξέρετε τι θα πει στον ελληνικό λαό αν ποτέ γινόταν πρωθυπουργός; «Τι να κάνουμε; Ήταν δεσμευμένη η χώρα» από τον Παπανδρέου. Όπως αποκάλυψε και τον τζάμπα λαϊκισμό όλων που βασίζονται στο ότι το ΠΑΣΟΚ, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ θα βγάλουν «τα κάστανα από τη φωτιά» -εκ του ασφαλούς όλοι κάνουν εδώ πέρα τον αντιστασιακό. Το λέω, επειδή πολλοί απευθύνονται σε εμάς. Μάλιστα πολλοί μας προέτρεψαν και σε νεοοποσασία και επισήμως μάλιστα. Ντροπή τους!

Οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ενσυνείδητα πήραμε στις πλάτες μας αυτό το βάρος. Άλλωστε για εμάς υπάρχει και μας ανακου-

φίζει το αντίβαρο της εκπλήρωσης ενός εθνικού χρέους. Γι' αυτό και θα ανανεώσουμε την εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση, για να συνεχίσουμε την πορεία, για να περάσουμε απέναντι. Αν μείνουμε στη μέση θα πνιγούμε. Καλό θα ήταν να κωπηλατούσαμε όλοι μαζί, όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Θα πηγαίναμε με μεγαλύτερη ασφάλεια. Όμως οι άλλες πτέρυγες αρνούνται ποντάροντας σε μικροκομματικά οφέλη.

Σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία θα μου ήταν εύκολο να χρησιμοποιήσω και να επιστρέψω τον χαρακτηρισμό που είπε για τον Πρωθυπουργό ο κ. Σαμαράς το πρωί, να μιλήσω και εγώ για τυχοδιωκισμό. Δεν θα το κάνω. Όπως προείπα, δεν το έχει ανάγκη ο πολιτικός και ο δημόσιος βίος. Χρειάζεται από όλους ψυχραιμία, γαλήνη και σύνεση. Τα πράγματα είναι δύσκολα.

Πάντως εκείνο που θέλω να πω για τα κόμματα είναι ότι και οι στάσεις τους και οι πράξεις τους ούτε υπεύθυνες είναι ούτε εθνικά ωφέλιμες. Μακάρι να αλλάξουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Γέτονα, Βουλευτή Β' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει η κ. Ευαγγελία Αμανατίδου-Πασχαλίδου Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από καμμία ώρα, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από την Κρήτη, ο κ. Μιχελογιαννάκης κατήγγειλε στέλεχός μας, Βουλευτή μας, ότι είχε κάνει αναφορά για την επίθεση στο συνάδελφο κ. Μαγκούφη, πως η επίθεση ήταν από στέλεχος του ΠΑΣΟΚ. Είπε ψέματα; Όχι ο κ. Μιχελογιαννάκης βέβαια. Γιατί ο συνάδελφος δεν καταγγέλλει τις επιθέσεις στα δικαιώματα, στις εργασιακές σχέσεις, στο δημόσιο πλούτο, στο κοινωνικό κράτος, στη διάλυση του κοινωνικού κράτους από τις πολιτικές της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ;

Οι επιθέσεις του λαού, που προσπαθείτε να τις χρεώσετε στο ΣΥΡΙΖΑ, είναι μία απεγνωσμένη απάντηση ενός λαού που εξαθλιώνεται. Η ελληνική κοινωνία έχει βυθιστεί σε έναν πραγματικό εφιάλτη. Η ελληνική Κυβέρνηση την έχει βυθίσει και δυστυχώς εδώ και πάρα πολύ καιρό. Και ξέρετε επίσης ότι αυτή η κοινωνία έχει πάψει να στηρίζει αυτή την Κυβέρνηση εδώ και πάρα πολύ καιρό. Γι' αυτό είστε σε έναν πανικό ως Κυβέρνηση και βλέπω την Κοινοβουλευτική Ομάδα να είναι σε ανάλογο πανικό. Ο τελευταίος άσος που βγήκε από το μανίκι του Πρωθυπουργού είναι αυτό το δημοψήφισμα που έφτασε να ασχολείται όλη η υφήλιος με αυτό και να αναφέρεται το «REUTERS» και τα άλλα πρακτορεία σε χάος.

Εξαγγείλατε, κύριοι της Κυβέρνησης, μέσω του Πρωθυπουργού δημοψήφισμα την 1η Νοέμβρη, την ημέρα δηλαδή, που ξεκίνησε η εφαρμογή του διαβόητου πολυνομοσχεδίου και της εργασιακής εφεδρείας. Εξαγγείλατε δημοψήφισμα την επομένη που είχατε συμφωνήσει για τη νέα δανειακή σύμβαση, η οποία φέρνει νέα βάρη και νέες ταπεινώσεις στον ελληνικό λαό, μια δανειακή σύμβαση που τη συμφώνησαν ο κύριος Πρωθυπουργός και ο κύριος Υπουργός Οικονομικών χωρίς την έγκριση ούτε της ελληνικής Βουλής ούτε του ελληνικού λαού.

Μια δανειακή σύμβαση, η οποία ενισχύει την εξάρτηση της χώρας από τους δανειστές της, φέρνει νέα, ακόμη σκληρότερα μέτρα φτωχοποίησης σε βάρος μισθωτών και συνταξιούχων, εκχωρεί πλέον όλη τη διοίκηση της χώρας στην τρόικα και στο ΔΝΤ, εντείνει το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου, επιμνηκύνει το χρόνον υποθήκευσης της χώρας στους διεθνείς τοκογλύφους. Μια σύμβαση, για την οποία ακόμα και ο ίδιος ο κ. Σόιμπλε δήλωσε ότι μέρος της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδας έχει εκχωρηθεί.

Σε αυτήν τη συμφωνία προχωρήσατε, μια συμφωνία που κλέβει την αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού, γιατί μάλλον η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εκτιμά ότι η μνημονιακή πολιτική που έφερε πάνω από 7% ύφεση μόνο στις αρχές του χρόνου στην ελληνική οικονομία, που έφτασε τους ανέργους στο ένα εκατομμύριο, που διέλυσε τις κοινωνικές δομές στο σύνολό τους, από την παιδεία μέχρι την υγεία, που ισοπέδωσε τις εργασιακές σχέσεις σε βάρος των εργαζομένων, που έκλεψε το 1/3 των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που αύξησε τη φτώχεια είναι αποδοτική. Βεβαίως

είναι αποδοτική, αλλά όχι για τους εργαζόμενους, όχι για τους μικρομεσαίους, αλλά για τις τράπεζες και το μεγάλο κεφάλαιο, ντόπιο και ξένο. Για τον ελληνικό λαό νομοθετείτε συνεχώς νέα άδικα χαράτσια, νέα μέτρα, ειδικές έκτακτες εισφορές, τέλος ακινήτων μέσω της ΔΕΗ, άμεσα και έμμεσα χαράτσια. Και εξαγγείλατε ένα δημοψήφισμα, αφού με τη δημιουργική σας πολιτική τα τελευταία δυο χρόνια έχετε δέσει χειροπόδαρα τον ελληνικό λαό και τον έχετε παραδώσει στους δανειστές σας. Γιατί εξαγγείλατε τώρα αυτό το δημοψήφισμα;

Εμείς της ΣΥΡΙΖΑ δεν είμαστε γενικά και αόριστα αντίθετοι στα δημοψηφίσματα -και ας αφήσουμε τι λένε εδώ κάποιοι συνάδελφοι- εφόσον όμως αυτά αποτελούν μια διαδικασία ενίσχυσης της λαϊκής συμμετοχής στις διαδικασίες λήψης των αποφάσεων. Εμείς είμαστε αντίθετοι και καταγγέλλουμε ευθέως τα διάφορα τεχνάσματα -είτε βαφτίζονται δημοψήφισμα είτε οτιδήποτε άλλο εφεύρετε- που έχουν ως μοναδικό σκοπό την παράκαμψη της πραγματικής λαϊκής βούλησης. Γιατί, αν είναι αυτό στην πολιτική σας ατζέντα, τότε, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε επίμονα δημοψήφισμα και είχε θέσει εδώ θέμα και το συζητούσαμε σ' αυτήν την Βουλή πριν από το μνημόνιο, δεν πήγατε σε δημοψήφισμα. Όταν ζητούσε ο ΣΥΡΙΖΑ εδώ μέσα ένα δημοψήφισμα για το σύμφωνο του ευρώ, δεν το κάνατε. Τώρα πήγατε, συμφωνήσατε τη δανειακή σύμβαση και ήρθατε να μας πείτε ότι θέλετε ένα δημοψήφισμα. Αυτά τα τεχνάσματα τα είχαμε καταγγείλει και όταν φέρατε και τον εκτελεστικό νόμο για τα δημοψηφίσματα. Πώς τολμάτε τώρα να μιλάτε για δημοψηφίσματα που δίνουν νωπή λαϊκή εντολή; Ήδη έχετε καταπατήσει πολλές φορές μέχρι σήμερα το Σύνταγμα της χώρας και τώρα ζητάτε και ψήφο εμπιστοσύνης για άλλη μία φορά.

Η δημοκρατία, κύριοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, δεν περιορίζεται σε νομοτεχνικές διατάξεις. Η δημοκρατία δεν είναι ούτε διαχείριση ούτε συνδιαχείριση. Δημοκρατία είναι να μπορεί ο ελληνικός λαός, να μπορούν αυτοί που παράγουν τον πλούτο αυτής της χώρας, οι εργαζόμενοι, οι εργαζόμενες, οι αγρότες, οι επαγγελματίες, οι μικρομεσαίοι, να ελέγχουν τη μοίρα τους, να μπορεί ο ελληνικός λαός να σχεδιάζει το μέλλον του, να μπορεί ο λαός να επιβάλλει τη φωνή του και αυτήν τη δημοκρατία αυτή η Κυβέρνηση την έχει εξευτελίσει. Αυτό το μέλλον το έχει υποθηκεύσει. Αυτόν το λαό τον έχει ταπεινώσει και αυτή τη φωνή προσπαθεί να τη φιωμίσει με εκβιαστικά διλήμματα: Σύμβαση και κατοχή από τη μία μεριά ή χρεοκοπία της χώρας.

Οι εργαζόμενοι απαντούν στην πολιτική σας με συνεχιζόμενες απεργίες και διαδηλώσεις. Οι μικρομεσαίοι αντιδρούν, η νεολαία αντιδρά. Δεν υπάρχει μέρα που να μη γίνεται διαμαρτυρία, να μην υπάρχει απεργία. Και αύριο και μεθαύριο το ίδιο θα συμβαίνει. Δεν περνάει μέρα που να μη σας δηλώνει ξεκάθαρα ο ελληνικός λαός ότι δεν αναγνωρίζει αυτό το χρέος, δεν συναινεί στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και δεν πρόκειται να πληρώσει ένα χρέος που δεν του ανήκει. Δεν υπάρχει μέρα που αυτός ο λαός δεν δηλώνει ξεκάθαρα πως δεν πρόκειται να ανεχθεί να δουλεύει σε καθεστώς γαλέρας και με μισθούς γαλέρας για να πληρώσει τόκους στους τοκογλύφους.

Έχετε διαλύσει την παραγωγική βάση της χώρας και έρχεστε να ζητήσετε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί; Κρατήστε τις δήθεν δημοκρατικές σας ευαισθησίες, γιατί ο λαός έχει απαντήσει ήδη ένα μεγάλο και βροντερό «όχι». Έχει απαντήσει πολιορκώντας τη Βουλή μήνες ολόκληρους. Έχει απαντήσει με συνεχιζόμενες απεργίες. Έχει απαντήσει καταλαμβάνοντας δημόσια κτήρια, ακόμη και Υπουργεία.

Και βέβαια, αυτός ο ελληνικός λαός δέχεται μια απίστευτη επίθεση, μια βάρβαρη καταστολή. Αυτή είναι η πραγματική βία πέραν όλων των άλλων, στην οποία δεν αναφέρεστε καθόλου. Γι' αυτό το λόγο οφείλει η Κυβέρνηση να παραιτηθεί. Γι' αυτό οφείλε να έχει ήδη παραιτηθεί.

Κρατήστε έστω την τελευταία σας δέσμευση ότι απέναντι στο «όχι» του ελληνικού λαού θα παραιτηθείτε. Κρατήστε τη στοιχειώδη δημοκρατική υποχρέωση της κάθε κυβέρνησης να αποσύρεται όταν αυτοί που την εξέλεξαν αίρουν την υποστήριξή τους. Τα βάρη τα σηκώνουν οι πολίτες και όχι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνηση.

Δεν σας ζητάει ο ΣΥΡΙΖΑ να πάμε σε εκλογές, το απαιτεί η ελ-

ληνική κοινωνία. Το απαιτεί γιατί η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ούτε μπορεί ούτε θέλει να ανταποκριθεί στις ανάγκες της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ένα τελευταίο, κύριε Πρόεδρε.

Το αδιέξοδο της Κυβέρνησης είναι η διέξοδος της κοινωνίας, διέξοδος για τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας, τους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους μικρομεσαίους, διέξοδος που θα δοθεί από το ενωμένο λαϊκό μέτωπο, από την ενότητα των λαϊκών δυνάμεων που συστρατεύονται απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που εκφράζει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που εφαρμόσαν οι κυβερνήσεις και της Νέας Δημοκρατίας, που ψήφισε ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και που στηρίζουν οι πρόθυμοι. Το ενωμένο λαϊκό μέτωπο πολεμάει την πολιτική των καθεστωτικών δυνάμεων, την πολιτική των τραπεζιτών και του κεφαλαίου που εκφράζουν αυτές οι δυνάμεις και επιδιώκει να επιβάλει η τρόικα και το ΔΝΤ.

Εμείς ζητούμε άμεση παραίτηση της Κυβέρνησης να πάμε σε εκλογές για να μιλήσει ο λαός, όχι με διλήμματα πίσω από δημοψηφίσματα τα οποία γνωρίζουμε όλοι, με τον τελευταίο νόμο, πώς ακριβώς θα εξελιχθούν. Παρ' όλα αυτά εμείς βεβαίως δεν τα φοβόμαστε!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου, Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης του ΣΥΡΙΖΑ.

Τελευταίος ομιλητής της σημερινής συνεδρίασης είναι ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής Κοζάνης του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Βλατή, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ξέρετε πώς λέγεται το να περνιέσαι εσύ για αυθεντικός και οι άλλοι για δόνη, όπως η κατελθούσα μόλις συνάδελφος του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτοί είναι οι αυθεντικοί δημοκράτες και οι άλλοι είμαστε οι δόνη. Αυτό λέγεται αυτοθαυμασμός...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Δεν το καταλάβατε. Ο ελληνικός λαός είναι, δεν είμαστε εμείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Αλλιώς υπάρχει και ένας άλλος χαρακτηρισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι...

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ο ελληνικός λαός είναι...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Ναι, ξέρω γιατί προχθές ο Αρχηγός σας στη διαδήλωση είπε, με πραγματικά πολύ μεγάλη μετριοφροσύνη, το εξής «αυτοί εκεί μέσα είναι εκατόν πενήντα τρεις και εμείς είμαστε έντεκα εκατομμύρια». Ο Αρχηγός των έντεκα εκατομμυρίων. Βιάστηκε πολύ να γίνει Αρχηγός των έντεκα εκατομμυρίων!

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κύριε συνάδελφε, νομίζω ότι παραποιείτε πράγματα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά πιστεύω πως σήμερα κατά τη γνώμη μου δεν μπαίνει θέμα στήριξης της Κυβέρνησης. Πιστεύω ότι το κύριο ερώτημα δεν είναι αυτό, γιατί νομίζω πως έχει απαντηθεί επαρκώς. Έχει απαντηθεί τόσες φορές τον τελευταίο χρόνο που μάλλον είναι περιττό να αναρωτιέται κανείς ακόμη αν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ στηρίζουν την Κυβέρνηση.

Ισχύει αυτό για όλους; Όχι, βέβαια. Είναι φανερό η αγωνία και η αμηχανία κάποιων όταν διαπιστώνουν ότι υπάρχει όντως η αραγή ενότητα, ότι το ΠΑΣΟΚ διαθέτει πολιτική νομιμοποίηση, διατηρεί την πλειοψηφία, αλλά και την εντολή να κυβερνήσει και να βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο.

Ας είναι οι ίδιοι που υποκριτικά και ανέξοδα ζητούν κάθε μέρα εκλογές, γιατί γνωρίζουν ότι αυτή η παράταξη θα βγάλει το φίδι από την τρύπα, δεν θα παραιτηθεί, δεν θα αποδράσει, όπως κάποιος άλλος αφήνοντας να σκάσει η βόμβα στα χέρια άλλων.

Το πραγματικό θέμα που υπάρχει σήμερα κατά τη γνώμη μου είναι η επιτάχυνση του κυβερνητικού έργου. Είναι προφανές -και έπρεπε να το είχαμε διαχθεί από το παρελθόν- ότι όσο επιτρέπεις τη δημιουργία και κατόπιν την αναπαραγωγή φαινομένων

διάλυσης και απαξίωσης στο κράτος και την κοινωνία, κάποια στιγμή αυτά θα σε εκδικηθούν.

Ή, αν θέλετε, όταν έρθει η ώρα να πεις ότι δεν πάει άλλο αυτή η κατάσταση και να προσπαθήσεις να την αλλάξεις, θα υπάρξουν βίαιες αντιδράσεις όχι μόνο από τα παράγωγα του πελατειακού κράτους, για τα οποία έχουμε ευθύνες κυρίως τα κόμματα που κυβέρνησαν αλλά και όλες οι πτέρυγες, δηλαδή τους διάφορους βολεμένους μέσα σε προνόμια που όμως ήταν απλησίαστα για τους πολλούς, αλλά κι απ' αυτούς που χρόνια τώρα λειτουργούσαν χωρίς κανόνες, χωρίς αρχές, δηλαδή καταχρεωμένες επιχειρήσεις ενημέρωσης αλλά και τραπεζικά ιδρύματα που ποτέ δεν είχαν σχέση με την όποια αναπτυξιακή διαδικασία σ' αυτή τη χώρα, παρά το ότι χρησιμοποίησαν τα χρήματα του ελληνικού λαού με τρόπο ανέλεγκτο και πολλές φορές έξω από τα όρια της νομιμότητας.

Έδωσε άραγε εξηγήσεις καμμία τράπεζα για το τι έγιναν τα δισεκατομμύρια της στήριξης από τον κρατικό προϋπολογισμό; Μας είπαν ποτέ τι τα έκαναν και πώς τα αξιοποίησαν; Μας είπαν ποτέ πώς είχαν τη δυνατότητα να χρηματοδοτούν καταχρεωμένα κανάλια αλλά για τις χιλιάδες μικρές επιχειρήσεις είχαν τα ρολά κατεβασμένα και τις στρόφιγγες κλειστές;

Μου κάνει εντύπωση όμως πώς οι τραπεζίτες βρίσκουν τόσους πολλούς συμπαραστάτες από κάθε πτέρυγα του Κοινοβουλίου, καθώς και το πώς η μείωση του χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ και η ελάφρυνση των τοκοχρεολυσίων κατά 5 δισεκατομμύρια κάθε χρόνο είναι τόσο ανεπιθύμητα πράγματα για όλους αυτούς που συλλήβδην απορρίπτουν τη νέα δανειακή σύμβαση. Οι μόνοι που θα έπρεπε να ανησυχούν είναι οι τραπεζίτες. Δυστυχώς όμως ανησυχούν και κάποιοι άλλοι απ' όλες τις πτέρυγες.

Κύριοι της Κυβέρνησης, η ψήφος εμπιστοσύνης που πιστεύω ότι θα πάρει μεθαύριο η Κυβέρνηση πρέπει να γίνει ανάσα για τους δοκιμαζόμενους Έλληνες, να δώσουμε απαντήσεις σ' αυτούς που είδαν τους μισθούς τους να «κουρεύονται» αλλά και σ' αυτούς που δεν έχουν μισθούς, γιατί είναι άνεργοι, να δώσουμε απαντήσεις στους μικροεπιχειρηματίες που από τη μία μέρα στην άλλη έχασαν τις επιχειρήσεις τους, αλλά και στους αδύναμους που βλέπουν τις υπηρεσίες υγείας να μειώνονται λόγω της κρίσης, στους πολίτες που πραγματικά αδυνατούν να αποδώσουν το τέλος ακινήτου, αλλά και στους συμπολίτες μας της βόρειας Ελλάδας που δυσκολεύονται να αγοράσουν το ακριβό πετρέλαιο θέρμανσης.

Χρειάζονται απαντήσεις με έργα κι όχι με διαπιστώσεις, με σύλληψη της φοροδιαφυγής. Επιτέλους, η πολιτεία πρέπει να πάψει να αμύνεται απέναντι στους φοροφυγάδες, να περιμένει όταν τους βρει να πάρει τα χρήματα που χρωστούν από εργοστάσια δικαστήρια. Ας δεσμεύσει επιτέλους περιουσίες φοροφυγάδων τώρα, άμεσα, κι ας βρουν αυτοί το δικίο τους στα δικαστήρια.

Χρειάζονται απαντήσεις με σύλληψη της λαθρεμπορίας καυσίμων, με έλεγχο και λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, απαντήσεις με την πάταξη της σπατάλης στα φάρμακα. Γιατί οι κυβερνήσεις οφείλουν να έχουν λύσεις, όχι μαγικές αλλά ουσιαστικές. Είναι μονότονο και κουραστικό να ακούμε Υπουργούς να λυπούνται για σκληρά και επώδυνα μέτρα. Η στενοχωρία δεν συγκινεί κανέναν. Μόνο τα έργα δίνουν αποτέλεσμα.

Και θέλω να κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με δυο λόγια για το περίφημο δημοψήφισμα. Δεν ξέρω τι ακριβώς θα γίνει μετά και από τις σημερινές εξελίξεις. Εκείνο όμως που θέλω να επισημάνω είναι ότι υπάρχει σήμερα στη χώρα ένα κλίμα νοσηρό, ένα κλίμα μισαλλοδοξίας, που εκφράστηκε με ακραίες εκδηλώσεις και την ημέρα της 28ης Οκτωβρίου, ένα κλίμα θολούρας, το οποίο κάποιον οργανώνουν εκμεταλλευόμενοι τη σκληρή δοκιμασία που περνάνε οι Έλληνες πολίτες. Αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσει και θα ξεκαθαρίσει μόνο όταν βάλουμε τα πραγματικά προβλήματα επί τάπητος, μόνον όταν ανοίξουν τα πραγματικά θέματα στη συζήτηση για τον κάθε Έλληνα, όταν ο κάθε Έλληνας αρχίσει να συζητάει επί της ουσίας, επί του πρακτέου, για το διά ταύτα, όταν συνειδητοποιήσει και του πούμε εμείς την αλήθεια, ότι ο δρόμος μπροστά μας είναι δύσκολος, ότι η κρίση αυτή δεν θα περάσει σε έξι μήνες και σ' έναν χρόνο κι ότι θέλει προσπάθεια και δου-

λειά συλλογική από όλους για να ξαναβρεί αυτή η χώρα το δρόμο της ανάπτυξης. Και αυτό θα λυθεί μόνο με θέματα ουσίας.

Τα δημοψηφίσματα δεν διχάζουν. Τα διλήμματα δεν διχάζουν. Εξάλλου η ζωή μας είναι γεμάτη διλήμματα. Εκείνο που διχάζει είναι η θολούρα, είναι το ψάρεμα στα θολά νερά. Και αυτό πρέπει να το σταματήσουμε και γι' αυτό πρέπει να έχουμε το θάρρος ό,τι έχουμε να το συζητήσουμε με τους Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση της πρώτης ημέρας επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.30' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Πέμπτη 3 Νοεμβρίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης και ψηφοφορία επί της προτάσεως του Πρωθυπουργού για παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, σύμφωνα με τα άρθρα 84 του Συντάγματος και 141 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ